

RITUAL CISTERCENC

RITUAL CISTERCENC

segons els estatuts dels Capítols Generals
O.Cist. i O.C.S.O.

i els decrets generals i particulars
de la Congregació per al Culte Diví
i la Disciplina dels Sagraments

després del Concili Vaticà II

Congregació Cistercenc de la Corona d'Aragó
2000

PRESENTACIÓ

[de l'edició típica llatina, 1998]

Els Fundadors de Cister, amb el desig de ser fidels a la Regla, van procurar amb gran interès l'autenticitat en la litúrgia d'acord amb els preceptes del nostre Pare sant Benet abat. A més d'aquesta primera determinació, van establir, com llegim en la *Carta de Caritat*, reunits els primers abats de l'Orde en capítol cistercenc, de tenir en tots els monestirs els mateixos llibres necessaris per a l'ofici diví i per a la missa. Aquesta litúrgia progressivament elaborada durant el segle dotzè, gairebé es va mantenir sense canvis fins al Concili Tridentí.

Després d'aquest, la reforma dels llibres litúrgics de l'Església Romana no pretenia imposar-se obligatòriament als ritus de les Esglésies que tinguessin almenys dos segles d'antiguitat. Tanmateix, aquesta renovació satisfieia les expectatives dels homes d'aquell temps. De tal manera que al segle XVII, durant el generalat de l'abat de Cister Claudi Vaussin, van sortir a llum nous llibres per a ús de l'Orde, sobretot justament el *Rituale Cisterciense*, que perdurà com a norma i cerimonial autèntic del ritu cistercenc fins al Concili Vaticà II.

Després de la Constitució *Sacrosanctum Concilium* d'aquest, cada dia es feia més evident que la litúrgia no solament pertanyia als clergues sinó a tots els batejats, no solament als monjos i a les monges sinó també als fidels que freqüenten els nostres monestirs. Tal com s'esdevingué després del Concili de Trento, també succeí que els nous llibres de la litúrgia romana es guanyaven l'afecte dels monjos i de les monges, en oferir ja sigui un Ordre de la Missa i uns textos eucològics més abundants, ja sigui diversos Leccionaris, i tant una Litúrgia de les Hores com uns ritus sacramentals més rics.

D'aquí se'n seguí que els dos Ordes de la Família Cistercenca (canònicament separats des de l'any 1892), que fins llavors havien anat junts en una litúrgia comuna, en endavant van maldar cada un pel seu compte sota l'autoritat del Capítol General propi. Així, amb el pas dels anys, van obtenir de la Seu Apostòlica tant, sobretot, un *Calendari* propi (els anys 1972 i 1973) com un *Ordenament General de la Litúrgia de les Hores* l'any 1974. Finalment l'esforç comú dels dos Ordes, desitjat pels respectius Capítols Generals, va fer que el dia 19 d'octubre de 1995 la Seu

6 - Presentació

Apostòlica ens concedís les *Variacions al Ritual de la Unció dels malalts*, el *Ritual de l'admissió de germans i germanes* i el *Ritual de les exèquies*.

Actualment, al cap de trenta anys de progressiva renovació litúrgica, ens ha semblat oportú d'editar en un únic llibre tots aquests documents perquè totes i cada una de les comunitats tinguin a mà allò que l'Autoritat competent ha establert per a elles. Així, en aquest llibre titulat *Proprium Cisterciense*, hi trobareu, a més d'aquelles coses que la Seu Apostòlica ha aprovat per a nosaltres, algunes altres promulgades pels Capítols Generals propis, com ara els *Deures o suffragis pels difunts* a continuació del Ritual de les exèquies, i el *Ritual de l'elecció d'un abat i d'una abadessa* o també usos peculiars en la benedicció abacial, perquè així aparegui la diversitat legítima i, dins ella, la unitat fonamental de la Família Cistercenca.

En escaure's el novè centenari de la fundació del Nou Monestir de Cister, tenim el goig d'oferir aquesta obra a tots els fills d'aquesta Església, com a fruit d'una estreta col·laboració entre les comissions i els experts en sagrada litúrgia.

F. Berdardo Olivera *Abat General O.C.S.O.*

F. Maur Esteva *Abat General O. Cist.*

PRIMERA PART

CALENDARI

CALENDARI GENERAL

- * Quan no s'indica el grau de la celebració es fa memòria lliure.
** D'acord amb el n. 54 de les normes generals sobre l'any litúrgic i sobre el calendari, res no impedeix que algunes celebracions particulars puguin ser celebrades amb més solemnitat que en la resta de la diòcesi o de la família religiosa. Per exemple les monges O.Cist. poden celebrar santa Agnès, santa Escolàstica i santa Gertrudis com a festa.

GENER

- 1 Octava de Nadal: **SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU** ..... Solemnitat
- 2 Sant Basili el Gran i sant Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església ..... Memòria
- 3
- 4
- 5
- 6 **EPIFANIA DEL SENYOR** ..... Solemnitat
- 7 *Sant Ramon de Penyafort, prevere**
- 8
- 9
- 10 *Sant Gregori de Nissa, bisbe*
Sant Guillem, bisbe del nostre Orde
- 11
- 12 Sant Elred, abat del nostre Orde ..... Memòria
- 13 *Sant Hilari, bisbe i doctor de l'Església*
- 14
- 15 Sant Maur i sant Plàcid, deixebles del nostre Pare sant Benet . Memòria
- 16
- 17 Sant Antoni, abat ..... Memòria
- 18
- 19
- 20 *Sant Fabià, papa i màrtir*
Sant Sebastià, màrtir
Beat Cebrià-Miquel Tansi, monjo del nostre Orde, prevere
- 21 Santa Agnès, verge i màrtir ** ..... Memòria
- 22 *Sant Vicenç, diaca i màrtir*

10 - Calendari general

23

24 Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església..... Memòria

25 LA CONVERSIÓ DE SANT PAU, APÒSTOL.....Festa

26 **SANTS ROBERT, ALBERIC I ESTEVE, ABATS DE CISTER** .....Solemnitat

27 *Sant Timoteu i sant Titus, bisbes*

Santa Àngela de Mèrici, verge

28 Sant Tomàs d'Aquino, prevere i doctor de l'Església ..... Memòria

29

30

31 Sant Joan Bosco, prevere..... Memòria

Diumenge després del dia 6 de gener:

BAPTISME DEL SENYOR .....Festa

FEBRER

1 *Sant Ramon, abat del nostre Orde*

2 LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR..... Solemnitat o Festa

3 *Sant Anscari, bisbe*

Sant Blai, bisbe i màrtir

4

5 Santa Àgata, verge i màrtir ..... Memòria

6 Sant Pau Miki i companys, màrtirs..... Memòria

7

8 *Sant Jeroni Emilià*

9

10 Santa Escolàstica, verge ** ..... Memòria

11 *La Mare de Déu de Lourdes*

Sant Benet d'Aniana, abat

12

13

14 Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe ..... Memòria

15

16 *Sant Pere de Castelnau, monjo del nostre Orde i màrtir*

17 *Els set sants fundadors de l'Orde dels Servites*

18

19

20

21 Sant Pere Damià, bisbe i doctor de l'Església ..... Memòria

22 LA CÀTEDRA DE SANT PERE, APÒSTOL.....Festa

23	Sant Policarp, bisbe i màrtir	Memòria
24		
25		
26		
27		
28		
(29)		

MARÇ

1		
2		
3		
4	<i>Sant Casimir</i>	
5		
6		
7	Santa Perpètua i santa Felicitat, màrtirs.....	Memòria
8	<i>Sant Joan de Déu, religiós</i>	
	<i>Sant Esteve d'Obazina, abat del nostre Orde</i>	
9	<i>Santa Francesca Romana, religiosa</i>	
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17	<i>Sant Patrici, bisbe</i>	
18	<i>Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i doctor de l'Església</i>	
19	SANT JOSEP, ESPÒS DE LA VERGE MARIA	Solemnitat
20		
21	EL TRÀNSIT DEL NOSTRE PARE SANT BENET, ABAT.....	Festa
22		
23	<i>Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe</i>	
24		
25	L'ANUNCIACIÓ DEL SENYOR	Solemnitat
26		
27		
28		

12 - Calendari general

29
30
31

ABRIL

1
2 *Sant Francesc de Pàola, ermità*
3
4 *Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església*
5 *Sant Vicenç Ferrer, prevere*
6
7 Sant Joan Baptista de la Salle, prevere ..... Memòria
8
9
10
11 Sant Estanislau, bisbe i màrtir ..... Memòria
12
13 *Sant Martí I, papa i màrtir*
14
15
16
17
18
19
20
21 Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església ..... Memòria
22 *Beata Maria Gabriela, monja del nostre Orde*
23 *Sant Adalbert, bisbe i màrtir*
Sant Jordi, màrtir
24 *Sant Fidel de Sigmaringen, prevere i màrtir*
Santa Franca, monja del nostre Orde
25 SANT MARC, EVANGELISTA ..... Festa
26 *Beat Rafael, oblat del nostre Orde*
27
28 *Sant Pere Chanel, prevere i màrtir*
Sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prevere
29 Santa Caterina de Sena, verge i doctora de l'Església ..... Memòria
30 *Sant Pius V, papa*

MAIG

- 1 *Sant Josep, obrer*
- 2 Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església..... Memòria
- 3 SANT FELIP I SANT JAUME, APÒSTOLS .....Festa
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11 Sant Odó, sant Maiol, sant Odiló, sant Hug i el beat Pere el Venerable,
abats de Cluny ..... Memòria
- 12 *Sant Nereu i sant Aquileu, màrtirs*
Sant Pancraç, màrtir
- 13
- 14 SANT MATIES, APÒSTOL .....Festa
- 15 Sant Pacomi, abat ..... Memòria
- 16
- 17
- 18 *Sant Joan I, papa i màrtir*
- 19
- 20 *Sant Bernardí de Sena, prevere*
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25 Sant Beda el Venerable, prevere i doctor de l'Església..... Memòria
- 26 *Sant Gregori VII, papa*
Santa Maria Magdalena de Pazzi, verge
Sant Felip Neri, prevere
- 27 *Sant Agustí de Canterbury, bisbe*
- 28
- 29
- 30
- 31 LA VISITACIÓ DE LA MARE DE DÉU ..... Solemnitat o Festa
Diumenge després de Pentecosta:
LA SANTÍSSIMA TRINITAT.....Solemnitat

14 - Calendari general

Diumenge després de la Santíssima Trinitat:

EL COS I LA SANG DE CRIST .....Solemnitat

JUNY

- 1 Sant Justí, màrtir ..... Memòria
2 *Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs*
3 Sant Carles Luanga i companys, màrtirs ..... Memòria
4
5 Sant Bonifaci, bisbe i màrtir ..... Memòria
6 *Sant Norbert, bisbe*
7
8
9 *Sant Efreem, diaca i doctor de l'Església*
10
11 Sant Bernabé, apòstol ..... Memòria
12 *Santa Aleidis, monja del nostre Orde*
13 Sant Antoni de Pàdua, prevere i doctor de l'Església..... Memòria
14 *Beat Gerard, monjo del nostre Orde*
15
16 Santa Lutgarda, verge del nostre Orde ..... Memòria
17
18
19 *Sant Romuald, abat*
20
21 Sant Lluís Gonzaga, religiós..... Memòria
22 *Sant Paulí de Nola, bisbe*
Sant Joan Fisher, bisbe, i sant Tomàs More, màrtirs
23
24 **EL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA** .....Solemnitat
25
26
27 *Sant Ciril d'Alexandria, bisbe i doctor de l'Església*
28 Sant Ireneu, bisbe i màrtir..... Memòria
29 **SANT PERE I SANT PAU, APÒSTOLS** .....Solemnitat
30 *Els sants Protomàrtirs de l'Església de Roma*
Divendres de la tercera setmana després de Pentecosta:
EL SAGRAT COR DE JESÚS .....Solemnitat
Dissabte de la tercera setmana després de Pentecosta:
El Cor immaculat de Maria ..... Memòria

JULIOL

- 1
2
3 SANT TOMÀS, APÒSTOL .....Festa
4 *Santa Isabel de Portugal*
5 *Sant Antoni Maria Zaccaria, prevere*
6 *Santa Maria Goretti, verge i màrtir*
7
8 Beat Eugeni III, papa del nostre Orde ..... Memòria
9
10
11 **EL NOSTRE PARE SANT BENET, ABAT** .....Solemnitat
12 *Sant Joan Gualbert, abat*
13 *Sant Enric*
14 *Sant Camil de Lel·lis, prevere*
15 Sant Bonaventura, bisbe i doctor de l'Església ..... Memòria
16 *La Mare de Déu del Carme*
Beates verges màrtirs d'Orenja (entre les quals les beates
germanes de Justamont, monges del nostre Orde)
17
18
19
20
21 *Sant Llorenç de Bríndisi, prevere i doctor de l'Església*
22 Santa Maria Magdalena ..... Memòria
23 *Santa Brígida, religiosa*
24
25 SANT JAUME, APÒSTOL .....Festa
26 Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria ..... Memòria
27
28
29 Santa Marta, santa Maria i sant Llätzer, hostes del Senyor ..... Memòria
30 *Sant Pere Crisòleg, bisbe i doctor de l'Església*
31 Sant Ignasi de Loiola, prevere ..... Memòria

AGOST

- 1 Sant Alfons Maria de Liguori, bisbe i doctor de l'Església..... Memòria

16 - Calendari general

- 2 *Sant Eusebi de Vercel·li, bisbe*
Sant Pere Julià Eymard, prevere
- 3
- 4 *Sant Joan Maria Vianney, prevere*..... Memòria
- 5 *Dedicació de la Basílica de Santa Maria, a Roma*
- 6 LA TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR.....Festa
- 7 *Sant Sixt II, papa, i companys, màrtirs*
Sant Gaietà, prevere
- 8 *Sant Domènec de Guzmán, prevere*..... Memòria
- 9
- 10 SANT LLORENÇ, DIACA I MÀRTIR.....Festa
- 11 *Santa Clara, verge*..... Memòria
- 12
- 13 *Sant Poncià, papa, i sant Hipòlit, prevere, màrtirs*
- 14 *Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir* ..... Memòria
- 15 **L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU** .....Solemnitat
- 16 *Sant Esteve d'Hongria*
- 17
- 18 *Beats Joan Baptista de Souzy, prevere, i companys, màrtirs*
(entre els quals els beats Gervasi Brunel i Pau Charles, prevere,
i Elies Desgardin, monjos del nostre Orde)
Sant Joan Eudes, prevere
- 19 *Beat Gueric, abat del nostre Orde* ..... Memòria
- 20 **SANT BERNAT, ABAT DEL NOSTRE ORDE**
I DOCTOR DE L'ESGLÉSIA .....Solemnitat
- 21 *Sant Pius X, papa*..... Memòria
- 22 *La Mare de Déu, reina* ..... Memòria
- 23 *Santa Rosa de Lima, verge*
- 24 *Sant Bartomeu, apòstol*.....Festa
- 25 *Sant Lluís de França*
Sant Josep de Calassanç, prevere
- 26
- 27 *Santa Mònica* ..... Memòria
- 28 *Sant Agustí, bisbe i doctor de l'Església* ..... Memòria
- 29 *El Martiri de sant Joan Baptista*..... Memòria
- 30 *Sant Guarí i sant Amadeu, bisbes del nostre Orde*
Sant Amadeu, bisbe del nostre Orde
- 31

SETEMBRE

- 1
 2
 3 Sant Gregori el Gran, papa i doctor de l'Església ..... Memòria
 4
 5
 6
 7
 8 EL NAIXEMENT DE LA VERGE MARIA ..... Solemnitat o Festa
 9 *Sant Pere Claver, prevere*
 10 *Beat Ogler, abat del nostre Orde*
 11
 12 *Sant Pere de Tarentàsia, bisbe del nostre Orde*
 13 Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església ..... Memòria
 14 L'EXALTACIÓ DE LA SANTA CREU ..... Festa
 15 La Mare de Déu dels Dolors ..... Memòria
 16 Sant Corneli, papa i màrtir, i sant Cebrià, bisbe i màrtir ..... Memòria
 17 *Sant Robert Bel-larmino, bisbe i doctor de l'Església*
     Sant Martí de Finojosa, bisbe del nostre Orde
     Santa Hildegarda, verge
 18 COMMEMORACIÓ DELS GERMANS, PARES, FAMILIARS I BENEFACTORS
     DEL NOSTRE ORDE MORTS D'UN ANY ENÇÀ
 19 *Sant Gener, bisbe i màrtir*
 20 Sant Andreu Kim Taegon, prevere, i sant Pau Chong Hasang,
     i companys, màrtirs ..... Memòria
 21 SANT MATEU, APÒSTOL I EVANGELISTA ..... Festa
 22
 23
 24
 25
 26 *Sant Cosme i sant Damià, màrtirs*
 27 Sant Vicenç de Paül, prevere ..... Memòria
 28 *Sant Venceslau, màrtir*
     Sant Llorenç Ruiz i companys, màrtirs
 29 SANT MIQUEL, ARCÀNGEL, I TOTS ELS SANTS ÀNGELS ..... Festa
 30 Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església ..... Memòria

OCTUBRE

1	Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge i doctora de l'Església ...	Memòria
2	Els Sants Àngels de la Guarda.....	Memòria
3		
4	Sant Francesc d'Assís.....	Memòria
5		
6	Sant Bru, prevere	Memòria
7	La Mare de Déu del Roser.....	Memòria
8		
9	<i>Sant Dionís, bisbe, i companys, màrtirs</i> <i>Sant Joan Leonardi, prevere</i> <i>Beat Vicenç Kadlubek, bisbe del nostre Orde</i>	
10		
11		
12		
13		
14	<i>Sant Calixt I, papa i màrtir</i>	
15	Santa Teresa de Jesús, verge i doctora de l'Església	Memòria
16	<i>Santa Hedvig, religiosa del nostre Orde</i> <i>Santa Margarida Maria Alacoque, verge</i>	
17	Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i màrtir.....	Memòria
18	SANT LLUC, EVANGELISTA	Festa
19	<i>Sant Joan de Brébeuf i sant Isaac Jogues, preveres, i els seus</i> <i>companys, màrtirs</i> <i>Sant Pau de la Creu, prevere</i>	
20		
21		
22		
23	<i>Sant Joan de Capestrano, prevere</i>	
24	<i>Sant Antoni Maria Claret, bisbe</i>	
25	<i>Sant Bernat Calbó, bisbe del nostre Orde</i>	
26		
27		
28	SANT SIMÓ I SANT JUDES, APÒSTOLS.....	Festa
29		
30		
31		

NOVEMBRE

- 1 **TOTS-SANTS** .....Solemnitat
- 2 **COMMEMORACIÓ DE TOTS ELS FIDELS DIFUNTS**
- 3 *Sant Martí de Porres, religiós*
- 4 Sant Carles Borromeo, bisbe ..... Memòria
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9 DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DEL LATERÀ, A ROMA.....Festa
- 10 Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església..... Memòria
- 11 **SANT MARTÍ DE TOURS, BISBE** .....Festa
- 12 *Sant Teodor Estudita, abat*
Sant Josafat, bisbe i màrtir
- 13 **TOTS ELS SANTS QUE SERVIREN DÉU**
SOTA LA REGLA DEL NOSTRE PARE SANT BENET .....Festa
- 14 **COMMEMORACIÓ DE TOTS ELS DIFUNTS QUE SERVIREN DÉU**
SOTA LA REGLA DEL NOSTRE PARE SANT BENET
- 15 *Sant Albert el Gran, bisbe i doctor de l'Església*
- 16 Santa Gertrudis, verge del nostre Orde ** ..... Memòria
- 17 *Santa Margarida d'Escòcia*
Santa Isabel d'Hongria, religiosa
- 18 *Dedicació de les Basíliques de sant Pere i sant Pau, apòstols, a Roma*
- 19 *Santa Matilde, verge i monja del nostre Orde*
- 20
- 21 La Presentació de santa Maria, verge ..... Memòria
- 22 Santa Cecília, verge i màrtir ..... Memòria
- 23 *Sant Climent I, papa i màrtir*
Sant Columbà, abat
- 24 Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys, màrtirs ..... Memòria
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30 **SANT ANDREU, APÒSTOL** .....Festa
- Diumenge darrer de durant l'any:
NOSTRE SENYOR JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN .....Solemnitat

DESEMBRE

1		
2		
3	Sant Francesc Xavier, prevere	Memòria
4	<i>Sant Joan Damascè, prevere i doctor de l'Església</i>	
5	<i>Sant Sabas, abat</i>	
6	<i>Sant Nicolau, bisbe</i>	
7	Sant Ambròs, bisbe i doctor de l'Església	Memòria
8	LA CONCEPCIÓ IMMACULADA DE SANTA MARIA VERGE...	Solemnitat
9		
10		
11	<i>Sant Damas I, papa</i> <i>Beat David, monjo del nostre Orde</i>	
12	<i>Santa Joana Francesca de Chantal, religiosa</i>	
13	Santa Llúcia, verge i màrtir	Memòria
14	Sant Joan de la Creu, prevere i doctor de l'Església.....	Memòria
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21	<i>Sant Pere Canisi, prevere i doctor de l'Església</i>	
22		
23	<i>Sant Joan de Kety, prevere</i>	
24		
25	NADAL DEL SENYOR	Solemnitat
26	SANT ESTEVE, PROTOMÀRTIR	Festa
27	SANT JOAN, APÒSTOL I EVANGELISTA	Festa
28	ELS SANTS INNOCENTS, MÀRTIRS	Festa
29	<i>Sant Tomàs Becket, bisbe i màrtir</i>	
30		
31	<i>Sant Silvestre I, papa</i>	
Diumenge dins l'octava de Nadal o el 30 de desembre:		
	LA SAGRADA FAMÍLIA	Festa

ELENC D'ALTRES SANTS CISTERCENCOS INCLOSOS EN EL MARTIROLOGI

FEBRER

- 3 Beat Helinand de Froidmond, monjo del nostre Orde
- 9 Sant Conrad Bavarès, monjo del nostre Orde, ermità
- 13 Sant Adolf d'Osnabruck, bisbe del nostre Orde
- 19 Sant Bonifaci de Brussel·les, bisbe

ABRIL

- 1 Beat Hug de Bonavall, abat del nostre Orde
- 5 Santa Juliana de Mont Cornillon, verge
- 13 Santa Ida de Lovaina, monja del nostre Orde
- 18 Beat Idesbald, abat del nostre Orde
- 26 Sant Joan de Valença, bisbe del nostre Orde

JUNY

- 7 Sant Robert de Cister, abat del nostre Orde
- 17 Santes Sança, Mafalda i Teresa, monges del nostre Orde

JULIOL

- 7 Sant Teobald, abat del nostre Orde
- 9 Beat Albert de Sestri, convers del nostre Orde, ermità
- 10 Beat Bertran de Granselva, abat del nostre Orde
- 24 Sant Balduí, abat del nostre Orde

AGOST

- 9 Sant Famià, monjo del nostre Orde, pelegrí
- 16 Santa Beatriu de Silva, verge

22 - Elenc d'altres sants

SETEMBRE

- 2 Beats Bernat, monjo del nostre Orde, Maria i Gràcia, màrtirs
- 7 Beat Odó de Freising, bisbe del nostre Orde
- 28 Beat Joan de Montmirail, monjo del nostre Orde

OCTUBRE

- 3 Sant Adalgot, bisbe del nostre Orde
- 8 Sant Martí Cid, abat del nostre Orde
- 13 Sant Maurici, abat del nostre Orde
- 20 Beat Gilbert de Cister, abat del nostre Orde

NOVEMBRE

- 3 Sant Malaquies, bisbe
- 15 Sant Leopold, marquès d'Àustria
- 20 Sant Edmon de Canterbury, bisbe
Sant Hug de Noària, abat del nostre Orde

DESEMBRE

- 5 Sant Galgà, ermità
- 9 Sant Gerard, abat del nostre Orde

SEGONA PART

OFICI DIVÍ

O

LITÚRGIA DE LES HORES

ORDENAMENT GENERAL DE LA LITÚRGIA DE LES HORES PER ALS MONESTIRS DE L'ORDE CISTERCENC

Prot. 2181/74, dia 27 de novembre de 1974

PRINCIPIS TEOLÒGICS

- 1.** Aquí no exposem tota la doctrina sobre la Litúrgia de les Hores, sinó que solament tractem aquells principis que després requereixen una ulterior elaboració i una determinació concreta, perquè la Litúrgia s'adapti a les diferents circumstàncies dels monestirs de l'Orde Cistercenc.
- 2.** Els principis teològics per a l'ordenament de la Litúrgia de les Hores els prenem de la Regla de sant Benet, dels decrets del Concili Vaticà II, de la Declaració del Capítol General de l'any 1969 sobre els principals elements de la vida cistercenca actual, i de l'Ordenament general de la Litúrgia de les Hores segons el ritu romà.
- 3.** La Litúrgia de les Hores té la finalitat, juntament amb la celebració de l'Eucaristia, de santificar tot el curs del dia i tota activitat. L'ordenament es fa en gran part segons els preceptes de la Regla de sant Benet, que durant els segles passats van alimentar la vida de pregària dels monjos i que encara avui li poden donar vida. De tota manera, cal adaptar-los allà on ho requereixin les circumstàncies del nostre temps i de les diverses regions.
- 4.** Les comunitats monàstiques representen molt especialment l'Església que prega: en efecte, palesen l'exemple de l'Església que, sense parar, lloa el Senyor a una sola veu, i aconsegueix el deure de "cooperar", principalment amb l'oració, "a l'edificació i increment de tot el cos místic de Crist i al bé de les Esglésies particulars" (OGLH, n. 24).
- 5.** En la Litúrgia de les Hores que celebren les comunitats monàstiques l'Església hi reconeix la seva veu, i vetlla contínuament, amb la seva autoritat jeràrquica, tant perquè sempre es mantingui l'excel·lència del misteri

26 - Ordenament general de la Litúrgia de les Hores

cristià que s'hi reproduceix, com perquè es faci ben d'acord amb les exigències particulars de cada una de les comunitats.

6. En la renovació de l'Ofici diví, tinguem present la unitat i l'harmonia que hi ha d'haver entre la litúrgia i els altres elements de la vida religiosa (*Declaració del Cap. Gen. O.Cist. sobre els principals elements de la vida cist. actual*, n. 62). Per això, en allò que es determini en cada monestir, d'acord amb les normes que establím més avall, segons les circumstàncies pròpies del lloc i de la comunitat, com ara la selecció de textos, la llengua escollida o la distribució de salms a emprar, i les altres coses que calgui regular convenientment, s'ha de procurar sobretot que l'estructura i la forma de la litúrgia puguin alimentar i animar la vida quotidiana (*ibídem*) i que resulti fàcil que el nostre pensament estigui d'acord amb la nostra veu (*Regla de sant Benet*, c. 19).

NORMES GENERALS PER A LA CELEBRACIÓ DE L'OFICI DIVÍ

7. La Litúrgia de les Hores en l'Orde Cistercenc es fa segons les Hores tradicionals de la Regla de sant Benet. Amb tot, l'hora de Prima es pot ometre. Les hores menors i les Completes es poden fer, també, fora del cor, però se celebren en comú. Per una causa justa es pot escollir una de les hores menors per a la celebració en comú, de fet aquella que s'adiu més a l'hora del dia en la qual se celebra; tanmateix, les altres hores menors que no se celebren comunitàriament, s'han de dir en privat.

8. Cada una de les Hores de l'Ofici consta d'himne, salmòdia, lectura de la Sagrada Escripura i pregàries.

9. En la celebració que es fa en llengua vernacla, els elements de l'Ofici es poden adaptar al geni de la llengua i a l'índole de cada comunitat.

10. Els Laudes, com a pregària del matí, i les Vespres, com a pregària vespertina, segons la venerable tradició de l'Església han de ser els dos eixos de l'Ofici quotidià i així cal que se celebrin.

11. D'acord amb el que disposi l'Abat amb el seu consell, es pot introduir un moment de silenci meditatiu ja sigui després de les lectures ja sigui des-

prés dels salms. Si es fa després de les lectures, es pot introduir o bé abans o bé després del responsori, i fins pot substituir el mateix responsori.

12. La distribució dels salms es pot fer segons els esquemes indicats més avall, amb les adaptacions que calgui segons les exigències de cada lloc.

13. Cada salm o divisió de salm generalment porta la seva antífona, i es recita d'aquella manera amb què es posa més en relleu el seu gènere literari.

14. Si es creu oportú, segueixi's el curs biennal de lectures bíbliques establert per a la Litúrgia de les Hores del ritu romà, així com el suplement de lectures patrístiques i d'escriptors eclesiàstics preparat per a ús dels monestirs. A més, amb el consentiment de la comunitat, l'Abat pot escollir altres textos, tot observant les normes donades per la Santa Seu.

15. Pel que fa a la manera d'unir, quan convingui, les hores de l'Ofici amb la missa o entre elles, vigeixen les disposicions que trobareu més avall en Apèndix.

PAUTA DE L'ORDINARI DE LA LITÚRGIA DE LES HORES PER A L'ORDE CISTERCENC

Advertiment previ: resta ferm el dret d'aquells que celebren l'Ofici segons les normes de la Regla de sant Benet (cap. 8-18).

LA INTRODUCCIÓ A TOT L'OFICI

(es fa com a introducció de la primera Hora del dia)

- a.** Vers: *Obriu-me els llavis, Senyor, etc. amb Glòria al Pare.*
- b.** Invitatori: Salm 94
o bé un altre segons l'esquema.

VIGÍLIES

- a.** Introducció de l'Hora (si no és la primera Hora del dia): vers *Sigueu amb*

28 - Ordenament general de la Litúrgia de les Hores

nosaltres, etc. amb Glòria al Pare.

b. Himne adient.

c. Salmòdia.

d. Vers amb la seva resposta.

e. Lectura bíblica amb el seu responsori.

f. Salmòdia.

g. Vers amb la seva resposta.

h. Lectura d'autors eclesiàstics amb el seu responsori.

i. Els diumenges, les solemnitats i les festes, se segueix un d'aquests esquemes:

O bé:

— Després de la segona part de la salmòdia (= **f.**) es llegeix l'evangeli, sia del diumenge, de la solemnitat o de la festa, sia de la Pasqua com a la Litúrgia de les Hores segons el Ritu romà. També es pot prendre, si sembla oportú, d'un altre cicle anual.

— Llavors segueix l'homilia, del leccionari, o feta per l'Abat o un altre sacerdot.

— Himne *Oh Déu, us lloem.*

O bé:

— Després de la lectura d'autors eclesiàstics (= **h.**), un o tres càntics.

— Vers amb la seva resposta.

— Evangeli escollit com més amunt.

— Himne *Vós mereixeu la lloança.*

— Homilia com més amunt.

— Himne *Oh Déu, us lloem.*

k. Conclusió de l'Ofici:

En les memòries i dies ferials:

— *Senyor, tingueu pietat, etc.* o bé la lletania breu, és a dir, per als germans absents, difunts i altres.

— *Preguem* (silenci).

— Oració final.

— *V. Beneïm el Senyor. R. Donem gràcies a Déu.*

En els diumenges, solemnitats i festes:

— *Preguem* (silenci).

— Oració conclusiva.

— Benedicció de l'Abat.

— *V. Beneïm el Senyor. R. Donem gràcies a Déu.*

LAUDES

- a.** Introducció de l'Hora com a Vigílies.
- b.** Himne adient.
- c.** Salmòdia.
- d.** Lectura bíblica llarga o breu, amb el seu responsori breu.
- e.** Càntic evangèlic amb l'antífona.
- f.** Conclusió de l'Ofici:
  - Pregàries o lletanies com les que hi ha a la Litúrgia de les Hores segons el ritu romà.
  - *Parenostre*.
  - Oració conclusiva (sense *Preguem*) del dia, de l'Hora o del sant.
  - *V. Beneïm el Senyor. R. Donem gràcies a Déu.*

HORES MENORS

- a.** Introducció de l'Hora com a Vigílies.
- b.** Himne de l'Hora.
- c.** Salmòdia.
- d.** Lectura bíblica breu.
- e.** Vers amb la seva resposta.
- f.** Conclusió de l'Ofici: com a Vigílies, per als dies ferials.

VESPRES

Com a Laudes.

COMPLETES

- a.** Introducció de l'Hora com a Vigílies.
- b.** Si sembla oportú, examen de consciència en silenci, o fent servir la fórmula de l'acte penitencial del Missal.
- b.** Himne de l'Hora.
- c.** Salmòdia.
- d.** Lectura bíblica breu.
- e.** Vers amb la seva resposta o el responsori breu *A les vostres mans*.

30 - Ordenament general de la Litúrgia de les Hores

g. Si sembla oportú, càntic de Simeó amb la seva antífona.

h. Conclusió de l’Hora i del dia:

- *Senyor, tingueu pietat*, etc. o bé la lletania breu com a les Hores menors.
- *Preguem* (silenci).
- Oració conclusiva.
- Benedicció: *Que el Senyor totpoderós.*
- *Salve, Regina.*

ESQUEMES DE LA DISTRIBUCIÓ DELS SALMS

SEGONS LA REGLA AMB PRIMA

SEGONS LA REGLA SENSE PRIMA

SEGONS ALGUNES NOVES DISTRIBUCIONS DELS SALMS

Esquema I: Salteri sencer distribuït en una setmana.

Esquema II: Salteri distribuït en dues setmanes seguint l’ordre numèric.

Esquema III: Salteri distribuït en dues setmanes sense seguir l’ordre numèric.

Esquema IV: Salteri de la Litúrgia de les Hores segons el Ritu Romà distribuït en dues setmanes adaptat al ritme monàstic.

Nota: Resta ferm el dret d’aquells que segueixen legítimament una altra distribució.

Nota pràctica:

A l’esquema I pertanyen:

- la distribució dels Salms proposada pel P. Füglistner;
- La distribució “C” O.C.S.O.

A l’esquema II pertanyen:

- La distribució de l’Abat Heufelder;
- La distribució “B” O.C.S.O.

A l'esquema III pertanyen:

- La distribució del P. Füglistner, si els salms de Vigílies es distribueixen en dues setmanes;
- La distribució "A" O.C.S.O.;
- La distribució del P. Gibert publicada el dia 21 de març de 1974.

A l'esquema IV pertany:

- La distribució dels Salms proposada per la S.C. per al Culte Diví (*Notitiae*, n. 76, any 1972, p. 257)

APÈNDIX
CELEBRACIÓ UNIDA DE LES HORES DE L'OFICI
AMB LA MISSA O DE LES HORES ENTRE ELLES MATEIXES
(Cf. OGLH del ritu romà, núms. 93-99)

1. En algunes ocasions, quan les circumstàncies ho aconsellin, en la celebració pública es pot fer una unió més estreta entre la missa i una Hora de l'Ofici, segons les normes que segueixen, mentre la missa i l'Hora escollida siguin del mateix Ofici. Cal, però, tenir cura que això no sigui en detriment de la utilitat pastoral, sobretot els diumenges.

2. Quan els Laudes de l'Ofici coral o comunitari precedeixen immediatament la missa, l'acció litúrgica pot començar per la invocació inicial i l'himne de Laudes, especialment els dies de fèria, o pel cant d'entrada amb la processó i la salutació del celebrant, especialment els dies festius, oment, segons el cas, un o l'altre d'aquests ritus inicials.

Es diu tot seguit la salmòdia de Laudes, com de costum, fins a la lectura breu, exclusivament. Després, omès l'acte penitencial i, si sembla oportú, el *Senyor, tingueu pietat*, es diu, si el dia ho comporta, el *Glòria a Déu a dalt del cel* i el celebrant profereix l'oració de la missa. Comença llavors la Litúrgia de la Paraula, en la forma acostumada.

La pregària dels fidels es fa en el lloc i la forma habituals. Els dies de fèria, però, i en les misses matinals, en comptes del formulari corrent de la pregària dels fidels, es poden dir les pregàries que a Laudes precedeixen l'oració.

Després de la comunió, amb el seu cant propi, es recita el càntic de Zacaries, amb la seva antífona, i segueix l'oració de postcomunió i la resta, com a totes les misses.

32 - Ordenament general de la Litúrgia de les Hores

3. Si Prima, Tèrcia, Sexta o Nona, segons l'horari real, celebrades amb el poble, precedeixen immediatament la missa, l'acció litúrgica pot començar per la invocació inicial i l'himne de l'Hora, especialment els dies de fèria, o pel cant d'entrada amb la processó i la salutació del celebrant, especialment els dies festius, ometent, segons el cas, un o l'altre d'aquests ritus inicials.

Es diu tot seguit la salmòdia de l'Hora, com de costum, fins a la lectura breu, exclusivament. Després, omès l'acte penitencial i, si sembla oportú, el *Senyor, tingueu pietat*, es diu, si el dia ho comporta, el *Glòria a Déu a dalt del cel* i el celebrant profereix l'oració de la missa.

4. Les Vespres s'uneixen a la missa de la mateixa manera que els Laudes, quan la precedeixen immediatament. Però les primeres Vespres de les solemnitats, dels diumenges, o de les festes del Senyor que s'escauen en diumenge, no es poden celebrar sinó un cop dita la missa del dia precedent o del dissabte.

5. Quan Prima, Tèrcia, Sexta, Nona o les Vespres segueixen la missa, aleshores la missa se celebra com de costum fins a l'oració de postcomunió, inclusivament.

Dita aquesta oració, comença immediatament la salmòdia de l'Hora que se celebri. A Prima, Tèrcia, Sexta i Nona, després de la salmòdia, omesa la lectura breu, es diu l'oració i s'acomiada el poble, com en la missa. A les Vespres, després de la salmòdia, omesa la lectura breu, s'afegeix el càntic de Maria amb la seva antífona i, sense dir les pregàries ni el Parenostre, es diu l'oració conclusiva i es beneeix el poble.

6. Llevat de la nit de Nadal, com a regla general s'exclou la unió de la missa amb les Vigílies, ja que la missa comporta un cicle de lectures que s'ha de distingir del de l'Ofici. Si alguna vegada, excepcionalment, convé fer-ho, faci's d'aquesta manera: després de la lectura segona i del seu responso-ri, omesa la resta, la missa comença pel *Glòria a Déu a dalt del cel*, si s'ha de dir, o, si no, per l'oració col·lecta.

7. Si les Vigílies precedeixen immediatament una altra Hora de l'Ofici, llavors l'himne d'aquesta Hora es pot recitar al començament; al final de les Vigílies, s'ometen el *Senyor, tingueu pietat* en el II Nocturn, l'oració i la conclusió i, a l'Hora que segueix, s'ometen la invocació inicial amb el *Glòria al Pare* i l'himne.

8. Si s'ajunten dues Hores menors, es comença amb la invocació inicial i l'himne adient a l'hora del dia. Llavors segueix la salmòdia de l'Hora primera, la lectura breu amb el vers i la seva resposta, i després la salmòdia de l'Hora següent, la lectura breu amb el vers i la seva resposta, i la conclusió de l'Ofici com de costum.

TERCERA PART

MISSAL
|
LECCIONARI DE LA MISSA

PER A AFEGIR AL MISSAL

Prot. 525/70, dia 8 de juny de 1971: O.Cist. i O.C.S.O.

Concedim la facultat d'adoptar el nou Missal Romà, tenint present:

1. El Calendari Cistercenc.

2. Alguns elements particulars de la tradició cistercenca, de lliure elecció, que són els següents:

2.1. Els textos de l'antic Missal Cistercenc que no es troben en el nou Missal Romà, si cal amb la deguda aprovació.

2.2. Els ritus següents de l'Ordre de la Missa:

- a.** La inclinació profunda en lloc de la genuflexió prescrita en el ritu romà.
- b.** El ritu de fer el senyal de la Creu gran a l'Evangelí.
- c.** L'ús de fer certs ritus en silenci, verbigràcia el bes del text dels Evangelis i el rentar-se les mans.
- d.** L'ús antic de preparar el vi i l'aigua en el calze, abans de portar-los a l'altar.

PROPI DELS SANTS

ADDICIONS POSTERIORIS

DIA 20 DE GENER

BEAT CEBRIÀ-MIQUEL TANSI, MONJO DEL NOSTRE ORDE, PREVERE

Col·lecta

**Oh Déu, que en el beat Cebrià-Miquel, prevere,
uníreu el zel apostòlic de pastor i l'observança monàstica;
concediu-nos, per la seva intercessió,
que, perseverants en la pregària,
desitgem incessantment la vinguda del vostre Regne.
Per nostre Senyor Jesucrist.**

DIA 2 DE FEBRER

LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR

A la benedicció de les candeles, oració de lliure elecció:

Preguem

**Déu d'incalculable poder,
el vostre Fill únic, fet home,
avui ha estat presentat al temple per la Mare Verge;
vulgueu † beneir aquestes candeles
consagrades en honor del vostre nom,
i concediu, per la intercessió de la benaurada sempre Verge Maria,
que els qui portin a la mà aquests llums
per honorar el vostre Fill i Senyor nostre,
obtinguin protecció en aquesta vida;
i que, on sigui que s'encengui la seva flama,
allunyi la falsedat dels esperits malignes;
i així mereixin fruir de l'alegria terrenal,
fins que, sortint a rebre el nuvi,
resplendents per la llum de les torxes,**

**puguin entrar, amb goig, a les noces de l'Espòs.
Per Crist Senyor nostre.¹**

DIA 22 D'ABRIL

BEATA MARIA GABRIELA SAGHEDDU, MONJA DEL NOSTRE ORDE

Col·lecta

**Oh Déu, Pastor etern,
que vau inspirar a la beata Maria Gabriela, verge,
el desig d'oferir generosament la seva vida
per la unitat dels cristians;
concediu-nos, per la seva intercessió,
que arribi aviat el dia
en què, al voltant de la taula de la vostra paraula i del pa del cel,
tots els qui creuen en Crist
us lloïn amb un sol cor i una sola veu.
Per nostre Senyor Jesucrist.**

DIA 26 D'ABRIL

BEAT RAFAEL ARNÁIZ BARÓN, OBLAT DEL NOSTRE ORDE

Col·lecta

**Senyor, Déu nostre,
que vau fer del beat Rafael
un deixeble excel·lent en la ciència de la creu;
concediu-nos, per la seva intercessió,
d'estimar-vos a vós per damunt de tot,
perquè, seguint el camí de la creu amb el cor eixamplat,
meresquem de viure en el goig pasqual.
Per nostre Senyor Jesucrist.**

DIA 18 D'AGOST

BEATS JOAN BAPTISTA SOUZY, PREVERE, I COMPANYYS, MÀRTIRS

Col·lecta

Senyor, Déu nostre,

40 - Propi dels sants

**que vau concedir al beat Joan Baptista Souzy
i als seus companys, màrtirs,
la gràcia de la perseverança en la fe i del perdó;
concediu-nos, per la seva intercessió,
d'estar sempre disposats a mantenir-nos fidels en l'Església
i a reconciliar-nos amb els germans.
Per nostre Senyor Jesucrist.**

ALTRA ORACIÓ PER A LES MISSES DE SANTA MARIA VERGE

Col·lecta

**Déu omnipotent i etern,
vós, per obra de l'Esperit Sant,
vau preparar el cos i l'ànima de la gloriosa Verge i Mare Maria
perquè fos una mansió digna del vostre Fill;
feu que els qui ens alegrem de recordar-la
siguem alliberats, per la seva intercessió,
dels mals que ens afligeixen i de la mort eterna.
Per nostre Senyor Jesucrist.²**

ENTRE LES MISSES PER ALGUNES NECESSITATS PARTICULARS

PER LA PAU DE LA COMUNITAT

Col·lecta

**Déu omnipotent i etern,
creador i protector de la Jerusalem celestial,
edifiqueu i defenseu la nostra casa i els qui hi viuen,
perquè sigui un estatge de tranquil·litat i de pau.
Per nostre Senyor Jesucrist.**

Oració sobre les ofrenes

**Mireu benvolent, Senyor, aquestes ofrenes,
perquè als qui demanem el perdó dels nostres pecats
no ens aclaparin les coses adverses,
sinó que ens vegem lliures de tots els enemics.
Per Crist Senyor nostre.**

Postcomunió

**Senyor, governeu sempre amb el vostre guiatge
els qui vivim en aquest monestir,
perquè tinguem prudència quan estiguem segurs
i siguem valents en les contrarietats.
Per Crist Senyor nostre.³**

NOTES

1. *Collectaneum exemplar Cistercii*, MS. DIJON 114, *Bibliothèque Publique Municipale*, fH 145 vH, c.3; *Missale Cisterciense* 1617, p. 213.
2. *Breviari Cistercenc*, oració per a després de l'antífona **Salve, Regina** al final de Completes, ara en desús.
3. *Missal Cistercenc*, Oracions per diverses necessitats, n. 37.

QUARTA PART

RITUAL

RITUAL CISTERCENC

Prot. , dia 20 de juny de 1974: O.C.S.O.
Prot. 578/95/L, dia 19 d'octubre de 1995: O.Cist.
Prot. 629/95/L, dia 19 d'octubre de 1995: O.C.S.O.

A petició del Reverend Pare Gregori Battista, Abat Procurador General de l'Orde Cistercenc — del Reverend Pare Armand Veilleux, Abat Procurador General de l'Orde Cistercenc de l'Estricta Observança — per l'escrit del dia 27 de febrer de 1995, en virtut de les facultats donades a aquesta Congregació pel Summe Pontífex Joan Pau II, ens plau aprovar el text *llatí* del nou Ritual Cistercenc, titulat «Proprium Cisterciense», tal com consta en l'exemplar presentat.

Afegeixi's al text que s'ha d'imprimir aquest Decret sencer, amb el qual concedim l'aprovació demanada a la Seu Apostòlica. A més, un cop editat, cal enviar-ne dos exemplars a aquesta Congregació.

Sense que res s'hi oposi.

Donat a la cancelleria de la Congregació per al culte diví i la disciplina dels sacraments, el dia 19 d'octubre de 1995.

+ Antoni M. card. Javierre
Prefecte

+ Gerard M. Agnelo
Arquebisbe, Secretari

VARIACIONS
AL RITUAL DE LA RECONCILIACIÓ
O DE LA PENITÈNCIA
DEL RITU ROMÀ

Al n. 70, si ho vol, el sacerdot pot dir

Que el Senyor sigui en el teu cor i en els teus llavis, perquè confessis íntegrament, en veritat i amb humilitat tots els teus pecats, en el nom del Pare † i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.¹

Al final d'aquestes paraules el sacerdot fa el senyal de la creu, si no l'ha fet en el diàleg d'acolliment, com en el n. 42 del Ritual Romà.

Al n. 99, si es vol

El sacerdot diu:

Vés-te'n en pau, i d'ara endavant no pequis més.

El penitent respon:

Que el Senyor et doni en recompensa la vida eterna.²

NOTES

1. *Ritual Cistercenc III, IX, 3.*

2. *Ritual Cistercenc III, IX, 6.*

RITUAL DE LA UNCIÓ I CURA PASTORAL DELS MALALTS

ADVERTIMENTS PREVIS

IV. Adaptacions que pertanyen a les Conferències Episcopals

39. Allà on hi ha un Ritual particular adaptat a les necessitats d'una regió, al sacerdot li és permès o bé d'introduir en aquest Ritual les fórmules pròpies del ritu cistercenc, o bé d'introduir al Ritual cistercenc les fórmules d'aquest ritual particular.

CAPÍTOL I LA VISITA I LA COMUNIÓ DELS MALALTS

I. La visita dels malalts

87. Tots els fidels han de participar de la sol·licitud i amor de Crist i de l'Església envers els malalts i han de tenir un gran interès per ells i, segons les seves possibilitats, els han de visitar i confortar en el Senyor i han d'ajudar-los fraternalment en llurs necessitats.

88. Sobretot els rectors d'una parròquia i tothom qui tingui cura dels malalts, els han de dir *paraules de fe*, perquè aprenguin el significat de la malaltia en el misteri de la salvació; els han d'exhortar per tal que, il·luminats per la fe, sàpiguen unir-se a Crist pacient, i puguin, a més, santificar amb l'oració la malaltia, tot aprenent a treure de la mateixa oració la fortalesa d'ànim per a suportar els sofriments.

També s'han de preocupar perquè els malalts gradualment s'acostin als sacraments de la Penitència i de l'Eucaristia sovint i ben disposats segons llur condició, i, sobretot, els han d'animar a rebre a temps la Santa Unció i el Viàtic.

89. Convé moltíssim que els malalts, o bé a soles, o bé amb els seus familiars o les persones que els atenen, siguin invitats a la pregària, traient-la sobretot de la Sagrada Escripura, ja sigui meditant aquells textos que il·luminen el misteri de la malaltia humana a la llum de Crist i de l'Evangelí, ja suggerint-los fórmules de pregària i afectes dels salms i d'altres textos. Per aconseguir la pràctica d'aquesta oració caldrà ajudar-los amb mitjans apropiats, llibres, ràdio-cassettes, etc.; més encara, anirà molt bé que els preveres, almenys alguna vegada, els acompanyin en aquesta pregària.

90. En la visita als malalts, el prevere, servint-se dels elements més apropiats, podrà preparar en conversa fraternal amb el malalt, una pregària comunitària, com és per exemple una breu celebració de la Paraula de Déu. Després de llegir la Paraula de Déu, serà convenient afegir-hi una pregària treta dels salms o altres pregàries o lletanies; en acabar, es dóna la benedicció al malalt, i si sembla oportú, pot fer-se amb una imposició de mans.

II. La comunió dels malalts

91. Procurin els pastors d'ànimes que els malalts i els ancians puguin participar sovint de l'Eucaristia, fins i tot cada dia si fos possible, especialment en temps de Pasqua, i això, encara que no estiguin malalts de gravetat, ni hi hagi cap perill de mort. La comunió pot ser administrada a qualsevol hora del dia.

Observant el que s'indica al n. 169, es pot donar l'Eucaristia amb la sola espècie del vi a aquells malalts que no la poden rebre sota l'espècie del pa.

Els qui assisteixen el malalt poden combregar amb ell, observant les normes prescrites.

92. Per portar l'Eucaristia fora de l'església, el pa i el vi consagrat s'ha de dur en una píxide, o un vas tancat; quant a l'hàbit i manera de portar la comunió, cal seguir els costums locals.

93. Els qui conviuen amb el malalt o l'assisteixen han de preparar degudament l'habitació del malalt amb una taula coberta amb estovalles, sobre la qual es deixarà el Santíssim Sagrament. S'ha de posar també, si és costum, un vaset amb aigua beneïta i salpasser, o un ram, per fer l'aspersió, i ciris sobre la taula.

1. Ritu ordinari de la comunió dels malalts

INTRODUCCIÓ

94. El prevere, vestit de forma convenient per a aquest sagrat ministeri, s'acosta al malalt i als qui l'acompanyen, i els saluda amablement; pot dir, si vol, aquesta salutació:

Pau en aquesta casa i a tots els qui hi habiten.

O bé:

Que la pau del Senyor sigui amb vosaltres (amb tu).

95. O bé:

**Que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist,
l'amor de Déu Pare**

50 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

**i el do de l'Esperit Sant
siguin amb tots vosaltres.
R/. I amb el vostre esperit.**

96.

**Que la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare,
i de Jesucrist, el Senyor,
siguin amb tots vosaltres.
R/. Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist.**

O bé:

R/. I amb el vostre esperit.

Després, col·loca el Sagrament damunt una tauleta i l'adora amb els presents.

97. Després, si sembla oportú, aspergeix amb aigua beneïda el malalt i l'habitació, tot dient:

**Que aquesta aigua, en fer-te reviure el baptisme,
et recordi Jesucrist,
que ens va salvar amb la seva mort i la seva resurrecció.**

Si cal beneir l'aigua es pot utilitzar una d'aquestes oracions:

**Senyor, Déu totpoderós,
font i origen de la vida corporal i espiritual,
beneïu † aquesta aigua
per la qual implorem el perdó dels nostres pecats
i l'ajuda de la vostra gràcia
contra totes les malalties i els paranys de l'enemic.
Feu, Senyor, que per la vostra misericòrdia,
tinguem sempre l'aigua viva de la salvació,
puguem acostar-nos a vós amb ànima pura
i vencem tots els perills de l'ànima i del cos.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

O bé: (en temps pasqual)

**Senyor, Déu omnipotent,
escolteu la pregària del vostre poble:
digneu-vos a beneir † aquesta aigua
en favor dels qui recordem l'obra meravellosa de la nostra creació**

**i la meravella encara més gran de la redempció.
Vós la va crear per fer fecunda la terra
i per confortar el nostre cos amb la frescor i la netedat.
També la féreu instrument de misericòrdia
quan alliberàreu de l'esclavitud el vostre poble escollit,
i amb ella li calmàreu la set en el desert.
Pels profetes ens l'heu revelada com a signe de la nova aliança
que heu volgut establir amb els homes.
I quan Crist la santificà en el Jordà,
vau renovar la nostra naturalesa pecadora
en el bany del nou naixement.
Que aquesta aigua ens recordi el nostre baptisme
i ens faci participar en el goig dels nostres germans
batejats en aquesta Pasqua.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

Acte penitencial

98. Si el malalt es vol confessar, el prevere escolta la seva confessió sacramental (cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187).

99. Quan no hi ha confessió sacramental dintre el ritu o hi ha altres persones que volen combregar, el prevere invita el malalt i els presents a fer un acte penitencial.

PRIMERA FÓRMULA

100.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després tots junts diuen la confessió.

**Jo confesso a Déu totpoderós
i a vosaltres, germans,
que he pecat, (es colpegen el pit)
per culpa meva,
de pensament, paraula, obra i omissió.
Per això, demano a la Verge Maria,**

52 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

**Mare de Déu,
als àngels i als sants,
i a vosaltres, germans,
que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.**

El prevere dóna l'absolució dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

SEGONA FÓRMULA

101.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després el prevere diu:

V/. Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

R/. Perquè hem pecat contra vós.

V/. Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia.

R/. I doneu-nos la vostra salvació.

El prevere dóna l'absolució, dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

TERCERA FÓRMULA

102.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després es diuen aquestes invocacions o d'altres.

Vós, que ens vau salvar pel vostre misteri pasqual:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

**Vós, que renoveu contínuament entre nosaltres
l'obra meravellosa de la vostra passió:
Crist, tingueu pietat.
R/. Crist, tingueu pietat.**

**Vós, que per la comunió del vostre Cos
ens feu participants del sacrifici pasqual:
Senyor, tingueu pietat.
R/. Senyor, tingueu pietat.**

El prevere dóna l'absolució, dient:
**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

102 bis. El prevere, per acabar, pot fer servir una d'aquestes fórmules de lliure elecció:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres
i ens perdoni tots els pecats;
ens alliberi de tot mal,
ens guardi i ens faci constants en tota mena d'obres bones
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

O bé:
**Que Déu omnipotent i misericordiós,
per la gràcia de l'Esperit Sant,
absolgui i perdoni tots els nostres pecats.¹
R/. Amén.**

LITÚRGIA DE LA PARAULA

103. Ara, oportunament, o algun dels presents o el mateix prevere pot llegir un text de la Sagrada Escripura, per exemple:

Jo 6, 54-55

**Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna,
i jo el ressuscitaré el darrer dia.**

54 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

**Ben cert: la meva carn és un veritable menjar,
i la meva sang és una veritable beguda.**

Jo 6, 54-58

**Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna,
i jo el ressuscitaré el darrer dia.**

**Ben cert: la meva carn és un veritable menjar,
i la meva sang és una veritable beguda.**

**Qui menja la meva carn i beu la meva sang
està en mi i jo en ell.**

**A mi m'ha enviat el Pare que viu,
i jo visc gràcies al Pare;**

igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi.

Aquest és el pa baixat del cel.

No és com el que van menjar els vostres pares.

Els van morir,

però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.

Jo 14, 6

**Jo sóc el camí, la veritat i la vida:
ningú no arriba al Pare,
si no hi va per mi.**

Jo 14, 23

**Qui m'estima, farà cas del que jo dic;
el meu Pare l'estimarà
i vindrem a viure amb ell.**

Jo 15, 4

**Estigueu en mi i jo en vosaltres.
Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit,
tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi.**

1Co 11, 25

**Cada vegada que mengeu aquest pa
i beveu aquest calze
anuncieu la mort del Senyor fins que torni.**

O bé: Jo 14, 27; Jo 15, 5; 1Jo 4, 16

Després de la lectura bíblica, se'n pot fer una breu explicació.

LITÚRGIA DE LA COMUNIÓ

104. El prevere introdueix aquest ritu tot invitant a la recitació del Parnostre, amb aquestes paraules o unes de semblants:

Ara tots plegats adrecem-nos a Déu, tal com ens va ensenyar de pregar nostre Senyor Jesucrist:

**Pare nostre, que esteu en el cel:
Sigui santificat el vostre nom.
Vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat,
així a la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia d'avui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem
els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem
en la temptació.
Ans deslliureu-nos de qualsevol mal.**

105. El prevere mostra el pa eucarístic, dient:

**Mireu l'Anyell de Déu,
mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seva taula.**

El malalt i els qui han de combregar afegeixen:

**Senyor,
no sóc digne que entreu a casa meva;
digueu-ho només de paraula,
i serà salva la meva ànima.**

106. El prevere s'acosta al malalt i, mostrant-li el Sagrament, diu:

El Cos de Crist, (o bé: La Sang de Crist).

El malalt respon:

Amén.

I combrega.

Els presents que volen combregar reben el Sagrament en la forma acostuada.

56 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

RITU CONCLUSIU

107. Després de la comunió i la purificació en la forma acostumada, es pot fer una estona breu de silenci. Segueix l'oració conclusiva:

Preguem.

**Senyor, Pare sant, Déu omnipotent i etern,
us demanem amb confiança
que el Cos santíssim (la santíssima Sang)
del vostre Fill, Jesucrist nostre Senyor,
que el nostre germà (la nostra germana)
acaba de rebre,
l'alleugi dels sofriments espirituals i corporals
i li sigui remei segur de vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

108. O bé:

Preguem.

**Senyor,
vós que duguéreu a terme l'obra de la redempció dels homes
pel misteri pasqual del vostre Fill,
concediu que els qui proclamem amb fe
la mort i la resurrecció del vostre Fill
en la celebració dels sagraments,
rebem més abundantament
els fruits de la salvació.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

109. O bé:

Preguem.

**Oh Déu,
que heu volgut que participéssim d'un sol pa
i d'un sol calze;
feu que visquem de tal manera
que, formant tots plegats l'únic cos de Crist,
amb goig donem fruit per a la salvació del món.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

110. O bé:

Preguem.
Senyor,
alimentats amb aquest do sagrat,
us donem gràcies i us demanem
que, els qui han rebut la força celestial,
perseverin en la veritat
per l'Esperit infós en els seus cors.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.

111. Finalment, el prevere beneeix el malalt i els presents, o bé fent el senyal de la creu sobre d'ell amb la píxide, si encara conté el pa consagrat, o amb alguna de les fórmules següents:

112.

Que Déu Pare et beneeixi.
R/. Amén.

Que el Fill de Déu et retorni la salut.
R/. Amén.

Que l'Esperit Sant t'il·lumini.
R/. Amén.

Que el Senyor guardi el teu cos i salvi la teva ànima.
R/. Amén.

Que ell il·lumini el teu cor i et dugui a la vida eterna.
R/. Amén.

(I a tots els qui esteu aquí presents,
que us beneeixi Déu totpoderós,
Pare, Fill † i Esperit Sant.
R/. Amén.)

113. O bé:

Que nostre Senyor Jesucrist sigui a prop teu per protegir-te.
R/. Amén.

Que guïi els teus passos i et segueixi per guardar-te.
R/. Amén.

58 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

Que et miri amb amor, t'ajudi i et beneeixi.

R/. Amén.

(I a tots els qui esteu aquí presents,

que us beneeixi Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant.

R/. Amén.)

114. O bé:

Que la benedicció de Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant,

davalli sobre vosaltres i us acompanyi sempre.

R/. Amén.

2. Ritu breu de la comunió dels malalts

115. Aquest ritu és per als casos en els quals s'ha de donar la comunió a diversos malalts que viuen en distintes dependències d'una mateixa casa, per exemple d'un sanatori, hospital o clínica. Si calgués, s'hi poden afegir alguns elements presos del ritu ordinari.

116. Si hi ha malalts que es volen confessar, el prevere escoltarà llurs confessions i els absoldrà en el moment més oportú abans de distribuir la comunió (cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187).

117. El ritu pot començar a l'església, a la capella, o a la primera habitació. El prevere diu l'antífona:

Oh sagrat convit:

hi mengem el Crist,

hi recordem la seva passió,

ens hi omplim de la seva gràcia,

se'ns hi dóna la penyora de la glòria que esperem.

118. El prevere, acompanyat, si és possible, per alguna persona que porti un ciri, s'acosta als malalts i diu, o bé una sola vegada per tots els malalts de la mateixa sala, o bé per cadascun dels qui han de combregar:

Mireu l'Anyell de Déu:

mireu el qui lleva el pecat del món.

Feliços els convidats a la seva taula.

119. Els qui volen combregar diuen:

**Senyor,
no sóc digne que entreu a casa meva;
digueu-ho només de paraula,
i serà salva la meva ànima.**

I combreguen en la forma acostumada.

En els monestirs en què la celebració de la Missa conventual és retransmesa per ràdio als malalts, i se'ls porta la sagrada Comunió en acabar la Missa, n'hi ha prou que el ministre digui a cada un dels qui combreguen, tal com és costum, **El Cos de Crist** o bé **La Sang de Crist**.

120. L'oració conclusiva es pot dir a l'església o a la capella o a l'última habitació. No es dona la benedicció.

CAPÍTOL II UNCIÓ D'UN MALALT

Ritu ordinari

Preparatius per a la celebració

121. El prevere que ha d'administrar la Unció a un malalt, s'ha d'informar del seu estat i tenir-lo en compte en la preparació de la celebració i en l'elecció de les lectures de la Sagrada Escripura i de les oracions. Tot això, si és possible, ho ha de preparar d'acord amb el malalt o amb la seva família, explicant-los el sentit del sagrament.

122. Sempre que sigui necessari, el prevere, si li és possible, acudirà al malalt que vol confessar-se, abans de la celebració de la Unció. Si la confessió s'ha de fer durant la Unció, es farà a l'inici del ritu. Quan no s'ha de fer dintre el ritu, es fa l'acte penitencial.

123. El malalt que no fa llit, pot rebre el sagrament a l'església o en un altre lloc convenient, on hi hagi un seient apte per al malalt i on es puguin congreguar almenys els parents i amics que prendran part en la celebració.

És convenient, si pot ser, que tots els membres de la comunitat assisteixin a la Unció del germà malalt (de la germana malalta). Per això, havent tocat la campana tal com és costum, tots es reuneixen sigui a la infermeria o al seu oratori, sigui a l'església o en un altre lloc idoni. En aquest cas es pot disposar la processó amb aigua beneïta, creu, els germans (les germanes) amb hàbit monàstic i per ordre, el sagristà portant el sant Oli dels malalts, i el Superior (sacerdot capellà) amb estola damunt l'alba, o almenys damunt la cogulla, i, si és Abat, amb bàcul.²

En els centres sanitaris, el prevere haurà de prendre en compte la situació dels altres malalts presents, mirant si poden participar d'alguna manera en la celebració, si hi ha perill de cansar-los, o si, perquè no professen la fe catòlica, hi ha alguna cosa que els pugui molestar.

124. Aquest ritu és el mateix que s'observa quan la Unció es dona a molts malalts; en aquest cas es fa a cada un la imposició de les mans i la unció amb la seva fórmula; les altres parts es diuen una sola vegada en forma plural.

INTRODUCCIÓ

125. El prevere, vestit de forma convenient per a aquest sagrat ministeri, s'acosta al malalt i als qui l'acompanyen, i els saluda amablement; pot dir, si vol, aquesta salutació:

Pau en aquesta casa i a tots els qui hi habiten.

O bé:

Que la pau del Senyor sigui amb vosaltres (amb tu).

126. O bé:

**Que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist,
l'amor de Déu Pare
i el do de l'Esperit Sant
siguin amb tots vosaltres.
R/. I amb el vostre esperit.**

127.

**Que la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare,
i de Jesucrist, el Senyor,
siguin amb tots vosaltres.
R/. Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist.**

O bé:

R/. I amb el vostre esperit.

128. Després, si sembla oportú, aspergeix amb aigua beneïda el malalt i l'habitació, tot dient:

**Que aquesta aigua, en fer-te reviure el baptisme,
et recordi Jesucrist,
que ens va salvar amb la seva mort i la seva resurrecció.**

129. El prevere parla als presents amb aquestes paraules, o unes de semblants:

Germans estimats: A l'Evangeli llegim que els malalts acudien a Jesucrist, nostre Senyor, per demanar-li la salut. Jesucrist va sofrir també molt per nosaltres. Ell es fa present enmig nostre, ara que ens hem reunit en el seu nom i, per mitjà de l'apòstol sant Jaume, ens ordena: «Si teniu algú malalt, crideu els vostres preveres perquè l'ungeixin amb oli en el nom del Senyor i preguin per ell. Aquella

62 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

oració, feta amb fe, li serà saludable: el Senyor el posarà bo i li perdonarà els pecats que hagi comès».

Encomanem, doncs, a Jesucrist el nostre germà malalt. Ell l'estima i pot guarir-lo. Demanem que li alleugi els sofriments i li retorni la salut.

130. O bé, diu aquesta oració:

Déu i Senyor nostre,

vós per mitjà de l'Apòstol sant Jaume heu dit:

«Si teniu algú malalt, crideu els vostre preveres perquè l'ungeixin amb oli en el nom del Senyor i preguin per ell.

Aquella oració, feta amb fe, li serà saludable:

el Senyor el posarà bo

i li perdonarà els pecats que hagi comès».

Escolteu, doncs, les pregàries

dels qui ens hem reunit en el vostre nom

i ajudeu misericordiosament el nostre germà N. malalt

(i tots els altres malalts d'aquesta casa).

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

R/. Amén.

130 bis. En comptes de l'oració anterior, es pot escollir aquesta altra:

Déu totpoderós i etern,

vós, per mitjà de l'Apòstol sant Jaume,

vau manar cridar els preveres de l'Església

perquè ungissin els malalts.

Us demanem que, per les nostres mans,

ungiu i beneïu amb l'oli sant

aquest servent vostre malalt (aquesta serventa vostra malalta);

i feu que això que complim exteriorment tot pregant,

la vostra gràcia invisible ho realitzi interiorment.

Per Crist Senyor nostre.³

Acte penitencial

131. Si el malalt no s'ha de confessar, es fa l'acte penitencial amb una d'aquestes fórmules:

PRIMERA FÓRMULA

132.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després tots junts diuen la confessió.

**Jo confesso a Déu totpoderós
i a vosaltres, germans,
que he pecat, (*es colpegen el pit*)
per culpa meva,
de pensament, paraula, obra i omissió.
Per això, demano a la Verge Maria,
Mare de Déu,
als àngels i als sants,
i a vosaltres, germans,
que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.**

El prevere dona l'absolució dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

SEGONA FÓRMULA

133.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després el prevere diu:

**V/. Senyor, tingueu pietat de nosaltres.
R/. Perquè hem pecat contra vós.**

**V/. Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia.
R/. I doneu-nos la vostra salvació.**

El prevere dona l'absolució, dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

64 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

TERCERA FÓRMULA

134.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després es diuen aquestes invocacions o d'altres.

Vós, que ens vau salvar pel vostre misteri pasqual:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

Vós, que renoveu contínuament entre nosaltres

l'obra meravellosa de la vostra passió:

Crist, tingueu pietat.

R/. Crist, tingueu pietat.

Vós, que per la comunió del vostre Cos

ens feu participants del sacrifici pasqual:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

El prevere dóna l'absolució, dient:

Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,

ens perdoni els pecats

i ens dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

134 bis. El prevere, per acabar, pot fer servir una d'aquestes fórmules de lliure elecció:

Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres

i ens perdoni tots els pecats;

ens alliberi de tot mal,

ens guardi i ens faci constants en tota mena d'obres bones

i ens dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

O bé:

Que Déu omnipotent i misericordiós,

per la gràcia de l'Esperit Sant,

absolgui i perdoni tots els nostres pecats.

R/. Amén.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Proclamació de la Paraula de Déu

135. Tot seguit, un dels presents, o el mateix prevere, fa la següent lectura de l'evangeli o bé la d'una de les assenyalades a l'Apèndix del Ritual romà (1980) (nn. 259 ss).

Escolteu, germans, les paraules de l'Evangeli segons sant Mateu
(8, 5-10. 13a).

En aquells temps Jesús entrà a Cafar-Naüm.

Un centurió l'anà a trobar i li deia:

—«**Senyor, el meu criat és al llit a casa,
paralític i amb uns dolors terribles.**».

Jesús li diu:

—«**Vinc a curar-lo.**».

Li respon el centurió:

—«**Senyor, jo no sóc digne que entreu a casa meva.**

Digueu-ho només de paraula, i el meu criat es posarà bo.

Jo també sé què és tenir autoritat:

tinc soldats a les meves ordres, i si a un li dic que se'n vagi, se'n va,

i si a un altre li dic que vingui, ve,

i si al meu criat li mano que faci una cosa, la fa.».

Quan Jesús ho sentí, se n'admirà,

i digué als qui el seguien:

—«**Us ho dic amb tota veritat:**

No he trobat dintre d'Israel ningú que tingués tanta fe.».

Després Jesús digué al centurió:

—«**Vés-te'n a casa i que sigui tal com has cregut.**».

Després de la lectura bíblica, se'n pot fer una breu explicació.

LITÚRGIA DEL SAGRAMENT DE LA UNCIÓ

Lletania

136. Alguna d'aquestes lletanies es pot dir abans o després de la Unció. També es pot repartir entre abans i després. El prevere les pot abreujar o adaptar, si convé.

66 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

Germans: Encomanem al Senyor amb fe el nostre germà N. i preguem humilment per ell.

Podreu respondre després de cada invocació: Us preguem que ens escolteu.

Visiteu-lo, Senyor, misericordiosament i conforteu-lo amb la santa Unció.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Allibereu-lo, Senyor, de tot mal.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Alleueu dels seus sofriments tots els malalts.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Assistiu tots els qui es dediquen al servei dels malalts.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Allibereu de tot pecat i temptació el nostre germà malalt.

R/. Us preguem que ens escolteu.

**Doneu vida i salut a aquest germà a qui ara,
en nom vostre, imposarem les mans.**

R/. Us preguem que ens escolteu.

137. O bé:

**Vós, que heu pres damunt vostre les nostres malalties
i us heu carregat amb els nostres dolors:**

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

**Vós, que us vau compadir de tothom i passàreu fent el bé
i donant la salut als malalts:**

Crist, tingueu pietat.

R/. Crist, tingueu pietat.

Vós, que manàreu als apòstols que imposessin les mans als malalts:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

138. O bé:

**Preguem el Senyor pel nostre germà malalt
i per tots els qui l'atenen i el serveixen.**

Sigueu bondadós amb aquest malalt.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Doneu nou vigor al seu cos decaigut.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Mitigueu les seves angoixes.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Allibereu-lo de pecat i de qualsevol temptació.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Socorreu amb la vostra gràcia tots els malalts.

R/. Us preguem que ens escolteu.

Doneu el vostre ajut als qui els assisteixen.

R/. Us preguem que ens escolteu.

**Digneu-vos a donar vida i salut a aquest malalt,
a qui, en nom vostre, ara imposarem les mans.**

R/. Us preguem que ens escolteu.

138 bis. En comptes de les fórmules de lliure elecció precedents, es pot emprar aquesta:

**Preguem, germans, nostre Senyor Jesucrist,
i supliquem-li de tot cor
que vulgui visitar, alegrar i confortar
aquest servent seu (aquesta serventa seva).⁴**

**Que el Senyor et perdoni les culpes
i et guareixi de tota malaltia.**

R/. Senyor, tingueu pietat.

**Que el Senyor rescati de la mort la teva vida
i et coroni de felicitat com desitjaves.**

R/. Crist, tingueu pietat.

**Que el Senyor et concedeixi el remei del cos i de l'ànima,
perquè sempre li puguis donar gràcies.**

R/. Senyor, tingueu pietat.⁵

Imposició de les mans

139. Acabada la lletania el prevere (i tots els altres preveres presents) imposa, en silenci, les mans sobre el cap del malalt.

Benedicció de l'oli

140. Quan el prevere, segons el n. 21 del Ritual romà (1980), ha de beneir l'oli dintre el ritu, diu aquesta oració:

Preguem.

**Senyor, Pare entranyable i Déu de tot consol,
que volguéreu que el vostre Fill
guarís els homes de les seves malalties;
escolteu la pregària de la nostra fe:
envieu des del cel el vostre Esperit Sant Defensor
en aquest oli.**

**Vós, Senyor, volguéreu
que l'arbre de l'olivera
produís l'oli per refer el nostre cos;
beneïu † aquest oli que hem preparat
perquè els qui en siguin ungits
experimentin la vostra protecció en el cos i en l'esperit
i siguin deslliurats dels seus dolors i malalties.**

**Que, per obra vostra,
aquest oli sigui per a nosaltres unció santa,
en nom de Jesucrist nostre Senyor.
Ell que amb vós viu i regna pels segles dels segles.
R/. Amén.**

141. O bé:

Us beneïm, Déu, Pare totpoderós, perquè per nosaltres i per la nostra salvació heu enviat el vostre Fill al món.

R/. Que Déu sigui beneït per sempre.

Us beneïm, Déu, Fill unigènit, perquè us heu abaixat, fent-vos home com nosaltres, per guarir les nostres malalties.

R/. Que Déu sigui beneït per sempre.

Us beneïm, Déu, Esperit Defensor, perquè enfortiu la nostra feblesa, amb la vostra força indefectible.

R/. Que Déu sigui beneït per sempre.

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries,
beneïu aquest oli que hem preparat per alleujar
els sofriments dels nostres germans malalts;
i, per aquesta oració feta amb fe,**

**allibereu de totes les seves malalties
els qui amb ell seran ungits.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

142. Si l'oli ja és beneït, diu sobre ell una oració d'acció de gràcies:

**Us beneïm, Déu, Pare totpoderós,
perquè per nosaltres i per la nostra salvació
heu enviat el vostre Fill al món.
R/. Que Déu sigui beneït per sempre.**

**Us beneïm, Déu, Fill unigènit,
perquè us heu abaixat, fent-vos home com nosaltres,
per guarir les nostres malalties.
R/. Que Déu sigui beneït per sempre.**

**Us beneïm, Déu, Esperit Sant Defensor,
perquè enfortiu la nostra feblesa,
amb la vostra força indefectible.
R/. Que Déu sigui beneït per sempre.**

**Senyor,
us preguem que aquest germà nostre,
que ara, en la fe,
serà ungit amb l'oli sant,
sigui alleujat dels sofriments
i alliberat de la seva malaltia.
Per Crist, Senyor nostre.
R/. Amén.**

Santa Unció

143. El prevere amb l'oli sant ungeix el malalt en el front i en les mans, dient una sola vegada:

**Que per aquesta santa Unció
i per la seva gran misericòrdia,
el Senyor t'ajudi amb la gràcia de l'Esperit Sant;
R/. Amén.**

**perquè, alliberat dels pecats,
et salvi i bondadosament alleugi
les teves sofrances.**

70 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

R/. Amén.

144. Després diu aquesta oració:

**Redemptor nostre,
amb la gràcia de l'Esperit Sant,
conforteu aquest germà,
guariu-lo de la seva malaltia,
perdoneu-li els pecats,
allibereu-lo dels sofriments del cos i de l'ànima
i torneu-li la salut corporal i espiritual,
perquè, restablert per la vostra misericòrdia,
pugui reintegrar-se a les seves ocupacions.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.
*R/. Amén.***

145. O bé:

**Senyor Jesucrist,
vós que volguéreu fer-vos home
per redimir els homes i guarir els malalts;
mireu amb bondat aquest fill vostre,
que desitja la salut de l'ànima i del cos;
reconforteu-lo i consoleu-lo:
que, per aquest oli sant,
amb el qual l'hem ungit en nom vostre,
se senti enfortit i superi els seus mals;
(i ja que heu volgut que participés en la vostra Passió,
concediu-li també de creure
que els seus sofriments units als vostres
seran profitosos per a la salvació del món).
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.
*R/. Amén.***

*Altres oracions adaptables
a les diverses condicions dels malalts*

146. *(Per una persona d'edat)*

**Senyor,
mireu bondadosament el nostre germà N.,
afeixugat per la vellesa,**

que desitja la gràcia del sagrament de la santa Unció
en bé del seu cos i de la seva ànima:
que, confortat amb l'abundor de l'Esperit,
perseveri ferm en la fe
i segur en la seva esperança,
ens doni exemple de paciència
i sigui per a tots imatge de l'alegria
que prové del vostre amor.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.

147. *(Per un malalt molt greu)*

Senyor Jesucrist, redemptor de tots els homes,
que en la vostra Passió us vau carregar els nostres dolors
i vau prendre damunt vostre les nostres malalties,
us preguem humilment pel nostre germà malalt, N.;
vós que l'heu redimit,
conforteu-lo en l'esperança de la seva salvació
i sosteniu-lo tant en l'ànima com en el cos.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.
R/. Amén.

148. *(Quan el malalt ha de rebre el Viàtic després de la Unció)*

Oh Déu,
Pare entranyable i consol dels afligits,
mireu bondadosament el vostre fill N.,
que en vós té posada la confiança,
i feu que, en aquests moments de sofriment,
trobi millora per la gràcia de la santa Unció,
i que el viàtic del Cos i la Sang del vostre Fill
el conforti en el camí de la vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.

149. *(Per un malalt en agonia)*

Pare clementíssim,
vós que coneixeu fins on arriba la bona voluntat dels homes
i sempre esteu disposat a perdonar les nostres culpes;
vós que no negueu mai el perdó a qui us el demana,

72 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

**apiadeu-vos del vostre fill N.,
que es debat en l'última agonia;
feu que, ungit amb la santa Unció,
i ajudat per la pregària de la nostra fe,
se senti alleujat dels sofriments espirituals i corporals,
obtingui el perdó dels pecats
i sigui enfortit amb el do del vostre amor.
Per Crist, el vostre Fill, que, havent vençut la mort,
ens ha obert les portes de l'eternitat
i amb vós viu i regna pels segles dels segles.
R/. Amén.**

RITU CONCLUSIU

150. El prevere invita a dir el Parenostre amb aquestes paraules o unes de semblants:

Ara tots plegats adrecem-nos a Déu, tal com ens va ensenyar de pregar nostre Senyor Jesucrist:

**Pare nostre, que esteu en el cel:
Sigui santificat el vostre nom.
Vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat,
així a la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia d'avui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem
els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem
en la temptació.
Ans deslliureu-nos de qualsevol mal.**

Si el malalt vol combregar, després del Parenostre, tot segueix com en el ritu de la comunió dels malalts (nn. 105-114).

Benedicció final

151. El ritu s'acaba amb la benedicció del prevere:

Que Déu Pare et beneeixi.

R/. Amén.

Que el Fill de Déu et retorni la salut.

R/. Amén.

Que l'Esperit Sant t'il·lumini.

R/. Amén.

Que el Senyor guardi el teu cos i salvi la teva ànima.

R/. Amén.

Que ell il·lumini el teu cor i et dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

(I a tots els qui esteu aquí presents,

que us beneeixi Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant.

R/. Amén.)

152. O bé:

Que nostre Senyor Jesucrist sigui a prop teu per protegir-te.

R/. Amén.

Que guï els teus passos i et segueixi per guardar-te.

R/. Amén.

Que et miri amb amor, t'ajudi i et beneeixi.

R/. Amén.

(I a tots els qui esteu aquí presents,

que us beneeixi Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant.

R/. Amén.)

153. O bé:

Que la benedicció de Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant,

davalli sobre vosaltres i us acompanyi sempre.

R/. Amén.

Unció d'un malalt dintre la missa o dintre alguna hora de l'Ofici diví

154. Quan l'estat de salut del malalt ho permet, la santa Unció es pot donar dintre la missa, sobretot quan aquest vol rebre la sagrada Comunió, o dintre alguna hora de l'Ofici diví, o bé a l'església, o bé a la casa del malalt o en el centre sanitari, en un lloc que sigui apte.

155. Sempre que la santa Unció es dóna dintre de la missa, se celebra la missa per malalts i el prevere usa ornaments blancs. Si coincideix amb un diumenge d'Advent, Quaresma o Pasqua, amb una solemnitat, amb el dimecres de Cendra, o una fèria de la Setmana Santa, es diu la missa del dia, amb la possibilitat d'usar una de les fórmules de benedicció final del n. 151.

Les lectures es prenen del Leccionari de la missa o del Ritual romà (1980) (nn. 259 ss), llevat del cas que el bé del malalt o dels presents aconselli una altra cosa.

Quan la missa per malalts no és permesa, una de les lectures pot prendre's dels textos que acabem d'esmentar, llevat dels dies del Tríduum Sant, les solemnitats de la Nativitat del Senyor, l'Epifania, l'Ascensió, la Pentecosta, els Santíssims Cos i Sang de Crist, o una altra solemnitat de precepte.

156. La santa Unció es dóna després de l'Evangelí i l'homília, en aquest ordre:

a) Després de la lectura de l'evangelí, el prevere, en l'homília sobre el text sagrat, explica el sentit de la malaltia humana en la història de la salvació, i la gràcia del sagrament de la Unció, tenint sempre present l'estat del malalt i les altres circumstàncies personals.

b) La celebració de la Unció comença per la lletania (n. 136); però si la lletania o la pregària dels fidels es diuen després de la Unció, es comença per la imposició de les mans (n. 139). Segueix la benedicció de l'oli, si s'ha de fer (n. 21, del Ritual romà), o l'oració d'acció de gràcies sobre l'oli (n. 140) i la Unció (n. 143).

c) Després, si la lletania no s'ha recitat abans de la Unció, es diu la pregària dels fidels, que s'acaba amb l'oració de després de la Unció (nn. 144-149).

La missa continua amb la presentació dels dons. El malalt i els assistents poden combregar amb les dues espècies.

156 bis. Dintre alguna hora de l'Ofici diví, la santa Unció es dona d'aquesta manera:

- a) En lloc de l'himne del dia i de l'hora es pot cantar un altre himne apropiat.
- b) Després d'una lectura llarga escollida, el prevere, en l'homilia sobre el text sagrat, explica el sentit de la malaltia humana en la història de la salvació, i la gràcia del sagrament de la Unció, tenint sempre present l'estat del malalt i les altres circumstàncies personals.
- c) La celebració de la Unció comença per la imposició de les mans (n. 139). Segueix la benedicció de l'oli, si s'ha de fer (n. 21, del Ritual romà), o l'oració d'acció de gràcies sobre l'oli (n. 140) i la Unció (n. 143).
- d) Després, a Laudes i Vespres, es diu el càntic evangèlic, es fa la lletania (nn. 136-138 bis) i, després del pàrenostre, la celebració s'acaba amb l'oració (nn. 144-149) i la benedicció (nn. 151-153). A les hores menors, després de la Unció es fa la lletania (nn. 136-138 bis), la qual s'acaba amb l'oració de després de la Unció, i la benedicció, com més amunt.

Celebració comunitària de la Unció

157. Aquest ritu pot ser usat en les assemblees nombroses, com són els pelegrinatges, reunions diocesanes, d'una ciutat o parròquia, o també d'associacions de malalts.

També pot emprar-se, quan convingui, en els centres sanitaris.

Quan, a judici de l'Ordinari, molts malalts van a rebre ensems la santa Unció, l'Ordinari o el seu delegat ha de tenir cura que s'observin acuradament totes les normes disciplinars sobre la santa Unció (nn. 8-9, del Ritual romà), la preparació pastoral i la celebració litúrgica (nn. 17, 158, 159).

Al bisbe o al seu delegat pertoca, si cal, designar els preveres que prendran part en l'administració del sagrament.

158. La celebració comunitària de la Unció es farà a l'església, o en un altre lloc apropiat, on els malalts i els altres fidels es puguin reunir fàcilment.

159. Convé que abans es faci una bona preparació pastoral dels malalts que han de rebre la santa Unció, dels altres malalts que és possible que hi assisteixin, i també dels fidels que en participen sense estar malalts.

Cal fomentar la plena participació dels presents, en primer lloc preparant uns cants apropiats que donin sentit de comunitat, afavoreixin l'oració com-

76 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

unitària i manifestin l'alegria pasqual, que ha de ser palpable en tot el ritu.

Celebració de la Unciaió de molts malalts fora de la missa

160. És convenient que els malalts que han de rebre la Unciaió i volen confessar-se, ho facin abans de la celebració de la Unciaió. (Cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187).

161. El ritu comença per la recepció dels malalts, en la qual es palesa, d'una part la sol·licitud de Crist per les malalties dels homes, i de l'altra la funció dels malalts en el poble de Déu.

162. Segueix l'acte penitencial, si sembla oportú (nn. 131 ss).

163. Es fa després la celebració de la Paraula de Déu, que pot constar d'una o més lectures de la Sagrada Escripura, amb cants intercalats. Les lectures es prenen del leccionari pels malalts (nn. 259 ss, del Ritual romà), si no és que la utilitat dels presents aconselli unes altres lectures. Després de l'homilia, es pot fer un breu silenci.

164. La celebració del sagrament comença per la lletania (n. 136), o per la imposició de les mans. Mentre es fa la unció dels malalts es poden cantar alguns cants adients, amb la condició que la fórmula hagi estat oïda íntegrament, almenys una vegada. La pregària dels fidels, si es fa després de la Unciaió, té com a oració final la que es diu després de la Unciaió (nn. 144-149) o el Parenostre, que, si es vol, pot ser cantat per tots. Si hi ha molts preveres, cada un imposa les mans a alguns malalts i els ungeixen dient la fórmula per a cada malalt, deixant les altres oracions per al prevere que presideix tota la celebració.

165. Abans del comiat es dona la benedicció (nn. 151-153), i s'acaba la celebració amb un cant apropiat.

Celebració de la Unció de molts malalts dintre de la missa

166. Al principi de la missa, en la monició inicial, es fa la recepció dels malalts. Sobre la manera d'ordenar la celebració de la Paraula i de la mateixa Unció, s'ha d'observar allò que s'indica als nn. 163-165.

CAPÍTOL III EL VIÀTIC

167. El rector d'una parròquia, i els altres preveres encarregats de la cura espiritual dels malalts, han de procurar que els malalts que estan en perill de mort propera rebin l'auxili del sagrat Viàtic del Cos i de la Sang de Crist. Per aquest motiu caldrà fer oportunament una preparació pastoral tant del malalt com de la seva família i dels qui l'assisteixen, tenint en compte la situació de les persones i totes les circumstàncies ambientals.

168. Al malalt, se li pot administrar el Viàtic o bé dintre de la missa, si, a judici de l'Ordinari, se celebra a casa del malalt (n. 26, del Ritual romà), o bé fora de la missa segons el ritu i les normes que exposem més avall.

169. L'Eucaristia es pot donar amb la sola espècie del vi a aquells malalts que no la poden rebre sota l'espècie del pa.

Si no se celebra la missa a casa del malalt, el vi consagrat, després de la missa, es guarda en un calze degudament cobert dintre el sagrari; per portar-lo al malalt s'ha d'utilitzar un recipient prou ben tancat per evitar qualsevol perill de vessar-lo. Per administrar el sacrament, en cada cas s'haurà d'escollir la manera més apropiada entre les que es proposen per distribuir la comunió sota les dues espècies. Si, un cop donada la comunió, quedés alguna part de la Sang del Senyor, que la sumeixi el ministre, i faci després les ablucions prescrites.

170. Els qui participen de la celebració, poden ells també combregar amb les dues espècies.

El Viàtic dintre la missa

171. Sempre que el Viàtic es dona dintre la missa, es pot dir la missa per a l'administració del Viàtic (Ritual romà, nn. 256-258), o de la Santíssima Eucaristia (Missal Romà, p. 831-833), i el prevere usa ornaments blancs. Si coincideix amb un diumenge d'Advent, Quaresma o Pasqua, amb alguna solemnitat, amb el dimecres de Cendra, o una fèria de la Setmana Santa, es diu la missa del dia, amb la possibilitat d'usar una de les fórmules de benedicció final del n. 151, o la fórmula usual al final de la missa.

Les lectures es prenen del Leccionari de la missa (p. 117), o del Ritual romà (nn. 259 ss), llevat del cas que el bé del malalt o dels presents aconselli una altra cosa.

Quan la missa votiva no és permesa, una de les lectures pot prendre's dels textos que acabem d'esmentar, llevat dels dies del Tríduum Sant, les solemnitats de la Nativitat del Senyor, l'Epifania, l'Ascensió, la Pentecosta, els Santíssims Cos i Sang de Crist, o una altra solemnitat de precepte.

172. Si és necessari, el prevere oirà la confessió sacramental del malalt abans de la celebració de la missa. (Cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187).

173. La missa se celebra en la forma acostumada; però el prevere ha de tenir present el que segueix:

a) Després de la lectura de l'evangeli, pot fer una breu homilia sobre el text sagrat, en la qual exposarà la importància i la significació del Viàtic, tenint present l'estat del malalt i les circumstàncies dels presents. (Cf. nn. 26-28, del Ritual romà).

b) Cap al final de l'homilia, sempre que convingui, caldrà suggerir al malalt que renovi la professió de fe (n. 188). Aquesta professió de fe equival al «Crec en un sol Déu» de la missa, que, en conseqüència no es diu.

c) La pregària dels fidels s'ha d'acomodar a la celebració, prenent el text d'entre els que es troben més endavant (n. 189); es pot ometre, quan ja s'ha fet la professió de fe, o si es preveu que el malalt es cansarà excessivament.

d) El prevere i els presents poden donar la pau al malalt en el moment propi de la missa.

e) Tant el malalt, com els altres assistents poden combregar amb les dues espècies. La fórmula que es diu en donar la comunió al malalt és la pròpia del Viàtic (n. 192).

f) Al final de la missa, el prevere pot usar la fórmula peculiar per a la benedicció (nn. 197-200) i afegir-hi la fórmula de la indulgència plenària que comença amb aquestes paraules: «Que pels sants misteris» (n. 186).

El Viàtic fora de la missa

174. Si el malalt es vol confessar (cosa que el prevere ha d'atendre amb tota sol·licitud) el prevere escoltarà la confessió, si és possible abans d'administrar el Viàtic. (Cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187). Si dintre la mateixa celebració s'ha de fer la confessió sacramental, es fa al principi del

80 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

ritu. Quan no es fa dintre el mateix ritu, o hi ha altres persones que han de combregar, es fa oportunament un acte penitencial.

INTRODUCCIÓ

175. Quan el malalt que està en perill de mort ha de rebre la Comunió en forma de Viàtic, i queda temps perquè se li pugui administrar l'Eucaristia amb la solemnitat convenient, es toca la campana tal com és costum i tots acudeixen al cor. L'Abat (el sacerdot capellà) es posa l'alba i l'estola blanca, va al lloc de la reserva i en pren el Cos del Senyor. Llavors s'organitza la processó cap a la infermeria: van al davant els qui porten els ciris, la creu i l'aigua beneïta, segueix l'Abat (el sacerdot capellà o, si no hi és, l'Abadessa) amb el Santíssim sagrament cobert amb l'humeral, i a continuació els germans (les germanes) per ordre i cantant salms o himnes.⁶

El prevere, vestit de forma convenient per a aquest sagrat ministeri, s'acosta al malalt i als qui l'acompanyen, els saluda amablement; pot dir, si vol, aquesta salutació:

Pau en aquesta casa i a tots els qui hi habiten.

O bé:

Que la pau del Senyor sigui amb vosaltres (amb tu).

176. O bé:

**Que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist,
l'amor de Déu Pare
i el do de l'Esperit Sant
siguin amb tots vosaltres.
R/. I amb el vostre esperit.**

177.

**Que la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare,
i de Jesucrist, el Senyor,
siguin amb tots vosaltres.
R/. Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist.**

O bé:

R/. I amb el vostre esperit.

Després, col·loca el Sagrament damunt una tauleta i l'adora amb els presents.

178. Després, si sembla oportú, aspergeix amb aigua beneïda (si cal beneir l'aigua es pot utilitzar una de les oracions proposades el n. 97) el malalt i l'habitació, tot dient:

**Que aquesta aigua, en fer-te reviure el baptisme,
et recordi Jesucrist,
que ens va salvar amb la seva mort i la seva resurrecció.**

179. Després parla als presents amb aquesta monició o una altra més adaptada a les condicions del malalt:

Germans estimats: Jesucrist, nostre Senyor, abans de passar d'aquest món al Pare, va voler deixar-nos el sagrament del seu Cos i de la seva Sang, que, en arribar l'hora del nostre pas d'aquest món a Déu, ens enforteix com a viàtic i ens protegeix com a penyora de la nostra futura resurrecció. Units per l'amor al nostre germà, preguem per ell.

Sagrament de la penitència o acte penitencial

180. Si cal, el prevere escolta la confessió sacramental del malalt, que, en cas de necessitat, pot ser feta genèricament, si no pot fer-la d'altra manera. (Cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187).

181. Si no hi ha confessió sacramental del malalt i altres persones volen combregar, el prevere invita el malalt i els altres presents a un acte penitencial.

PRIMERA FÓRMULA

182.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després tots junts diuen la confessió.

**Jo confesso a Déu totpoderós
i a vosaltres, germans,
que he pecat, (es colpegen el pit)
per culpa meva,
de pensament, paraula, obra i omissió.
Per això, demano a la Verge Maria,
Mare de Déu,**

82 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

**als àngels i als sants,
i a vosaltres, germans,
que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.**

El prevere dóna l'absolució dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

SEGONA FÓRMULA

183.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després el prevere diu:

**V/. Senyor, tingueu pietat de nosaltres.
R/. Perquè hem pecat contra vós.**

**V/. Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia.
R/. I doneu-nos la vostra salvació.**

El prevere dóna l'absolució, dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

TERCERA FÓRMULA

184.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després es diuen aquestes invocacions o d'altres.

**Vós, que ens vau salvar pel vostre misteri pasqual:
Senyor, tingueu pietat.
R/. Senyor, tingueu pietat.**

Vós, que renoveu contínuament entre nosaltres

L'obra meravellosa de la vostra passió:

Crist, tingueu pietat.

R/. Crist, tingueu pietat.

**Vós, que per la comunió del vostre Cos
ens feu participants del sacrifici pasqual:**

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

El prevere dóna l'absolució, dient:

Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,

ens perdoni els pecats

i ens dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

184 bis. El prevere, per acabar, pot fer servir una d'aquestes fórmules de lliure elecció:

Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres

i ens perdoni tots els pecats;

ens alliberi de tot mal,

ens guardi i ens faci constants en tota mena d'obres bones

i ens dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

O bé:

Que Déu omnipotent i misericordiós,

per la gràcia de l'Esperit Sant,

absolgui i perdoni tots els nostres pecats.

R/. Amén.

Indulgència plenària

185. El sagrament de la Penitència o l'acte penitencial pot concloure amb una de les fórmules següents per a la indulgència plenària en perill de mort:

Per la facultat que jo he rebut de la Seu Apostòlica,

et concedeixo la indulgència plenària

i la remissió de tots els pecats,

en el nom del Pare i del Fill † i de l'Esperit Sant.

R/. Amén.

84 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

186. O bé:

**Que pels sants misteris de la nostra redempció,
Déu totpoderós et perdoni el que hauries d'expiar
en aquesta vida i en l'altra,
t'obri les portes del seu Regne
i et dugui a la benaurança eterna.
R/. Amén.**

186 bis. O bé:

**Jesucrist, el Senyor,
que va dir als seus deixebles:
“Tot allò que lligareu a la terra
quedarà lligat al cel,
i tot allò que deslligareu a la terra
quedarà deslligat al cel”,
ha volgut que jo,
encara que indigne,
participés d'aquesta potestat;
que ell mateix t'absolgui,
pel meu ministeri,
de tots els teus pecats
i de totes les teves faltes
de pensament, paraula, obra i omissió,
i, alliberat dels lligams del pecat,
et condueixi al Regne del cel.
Ell que viu i regna pels segles dels segles.⁷
R/. Amén.**

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Proclamació de la Paraula de Déu

187. És molt convenient que el mateix prevere o un dels presents faci una breu lectura bíblica, per exemple:

Jo 6, 54-55

**Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna,
i jo el ressuscitaré el darrer dia.
Ben cert: la meva carn és un veritable menjar,**

i la meva sang és una veritable beguda.

Jo 6, 54-58

**Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna,
i jo el ressuscitaré el darrer dia.
Ben cert: la meva carn és un veritable menjar,
i la meva sang és una veritable beguda.
Qui menja la meva carn i beu la meva sang
està en mi i jo en ell.
A mi m'ha enviat el Pare que viu,
i jo visc gràcies al Pare;
igualmente, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi.
Aquest és el pa baixat del cel.
No és com el que van menjar els vostres pares.
Els van morir,
però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.**

Jo 14, 6

**Jo sóc el camí, la veritat i la vida:
ningú no arriba al Pare,
si no hi va per mi.**

Jo 14, 23

**Qui m'estima, farà cas del que jo dic;
el meu Pare l'estimarà
i vindrem a viure amb ell.**

Jo 15, 4

**Estigueu en mi i jo en vosaltres.
Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit,
tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi.**

1Co 11, 25

**Cada vegada que mengeu aquest pa
i beveu aquest calze anuncieu
la mort del Senyor fins que torni.**

Es pot escollir algun altre text apropiat entre els que figuren als nn. 259 ss. del Ritual romà. Si és oportú, després de la lectura se'n pot fer una breu explicació.

Professió de fe baptismal

188. És molt convenient que el malalt renovi la fe del seu baptisme, abans de rebre el Viàtic. El prevere, després d'una breu introducció, li fa aquestes preguntes:

¿Creus en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

R/. Sí, hi crec.

¿Creus en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre, que nasqué de Maria Verge, patí i fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i seua a la dreta del Pare?

R/. Sí, hi crec.

¿Creus en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, la remissió dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida perdurable?

R/. Sí, hi crec.

Lletania

189. Si l'estat del malalt ho permet, es fa una breu lletania amb aquestes paraules o unes de semblants. Respon, si és possible, el mateix malalt i els que l'acompanyen:

Germans estimats, invoquem ben units nostre Senyor Jesucrist.

**A vós, Senyor,
que ens heu estimat fins a l'extrem
i us heu lliurat a la mort per donar-nos la vida,
us preguem pel nostre germà.**

R/. Escolteu-nos Senyor.

**A vós, Senyor, que diguéreu:
«El qui menja la meua carn i beu la meua sang
té vida eterna»,
us preguem pel nostre germà.**

R/. Escolteu-nos Senyor.

**A vós, Senyor,
que ens inviteu a aquell convit,
on no hi haurà mai més ni dolor,
ni plors, ni tristesses, ni separació,
us preguem pel nostre germà.**

R/. Escolteu-nos Senyor.

VIÀTIC

190. El prevere introdueix la recitació de l'oració del Senyor amb aquestes paraules o unes de semblants:

Ara tots plegats adrecem-nos a Déu, tal com ens va ensenyar de pregar nostre Senyor Jesucrist:

**Pare nostre, que esteu en el cel:
Sigui santificat el vostre nom.
Vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat,
així a la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia d'avui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem
els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem
en la temptació.
Ans deslliureu-nos de qualsevol mal.**

191. El prevere mostra el pa eucarístic, dient:

**Mireu l'Anyell de Déu,
mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seva taula.**

El malalt, si li és possible, i els qui han de combregar, diuen:

**Senyor,
no sóc digne que entreu a casa meva;
digueu-ho només de paraula,
i serà salva la meva ànima.**

192. El prevere s'acosta al malalt, li mostra el Sagrament i diu:
El Cos de Crist (o: La Sang de Crist).

El malalt respon:

Amén.

I tot seguit, el prevere, després de donar-li la comunió, afegeix:

Que ell mateix et guardi i et dugui a la vida eterna.

88 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

El malalt respon:

Amén.

Els presents que volen combregar ho fan en la forma acostumada.

193. Després de la comunió i la purificació en la forma acostumada, es pot fer una estona breu de silenci.

RITU CONCLUSIU

194. El prevere diu l'oració final.

Oh Déu,

**que heu volgut que el vostre Fill fos per a nosaltres
el camí, la veritat i la vida,**

mireu amb bondat el vostre servent N.,

i concediu-li que, confiant en les vostres promeses

i confortat amb el Cos i la Sang del vostre Fill,

arribi en pau al vostre Regne.

Per Crist Senyor nostre.

R/. Amén.

Altres oracions:

195.

Senyor,

salvació eterna dels qui creuen en vós,

concediu al vostre servent N.,

que acaba de participar en el pa i el vi de la vida eterna,

que, enfortit amb aquest viàtic,

arribi segur al regne de la llum i de la vida.

Per Crist Senyor nostre.

R/. Amén.

196.

Preguem.

Senyor, Pare sant, Déu omnipotent i etern,

us demanem amb confiança

que el Cos santíssim (la santíssima Sang)

del vostre Fill, Jesucrist nostre Senyor,

**que el nostre germà (la nostra germana)
acaba de rebre,
l'alleugi dels sofriments espirituals i corporals
i li sigui remei segur de vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

Benedicció final

197. El prevere beneeix el malalt i els presents:

**Que Déu Pare et beneeixi.
R/. Amén.**

**Que el Fill de Déu et retorni la salut.
R/. Amén.**

**Que l'Esperit Sant t'il·lumini.
R/. Amén.**

**Que el Senyor guardi el teu cos i salvi la teva ànima.
R/. Amén.**

**Que ell il·lumini el teu cor i et dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

**(I a tots els qui esteu aquí presents,
que us beneeixi Déu totpoderós,
Pare, Fill † i Esperit Sant.
R/. Amén.)**

198. O bé:

**Que nostre Senyor Jesucrist sigui a prop teu per protegir-te.
R/. Amén.**

**Que guïi els teus passos i et segueixi per guardar-te.
R/. Amén.**

**Que et miri amb amor, t'ajudi i et beneeixi.
R/. Amén.**

**(I a tots els qui esteu aquí presents,
que us beneeixi Déu totpoderós,
Pare, Fill † i Esperit Sant.
R/. Amén.)**

90 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

199. O bé:

**Que la benedicció de Déu totpoderós,
Pare, Fill † i Esperit Sant,
davalli sobre vosaltres i us acompanyi sempre.
R/. Amén.**

200. Si queden espècies sacramentals pot beneir el malalt i els presents amb el Santíssim Sagrament, fent un signe de la creu damunt d'ells.

Després de la benedicció, el prevere i els altres allí presents poden donar la pau al malalt.

CAPÍTOL IV
**ORDRE QUE SE SEGUEIX QUAN
S'ADMINISTREN ELS SAGRAMENTS
A UN MALALT EN PERILL DE MORT**

**Ritu seguit per a la celebració de la Penitència,
Unció dels malalts i sant Viàtic**

201. Si el malalt es vol confessar (cosa que el prevere ha d'atendre amb tota sol·licitud) el prevere escoltarà la confessió, si és possible abans d'administrar la santa Unció i el Viàtic. (Cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187). Si dintre la mateixa celebració s'ha de fer la confessió sacramental, es fa al principi del ritu. Quan no es fa dintre del mateix ritu, o hi ha altres persones que han de combregar, es fa oportunament un acte penitencial.

202. En cas d'urgència, es fa al malalt una sola unció i després se li dóna el Viàtic. En perill de mort imminent, segons la norma del n. 30 del Ritual romà, se li dóna en primer lloc el Viàtic, de manera que en el seu traspàs d'aquesta vida a l'altra, enfortit amb el Cos de Crist, sigui protegit amb la penyora de la resurrecció. De fet, els fidels en perill de mort tenen el precepte de rebre la sagrada comunió.

203. Mentre sigui possible no s'han de donar en un ritu seguit els sacraments de la Confirmació en perill de mort i la Unció dels malalts, a fi d'evitar que es confonguin els dos sacraments, car tots dos comporten una unció. Tanmateix, si és necessari, caldrà donar la Confirmació immediatament abans de la benedicció de l'oli dels malalts, omesa la imposició de mans que és pròpia del ritu de la Unció.

INTRODUCCIÓ

204. El prevere, vestit de forma convenient per a aquest sagrat ministeri, s'acosta al malalt i als qui l'acompanyen, els saluda amablement; pot dir, si vol, aquesta salutació:

Pau en aquesta casa i a tots els qui hi habiten.

92 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

O bé:

Que la pau del Senyor sigui amb vosaltres (amb tu).

205. O bé:

**Que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist,
l'amor de Déu Pare
i el do de l'Esperit Sant
siguin amb tots vosaltres.
R/. I amb el vostre esperit.**

206.

**Que la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare,
i de Jesucrist, el Senyor,
siguin amb tots vosaltres.
R/. Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist.**

O bé:

R/. I amb el vostre esperit.

Després, col·loca el Sagrament damunt una tauleta i l'adora amb els presents.

207. Després, si sembla oportú, aspergeix amb aigua beneïda (si cal beneir l'aigua es pot utilitzar una de les oracions proposades el n. 97) el malalt i l'habitació, tot dient:

**Que aquesta aigua, en fer-te reviure el baptisme,
et recordi Jesucrist,
que ens va salvar amb la seva mort i la seva resurrecció.**

208. Si cal, el prevere prepara el malalt amb una conversa amical i el disposa a la celebració dels sagraments dient-li algun text de l'Evangeli, amb el qual l'invita a la penitència i a l'amor de Déu.

Pot fer també aquesta monició o una altra de més apropiada a l'estat del malalt:

Germans estimats: Nostre Senyor Jesucrist sempre és a prop nostre reconfortant-nos amb els seus sagraments; pel ministeri dels sacerdots perdona els pecats dels penitents; conforta amb la santa Unció els malalts i envigoreix els qui esperen ja el seu retorn, donant-los amb el Viàtic del seu Cos i de la seva Sang, l'esperança d'una vida eterna. Ajudem ara amb les nostres pregàries aquest germà que ha

demanat de rebre aquests tres sagraments i preguem el Senyor per ell.

SAGRAMENT DE LA PENITÈNCIA O ACTE PENITENCIAL

209. Si cal, el prevere escolta la confessió sacramental del malalt, que, en cas de necessitat, pot ser feta genèricament, si no pot fer-la d'altra manera. (Cf. Apèndix del Ritual romà (1980), p. 187).

210. Si no hi ha confessió sacramental del malalt, i altres persones volen combregar, el prevere invita el malalt i els altres presents a un acte penitencial.

PRIMERA FÓRMULA

211.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després tots junts diuen la confessió.

**Jo confesso a Déu totpoderós
i a vosaltres, germans,
que he pecat, (*es colpegen el pit*)
per culpa meva,
de pensament, paraula, obra i omissió.
Per això, demano a la Verge Maria,
Mare de Déu,
als àngels i als sants,
i a vosaltres, germans,
que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.**

El prevere dóna l'absolució dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

94 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

SEGONA FÓRMULA

212.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després el prevere diu:

V/. Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

R/. Perquè hem pecat contra vós.

V/. Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia.

R/. I doneu-nos la vostra salvació.

El prevere dóna l'absolució, dient:

**Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,
ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.**

R/. Amén.

TERCERA FÓRMULA

213.

Germans: Preparem-nos a participar en aquesta celebració, reconeixent els nostres pecats.

Es guarda una mica de silenci. Després es diuen aquestes invocacions o d'altres.

Vós, que ens vau salvar pel vostre misteri pasqual:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

Vós, que renoveu contínuament entre nosaltres

l'obra meravellosa de la vostra passió:

Crist, tingueu pietat.

R/. Crist, tingueu pietat.

Vós, que per la comunió del vostre Cos

ens feu participants del sacrifici pasqual:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

El prevere dóna l'absolució, dient:

Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres,

**ens perdoni els pecats
i ens dugui a la vida eterna.
R/. Amén.**

Indulgència plenària

214. El sagrament de la Penitència o l'acte penitencial pot concloure amb una de les fórmules següents per a la indulgència plenària en perill de mort:

**Per la facultat que jo he rebut de la Seu Apostòlica,
et concedeixo la indulgència plenària
i la remissió de tots els pecats,
en el nom del Pare i del Fill † i de l'Esperit Sant.
R/. Amén.**

215. O bé:

**Que pels sants misteris de la nostra redempció,
Déu totpoderós et perdoni el que hauries d'expiar
en aquesta vida i en l'altra,
t'obri les portes del seu Regne
i et dugui a la benaurança eterna.
R/. Amén.**

215 bis. O bé:

**Jesucrist, el Senyor,
que va dir als seus deixebles:
"Tot allò que lligareu a la terra
quedarà lligat al cel,
i tot allò que deslligareu a la terra
quedarà deslligat al cel",
ha volgut que jo,
encara que indigne,
participés d'aquesta potestat;
que ell mateix t'absolgui,
pel meu ministeri,
de tots els teus pecats
i de totes les teves faltes
de pensament, paraula, obra i omissió,
i, alliberat dels lligams del pecat,
et condueixi al Regne del cel.**

96 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

Ell que viu i regna pels segles dels segles.

R/. Amén.

LITÚRGIA DEL SAGRAMENT DE LA UNCIÓ

Professió de fe baptismal i lletania

216. Ara, si les condicions del malalt ho permeten, es fa la professió de fe baptismal i una breu lletania (nn. 188 i 189). Respon, si és possible, el mateix malalt i els que l'acompanyen.

Les fórmules següents es poden acomodar de manera que expressin millor l'oració del malalt i dels presents.

Preguem pel nostre germà al Senyor que ara l'enforteix amb els seus sacraments:

Que Déu Pare, en contemplar el nostre germà malalt, hi reconegui la faç del seu Fill sofrent, preguem el Senyor.

R/. Us ho demanem, Senyor.

Que el conforti i el guardi en el seu amor, preguem el Senyor.

R/. Us ho demanem, Senyor.

Que li concedeixi la seva força i la seva pau, preguem el Senyor.

R/. Us ho demanem, Senyor.

217. Si s'ha de donar el sacrament de la Confirmació dintre del ritu seguit, el prevere fa el que s'indica als nn. 231-233. Després, omesa la imposició de mans del n. 218, beneeix l'oli, si cal, i fa la Unció com es descriu als nn. 219-221.

Imposició de les mans

218. Acabada la lletania el prevere (i tots els altres preveres presents) imposa, en silenci, la mà sobre el cap del malalt.

Benedicció de l'oli

219. Quan el prevere, segons el n. 21 del Ritual romà, ha de beneir l'oli dintre el ritu, diu aquesta oració:

**Beneïu, † Senyor, aquest oli
i beneïu també el malalt que anem a ungir.**

O bé:

Preguem.

**Senyor, Pare entranyable i Déu de tot consol,
que volguéreu que el vostre Fill
guarís els homes de les seves malalties;
escolteu la pregària de la nostra fe:
envieu des del cel el vostre Esperit Sant Defensor
en aquest oli.**

**Vós, Senyor, volguéreu
que l'arbre de l'olivera
produís l'oli per refer el nostre cos;
beneïu † aquest oli que hem preparat
perquè els qui en siguin ungits
experimentin la vostra protecció en el cos i en l'esperit
i siguin deslliurats dels seus dolors i malalties.**

**Que, per obra vostra,
aquest oli sigui per a nosaltres unció santa,
en nom de Jesucrist nostre Senyor.
Ell que amb vos viu i regna pels segles dels segles.
R/. Amén.**

O bé:

**Us beneïm, Déu, Pare totpoderós, perquè per nosaltres i per la nos-
tra salvació heu enviat el vostre Fill al món.**

R/. Que Déu sigui beneït per sempre.

**Us beneïm, Déu, Fill unigènit, perquè us heu abaixat, fent-vos home
com nosaltres, per guarir les nostres malalties.**

R/. Que Déu sigui beneït per sempre.

**Us beneïm, Déu, Esperit Defensor, perquè enfortiu la nostra feblesa,
amb la vostra força indefectible.**

R/. Que Déu sigui beneït per sempre.

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries,
beneïu aquest oli que hem preparat per alleujar
els sofriments dels nostres germans malalts;
i, per aquesta oració feta amb fe,
allibereu de totes les seves malalties**

98 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

**els qui amb ell seran ungits.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

220. Si l'oli ja és beneït, diu sobre ell una oració d'acció de gràcies:

**Us beneïm, Déu, Pare totpoderós,
perquè per nosaltres i per la nostra salvació
heu enviat el vostre Fill al món.
R/. Que Déu sigui beneït per sempre.**

**Us beneïm, Déu, Fill unigènit,
perquè us heu abaixat, fent-vos home com nosaltres,
per guarir les nostres malalties.
R/. Que Déu sigui beneït per sempre.**

**Us beneïm, Déu, Esperit Sant Defensor,
perquè enfortiu la nostra feblesa,
amb la vostra força indefectible.
R/. Que Déu sigui beneït per sempre.**

**Senyor,
us preguem que aquest germà nostre,
que ara, en la fe,
serà ungit amb l'oli sant,
sigui alleujat dels sofriments
i alliberat de la seva malaltia.
Per Crist, Senyor nostre.
R/. Amén.**

SANTA UNCIÓ

221. El prevere amb l'oli sant ungeix el malalt en el front i en les mans, dient una sola vegada:

**Que per aquesta santa Unció
i per la seva gran misericòrdia,
el Senyor t'ajudi amb la gràcia de l'Esperit Sant;
R/. Amén.**

**perquè, alliberat dels pecats,
et salvi i bondadosament alleugi**

les teves sofrances.

R/. Amén.

222. El prevere invita a la recitació del Parenostre amb aquestes paraules o unes de semblants:

Ara tots plegats adrecem-nos a Déu, tal com ens va ensenyar de pregar nostre Senyor Jesucrist:

**Pare nostre, que esteu en el cel:
Sigui santificat el vostre nom.
Vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat,
així a la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia d'avui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem
els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem
en la temptació.
Ans deslliureu-nos de qualsevol mal.**

VIÀTIC

223. El prevere mostra el pa eucarístic, dient:

**Mireu l'Anyell de Déu,
mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seva taula.**

El malalt, si li és possible, i els qui han de combregar, diuen:

**Senyor,
no sóc digne que entreu a casa meva;
digueu-ho només de paraula,
i serà salva la meva ànima.**

224. El prevere s'acosta al malalt, li mostra el Sagrament i diu:

El Cos de Crist (o: La Sang de Crist).

El malalt respon:

Amén.

100 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

I tot seguit, el prevere, després de donar-li la comunió, afegeix:

Que ell mateix et guardi i et dugui a la vida eterna.

El malalt respon:

Amén.

Els presents que volen combregar ho fan en la forma acostumada.

225. Després de la comunió i la purificació en la forma acostumada, es pot fer una estona breu de silenci.

RITU CONCLUSIU

226. El prevere diu l'oració final.

**Oh Déu,
que heu volgut que el vostre Fill fos per a nosaltres
el camí, la veritat i la vida,
mireu amb bondat el vostre servent N.,
i concediu-li que, confiant en les vostres promeses
i confortat amb el Cos i la Sang del vostre Fill,
arribi en pau al vostre Regne.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

Altres oracions:

**Senyor,
salvació eterna dels qui creuen en vós,
concediu al vostre servent N.,
que acaba de participar en el pa i el vi de la vida eterna,
que, enfortit amb aquest viàtic,
arribi segur al regne de la llum i de la vida.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

**Preguem.
Senyor, Pare sant, Déu omnipotent i etern,
us demanem amb confiança
que el Cos santíssim (la santíssima Sang)
del vostre Fill, Jesucrist nostre Senyor,**

**que el nostre germà (la nostra germana)
acaba de rebre,
l'alleugi dels sofriments espirituals i corporals
i li sigui remei segur de vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

Benedicció final

227. El prevere beneeix el malalt i els presents:

Que Déu Pare et beneeixi.

R/. Amén.

Que el Fill de Déu et retorni la salut.

R/. Amén.

Que l'Esperit Sant t'il·lumini.

R/. Amén.

Que el Senyor guardi el teu cos i salvi la teva ànima.

R/. Amén.

Que ell il·lumini el teu cor i et dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

(I a tots els qui esteu aquí presents,

que us beneeixi Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant.

R/. Amén.)

O bé:

Que nostre Senyor Jesucrist sigui a prop teu per protegir-te.

R/. Amén.

Que guïi els teus passos i et segueixi per guardar-te.

R/. Amén.

Que et miri amb amor, t'ajudi i et beneeixi.

R/. Amén.

(I a tots els qui esteu aquí presents,

que us beneeixi Déu totpoderós,

Pare, Fill † i Esperit Sant.

R/. Amén.)

102 - Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts

O bé:

**Que la benedició de Déu totpoderós,
Pare, Fill † i Esperit Sant,
davalli sobre vosaltres i us acompanyi sempre.
R/. Amén.**

Finalment, després de la benedició, el prevere i els altres allí presents poden donar la pau al malalt.

La santa Unció sense el Viàtic en perill de mort

228. Si per circumstàncies especials, la santa Unció s'ha de donar sense el Viàtic a un malalt en perill de mort, s'observa tot com als nn. 208-222, llevat del que segueix:

a) La monició inicial (n. 208) s'adapta de la manera següent:

Germans estimats: Nostre Senyor Jesucrist ens encarregà, en paraules de l'Apòstol sant Jaume:

«Si teniu algú malalt, crideu els vostres preveres perquè l'ungeixin amb oli en el nom del Senyor i preguin per ell. Aquella oració, feta amb fe, li serà saludable: el Senyor el posarà bo i li perdonarà els pecats que hagi comès».

Encomanem, doncs, a Jesucrist el nostre germà malalt. Ell l'estima i pot guarir-lo. Demanem que li alleugi els sofriments i li retorni la salut.

b) Acabada la Unció, el prevere diu l'oració més acomodada a l'estat del malalt (nn. 146-149).

La santa Unció «sub conditione»

229. Si el prevere dubta si el malalt encara viu, la Unció se celebra així:

S'acosta al malalt i, si el temps ho permet, li diu:

Germans: Encomanem a Déu amb fe el nostre germà N. i demanem-li que es digni a visitar-lo amb la seva misericòrdia i a confortar-lo amb la santa Unció.

R/. Us preguem que ens escolteu.

230. Immediatament el ministre ungeix el malalt, adaptant així la fórmula sacramental:

**Si encara vius,
que per aquesta santa Unció
i per la seva gran misericòrdia,
el Senyor t'ajudi amb la gràcia de l'Esperit Sant;
R/. Amén.**

**perquè, alliberat dels pecats,
et salvi i bondadosament alleugi
les teves sofrances.
R/. Amén.**

Si és possible, pot afegir una oració adaptada al malalt.

CAPÍTOL V LA CONFIRMACIÓ EN PERILL DE MORT

231. Sempre que les circumstàncies ho permetin, cal observar el ritu complet que figura en el Ritual de la Confirmació. En cas de necessitat urgent el ritu s'ordena de la manera següent:

El prevere imposa les mans sobre el malalt i diu:

**Déu omnipotent, Pare de nostre Senyor Jesucrist,
vós que per l'aigua i l'Esperit Sant
heu fet néixer aquest servent vostre
a una nova vida, alliberant-lo del pecat,
infoneu-li l'Esperit Sant Defensor:
doneu-li l'esperit de saviesa i d'intel·ligència,
l'esperit de consell i de fortalesa,
l'esperit de ciència i de pietat
i ompliu-lo de l'esperit del vostre sant temor.
Per Crist Senyor nostre.
R/. Amén.**

232. Després, amb el dit polze de la mà dreta untat amb el sant crisma, fa el senyal de la creu al front del qui es confirma, dient:

N. REP EL SIGNE DEL DO DE L'ESPERIT SANT.

El confirmat, si pot, respon:

Amén.

Es poden afegir altres elements de la preparació o de la conclusió, ateses les circumstàncies de cada cas concret.

233. Es cas d'extrema necessitat, n'hi ha prou, si es fa la crismació amb la fórmula sacramental:

N. REP EL SIGNE DEL DO DE L'ESPERIT SANT.

CAPÍTOL VI

PREGÀRIA PER ENCOMANAR A DÉU ELS MORIBUNDS

234. L'amor als germans obliga els cristians a manifestar llur comunió amb el germà o germana que entra en l'agonia, i a implorar amb ell i per ell la misericòrdia de Déu i el consol de la confiança en Crist.

235. Es proposa en aquest capítol, com a recomanació de l'ànima, unes oracions, lletanies, jaculatòries, salms i lectures de la Paraula de Déu. La seva finalitat és ajudar el moribund, si encara és conscient, a acceptar, mirant l'exemple de Crist que va sofrir i morir per nosaltres, l'ansietat que naturalment comporta la mort, i ajudar-lo. També hom ha de voler ajudar-lo a superar aquest temor amb l'esperança de la vida celestial i de la resurrecció, amb la força divina de Crist, que morint va destruir la mort.

Encara que el malalt hagi perdut el coneixement, els que l'acompanyen poden treure un gran consol d'aquestes pregàries, aprofundint el coneixement del sentit pasqual de la mort. Aquest sentit, es pot fer sensiblement visible pel senyal de la creu, fet en el front del moribund, com aquella primera vegada que el va rebre en el baptisme.

236. L'elecció de les pregàries i lectures d'aquest Ritual és totalment lliure i, a més, hom en pot escollir d'altres que no figuren aquí, procurant sempre que s'acomodin a l'estat espiritual i corporal del malalt i a les altres circumstàncies de temps i de lloc. S'han de recitar lentament, amb veu moderada i deixant moments de silenci. Sovint anirà bé recitar amb el moribund alguna d'aquestes jaculatòries, repetint-la suaument les vegades que convingui.

237. Immediatament després que el malalt hagi expirat, tots, si és possible, s'agenollen i un dels parents o un prevere o un diaca, si assistien el malalt, diu l'oració que figura en el n. 247.

238. Els preveres i els diaques han de procurar, en la mesura del possible, d'assistir els moribunds amb els familiars i recitar les pregàries de la recomanació de l'ànima i de l'expiració; amb la seva presència manifesten més clarament que el cristià mor en comunió amb l'Església. En el cas que d'altres obligacions pastorals els impedissin d'assistir-hi, han d'ensenyar als fi-

dels que quan ajuden un germà a ben morir convé que recitin aquestes pre-gàries o unes altres de semblants; per això caldrà que el poble cristià tingui fàcilment a mà el text d'aquestes lectures i pregàries.

239. Fórmules breus, paraules de Jesús, jaculatòries

- Qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? (Rm 8, 35).
- Tant si vivim com si morim, som del Senyor (Rm 14, 8).
- Sabem que tenim al cel un altre edifici etern (2Co 5, 1).
- Estarem amb el Senyor per sempre (1Te 4, 17).
- Veurem Déu tal com és (1Jo 3, 2).
- Hem passat de la mort a la vida perquè estimem els germans (1Jo 3, 14).
- Senyor, a vós elevo la meva ànima (Sl 24, 1).
- El Senyor m'il·lumina i em salva (Sl 26, 1).
- N'estic cert, fruité en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor (Sl 26, 13).
- Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida (Sl 41, 3).
- Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè us tinc vora meu (Sl 22, 4).
- Veniu, beneïts del meu Pare, digué el Senyor, preneu possessió del Regne (Mt 25, 34).
- T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís, digué Jesús (Lc 23, 43).
- A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots, digué Jesús (Jo 14, 2).
- Digué Jesús: Vull que estiguin amb mi allà on jo estic (Jo 17, 24).
- Tots els qui creuen en el Fill, tenen vida eterna (Jo 6, 40).
- Senyor, confio el meu alè a les vostres mans (Sl 30, 6a).
- Jesús, Senyor, rebeu el meu esperit (Ac 7, 59).
- Santa Maria, pregueu per mi.
- Sant Josep, pregueu per mi.
- Jesús, Josep i Maria, us dono el cor i l'ànima mia.
Jesús, Josep i Maria, assistiu-me en ma última agonía.
Jesús, Josep i Maria, reposi en pau i amb vosaltres l'ànima mia.

240. Lectures bíbliques

Vegeu les dels nn. 260 i ss. del Ritual romà (1980).

241. A causa de la caritat fraterna, que els monjos han de practicar desinteressadament els uns amb els altres per amor a Crist, que els ha cridat i congregat i els duu tots junts a la vida eterna, és molt convenient, si el germà moribund està en condicions de fer una pregària més llarga, que, si les circumstàncies ho permeten, havent tocat la campana com tinguin per costum per avisar els germans, tots els qui puguin en aquell moment hi acudeixin de seguida.

Un cop tots reunits i havent encès el ciri pasqual, l'Abat, després de la salutació, pot aspergir el malalt i els presents i, després d'una breu monició o oració (per exemple, n. 147), si ho creu convenient pot donar-li a besar el santcrist o fer-li el senyal de la creu en el front, abans de concedir-li (si no l'ha rebuda en ocasió del Viàtic) la indulgència plenària en perill de mort (nn. 185-186 bis).⁸

Resaran junts, sobretot, les lletanies dels sants, o algunes de les seves invocacions, amb la resposta **Pregueu per ell**, tot fent memòria especial del sant patró o dels sants patrons del moribund. També poden resar o cantar altres pregàries que els siguin familiars, principalment:

—El símbol dels Apòstols, **Crec en un Déu**⁹ i el parenostre, que se li van donar en el baptisme.

—El verset amb què el germà va encomanar al Senyor la seva professió monàstica: **Rebeu-me, Senyor**.

—L'antífona diària a la Mare de Déu: **Salve, Regina**.

Quan sembla que s'acosta el moment de la mort, l'Abat (o, si no hi és, algun germà) pot recitar alguna de les pregàries dels nn. 242-246.

En els monestirs de monges l'Abadessa fa tot el que, per als monjos, pertoca a l'Abat.

241 bis. Si per diverses raons o necessitats els germans no es poden reunir al voltant del germà moribund, és molt convenient que es trobin per pregar per ell a l'hora i en el lloc oportuns. Llavors, a més de les lletanies dels sants i de les pregàries d'encomanar a Déu, com s'ha dit més amunt, poden cantar alguns salms i escoltar algunes lectures de la paraula de Déu, de les que es proposen en els nn. 260 i següents del Ritual romà. També es pot fer, si s'escau, alguna hora de l'Ofici diví, d'aquesta manera: en lloc de la lectura breu s'escull una lectura més llarga, després la invitació a la pregària de la lletania, el símbol i el parenostre, la pregària d'encomanar a Déu, i l'antífona en honor de santa Maria Verge.

242. Pregàries

Ara que surts d'aquest món, ànima cristiana,
fes-ho en nom de Déu, Pare omnipotent, que et va crear,
en nom del Fill del Déu viu, Jesucrist, que va morir per tu,
en nom de l'Esperit Sant, que va ser infós en el teu cor;
reposa avui amb Déu en la pau de la Jerusalem celestial,
amb la santa mare de Déu, la Verge Maria,
amb sant Josep
i amb tots els àngels i sants de Déu.

243.

T'encomano a Déu totpoderós,
germà estimat, (germana estimada,)
i et confio a aquell que et va crear,
perquè tornis al teu creador
que et va formar de la pols de la terra.
Que, quan surtis d'aquest món,
et vinguin a rebre la Verge Maria,
els àngels i tots els sants.
Que t'alliberi Crist, que per tu va ser crucificat,
i per tu es va dignar a sofrir la mort.
Que Crist, Fill del Déu viu,
t'aculli al paradís
i, com a Bon Pastor, et reconegui entre les seves ovelles.
Que t'absolgui de tots els teus pecats
i et compti entre els seus escollits.
Que puguis veure cara a cara el teu Redemptor
i frueixis de la contemplació de Déu
per tots els segles dels segles.

Tothom respon: **Amén.**

244.

Acolliu, Senyor, el vostre servent N.
en el lloc on fruità de la salvació
que espera de la vostra misericòrdia.
R/. Amén.

Allibereu, Senyor, el vostre servent
de totes les tribulacions.
R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Noè del diluvi.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Abraham del país dels Caldeus.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Job de les seves sofrències.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Moisès de les mans del Faraó.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Daniel de la fossa dels lleons.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar els tres joves del forn encès
i de les mans del rei malvat.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Susanna de la falsa acusació.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar David de les mans del rei Saül
i de les de Goliat.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
com vau alliberar Pere i Pau de la presó.**

R/. Amén.

**Allibereu, Senyor, el vostre servent
per Jesús, Salvador nostre,
que per nosaltres va sofrir una mort tan dolorosa,
i ens va donar la vida eterna.**

R/. Amén.

245.

Us encomanem, Senyor, el vostre servent N.
Us preguem Jesús, Salvador del món,
que, ja que per ell heu davallat misericordiosament a la terra,
l'acolliu amb bondat
en el goig del vostre Regne.
Encara que hagi pecat,
ha conservat la fe
en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant
i ha adorat fidelment Déu, Creador de l'univers.

246.

Déu vos salve, reina i mare de misericòrdia,
vida, dolcesa i esperança nostra, Déu vos salve.
A vós cridem els desterrats fills d'Eva;
a vós sospirem,
gemint i plorant en aquesta vall de llàgrimes.
Ara, doncs, advocada nostra,
gireu envers nosaltres
aquests ulls vostres tan misericordiosos.
I, després d'aquest exili,
mostreu-nos Jesús, fruit beneït del vostre ventre.
Oh clementíssima, oh piadosa,
oh dolça Verge Maria.

247. Quan el malalt hagi expirat, es diu (p. 274 o 316):

Ajudeu-lo, sants de Déu,
sortiu a rebre'l, àngels del Senyor:
acolliu la seva ànima,
i presenteu-la a l'Altíssim.

V/. Que et rebi Crist, que t'ha cridat,
i que els àngels et portin al si d'Abraham.

R/. Acolliu la seva ànima
i presenteu-la a l'Altíssim.

V/. Doneu-li, Senyor, el repòs etern,
i que la llum perpètua l'il·lumini.

R/. I presenteu-la a l'Altíssim.

Preguem:

**Us encomanem, Senyor, el vostre servent N.,
per tal que, mort per al món, visqui per a vós.
Que la vostra misericòrdia i la vostra bondat de pare
esborri els pecats que ha comès per feblesa humana.
Us ho demanem per Crist Senyor nostre.
*R/. Amén.***

O una altra fórmula del Ritual de les Exèquies.

NOTES

Totes les fórmules pròpies proposades en aquestes variacions es troben al *Collectaneum* i als *Ecclesiastica Officia*, MS. 114, DIJON, *Bibliothèque Publique Municipale*, així com al *Ritual Cistercenc*, que aquí s'abreugen *Coll.*, *E.O.* i *R.C.* respectivament.

1. *Coll.* fH 148 vH, c. 3; *R.C.* V, II, 7.
2. *Coll.* fH 149 rH, c. 3; *E.O.* 93, 1-6; *R.C.* V, III, 1-4.
3. *Coll.* fH 149, c. 3; *R.C.* V, III, 6.
4. *Coll.* fH 149 rH, c. 3; *E.O.* 93, 17; *R.C.* V, III, 16.
5. *Coll.* fH 149 rH, c. 3; *E.O.* 93, 18; *R.C.* V, III, 16; corregit, però, segons *Liber Ordinum*, ed. FEROTIN, XXV, *Ordo ad visitandum vel perungendum infirmum*, c. 71-73.
6. *E.O.* 93, 24-39; *R.C.* V, IV, 1-3.
7. *Coll.* fH 149 rH, c. 3; *R.C.* V, III, 8. Aquesta fórmula és igual que les fórmules del Ritual romà; s'hi afegeix **i omissió**.
8. *Coll.* fH 149 vH, c. 1; *E.O.* 94, 1-12; *R.C.* V, V, 1-3.
9. *Coll.* fH 149 vH, c. 1; *E.O.* 94, 2. 13; *R.C.* V, V, 1. 4.

RITUAL DE L'ADMISSIÓ DE GERMANS I GERMANES

ADVERTIMENTS PREVIS

NATURALESIA I VALOR DE LA PROFESSIÓ RELIGIOSA

1. Molts fidels, cridats per Déu, es consagren al servei del Senyor i al bé dels homes amb els lligams sagrats de la religió, i s'esforcen a seguir més de prop Jesús, el Crist, amb l'observança dels consells evangèlics. Amb això, la gràcia del baptisme dóna en ells fruits més abundosos.

2. La santa Mare Església ha honorat sempre en gran manera la vida religiosa, que, amb el guiatge de l'Esperit Sant, en el decurs dels segles ha revestit formes variades; ha elevat la vida religiosa a la dignitat d'estat canònic; ha aprovat multitud de famílies religioses, entre les quals es compten els Ordes monàstics, i les conserva amb lleis plenes de prudència.

La mateixa Església rep els vots dels qui professen; amb la seva pregària pública els obté els auxilis i la gràcia de Déu, a qui els encomana, i els concedeix una benedicció espiritual, mentre associa llur oblació al sacrifici eucarístic.

RITUS PER A LES DIVERSES ETAPES DE LA VIDA MONÀSTICA CISTERCENCA

3. D'acord amb el que disposa la Regla de sant Benet, quan algú es presenta per primera vegada per fer-se monjo, després de la dificultat de l'admissió, es prova en el noviciat fins on arriba la seva paciència. Al cap de dos mesos, per segona vegada al cap d'uns altres sis mesos, i encara al cap de quatre mesos més, aquest germà novici renova la seva petició, però només l'última vegada se'l rep al monestir.¹

Avui dia, la prova es fa durant els períodes que determinen les Constitucions, de manera que algun temps de postulantat precedeixi el noviciat, al qual segueix la professió temporal, abans que el germà sigui admès a la professió solemne.

4. D'altra banda, tal com llegim a la Regla del nostre Pare sant Benet: "Tot seguit, doncs, a l'oratori, li trauran els seus vestits que portava i el vestiran amb els del monestir", el canvi d'hàbit en el mateix acte de la professió es considera una certa desapropiació.² Amb tot, ja des dels inicis de la vida monàstica cristiana, aquest canvi d'hàbit sovint té el sentit de canvi o de vida nova.³ Ja que, tal com en el baptisme el catecumen primer es despulla i baixa nu a la font, per a després revestir-se d'un vestit blanc, així el novici, per fer-se monjo, ha de treure's els seus vestits perquè li puguin posar l'hàbit monàstic. Ho descriu així el Col·lectani exemplar de Cister: "Quan [el novici] és despullat dels vestits seculars, es diu: *Que el Senyor et despulli de l'home vell i de les seves obres. Amén.* Quan és vestit amb l'hàbit monàstic, es diu: *Que el Senyor et revesteixi de l'home nou, just i veritablement sant, que Déu creà a imatge seva. Amén.*"⁴

Per bé que, en el decurs dels segles, s'hagi produït alguna anticipació d'aquest ritu, de manera que, en venir algú a convertir-se, abans de començar el noviciat se'l vestís amb algun hàbit religiós,⁵ no obstant això l'escapulari negre i la cogulla blanca només es poden donar als professors.⁶ També cal advertir que no és perquè sí que, en els ritus que ara descriurem, sia d'ingrés al noviciat sia a la professió temporal, així com a la professió solemne, el canvi d'hàbit ve precedit per la petició de la divina gràcia: així adquireix més gran importància la pregària de l'Església i la benedicció de la persona que no pas la vestició.

5. El noviciat, amb el qual comença la vida religiosa, és un temps de prova tant per al novici com per a la comunitat o la Congregació. En començar el noviciat, és convenient fer un ritu per demanar la gràcia de Déu i aconseguir el fruit peculiar del noviciat. Aquest ritu, per la seva pròpia naturalesa, cal que sigui breu, sobri i normalment reservat només a la comunitat. S'ha de fer fora de la missa.

6. A continuació ve la primera professió, per la qual el novici promet amb vots temporals, davant de Déu i de l'Església, que seguirà els consells evangèlics segons la Regla de sant Benet. L'emissió dels vots temporals es fa a la sala capitular;⁷ si les circumstàncies ho aconsellen, es pot fer dintre alguna hora de l'Ofici diví o també dintre la missa, però sense una solemnitat especial.

Si alguna vegada, per una causa justa i d'acord amb les Constitucions, hi ha una renovació de la professió temporal, es fa o bé a la sala capitular davant de tots, o bé almenys davant del Superior i amb testimonis.

7. Passat l'espai de temps que marquen les lleis, hom emet la professió solemne, per la qual el monjo es lliga per sempre al servei de Déu i de l'Església. Amb aquesta professió perpètua és figurat Crist unit amb lligam indissoluble amb l'Església esposa.

El ritu de la professió perpètua se celebra amb la solemnitat apropiada, dintre la missa i amb assistència de tota la comunitat i dels fidels. Aquestes són les seves parts:

- a) Petició del qui ha de professar, que no s'omet mai.
- b) Homília o al·locució, amb la qual el poble i el qui ha de professar són adoctrinats sobre la gràcia de la vida monàstica cistercenca.
- c) Interrogatori breu o més llarg, pel qual l'Abat pregunta al qui ha de professar si està preparat per a consagrar-se a Déu i per a cercar la caritat perfecta, segons la Regla de sant Benet i les Constitucions de l'Orde.
- d) Súplica dels fidels assistents, que es fa o bé en silenci, o bé en forma de lletania que prega a Déu Pare i amb la qual es demana la intercessió de la Verge Maria i de tots els Sants.
- e) Emissió de la professió, que es fa en presència de l'Església, de l'Abat, dels germans i dels fidels, a la qual segueix la deposició de la cèdula sobre l'altar i la proclamació del verset *Rebeu-me, Senyor*.
- f) Benedicció solemne o consagració del profés, amb la qual la Mare Església confirma la professió religiosa amb la consagració litúrgica, i prega el Pare celestial perquè envii els dons de l'Esperit Sant sobre el profés, benedicció que també pot començar amb la petició que el qui professa fa a cada un dels germans perquè preguin per ell.
- g) Lliurament de la cogulla, que és l'hàbit monàstic i amb la qual es fa visible externament la consagració perpètua a Déu.

D'acord amb les Constitucions, presideix els ritus de la professió perpètua dintre la missa, entre els monjos, l'Abat del monestir, i entre les monges l'Abat Pare Immediat. Si s'esdevé alguna vegada que és el Bisbe de la diòcesi (per delegació de l'Abat del monestir o del Pare Immediat) qui presideix una professió perpètua en el monestir, llavors, després de l'homília, fa l'interrogatori al qui ha de professar, amb les preguntes que proposa aquest Ritual, si bé després la professió és emesa davant l'Abat o l'Abadessa que la rep.

MISSA QUE SE CELEBRA EN EL RITU DE LA PROFESSIÓ RELIGIOSA

8. En la professió solemne, així com en la professió temporal quan les circumstàncies demanen de celebrar-la dintre la Missa, és convenient dir una de les misses rituals “Per al dia de la professió religiosa” amb les lectures pròpies. Si coincideix amb una solemnitat o un diumenge d’Advent, Quaresma o Pasqua es diu la missa del dia, afegint-hi, si cal, les fórmules pròpies de la pregària eucarística i de la benedicció final.

9. Atès que la litúrgia de la paraula, pròpia per a la celebració de la professió, és molt expressiva per il·lustrar la naturalesa i les finalitats de la vida religiosa, quan és prohibida la missa “Per al dia de la professió religiosa” és lícit prendre una lectura de les que es proposen en el leccionari; no serà lícit, però, en el Tríduum pasqual, en les solemnitats de Nadal, Epifania, l’Ascensió, Pentecosta i el Cos i la Sang de Crist, o en altres solemnitats que siguin festes de guardar.

10. Per celebrar la missa ritual “Per al dia de la professió religiosa” hom emprà ornaments blancs.

ADAPTACIONS QUE CORRESPONEN ALS DIVERSOS MONESTIRS

11. Sempre que en aquest Ritual hi ha la rúbrica “o amb unes paraules semblants” o una altra de similar, es poden fer servir les fórmules que el Ritual romà proposa per a la mateixa acció.

PRIMERA PART

RITUAL DE L'ADMISSIÓ DE GERMANS

CAPÍTOL PRIMER RITU DE REBRE UN NOVICI

1. El dia en què es comença el noviciat canònic és convenient fer una celebració per demanar a Déu la seva gràcia, celebració que ha de manifestar la naturalesa de la vida monàstica i la condició del nostre Orde; el ritu ha de ser senzill, sobri i reservat a la comunitat; per tant, per a la celebració d'aquest ritu es pot escollir la sala capitular; i de fet és prohibit de fer-lo dintre la missa.⁸

Encara que l'ordenament d'aquest ritu en les seves particularitats correspon a cada comunitat, aquí el descrivim amb els elements que hem rebut de la nostra tradició o que l'Església romana ha proposat després del Concili Vaticà II.

2. En els textos del ritu cal evitar tot allò que pogués semblar que disminueix la llibertat dels novicis, o que enfosquis el sentit genuí de noviciat o experiència.⁹

On sigui costum, es pot posar el bàcul al costat de la seu de l'Abat.

3. Havent-se congregat els germans a la sala capitular, i dit el verset **Que l'ajut de Déu ens acompanyi sempre** o bé un altre,¹⁰ estant tots asseguts, el postulant es posa al mig i es prosterna o s'agenolla, o bé s'inclina profundament. Després es queda dret davant l'Abat que li pregunta amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.¹¹

O bé amb unes paraules semblants; per exemple:

**Que m'admeteu a experimentar la vostra vida,
i comproveu si puc ser acceptat al seguiment de Crist
en aquesta família cistercenca.**¹²

O bé, si sembla millor, ometent l'interrogatori, el postulant, de cara a l'Abat i la comunitat, diu:

**Per la misericòrdia de Déu
he vingut aquí a experimentar la vostra vida;
us prego que m'ensenyeu a seguir Crist
d'acord amb el guiatge de l'Evangeli,
segons la Regla de sant Benet
i les tradicions cistercenques.**

O bé diu unes paraules semblants pensades per ell i sortides del seu cor.¹³

L'Abat hi respon amb aquestes paraules o unes de semblants:

No et mancarà l'ajuda de Déu.¹⁴

4. Llavors es llegeix un text escollit de la Regla del nostre Pare sant Benet (del Pròleg o bé un altre); l'Abat mateix exposa al postulant la naturalesa i l'índole de la nostra vida, i al final explora la seva voluntat, dient per exemple:

¿Estàs disposat a seguir més perfectament el Crist d'acord amb el guiatge de l'Evangeli i segons el camí que la santa Regla indica?¹⁵

O bé:

¿Estàs disposat a militar sota una Regla i un Abat en el monestir amb els germans, per poder arribar, en el seguiment de Crist, a la perfecció de la fe, de l'esperança i de la caritat?¹⁶

El postulant respon amb aquestes paraules o unes de semblants:

**Amb l'ajuda de la divina gràcia,
espero i desitjo militar per al Senyor, Crist, el rei veritable.**¹⁷

Llavors l'Abat diu, per exemple:

Que allò que Déu ha començat en tu, ho dugui a terme.¹⁸

O bé:

**Que Déu, Pare misericordiós, et concedeixi la seva gràcia
i que el diví Mestre et doni la seva llum.**¹⁹

Tothom respon:

Amén.²⁰

Llavors el novici s'agenolla al mig, davant l'Abat, i, on sigui costum, l'Abat li pot donar un nom nou, explicant les raons d'aquest canvi.

5. Els germans s'aixequen i l'Abat diu, per exemple:

Germans, ja que sant Benet en la Regla ens aconsella que «en qual-

sevol cosa bona que comences a fer, demana-li amb pregària ben insistent que ell la dugui a terme», preguem tots junts el Senyor perquè allò que veiem que no pot en nosaltres la natura, ho concedeixi bondadosament al nostre germà N.²¹

Tots preguen uns moments en silenci i l'Abat afegeix la col·lecta, en la qual pronuncia el nom rebut en el baptisme o bé, on sigui costum, l'altre nou.

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries
a favor del vostre servent N., que rebem en nom vostre:
concediu-li de perseverar devotament en la vostra Església
i de ser digne d'obtenir la vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.²²**

O bé:

**Oh Déu, vós que crideu a la vida religiosa,
mireu el vostre fill N. que us prega,
i feu que aquest germà
que desitja començar l'experiència de la nostra vida
conegui què voleu d'ell,
i a nosaltres concediu-nos de ser més fidels
en el vostre servei.
Per Crist Senyor nostre.²³**

Tothom respon:

Amén.

6. L'Abat dona l'hàbit propi (segons les Constitucions) al novici, en senyal de conversió, mentre la comunitat canta un salm o cant de lloança apropiat, o bé un himne o responsori:

Àgil % Odiló M. Planàs

Ant. Be - ne - eix *el Se - nyor, à - ni - ma me - va,
no t'o - bli - dis mai dels seus fa - vors.

SALM 102

1. Ell et per - do - na les cul - pes i et gua - reix de
to - ta ma - lal - ti - a; res - ca - ta de la mort la te - va
vi - da i et sa - ci - a d'a - mor en - tra - nya - ble. *Ant.*

2. El seu a - mor als fi - dels és tan im - mens com la dis -
tàn - ci - a del cel a la ter - ra; llen - ça les
nos - tres cul - pes lluny de nos - al - tres com l'o - ri -
ent és lluny de l'oc - ci - dent. *Ant.*

3. Com un pa - re s'a - pi - a - da dels seus fills, el Se -
nyor s'a - pi - a - da dels fi - dels, per - què sap de quin
fang ens va for - mar, i es re - cor - da que som pols. *Ant.*

4. L'a - mor del Se - nyor pels seus fi - dels és de
 sem - pre i du - ra sem - pre, la se - va bon - dat s'es -
 tén als fills dels fills, si guar - den la se - va a - li -
 an - ça, si es re - cor - den dels pre - cep - tes i els com -
 plei - xen. Ant.

O bé:

L'a - mor del Se - nyor *pels seus fi - dels és de
 sem - pre i du - ra sem - pre.

Salm 102

Beneix el Senyor, ànima *me*-va,
 del fons del cor beneix el *seu* sant nom.
 Beneix el Senyor, ànima *me*-va,
 no t'oblidis dels *seus* favors.

122 - Ritual de l'admissió de germans

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malal-ti-a;
rescata de la mort la teva vida '
i et sacia d'amor *en*-tranyable;
et corona de felicitat com desit-ja-ves,
i tu et rejoyeneixes *com* una àguila.

El Senyor fa justícia als opri-mits,
setencia a *fa*-vor d'ells.
Ha revelat a Moisès el seus ca-mins,
el seu estil d'obrar, als fills d'*Is*-rael.

«El Senyor és compassiu i benigne, '
lent per al càstig, ric en l'*a*-mor.»
No sempre acusa,
ni guarda rancúnia *sen*-se fi;
no ens castiga els pecats com merei-xí-em,
no ens paga com deuria les *nos*-tres culpes.

El seu amor als fidels és tan im-mens
com la distància del cel *a* la terra,
llença les nostres culpes lluny de nos-*al*-tres
com l'Orient és lluny de l'*Oc*-cident.

Com un pare s'apiada dels *fills*,
el Senyor s'apiada *dels* fidels,
perquè sap de quin fang ens va for-mar,
i es recorda *que* som pols.

La vida de l'home dura com l'*her*-ba,
la seva florida és com *la* dels camps;
desapareix quan hi passa la ven-*ta*-da,
i ni es coneix el *lloc* on era.

Però l'amor del Senyor pels seus fidels
és de sempre i dura *sem*-pre;
la seva bondat s'estén als *fills* dels fills,
si guarden la seva ali-*an*-ça,
si es recorden dels preceptes *i els* compleixen.

El Senyor té el tron al *cel*,
 governa l'univers amb poder *so-birà*.
 Beneïu-lo, àngels del Senyor, '
 herois poderosos que executeu les seves *or-dres*,
 sempre a punt d'obeir els seus *ma-naments*.

Beneïu-lo, estols del *Se-nyor*,
 ministres que executeu els *seus* designis.
 Beneïu-lo, criatures del Senyor, '
 a tot arreu on ell és sobi-*rà*.
 Beneeix el senyor, à-*ni*-ma meva.

O bé:

Salm 111

Feliç l'home que venera el *Se-nyor*
 i estima de cor els seus *pre-cep-tes*.
 La seva descendència serà gran al pa-*ís*,
 serà beneït el llinatge *dels* justos.

A casa seva hi ha riquesa i abun-*dàn*-cia,
 la seva bondat consta per *sem-pre*.
 L'home just, compassiu i be-*nig*-ne,
 és llum que apunta en *la* fosca.

124 - Ritual de l'admissió de germans

Sortós l'home que presta de bon *grat*,
que disposa a consciència els seus a-*fers*.
El just no caurà *mai*,
i deixarà un record ines-*bor*-rable.

Viu sense por de les males *no*-ves,
se sent ferm confiant en el *Se-nyor*,
té el cor incommovible, res no *tem*,
i a la fi veurà vençuts els e-*ne*-mics.

Reparteix el que té, ho dóna als *po*-bres,
la seva bondat consta per *sem*-pre,
pot alçar el front amb dig-*ni*-tat. (4)

L'injust, quan ho veu, es consu-*meix*,
i estreny les dents d'indignaci-*ó*.
S'esvaeixen les ambicions de l'*in*-just. (4)

O bé:

4

Ant.

Be-ne-eix el Se-nyor, *à-ni-ma me - va.

SALM 103

1. Se-nyor, Déu meu, que en sou de gran! A-neu ves -

tit d'es-plen-dor i de ma-jes-tat, us em-bol-ca -

lla la llum com un man-tell. Heu es-tès el cel com u-na

ve-la, i dalt les ai-gües us heu fet un pa-lau. *Ant.* %

2. Pre-neu els nú-vols per car-ros-sa i a-van-ceu so-bre les
a-les dels vents; te - niu els vents per mis-sat-gers, el foc
i les fla-mes per e-xe-cu-tar les or-dres. *Ant.* %

3. As-sen-tà-reu la ter-ra so-bre uns fo-na-ments, in-com-mo-
vi-ble per se-gles i se-gles. La co-brí-reu amb el man-
tell dels o-ce-ans, les ai-gües se-pul-ta-ven les mun-
ta-nyes. *Ant.* %

4. De les fonts en feu bro-llar tor-rents, que s'es-co-len en-
tre les mun-ta-nyes; s'hi a-beu-ren els a-ni-mals fe-rés-tecs,
els a-ses sal-vat-ges hi_a-pa-guen la set. A les se-

ves ri-bes ni- en els o-cells, re - fi- len en-tre les bran- ques. *Ant.*

5. Des del vos-tre pa - lau re-gueu les mun-ta-nyes, sa -

ci-eu la ter - ra de plu-ges del cel; feu néi- xer l'her- ba per

al bes- ti - ar que tre- ba- lla al ser- vei de l'ho- me. *Ant.*

6. La llu- na que heu cre- at, se- nya- la les fes - tes, el sol co -

neix el lloc on s'ha de pon - dre. Quan es- te- neu la fos- ca, es

fa de nit i ron- den to - tes les bès - ti - es de la

sel- va; els lle- ons ru- gei- xen bus- cant la pre - sa, re- clamant

a Déu el seu men- jar. *Ant.*

7. Que en són de va- ri - a - des, Se- nyor, les vos- tres o - bres, i

to- tes les heu fe- tes amb sa - vi - e - sa. La ter- ra és ple - na

de les vos-tres cri-a-tu-res. *Ant.*

8. Quan en-vi-eu el vos-tre a-lè re-neix la cre-a-ci-ó, i
re-no-veu la vi-da so-bre la ter-ra. *Ant.*

9. Can-ta-ré al Se-nyor to-ta la vi-da, can-ta-ré al
meu Déu men-tre sóc al món. Que li si-gui a-
gra-da-ble a-quest po-e-ma, són per al Se-nyor
a-quests cants de goig. *Ant.*

O bé:

Mogut Domènec Cols

Ant. Fe - liç *el qui viu a ca - sa
vos - tra, Se - nyor.

Salm 83

Que n'és, d'amable, el *vos-tre* temple,
Senyor de l'*u-ni-vers*.
Tot jo sospiro i em *de-leixo*
pels atris *del* Senyor.

Ple de goig, i amb *tot* el cor,
aclamo el Déu *que* m'és vida. (4)

Fins l'ocell hi ha *tro-bat* casa,
l'oreneta s'hi ha un niu
on posar la *fi-llada*,
prop dels vostres *al-tars*,
Senyor de l'univers, '
rei meu i Déu meu.

Feliç el qui viu a *ca-sa* vostra
lloant-vos *ca-da* dia.
Feliços els qui s'acullen als *vos-tres* murs:
emprenen amb amor *el* camí.

Quan passen per *valls* eixutes,
els són com un oasi
beneït amb les pluges *pri-me-renques*.
Entren al primer i al *se-gon* mur,
fins a veure Déu *a* Sió.

Senyor de l'univers, escolteu la *me-va* súplica,
escolteu, Déu de *Ja-cob*.
Déu nostre, mireu amb amor el *vos-tre Un-git*,
fixeu-vos en el rei que ens *pro-tegeix*.

M'estimo més un dia als *vos-tres* atris
que mil a *ca-sa* meva;
quedar-me al portal de la casa del *meu* Déu,
més que viure amb *els* injustos.

Perquè el Senyor, protecció *nos-tra* i escut,
ens dóna la gràcia i *la* glòria;

el Senyor no refusa *cap* bé
al qui viu hon-*ra*-dament.

Senyor de *l'u*-nivers,
feliç l'home que con-*fi*-a en vós! (4)

Finalment l'Abat conclou el ritu dient, per exemple:

V. El nostre auxili és el nom del Senyor.

R. Que ha fet el cel i la terra.²⁴

O bé:

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

O bé:

**Que el Senyor encamini els nostres cors i tot el nostre ésser
a estimar Déu i sofrir amb constància com Jesucrist.**²⁵

R. Amén.

O bé:

**Al rei de tot el món, Déu únic, immortal i invisible,
honor i glòria pels segles dels segles.**²⁶

R. Amén.

CAPÍTOL SEGON RITU DE LA PROFESSIÓ TEMPORAL

7. El ritu de la professió temporal s'acostuma a fer a la sala capitular; per un motiu raonable es pot fer a l'església, ja sigui dintre alguna Hora de l'Ofici diví, ja sigui dintre la Missa.²⁷

8. Havent-se congregat els germans a la sala capitular, i dit el verset **Que l'ajut de Déu ens acompanyi sempre** o bé un altre, estant tots asseguts, el qui ha de professar es posa al mig i es prosterna o s'agenolla, o bé s'inclina profundament. Després es queda dret davant l'Abat, que li pregunta amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

O bé amb unes paraules semblants; per exemple:

**Jo, germà N., us demano humilment, pare,
que em permeteu de consagrar-me a Déu i al seu Regne
fent la professió en aquesta família N.,²⁸
(o bé Congregació N.) de l'Orde Cistercenc.**

L'Abat i els germans responen:

Donem gràcies a Déu.

O d'una altra manera apropiada.

9. Després de fer una lectura escollida de la santa Regla i l'exhortació, l'Abat explora la voluntat del novici. Amb aquesta finalitat el pot interrogar més concretament amb aquestes paraules o unes altres de semblants.

**Germà estimat,
que has estat batejat amb l'aigua i amb l'Esperit Sant;
vols unir-te més estretament a Déu
amb el nou títol de la professió religiosa?²⁹**

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

**Germà, vols prometre obediència,
estabilitat en el monestir
i conversió de costums,
per seguir perfectament Crist?**³⁰

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

**Vols esforçar-te constantment i amb fermesa
en el camí estret i dur que la Regla ens indica,
per arribar a aquell amor a Déu i als altres
que, quan és perfecte, treu fora la por,
i que és infós en els nostres cors per l'Esperit Sant?**³¹

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

En els monestirs de vida íntegrament contemplativa, convé que l'Abat afegeixi aquesta pregunta:

**Vols de veritat cercar Déu
en la solitud i en el silenci, pel camí de l'oració,
en el treball humil i en la lectura divina,
la penitència joiosa i la comunió fraterna?**³²

El qui ha de professar respon:

**Sí, pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.**

L'Abat li diu:

Que allò que Déu ha començat en tu, ho dugui a terme.

Tothom respon:

Amén.

10. Després d'això, el novici fa la professió d'una d'aquestes maneres:

O bé llegeix la cèdula que abans ha escrit a mà, segons la fórmula de les Constitucions de l'Orde, o de la Congregació, o del Monestir,³³ en la qual en lloc de **fins a la mort** diu o **per tres anys** o **per un any**, i que després signa i dóna a l'Abat.

O bé s'agenolla davant l'Abat i (posant les mans juntes dintre les mans d'aquell) diu:

132 - Ritual de l'admissió de germans

**Pare,
us prometo obediència
segons la Regla de sant Benet
d'acord amb les Constitucions (per tres anys; o: per un any).³⁴**

En tots dos casos l'Abat diu:

Que el Senyor et concedeixi la perseverança.³⁵

Tothom respon:

Amén.

A continuació, l'Abat besa el germà que acaba de professar.

11. L'Abat s'aixeca i diu.

Preguem.

El profés s'agenolla al mig.

Tots pregunten uns moments en silenci, i l'Abat prossegueix:

O bé:

**Oh Déu,
que heu inflammat el vostre servent N.,
desenganyat de la vanitat del món,
perquè aspirés al premi celestial al qual el crideu:
infilteu-vos en el seu cor
i feu-li la gràcia de perseverar unit a vós,
perquè, enfortit i protegit amb la vostra ajuda,
compleixi el que per do vostre us ha promès
i, portant a terme el que acaba de professar;
aconsegueixi allò que prometeu
als qui perseveren en el vostre servei.
Per Crist Senyor nostre.³⁶**

O bé:

**Mireu, Senyor, aquest fill vostre N.
que avui es vol dedicar a vós
per la professió de la vida monàstica
sota la Regla de sant Benet;
feu que amb la vida que ha escollit us glorifiqui
i contribueixi al misteri de la redempció.
Per Crist Senyor nostre.³⁷**

O bé:

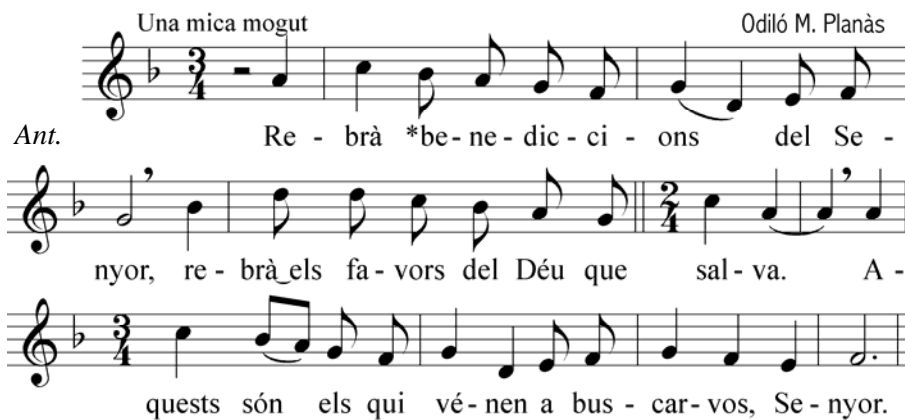
**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries,
i per la intercessió de la benaurada Verge Maria,
Mare de l'Església,
doneu abundantament l'Esperit Sant
a aquest servent vostre N.,
que heu cridat a seguir Crist més perfectament:
que allò que avui ha promès amb uns vots temporals
ho pugui confirmar un dia
amb la seva consagració perpètua.
Per Crist Senyor nostre.**³⁸

Tothom respon:

Amén.

12. Després d'això tots seuen. El profés s'agenolla als peus de l'Abat. Ajudat pel mestre, l'Abat posa l'hàbit propi de l'Orde al germà profés de nou, sense dir res. Mentrestant, si es creu convenient, es canta:³⁹

Una mica mogut Odiló M. Planàs 6

Ant. Re - brà *be - ne - dic - ci - ons del Se -
nyor, re - brà els fa - vors del Déu que sal - va. A -
quests són els qui vé - nen a bus - car - vos, Se - nyor.

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el que s'hi *mou*,
el món i tots els *qui* l'habiten.
Li ha posat els fonaments *dins* els mars,
i les bases, a les fonts *dels* rius.

134 - Ritual de l'admissió de germans

¿Qui pot pujar a la muntanya del *Se-nyor*?
 ¿Qui pot estar-se al recin-*te* sagrat?
 El qui té el cor sincer i les mans *sen-se* culpa,
 que no confia en els déus falsos, '
 ni jura per ganes d'*en-ga-nyar*.

Rebrà benediccions del *Se-nyor*,
 rebrà els favors del *Déu* que salva.
 Aquests són els qui vénen a buscar-*vos*, *Senyor*,
 per veure-us de cara, *Déu* de *Ja-cob*.

Portals, alceu les *llin-des*;
 engrandi-*vos*, portala-*des* eternes,
 que ha d'entrar el rei de *la glòria!* (4)

¿Qui és aquest rei de la *glò-ria*?
 És el *Senyor*, valent i *po-derós*,
 és el *Senyor*, victoriós en el *com-bat*. (4)

Portals, alceu les *llin-des*;
 engrandi-*vos*, portala-*des* eternes,
 que ha d'entrar el rei de *la glòria!* (4)

¿Qui és aquest rei de la *glò-ria*?
 És el *Senyor*, *Déu* de *l'u-nivers*,
 és aquest el rei de *la glòria*. (4)

7 *O bé:*⁴⁰

Àgil Odiló M. Planàs

Ant. A - quests són els qui vé-nen a bus - car - vos, Se -
 nyor, *per veu-re-us de ca - ra, Déu de Ja - cob.

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el que s'hi *mou*,
el món i tots els qui *l'ha*-biten.
Li ha posat els fonaments *dins* els mars,
i les bases, a les fonts *dels* rius.

¿Qui pot pujar a la muntanya del *Se-nyor*?
¿Qui pot estar-se al recinte *sa-grat*?
El qui té el cor sincer i les mans *sen-se* culpa,
que no confia en els déus falsos, '
ni jura per ganes d'*en-ga-nyar*.

Rebrà benediccions del *Se-nyor*,
rebrà els favors del Déu *que* salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-*vos*, Senyor,
per veure-us de cara, Déu de *Ja-cob*.

Portals, alceu les *llin-des*;
engrandiu-*vos*, portala-*des* eternes, (3)
que ha d'entrar el rei de *la* glòria!

¿Qui és aquest rei de la *glò-ria*?
És el Senyor, valent i *po-derós*, (3)
és el Senyor, victoriós en el *com-bat*.

Portals, alceu les *llin-des*;
engrandiu-*vos*, portala-*des* eternes, (3)
que ha d'entrar el rei de *la* glòria!

¿Qui és aquest rei de la *glò-ria*?
És el Senyor, Déu de *l'u-nivers*, (3)
és aquest el rei de *la* glòria.

8

O bé:

Núria Torres

Ant.

A - quests *són els qui vé - nen per
veu-re-us de ca - ra, Se - nyor.

Salm 23

És del Se-nyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'ha-bi-ten.
Li ha po-sat els fona-ments dins els mars,
i les ba-ses, a les fonts dels rius.

¿Qui pot puj-ar a la mun-ta-nya del Se-nyor?
¿Qui pot es-tar-se al re-cin-te sa-grat?

(+1) El qui té el cor sin-cer i les mans sense cul-pa,
que no con-fi-a en els déus fal-sos, (1)
ni ju-ra per ganes d'en-ga-nyar. (4)

Re-brà benedicci-ons del Se-nyor,
rebrà els fa-vors del Déu que sal-va.

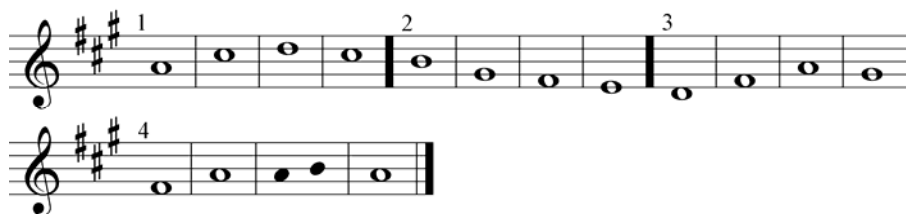
(+1) Aquests són els qui vé-nen a bus-car-vos, Se-nyor,
per veure-us de ca-ra, Déu de Ja-cob.

Por-tals, al-ceu les llin-des;
engran-diu-vos, porta-la-des e-ter-nes,
que ha d'en-trar el rei de la glò-ria! (4)

¿Qui és aquest rei de la glò-ria?
És el Se-nyor, va-lent i pode-rós,

(+1) és el Se-nyor, victori-ós en el com-bat. (4)

Por-tals, al-ceu les llin-des;
engran-diu-vos, porta-la-des e-ter-nes,
que ha d'en-trar el rei de la glò-ria! (4)

¿Qui és aquest rei de la glò-ria?
És el Se-nyor, Déu de l'uni-vers,
és a-quest el rei de la glò-ria. (4)

O bé un altre cant apropiat.

13. Acabat el cant, on sigui costum, l'Abat dóna al germà profés de nou el llibre de la santa Regla, amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

**Rep, germà, la Regla del nostre pare sant Benet:
que, observant-la fidelment,
arribis a la caritat perfecta.⁴¹**

El profés respon **Amén** i, havent rebut el llibre, torna al seu lloc i es queda dret entre els germans.

14. Finalment l'Abat pronuncia un vers o beneeix, dient per exemple:

V. El nostre auxili és el nom del Senyor.

R. Que ha fet el cel i la terra.

O bé:

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

O bé:

**Que el Senyor encamini els nostres cors i tot el nostre ésser
a estimar Déu i sofrir amb constància com Jesucrist.**

R. Amén.

O bé:

**Al rei de tot el món, Déu únic, immortal i invisible,
honor i glòria pels segles dels segles.**

R. Amén.

15. Si la professió temporal, el lloc propi de la qual és el capítol, alguna vegada es fa dintre alguna Hora de l'ofici diví o be dintre la Missa, llavors el ritu es disposa com segueix.

A Laudes o Vespres es fa una lectura més llarga de l'Escriptura, triada d'entre les proposades per a la Missa del dia de la professió temporal. Després d'aquesta lectura, o bé a la Missa després de l'evangeli, el qui ha de professar fa la petició com diu més amunt el n. 8, i està assegut durant l'al·locució o homília. Acabada aquesta, el qui ha de professar s'aixeca i es comença el diàleg entre ell i l'Abat. Després llegeix la professió, i tot es fa com més amunt, nn. 9-13, però deixant la benedicció per al final de la celebració.

Sobretot s'ha de vetllar que en els ritus no s'origini cap confusió amb la professió solemne, que descrivim tot seguit, en el Capítol Tercer.

16. Acabada la celebració, tant si la professió s'ha fet d'una manera com de l'altra, es registra la professió en un llibre especial en el qual es fa constar puntualment el dia, el mes i l'any, i el signen primer l'Abat, en segon lloc el profés, i després un parell de testimonis.

CAPÍTOL TERCER
RITU DE LA PROFESSIÓ SOLEMNE
I BENEDICCIÓ O CONSAGRACIÓ D'UN MONJO

17. Per a la celebració de la professió amb la qual un germà es consagra solemnement i per sempre a Déu, és recomanable escollir un diumenge o una solemnitat dedicada al Senyor, a la Verge Maria o als Sants que han sobresortit en la vida monàstica.⁴²

18. El ritu de la professió solemne mai no es fa conjuntament amb altres ritus de professió.⁴³

19. On tinguin aquest costum, un cop feta de la manera acostumada la petició, a la sala capitular, i després de l'al·locució de l'Abat, el qui ha de professar, agenollat al seu davant, promet la que se'n diu professió regular d'obediència,⁴⁴ tal com segueix:

El qui ha de professar o bé es prosterna, o s'agenolla o s'inclina profundament. Després es queda dret davant l'Abat, que li pregunta:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

Després d'una exhortació, l'Abat l'interroga de nou per comprovar les seves disposicions. El qui ha de professar respon que està disposat a complir tot el que li manin, i a continuació s'agenolla davant l'Abat i (posant les mans juntes entre les mans d'ell) diu:

**Pare,
prometo a vós i als vostres successors legítims
obediència segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.**

L'Abat li diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

I tothom respon:

Amén.

Llavors l'Abat el besa.⁴⁵

20. La benedicció solemne i benedicció o consagració d'un monjo es fa dintre la Missa,⁴⁶ perquè es vegi que la professió monàstica té un caràcter públic en l'Església. El sacerdot celebrant és l'Abat del monestir.

Tal com demana la naturalesa del ritu, tota l'acció litúrgica s'ha de celebrar amb l'adequada solemnitat, però guardant aquella sobrietat que s'adiu amb la humilitat i simplicitat del nostre Orde.

21. Correspon de dir la Missa ritual "Per al dia de la professió perpètua", per a la qual es fan servir els ornaments de color blanc. Si coincideix amb una solemnitat o un diumenge d'Advent, Quaresma o Pasqua es diu la missa del dia, afegint-hi, si cal, les fórmules pròpies de la pregària eucarística i de la benedicció final.⁴⁷

22. Cal disposar les coses de tal manera que tota l'acció litúrgica pugui ser vista còmodament per tots els fidels.⁴⁸ El ritu de la professió es fa a la seu, o davant l'altar, o al replà del presbiteri.

Cal preparar, a més de les coses necessàries per a la concelebració de la Missa i la comunió:

- aquest Ritual de la professió
- la cogulla que s'ha de donar al nou monjo.

PETICIÓ

23. Acabada la lectura de l'evangeli, tothom s'asseu;⁴⁹ el qui ha de professar és portat davant l'Abat, que està assegut amb (la mitra i) el bàcul, i allí, dret, fa la petició.

L'Abat l'interroga, amb aquestes paraules o altres de semblants:

Què demanes?⁵⁰

Ell respon amb aquestes paraules o altres de semblants:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

O bé:

**Havent sentit la crida de l'Esperit Sant
a seguir Crist en la vida monàstica,
he après en la vostra comunitat
com de veritat es cerca Déu
tant en la comunió fraterna com en la pregària.
Avui, després d'haver-m'ho pensat llarg temps
i desitjant d'abraçar la vostra vida,
us demano, Pare, humilment,**

**de poder fer la professió perpètua
a lloança de Déu i al servei de l'Església.⁵¹**

L'Abat afegeix:

**Déu que ha començat en tu aquesta obra bona,
la dugui a bon terme fins al dia de Jesucrist.**

Tothom respon:

Amén.⁵²

Llavors el qui ha de professar seu al seu lloc i l'Abat, assegut i amb (la mitra i) el bàcul, fora que li sembli oportú altrament, fa l'homilia, en la qual explica el sentit de les lectures bíbliques, i el do i el valor de la professió religiosa monàstica.⁵³

INTERROGATORI

24. Acabada l'homilia, l'Abat pot encara interrogar amb la fórmula breu el qui professa, tot dient:

**Germà, ¿vols seguir Crist amb el guiatge de l'Evangelí
pel camí estret i difícil que la tradició de l'Orde assenyala,
prometent la teva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla del nostre Pare sant Benet?**

El qui ha de professar respon:

**Sí, Pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.**

O bé també, l'Abat el pot interrogar amb aquesta fórmula més llarga:

**Germà estimat,
pel baptisme ja vas morir al pecat i fores consagrat al Senyor;
¿vols per la professió perpètua
consagrar-te més estretament a Déu?**

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

Abat:

**Germà, ¿vols seguir Crist amb el guiatge de l'Evangelí
pel camí estret i difícil que la tradició de l'Orde assenyala,
prometent la teva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla del nostre Pare sant Benet?**

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

Abat:

**¿Vols, amb l'auxili de l'Esperit Sant,
procurar constantment i fermament
aquella caritat envers Déu i els altres
que, en ser perfecta, foragita el temor?**

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

En els monestirs íntegrament consagrats a la vida contemplativa l'Abat afegeix:

**¿Vols dedicar-te totalment a Déu
en la solitud i en el silenci,
en l'oració assídua, en la penitència joiosa,
en el treball humil i en les bones obres?⁵⁴**

El qui ha de professar respon:

**Sí, Pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.**

SÚPLICA DELS FIDELS

25. L'Abat invita a pregar, dient:

**Preguem, germans, Déu Pare omnipotent,
perquè beneeixi aquest servent seu
que ha cridat a seguir més de prop el Crist,
i el confirmi en el seu sant propòsit.⁵⁵**

Dit això, *o bé* tothom prega en silenci *o bé* es reciten les lletanies següents.

26. Si les lletanies són cantades, quan el diaca invita **Agenollem-nos** tothom s'agenolla. Ara bé, en temps pasqual i en diumenge s'omet la invitació del diaca i el qui ha de professar s'agenolla, però tots els altres es queden drets.⁵⁶

Els cantors comencen les lletanies del ritu de la professió religiosa i tothom respon. De les peticions que es posen amb la mateixa lletra, n'hi ha prou que se n'esculli només una; l'altra s'omet. També es pot ometre alguna invocació. Al seu lloc corresponent, es poden afegir invocacions d'aquells sants que són especialment venerats en el mateix monestir, així com també dels patrons del qui ha de professar. Les peticions finals d'escullen lliurement i se'n poden fer altres.⁵⁷

Melodia gregoriana

9

Ky-ri- e, e- le- i- son. Chri- ste, e- le- i- son.

Ky- ri- e, e- le- i- son.

Santa Maria, Mare de Déu. R/. Pre- gueu per nos- al- tres.

Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.
Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)
Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

- a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica del vostre servent, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N. i en els altres bisbes els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.
- b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Porteu tots els homes a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.
- c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses la caritat de Crist i l'esperit que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Associeu més plenament a l'obra de la redempció tots els qui professen els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.
- d) Visiteu i animeu els nostres monestirs i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruïu-nos amb les observances
monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet del seu fill, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquest servent vostre a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquest servent vostre, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquest vostre servent, germà nostre, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

O bé, amb una altra melodia:

Gregori Estrada **10**

Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat. Crist, tin -
gueu pi - e - tat. Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat.
Santa Maria, Mare de Déu. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

Sant Miquel, pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu, pregueu per nosaltres.

146 - Ritual de l'admissió de germans

Sant Joan Bap - tis - ta. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

Sant Josep, pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau, pregueu per nosaltres.
Sant Joan, pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena, pregueu per nosaltres.

Sant Es - te - ve. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

Sant Llorenç, pregueu per nosaltres.
Santa Agnès, pregueu per nosaltres.
Sant Basili, pregueu per nosaltres.
Sant Agustí, pregueu per nosaltres.
Sant Antoni, pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi, pregueu per nosaltres.

Sant Benet, el nos - tre pa - re. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve, pregueu per nosaltres.
Sant Bernat, pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec, pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola, pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül, pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco, pregueu per nosaltres.)

Santa Es - co - làs - ti - ca. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

Santa Lutgarda, pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena, pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús, pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela, pregueu per nosaltres.

Tots els sants i santes de Déu. **R/.** Pre-gueu per nos-al-tres.

Sigueu-nos pro - pi - ci. **R/.** A-llibereu-nos, Se - nyor.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.

Per la vostra encarna - ci - ó. **R/.** A-llibereu-nos, Se-nyor.

Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

Nosaltres pe - ca - dors. **R/.** Us preguem que ens es - col - teu.

a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió
monàstica i l'acció apostòlica
del vostre servent, us preguem que ens escolteu.

O bé Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N.
i en els altres bisbes
els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.

b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos
en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.

O bé Porteu tots els homes
a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.

148 - Ritual de l'admissió de germans

c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses
la caritat de Crist i l'esperit
que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.

O bé Associeu més plenament a l'obra de la redempció
tots els qui professen
els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.

d) Visiteu i animeu els nostres monestirs
i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruiu-nos amb les observances
monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet del seu fill, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquest servent vostre a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquest servent vostre, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquest vostre servent, germà nostre, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

O bé, amb una altra melodia:

11

Odiló M. Planàs

Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat. Crist, tin -
gueu pi - e - tat. Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat.

Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.
Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)
Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquest vostre servent, germà nostre, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

O bé, amb una altra melodia:

Vallbona

Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat. Crist, tin -
gueu pi - e - tat. Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat.
Santa Maria, Mare de Déu. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

12

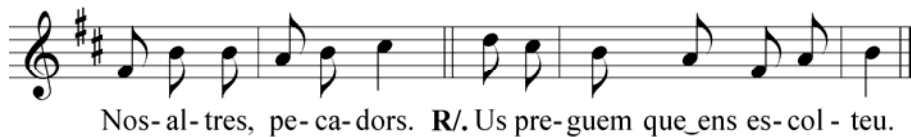
Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.
Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.

152 - Ritual de l'admissió de germans

(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)
Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica del vostre servent, us preguem que ens escolteu.

O bé Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N. i en els altres bisbes els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.

b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.

O bé Porteu tots els homes a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.

c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses
la caritat de Crist i l'esperit
que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.

O bé Associeu més plenament a l'obra de la redempció
tots els qui professen
els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.

d) Visiteu i animeu els nostres monestirs
i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruiu-nos amb les observances
monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet del seu fill, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquest servent vostre a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquest servent vostre, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquest vostre servent, germà nostre, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

O bé, amb una altra melodia:

Santa Maria, Ma - re de Déu. **R/.** Pre-gueu per nos - al - tres.

Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.
Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)
Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

Si - gueu - nos pro - pi - ci. **R/.** A - lli - be - reu - nos, Se - nyor.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.

Per la vostra mort i la vostra resurrecció, allibereu-nos, Senyor.
 Per la infusió de l'Esperit Sant, allibereu-nos, Senyor.

Nos-al-tres, pe-ca-dors. **R/.** Us pre-guem que_ens es-col-teu.

a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió
 monàstica i l'acció apostòlica
 del vostre servent, us preguem que ens escolteu.

O bé Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N.
 i en els altres bisbes
 els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.

b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos
 en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.

O bé Porteu tots els homes
 a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.

c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses
 la caritat de Crist i l'esperit
 que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.

O bé Associeu més plenament a l'obra de la redempció
 tots els qui professen
 els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.

d) Visiteu i animeu els nostres monestirs
 i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruïu-nos amb les observances
 monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
 per l'ofrena que us han fet del seu fill, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquest servent vostre a Crist,
 el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
 a aquest servent vostre, us preguem que ens escolteu.

156 - Ritual de l'admissió de germans

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquest vostre servent, germà nostre, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

27. Sia després d'haver pregat en silenci sia després de les lletanies, l'Abat, dret, diu amb les mans esteses:

**Acolliu, Senyor, les pregàries del vostre poble,
i disposeu amb la vostra gràcia el cor d'aquest
que vol consagrar-se a vós;
que el foc de l'Esperit Sant
el purifiqui de tota culpa
i l'inflami amb l'ardor de la caritat.
Per Crist Senyor nostre.**⁵⁸

Tothom respon:

Amén.

Fora de quan és diumenge o temps pasqual, el diaca diu **Aixequeu-vos** i tothom es posa dret.

PROFESSIÓ

28. L'Abat s'asseu i li porten (la mitra i) el bàcul.⁵⁹ El qui professa, dret a la grada davant l'Abat, llegeix la cèdula escrita per ell mateix segons la fórmula de les Constitucions de l'Orde, o de la Congregació, o del Monestir.⁶⁰

Després el qui professa va a l'altar, hi deixa la cèdula de professió i la signa sobre l'altar. El besa i se'n torna al mig.⁶¹ Llavors l'Abat s'aixeca (sense mitra), i tothom fa el mateix.

29. El qui professa, dret com abans davant la grada, canta tres vegades el verset **Rebeu-me, Senyor**. I demana vènia, amb les mans i els genolls en terra, cada vegada que l'acaba.

La comunitat el repeteix tres vegades, afegint al final de l'última repetició **Glòria al Pare**.⁶²

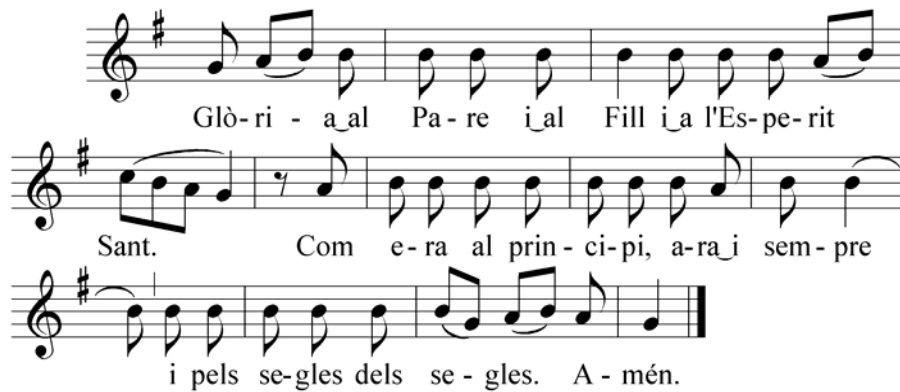
Melodia gregoriana
 Adaptació: G.Estrada i O.Planàs

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
 me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
 da-da la me - va_es - pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
 me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
 da-da la me - va_es - pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
 me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
 da-da la me - va_es - pe - ran - ça.

158 - Ritual de l'admissió de germans

Glò-ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es-pe-rit
Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre
i pels se - gles dels se - gles. A - mén.

BENEDICCIÓ SOLEMNE O CONSAGRACIÓ DEL PROFÉS

30. Llavors el profés s'agenolla humilment als peus de l'Abat i de tots els germans professos solemnes, dient a cada un:

Pregueu per mi, Pare (Germà).

Els l'abracen tot responent aquestes paraules o unes de semblants:

Que el Senyor sigui amb tu.

O bé:

Que el Senyor guardi tots els teus passos.

Després se'n torna al mig, davant l'Abat, i es prosterna tot estirat. Mentrestant, drets, els dos cors alternen el cant del salm 50:

15

Otiló M. Planàs

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que esteu *tant*;
vós que sou tan bo, esborreu les meves *fal*-tes;
renteu-me ben bé de *les* culpes,
purifiqueu-me *dels* pecats.

Ara reconec les meves *fal*-tes,
tinc sempre present el meu *pe*-cat.
Contra vós, contra vós sol he *pe*-cat,
i he fet el que és dolent als *vos*-tres ulls.

Éreu just quan donàveu la sen-tèn-cia,
irrepressible en el vostre vere-dic-te.
Vós sabeu que he nascut en *la* culpa,
que la mare m'engendrà *pe*-cador.

Vós estimeu la veritat al fons del *cor*,
dintre de mi m'ensenyau a tenir *seny*.
Aspergiu-me amb hisop, que que-*di* pur;
renteu-me, i seré més blanc *que* la neu.

Deixeu-me sentir els crits de *fes*-ta.
Quin goig aquests ossos que havíeu fet *pols*!
Aparteu la mirada dels meus *pe*-cats,
esborreu les *me*-ves culpes.

Déu meu, creeu en mi un cor ben *pur*,
feu renéixer en mi un esperit *ferm*.
No em llanceu de la vostra *pre*-sència,
ni em prengueu el vostre *es-pe*-rit sant.

Torneu-me el goig de la vostra salvaci-ó,
que em sostingui un esperit mag-nà-nim.
Ensenyaré els vostres camins als *pe-ca*-dors,
i tornaran a vós els qui us han a-*ban*-donat.

No em demaneu compte de la sang que he ves-*sat*,
i aclamaré el vostre per-*dó*,
Déu meu, Déu que em *sal*-veu.
Obriu-me els llavis, Senyor, '
i proclamareu la vos-*tra* lloança.

Les víctimes no us satis-*fan*,
si us ofería un holocaust, no me'l vol-*drí*-eu.
La víctima que ofereixo és un cor *pe-ne*-dit;
un esperit que es penedeix, '
vós, Déu meu, no el *menys*-preeu.

Afavoriu Sió amb la vostra benvo-*len*-ça,
reconstruíu les muralles de Jerusa-*lem*.
Llavors acceptareu els sacrificis, '

160 - Ritual de l'admissió de germans

l'ofrena sencera dels ho-lo-caustos,
llavors oferiran vedells al vos-tre altar.

16

O bé:

Compadiu-vos de mi, Déu *meu*, vós que es-ti-meu tant;
vós que sou tan *bo*, esborreu les meves *fal*-tes;
renteu-me ben *bé de* les culpes,
purifiqueu-me *dels* pecats.

Ara reco-*nec* les *me*-ves faltes,
tinc sempre pre-*sent* el meu pe-*cat*.
Contra *vós*, contra *vós* sol *he* pecat,
i he fet el que és dolent als *vos*-tres ulls.

Éreu *just* quan donàveu *la* sentència,
irrepren-*si*-ble en el vostre vere-*dic*-te.
Vós sa-*beu* que he nascut *en* la culpa,
que la mare m'engendrà *pe*-cador.

Vós estimeu la veri-*tat* al *fons* del cor,
dintre de *mi* m'ensenyau a tenir *seny*.
Aspergiu-me amb hi-*sop*, que *que*-di pur;
renteu-me, i seré més blanc *que* la neu.

Deixeu-me sen-*tir* els *crits* de festa.
Quin goig aquests *os*-sos que havíeu fet *pols*!
Aparteu la mi-*ra*-da dels *meus* pecats,
esborreu les *me*-ves culpes.

Déu meu, creeu en *mi* un *cor* ben pur,
feu renéixer en *mi* un esperit *ferm*.
No em llan-*ceu* de la vos-*tra* presència,
ni em prengueu el vostre es-*pe*-rit sant.

Ritu de la professió solemne - 161

Torneu-me el *goig* de la vostra *sal-va-ció*,
que em *sos-tin-gui* un esperit *mag-nà-nim*.
Ensenyaré els vostres *ca-mins* als *pe-cadors*,
i tornaran a vós els qui us han *a-ban-donat*.

No em demaneu *comp-te* de la sang *que he* vessat,
i aclama-*ré el* vostre *per-dó*,
Déu *meu*, Déu *que em* salveu.
Obriu-me els llavis, Senyor, '
i proclamaré la *vos-tra* lloança.

Les *víc-times* no us *sa-tisfan*,
si us oferia un *holo-caust*, no me'l vol-*drí-eu*.
La víctima que ofe-*rei-xo* és un cor *pe-nedit*;
un esperit que es penedeix, '
vós, Déu meu, no el *menys-preeu*.

Afavoriu Si-*ó amb* la vostra *ben-volença*,
reconstru-*ïu* les muralles de Jerusa-*lem*.
Llavors acceptareu els sacrificis, '
l'ofrena sen-*ce-ra* dels *ho-locaustos*,
llavors oferiran vedells al *vos-tre* altar.

O canten un altre salm o bé un cant adient a aquest ritu.⁶³ Per exemple els cants indicats en el n. 33 (p. 167).

Aquest ritu no es fa quan sembla més oportú de donar el bes de pau al qui acaba de professar, un cop li han posat la cogulla (més avall, n. 33).

31. Un cop acabat el cant, l'Abat deixa el bàcul (i la mitra) i, dret i amb les mans esteses sobre el profés que està estès a terra,⁶⁴ diu una de les pregàries de benedicció següents, en les quals les paraules posades entre parèntesis, si sembla convenient, es poden ometre:

O bé:

Oh Déu,⁶⁵
per mitjà del vostre Fill, que amb vós coexisteix eternament,
heu creat totes les coses

**i pel misteri de la seva encarnació
heu renovat el món que havia caigut en el pecat;
us supliquem que el mateix nostre Senyor, amb la seva gràcia,
miri benignament aquest servent vostre
que professa renunciar a la vida mundana,
perquè, renovat per ell en les seves disposicions,
es despulli de l'home antic i de la seva manera d'obrar,
i es revesteixi de l'home nou que vós, oh Déu,
vau crear a la vostra imatge i semblança.
Per Crist Senyor nostre.⁶⁶**

Tothom respon:

Amén.

**Senyor Jesucrist,
vós sou el camí: si no és a través de vós, ningú no arriba al Pare;
implorem la vostra gran benignitat
perquè guieu aquest servent vostre,
ja separat dels desigs mundans,
pel camí de l'observança monàstica.
Vós que heu cridat els pecadors, dient:
“Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats;
jo us faré reposar”,
feu que ell senti tan forta la vostra veu que l'invita,
que, deixant la càrrega del pecat
i assaborint la vostra dolçor,
visqui tenint-vos a vós com a aliment;
reconegueu-lo com una de les vostres ovelles,
i que ell us reconegui com a bon pastor,
de manera que, tal com diu la paràbola,
fugi dels estranys i us segueixi a vós,
i no faci cas de la veu dels estranys sinó de la vostra, quan dieu:
“Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi”.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

**Oh Esperit Sant,
que us heu revelat als homes com a Déu i com a Senyor,
supliquem la gràcia immensa de la vostra bondat**

**perquè, així com el buf de l'Esperit va allà on vós voleu,
concediu a aquest servent vostre la promptitud de servir-vos;
i, ja que l'ha creat la vostra saviesa,
que el dirigeixi la vostra providència.
Amb la gràcia que vós acostumeu,
que la vostra unció l'alliçoni sobre tot el que ha de saber.
I, per intercessió de sant Benet,
que ens heu donat com a legislador eminent de la vida monàstica,
(i de tots els sants en nom dels quals us ho demana,)
feu que renunciï veritablement
a l'aparença enganyosa d'aquest món.
Vós que sou la remissió de tots els pecats
allibereu-lo dels llaços estrets de la impietat,
i feu-lo fervorós i esforçat
en l'observança de la paraula donada en la professió.
Que en les angoixes i tribulacions
li sigui un respir el vostre consol inesgotable.
Que, santament fonamentat en la caritat fraterna
per una veritable humilitat i obediència,
compleixi amb perseverança ferma
el que li heu donat de prometre.
Concediu-nos-ho vós mateix,
que viviu i regneu amb Déu Pare
i amb el seu Fill únic, nostre Senyor Jesucrist,
Déu, pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

O bé:

**Oh Déu, font i origen de tota santedat,
vós heu estimat tant els homes que, després de crear-los,
els feu participar de la vostra naturalesa divina;
i ni el pecat d'Adam ni les culpes del món
no han pogut canviar ni abolir
aquesta decisió de la vostra bondat.
Ja des dels inicis de la història
ens vau proposar Abel com a exemple de vida neta;
i del poble hebreu, que tant estimàveu,
vau voler que en sortissin homes i dones sants,**

eminents en tota mena de virtuts;
entre ells sobresurt la Filla de Sió,
la santíssima sempre Verge Maria:
les seves castes entranyes
ens donaren Jesucrist, nostre Senyor,
el vostre Verb fet home per la salvació del món.
Ell, constituït per vós, Pare, com a model de santedat,
es va fer pobre per enriquir-nos
i va prendre la condició d'esclau
per retornar-nos a la llibertat.
Amb l'amor inefable del seu misteri pasqual va redimir el món,
va santificar l'Església
i li obtingué de vós, Senyor, els dons de l'Esperit.
Vós, per inspiració del mateix Esperit,
heu atret innumbrables fills
a seguir el Crist
perquè ho deixessin tot,
es lliguessin a vós amb els vincles suaus de la caritat,
s'adherissin a vós ferventment
i servissin tots els germans.
Ara, doncs, Senyor, mireu aquest servent vostre,
que vós heu cridat amb la vostra providència;
infoneu-li l'Esperit Santificador
perquè compleixi fidelment, amb la vostra ajuda,
allò que, per gràcia vostra, us ha promès amb alegria.
Que tingui sempre present davant els ulls
els exemples del diví Mestre, i els imiti.
(Que mantingui, Senyor, una castedat inviolada,
una pobresa acceptada de cor,
una obediència generosa.
Que us sigui plaent per la seva humilitat,
que us serveixi amb cor submís,
i s'uneixi a vós amb una caritat fervent.
Que sigui pacient en la tribulació,
ferm en la fe,
alegre en l'esperança
i actiu en la caritat.)
Que la seva vida edifiqui l'Església,
promogui la salvació del món,

**i sigui un signe claríssim dels béns celestials.
Senyor, Pare sant, protegiu i governeu aquest servent vostre,
i, quan arribi al tribunal del vostre Fill,
sigueu vós mateix la seva recompensa;
que així s'alegri d'haver complert els deures
de la seva consagració,
i que, refermat en la vostra caritat,
frueixi de la companyia dels sants
i amb ells us lloï eternament.
Per Crist Senyor nostre.⁶⁷**

Tothom respon:

Amén.

O bé:

**Vós, oh Déu, mereixeu la lloança de tota la creació,
perquè santifiqueu la vostra Església i la manteniu sempre jove.
Vós, al principi del temps,
vau crear un món del tot feliç;
i, quan caigué pel pecat d'Adam,
vau prometre un cel nou i una terra nova.
Vós heu encomanat als homes la terra
perquè la fessin fructificar amb el seu treball
i perquè, tot fent-hi camí,
adrecessin els seus passos cap a la ciutat celestial.
Vós distribuïu diversitat de carismes als vostres fills,
que heu reunit amb el sagrament de la iniciació cristiana
per formar la santa Església,
perquè uns us serveixin en la vida casta del matrimoni,
altres, per amor del Regne del cel,
renunciïn a la unió conjugal,
comparteixin tots els béns amb els seus germans
i s'estimin tant els uns als altres
que, esdevinguts un sol cor i una sola ànima,
siguin imatge de la ciutat celestial.
Us supliquem, doncs, que envieu el vostre Esperit Sant
sobre aquest servent vostre
que ha cregut les paraules de Crist i s'hi ha compromès.
Doneu-li fortalesa d'esperit
i feu que visqui d'acord amb l'ensenyament de l'Evangelí.**

**Que estimi ardentment els seus germans
i l'inflami el zel del bé de tots els homes,
perquè sigui un signe manifest
que vós sou l'únic Déu veritable
i estimeu tothom amb un amor infinit.
Feu, Senyor, que, resistint amb fortalesa
en els combats d'aquesta vida,
obtingui ja ara el cent per u que va prometre
i assoleixi finalment el premi etern.
Per Crist Senyor nostre.⁶⁸**

Tothom respon:

Amén.

LLIURAMENT DE LA COGULLA

32. Acabada la benedicció, el nou monjo s'aixeca i s'acosta a l'Abat, el qual, després de treure-li la capa, el vesteix amb la cogulla, sia sense dir res, sia amb aquestes paraules o altres de semblants:

**Que el Senyor et revesteixi de l'home nou,
just i veritablement sant,⁶⁹
que Déu creà a imatge seva;
i això que nosaltres fem exteriorment,
que ho realitzi interiorment el do de l'Esperit Sant.⁷⁰**

O bé:

**El nostre germà N.
ara és revestit amb la cogulla,
que els nostres sants pares van establir que portessin,
com a signe d'innocència i humilitat,
els qui renunciaven al món.
Ja que el Fill de Déu ha volgut revestir-se de la nostra carn mortal,
que li concedeixi al nostre germà
de ser revestit d'ell mateix, Jesucrist Senyor nostre.⁷¹**

Tothom respon:

Amén.

33. On sigui costum i ho creguin més oportú (vegeu més amunt, n. 30), l'Abat i els germans de comunitat ara donen el bes de pau al qui acaba de professar. Mentrestant es canta:⁷²

Ireneu Segarra

17

Ant. Que n'és de bo *i_a-gra - da - ble viu - re tots
junts els ger - mans.

Salm 132

És com per-*fum* que un-*geix* el *cap*
i s'*es-cam-pa* per la *bar-ba*,
s'*es-cam-pa* per la *bar-ba* d'*Aha-ron*
fins al *coll* dels *seus ves-tits*.

És com la ro-*sa-da* de l'*Her-mon*,
que s'*es-cam-pa* a les mun-*ta-nyes* de *Si-ó*.
És aquest a-*plec* el que el *Se-nyor* bene-*eix*:
li *dó-na* la *vi-da* per *sem-pre*.

O bé:

Odiló M. Planàs

18

Recitat àgil

Ant. E - vo-quem el re - cord del vos - tre_a - mor,
*Déu nos - tre, en el tem - ple.

Salm 47

És gran el Senyor, no ens cansem *de* lloar-lo
a la ciutat del *nos*-tre Déu.
La seva muntanya santa és *ad*-mirable,
és el goig de tot *el* món.

La muntanya de Sió és a to-*car* del cel,
és la ciutat del *rei* dels reis;
Déu sobresurt com *un* castell
enmig dels seus *mer*-lets.

Uns reis s'havien aliat per ata-*car*-la junts.
S'han esverat no-*més* de veure-la,
i han fugit descon-*cer*-tats; (4)

els ha agafat allà mateix un *tre*-molor,
un dolor, com a la dona *quan* infanta,
igual que les ventades *de* llevant
quan estavellen els vaixells de *Tar*-sís.

Ho havíem sentit a dir, i a-*ra* ho hem vist:
la ciutat del *nos*-tre Déu,
la ciutat del Senyor de *l'u*-nivers,
Déu la manté ferma *per* sempre.

Déu nostre, evoquem el record del vostre amor,
en-*mig* del temple;
sou conegut d'un cap a l'altre *de* la terra,
sou lloat per-*tot* arreu,
el vostre braç escampa la *bon*-dat.

S'alegra la muntanya *de* Sió,
estan de festa les viles *de* Judà,
i celebren els vostres *de-ter*-minis. (4)

Recorreu les muralles *de* Sió;
compteu les *se*-ves torres,
mireu les seves fortifi-*ca*-cions,
resseguiu-ne els *mer*-lets,

i podreu dir després als vos-tres fills:
«Aquest és *el* Senyor,
el nostre Déu per *sem*-pre més;
ell és el nos-*tre* guia».

O bé:

Senzill Poblet

Ant. U - na co - sa he de - ma - nat al Se - nyor

*i la de - sit - jo amb to - ta l'à - ni - ma: po - der

viu - re a la ca - sa del Se - nyor tots els di - es de la

vi - da.

19

Salm 26

Odiló M. Planàs

El Senyor m'illumina i em *sal*-va,
¿qui em pot fer *por*?
El Senyor és el mur que protegeix la me-*va* vida,
¿qui em pot esfe-*re*-ir?

Quan m'envesteixen homes mal-*vats*
per devorar les meves *carns*,
són ells, els enemics, els meus *ri*-vals,
els qui ensopeguen i cauen.

170 - Ritual de l'admissió de germans

Ni que acampés contra mi tot un e-xèr-cit
el meu cor no teme-ri-a;
per més que em declaessin *la* guerra,
Jo em sentiria con-fĩ-at.

Una cosa he demanat al Se-nyor,
i la desitjo amb tota l'à-nima:
Poder viure a la casa del Se-nyor
tots els dies de *la* vida,
per fruit-hi de l'estima del Se-nyor (2)
i vetllar pel *seu* temple. (3)

Ell m'amaga al seu cos-tat,
en dies de des-grà-cia;
m'encobreix dintre el recer de ca-sa seva,
m'encamina a la roca inac-ces-sible.

Ara, doncs, s'aixeca el meu *cap*
sobre els enemics que m'en-vol-ten.
A casa d'ell ofereixo sa-cri-ficis,
ofereixo aclamaci-ons, (2)
himnes i càntics en honor del Se-nyor. (4)

Escolteu el meu clam, Se-nyor,
compadiu-vos de mi, respo-neu-me.
De part vostra, el cor *em* diu:
«Busqueu la meva pre-sència.»
Arribar davant vostre és el que *vull*; (2)
Senyor, no us a-ma-gueu. (3)

No sigueu sever fins a rebutjar el vostre ser-vent,
vós que sou el meu a-jut.
No em deixeu aban-do-nat,
Déu meu, Salva-dor meu.

Si mai m'abandonessin pare i ma-re,
el Senyor em recollí-ri-a.
Ensenyeu-me, Senyor, la vos-tra ruta,
conduïu-me per camins pla-ners.

Penseu que tinc ene-mics,
no em deixeu a mercè *d'ells*
Es presenten falsos tes-ti-monis
urgint la meva *con-demna*.

N'estic cert, fruitaré en la vida e-*ter-na*
de la bondat que em té el *Se-nyor*
Espera en el *Se-nyor*!
Sigues valent! Que el teu cor no defa-*llei-xi*. (2)
Espera en el *Se-nyor*! (4)

34. En acabat el nou profés és introduït al seu lloc en el cor i, havent tornat l'Abat a la seu o bé a l'altar, continua la Missa. Es diu el Símbol segons les rúbriques. La Pregària dels fidels no es fa quan hi ha hagut les lletanies.

En la pregària eucarística es recorda oportunament l'oblació del profés, segons les fórmules que porta el Missal per a la Missa "Per al dia de la professió perpètua". Després de l'oració Postcomunió, abans del ritu de comiat, l'Abat pot donar la benedicció al monjo que acaba de professar, triant-la entre les que proposa lliurement el Missal per a la mateixa Missa.⁷³

35. Després del comiat, l'Abat pren de sobre l'altar la carta de professió, que duu convenientment fins a la sagristia, on la dóna al secretari perquè la guardi.⁷⁴

Després s'enregistra la professió en un llibre especial on s'anoten escrupolosament el dia, el mes i l'any, i hi signen primer l'Abat, segonament el monjo que ha professat i en tercer lloc els testimonis. Fan el mateix sota la firma de la carta de professió que el germà ha llegit.⁷⁵ Posteriorment l'Abat notifica la professió solemne al rector del lloc on el nou profés va rebre el baptisme.⁷⁶

CAPÍTOL QUART RITU D'UNA NOVA ESTABILITAT

36. Quan un monjo passa d'un monestir independent a un altre monestir independent del nostre Orde, o bé passa de la família benedictina a nosaltres, observant allò que el dret determina, el ritu es fa tal com segueix.

37. On tinguin aquest costum, primer es fa la petició i la promesa d'obediència a la sala capitular. El monjo que ha fet la prova s'acosta al mig i es prosterna, s'agenolla o s'inclina profundament. Després s'està dret davant l'Abat, que li pregunta:

Què demanes?

Respondrà:

La misericòrdia de Déu i la vostra.

Després de dir-li que s'aixequi i d'una admonició, s'agenolla davant l'Abat i (posant les mans juntes entre les mans d'aquest) diu:

**Pare,
prometo a vós i als vostres successors legítims
obediència segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.**

L'Abat li diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

Tothom respon:

Amén.

Acabat l'Abat el besa.⁷⁷

38. És convenient que en aquesta ocasió l'Abat presideixi la Missa. Un cop llegit l'evangeli i feta l'homilia, estant tots drets, el monjo que ha fet la prova s'acosta a l'altar i llegeix la cèdula de la nova estabilitat, tal com segueix:

Jo, germà N.N., monjo (o bé: convers) (o bé: de la Congregació N.) de l'Orde Cistercenc (o bé: de l'Estricta Observança), prometo la meva estabilitat segons la Regla de sant Benet Abat, davant Déu i tots els seus Sants (les relíquies dels quals es troben aquí), en aquest monestir de N.,* del mateix Orde (o bé: de l'Orde...), en presència

de Dom N.N., Abat (Prior Conventual) de l'esmentat monestir.⁷⁸ **

Si el qui ha fet la prova ve de l'Orde monàstic benedictí, diu:

Jo, germà N.N., monjo de l'Orde de sant Benet, prometo la meva estabilitat segons la Regla del mateix sant Benet Abat, davant Déu i tots els seus Sants (les relíquies dels quals es troben aquí), en aquest monestir de N.,* (o bé: de la Congregació N.) de l'Orde Cistercenc (o bé: de l'Estricta Observança), en presència de Dom N.N., Abat (Prior Conventual) de l'esmentat monestir.⁷⁹ **

* Si la nova estabilitat es fa per a un altre monestir, es diu: **per al monestir de N.**

** Si la nova estabilitat la rep un delegat de l'Abat (Prior Conventual), es diu: **en presència de Dom N.N., delegat per a això per Dom N.N., Abat (Prior Conventual) de l'esmentat monestir.**

Firma la cèdula que ha llegit i la dóna a l'Abat.

39. Llavors l'Abat i els germans de comunitat donen el bes de pau al monjo que acaba de prometre l'estabilitat. Mentrestant el cor pot cantar:

Ireneu Segarra

20

Antífona:

On hi ha ve-ri - ta - ble_a - mor, a -

On hi ha ve-ri - ta - ble_a - mor, a -

llí hi ha Déu.

llí hi ha Déu.

174 - Ritual de l'admissió de germans

1. For - mant u - ni - tat, (ens) re - u - neix l'a - mor de

1. For - mant u - ni - tat, ens re - u - neix l'a - mor de

Crist. E - xul - tem i en ell a - le - grem -

Crist. E - xul - tem i en ell a - le - grem -

nos. A. 2. Te - mem i es - ti - mem el Déu vi -

nos. A. 2. Te - mem i es - ti - mem el Déu vi -

vent. Lamb cor sin - cer, tam - bé nos - al - tres es - ti -

vent. Lamb cor sin - cer, tam - bé nos - al - tres es - ti -

mem - nos! *A.* 3. Quan, doncs, tots ens a - jun - tem,

mem - nos! *A.* 3. Quan, doncs, tots ens a - jun - tem,

pro - cu - rem no di - vi - dir - nos en l'es - pe -

pro - cu - rem no di - vi - dir - nos en l'es - pe -

rit. A. 4. Que ces - sin les llui - tes ma - lig - nes, que

rit. A. 4. Que ces - sin les llui - tes ma - lig - nes, que

ces - sin les dis - còr - di - es. Que Crist Déu si - gui

ces - sin les dis - còr - di - es. Que Crist Déu si - gui

176 - Ritual de l'admissió de germans

sem - pre en - tre nos - al - tres! 5. Que

sem - pre en - tre nos - al - tres! 5. Que

jun - ta - ment amb els sants pu - guem veu - re la

jun - ta - ment amb els sants pu - guem veu - re la

vos - tra faç glo - ri - o - sa, Crist, Déu nos - tre. A.

vos - tra faç glo - ri - o - sa, Crist, Déu nos - tre. A.

6. Jo - ia im - men - sa, jo - ia pu - ra, pels se - gles

6. Jo - ia im - men - sa, jo - ia pu - ra, pels se - gles

in - fi - nits dels se - gles. A - mén. A.
in - fi - nits dels se - gles. A - mén. A.

O bé:

Ireneu Segarra

Ant. Que n'és de bo *i_a-gra - da - ble viu - re tots
junts els ger - mans.

21

Salm 132

És com per-fum que un-geix el cap
i s'es-cam-pa per la bar-ba,
s'es-cam-pa per la bar-ba d'Aha-ron
fins al coll dels seus ves-tits.

És com la ro-sa-da de l'Her-mon,
que s'es-cam-pa a les mun-ta-nyes de Si-ó.
És aquest a-plec el que el Se-nyor bene-eix:
li dó-na la vi-da per sem-pre.

178 - Ritual de l'admissió de germans

O un altre cant apropiat. En acabat el monjo se'n torna al seu lloc i l'Abat continua la Missa, que el dit monjo que acaba de prometre l'estabilitat, si és sacerdot, pot concelebrar com els altres monjos.

40. Després s'enregistra l'acte de la manera acostumada, i se'n fa un document que han de firmar el Superior, el profés i els testimonis. D'aquest document se n'enviarà, com més aviat millor, una còpia autenticada al monestir d'on va sortir el monjo que ha fet la nova estabilitat.⁸⁰

SEGONA PART

RITUAL DE L'ADMISSIÓ DE GERMANES

CAPÍTOL PRIMER RITU DE REBRE UN NOVÍCIA

1. El dia en què es comença el noviciat canònic és convenient fer una celebració per demanar a Déu la seva gràcia, celebració que ha de manifestar la naturalesa de la vida monàstica i la condició del nostre Orde; el ritu ha de ser senzill, sobri i reservat a la comunitat; per tant, per a la celebració d'aquest ritu es pot escollir la sala capitular; i de fet és prohibit de fer-lo dintre la missa.

Encara que l'ordenament d'aquest ritu en les seves particularitats correspon a cada comunitat, aquí el descrivim amb els elements que hem rebut de la nostra tradició o que l'Església romana ha proposat després del Concili Vaticà II.

2. En els textos del ritu cal evitar tot allò que pogués semblar que disminueix la llibertat de les novícies, o que enfosquis el sentit genuí de noviciat o experiència.

On sigui costum, es pot posar el bàcul al costat de la seu de l'Abadessa.

3. Havent-se congregat les germanes a la sala capitular, i dit el verset **Que l'ajut de Déu ens acompanyi sempre** o bé un altre, estant totes assegudes, la postulante es posa al mig i es prosterna o s'agenolla, o bé s'inclina profundament. Després es queda dreta davant l'Abadessa, que li pregunta amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

O bé amb unes paraules semblants; per exemple:

**Que m'admeteu a experimentar la vostra vida,
i comproveu si puc ser acceptada al seguiment de Crist
en aquesta família cistercenca.**

O bé, si sembla millor, ometent l'interrogatori, la postulante, de cara a l'Abadessa i la comunitat, diu:

180 - Ritual de l'admissió de germanes

**Per la misericòrdia de Déu
he vingut aquí a experimentar la vostra vida;
us prego que m'ensenyeu a seguir Crist
d'acord amb el guiatge de l'Evangeli,
segons la Regla de sant Benet
i les tradicions cistercenques.**

O bé diu unes paraules semblants pensades per ella i sortides del seu cor.

L'Abadessa hi respon amb aquestes paraules o unes de semblants:

No et mancarà l'ajuda de Déu.

4. Llavors es llegeix un text escollit de la Regla del nostre Pare sant Benet (del Pròleg o bé un altre); l'Abadessa mateixa exposa a la postulant la naturalesa i l'índole de la nostra vida, i al final explora la seva voluntat, dient per exemple:

¿Estàs disposada a seguir més perfectament el Crist d'acord amb el guiatge de l'Evangeli i segons el camí que la santa Regla indica?

O bé:

¿Estàs disposada a militar sota una Regla i una Abadessa en el monestir amb les germanes, per poder arribar, en el seguiment de Crist, a la perfecció de la fe, de l'esperança i de la caritat?

La postulant respon amb aquestes paraules o unes de semblants:

**Amb l'ajuda de la divina gràcia,
espero i desitjo militar per al Senyor, Crist, el rei veritable.**

Llavors l'Abadessa diu, per exemple:

Que allò que Déu ha començat en tu, ho dugui a terme.

O bé:

**Que Déu, Pare misericordiós, et concedeixi la seva gràcia
i que el diví Mestre et doni la seva llum.**

Tothom respon:

Amén.

Llavors la novícia s'agenolla al mig, davant l'Abadessa, i, llavors, on sigui costum, l'Abadessa li pot donar un nom nou, explicant les raons d'aquest canvi.

5. Les germanes s'aixequen i l'Abadessa diu, per exemple:

Germanes, ja que sant Benet en la Regla ens aconsella que «en qual-sevol cosa bona que comences a fer, demana-li amb pregària ben insistent que ell la dugui a terme», preguem totes juntes el Senyor perquè allò que veiem que no pot en nosaltres la natura, ho concedeixi bondadosament a la nostra germana N.

Totes preguen uns moments en silenci i l'Abadessa afegeix la col·lecta, en la qual pronuncia el nom rebut en el baptisme o bé, on sigui costum, l'altre nou.

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries
a favor de la vostra serventa N., que rebem en nom vostre:
concediu-li de perseverar devotament en la vostra Església
i de ser digna d'obtenir la vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Escolteu-nos, oh Déu, vós que crideu a la vida religiosa:
feu que, juntament amb aquesta germana nostra N.,
que desitja seguir el vostre Fill consagrant-se a vós,
sapiquem descobrir quina és la vostra voluntat
i puguem dur a terme els vostres designis damunt d'ella.
Per Crist Senyor nostre.⁸¹**

Tothom respon:

Amén.

6. L'Abadessa dóna l'hàbit propi (segons les Constitucions) a la novícia, en senyal de conversió, mentre la comunitat canta un salm o cant de lloança apropiat, o bé un himne o responsori:

Àgil % Odiló M. Planàs

Ant. Be - ne - eix *el Se - nyor, à - ni - ma me - va,
no t'o - bli - dis mai dels seus fa - vors.

SALM 102

1. Ell et per - do - na les cul - pes i et gua-reix de
 to - ta ma - lal - ti - a; res - ca - ta de la mort la te - va
 vi - da i et sa - ci - a d'a - mor en - tra - nya - ble. *Ant.*

2. El seu a - mor als fi - dels és tan im - mens com la dis -
 tàn - ci - a del cel a la ter - ra; llen - ça les
 nos - tres cul - pes lluny de nos - al - tres com l'o - ri -
 ent és lluny de l'oc - ci - dent. *Ant.*

3. Com un pa - re s'a - pi - a - da dels seus fills, el Se -
 nyor s'a - pi - a - da dels fi - dels, per - què sap de quin
 fang ens va for - mar, i es re - cor - da que som pols. *Ant.*

4. L'a - mor del Se - nyor pels seus fi - dels és de
 sem - pre i du - ra sem - pre, la se - va bon - dat s'es -
 tén als fills dels fills, si guar - den la se - va a - li -
 an - ça, si es re - cor - den dels pre - cep - tes i els com -
 plei - xen. *Ant.* %

O bé:

Ant. L'a - mor del Se - nyor *pels seus fi - dels és de
 sem - pre i du - ra sem - pre.

Salm 102

Beneix el Senyor, ànima *me*-va,
 del fons del cor beneix el *seu* sant nom.
 Beneix el Senyor, ànima *me*-va,
 no t'oblidis dels *seus* favors.

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malal-ti-a;
rescata de la mort la teva vida '
i et sacia d'amor *en*-tranyable;
et corona de felicitat com desit-ja-ves,
i tu et rejoyeneixes *com* una àguila.

El Senyor fa justícia als opri-mits,
setencia a *fa*-vor d'ells.
Ha revelat a Moisès el seus ca-mins,
el seu estil d'obrar, als fills d'*Is*-rael.

«El Senyor és compassiu i benigne, '
lent per al càstig, ric en l'*a*-mor.»
No sempre acusa,
ni guarda rancúnia *sen*-se fi;
no ens castiga els pecats com merei-xí-em,
no ens paga com deuria les *nos*-tres culpes.

El seu amor als fidels és tan im-mens
com la distància del cel *a* la terra,
llença les nostres culpes lluny de nos-*al*-tres
com l'Orient és lluny de l'*Oc*-cident.

Com un pare s'apiada dels *fills*,
el Senyor s'apiada *dels* fidels,
perquè sap de quin fang ens va for-mar,
i es recorda *que* som pols.

La vida de l'home dura com l'*her*-ba,
la seva florida és com *la* dels camps;
desapareix quan hi passa la ven-*ta*-da,
i ni es coneix el *lloc* on era.

Però l'amor del Senyor pels seus fidels
és de sempre i dura *sem*-pre;
la seva bondat s'estén als *fills* dels fills,
si guarden la seva ali-*an*-ça,
si es recorden dels preceptes *i els* compleixen.

El Senyor té el tron al *cel*,
 governa l'univers amb poder *so-birà*.
 Beneïu-lo, àngels del Senyor, '
 herois poderosos que executeu les seves *or-dres*,
 sempre a punt d'obeir els seus *ma-naments*.

Beneïu-lo, estols del *Se-nyor*,
 ministres que executeu els *seus* designis.
 Beneïu-lo, criatures del Senyor, '
 a tot arreu on ell és sobi-*rà*.
 Beneeix el senyor, à-*ni*-ma meva.

O bé:

24

Salm 111

Feliç l'home que venera el *Se-nyor*
 i estima de cor els seus *pre-cep-tes*.
 La seva descendència serà gran al pa-*ís*,
 serà beneït el llinatge *dels* justos.

A casa seva hi ha riquesa i abun-*dàn*-cia,
 la seva bondat consta per *sem-pre*.
 L'home just, compassiu i be-*nig*-ne,
 és llum que apunta en *la* fosca.

186 - Ritual de l'admissió de germanes

Sortós l'home que presta de bon *grat*,
que disposa a consciència els seus a-*fers*.
El just no caurà *mai*,
i deixarà un record ines-*bor-rable*.

Viu sense por de les males *no-ves*,
se sent ferm confiant en el *Se-nyor*,
té el cor incommovible, res no *tem*,
i a la fi veurà vençuts els e-*ne-mics*.

Reparteix el que té, ho dóna als *po-bres*,
la seva bondat consta per *sem-pre*,
pot alçar el front amb dig-*ni-tat*. (4)

L'injust, quan ho veu, es consu-*meix*,
i estreny les dents d'indignaci-*ó*.
S'esvaeixen les ambicions de l'*in-just*. (4)

25 *O bé:* Odiló M. Planàs

Ant. Be-ne-eix el Se-nyor, *à-ni-ma me - va.

SALM 103

1. Se-nyor, Déu meu, que en sou de gran! A-neu ves -
tit d'es-plen-dor i de ma-jes-tat, us em-bol-ca -
lla la llum com un man-tell. Heu es-tès el cel com u-na

ve-la, i dalt les ai-gües us heu fet un pa-lau. *Ant.* %

2. Pre-neu els nú-vols per car-ros-sa i a-van-ceu so-bre les
a-les dels vents; te - niu els vents per mis-sat-gers, el foc
i les fla-mes per e-xe-cu-tar les or-dres. *Ant.* %

3. As-sen-tà-reu la ter-ra so-bre uns fo-na-ments, in-com-mo-
vi-ble per se-gles i se-gles. La co-brí-reu amb el man-
tell dels o-ce-ans, les ai-gües se-pul-ta-ven les mun-
ta-nyes. *Ant.* %

4. De les fonts en feu bro-llar tor-rents, que s'es-co-len en-
tre les mun-ta-nyes; s'hi a-beu-ren els a-ni-mals fe-rés-tecs,
els a-ses sal-vat-ges hi_a-pa-guen la set. A les se-

ves ri-bes ni- en els o-cells, re - fi-len en-tre les bran-ques. *Ant.*

5. Des del vos-tre pa - lau re-gueu les mun-ta-nyes, sa -

ci-eu la ter - ra de plu-ges del cel; feu néi-xer l'her-ba per

al bes-ti - ar que tre-ba-lla al ser-vei de l'ho-me. *Ant.*

6. La llu-na que heu cre-at, se- nya-la les fes - tes, el sol co -

neix el lloc on s'ha de pon - dre. Quan es-te-neu la fos-ca, es

fa de nit i ron-den to - tes les bès - ti - es de la

sel-va; els lle- ons ru-gei-xen bus-cant la pre - sa, re- clamant

a Déu el seu men-jar. *Ant.*

7. Que en són de va-ri-a-des, Se-nyor, les vos-tres o-bres, i

to-tes les heu fe-tes amb sa- vi - e - sa. La ter-ra és ple - na

de les vos-tres cri-a-tu-res. *Ant.*

8. Quan en-vi-eu el vos-tre a-lè re-neix la cre-a-ci-ó, i
re-no-veu la vi-da so-bre la ter-ra. *Ant.*

9. Can-ta-ré al Se-nyor to-ta la vi-da, can-ta-ré al
meu Déu men-tre sóc al món. Que li si-gui a-
gra-da-ble a-quest po-e-ma, són per al Se-nyor
a-quests cants de goig. *Ant.*

O bé:

Mogut Domènec Cols

Ant. Fe - liç *el qui viu a ca - sa
vos - tra, Se - nyor.

Salm 83

Que n'és, d'amable, el *vos-tre* temple,
Senyor de l'*u-ni-vers*.
Tot jo sospiro i em *de-leixo*
pels atris *del* Senyor.

Ple de goig, i amb *tot* el cor,
aclamo el Déu *que* m'és vida. (4)

Fins l'ocell hi ha *tro-bat* casa,
l'oreneta s'hi ha un niu
on posar la *fi-llada*,
prop dels vostres *al-tars*,
Senyor de l'univers, '
rei meu i Déu meu.

Feliç el qui viu a *ca-sa* vostra
lloant-vos *ca-da* dia.
Feliços els qui s'acullen als *vos-tres* murs:
emprenen amb amor *el* camí.

Quan passen per *valls* eixutes,
els són com un oasi
beneït amb les pluges *pri-me-renques*.
Entren al primer i al *se-gon* mur,
fins a veure Déu *a* Sió.

Senyor de l'univers, escolteu la *me-va* súplica,
escolteu, Déu de *Ja-cob*.
Déu nostre, mireu amb amor el *vos-tre* *Un-git*,
fixeu-vos en el rei que ens *pro-tegeix*.

M'estimo més un dia als *vos-tres* atris
que mil a *ca-sa* meva;
quedar-me al portal de la casa del *meu* Déu,
més que viure amb *els* injustos.

Perquè el Senyor, protecció *nos-tra* i escut,
ens dóna la gràcia i *la* glòria;

el Senyor no refusa *cap* bé
al qui viu hon-*ra*-dament.

Senyor de l'*u*-nivers,
feliç l'home que con-*fi*-a en vós! (4)

Finalment l'Abadessa conclou el ritu dient, per exemple:

V. El nostre auxili és el nom del Senyor.

R. Que ha fet el cel i la terra.

O bé:

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

O bé:

**Que el Senyor encamini els nostres cors i tot el nostre ésser
a estimar Déu i sofrir amb constància com Jesucrist.**

R. Amén.

O bé:

**Al rei de tot el món, Déu únic, immortal i invisible,
honor i glòria pels segles dels segles.**

R. Amén.

CAPÍTOL SEGON RITU DE LA PROFESSIÓ TEMPORAL

7. El ritu de la professió temporal s'acostuma a fer a la sala capitular; per un motiu raonable es pot fer a l'església, ja sigui dintre alguna Hora de l'Ofici diví, ja sigui dintre la Missa.

8. Havent-se congregat les germanes a la sala capitular, i dit el verset **Que l'ajut de Déu ens acompanyi sempre** o bé un altre, estant totes assegudes, la qui ha de professar es posa al mig i es prosterna o s'agenolla, o bé s'inclina profundament. Després es queda dreta davant l'Abadessa, que li pregunta amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

O bé amb unes paraules semblants; per exemple:

**Jo, germana N., us demano humilment, mare,
que em permeteu de consagrar-me a Déu i al seu Regne
fent la professió en aquesta família N.,
(o bé Congregació N.) de l'Orde Cistercenc.**

L'Abadessa i les germanes responen:

Donem gràcies a Déu.

O d'una altra manera apropiada.

9. Després de fer una lectura escollida de la santa Regla i l'exhortació, l'Abadessa explora la voluntat de la novícia. Amb aquesta finalitat la pot interrogar més concretament amb aquestes paraules o unes altres de semblants.

**Germana estimada,
que has estat batejada amb l'aigua i amb l'Esperit Sant;
vols unir-te més estretament a Déu
amb el nou títol de la professió religiosa?**

La qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

**Germana, vols prometre obediència,
estabilitat en el monestir
i conversió de costums,
per seguir perfectament Crist?**

La qui ha de professar respon:
Sí, ho vull.

**Vols esforçar-te constantment i amb fermesa
en el camí estret i dur que la Regla ens indica,
per arribar a aquell amor a Déu i als altres
que, quan és perfecte, treu fora la por,
i que és infós en els nostres cors per l'Esperit Sant?**

La qui ha de professar respon:
Sí, ho vull.

En els monestirs de vida íntegrament contemplativa, convé que l'Abadessa afegeixi aquesta pregunta:

**Vols de veritat cercar Déu
en la solitud i en el silenci, pel camí de l'oració,
en el treball humil i en la lectura divina,
la penitència joiosa i la comunió fraterna?**

La qui ha de professar respon:
**Sí, mare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.**

L'Abadessa li diu:
Que allò que Déu ha començat en tu, ho dugui a terme.

Tothom respon:
Amén.

10. Després d'això, la novícia fa la professió d'una d'aquestes maneres:

O bé llegeix la cèdula que abans ha escrit a mà, segons la fórmula de les Constitucions de l'Orde, o de la Congregació, o del Monestir, en la qual en lloc de **fins a la mort** diu o **per tres anys** o **per un any**, i que després signa i dona a l'Abadessa.

O bé s'agenolla davant l'Abadessa i (posant les mans juntes dintre les mans d'aquella) diu:

194 - Ritual de l'admissió de germanes

**Mare,
us prometo obediència
segons la Regla de sant Benet
d'acord amb les Constitucions (per tres anys; o: per un any).**

En tots dos casos l'Abadessa diu:

Que el Senyor et concedeixi la perseverança.

Tothom respon:

Amén.

A continuació, l'Abadessa besa la germana que acaba de professar.

11. L'Abadessa s'aixeca i diu:

Preguem.

La professa s'agenolla al mig.

Totes preguen uns moments en silenci, i l'Abadessa prossegueix:

O bé:

**Oh Déu,
que heu inflammat la vostra serventa N.,
desenganyada de la vanitat del món,
perquè aspirés al premi celestial al qual la crideu:
infilteu-vos en el seu cor
i feu-li la gràcia de perseverar unida a vós,
perquè, enfortida i protegida amb la vostra ajuda,
compleixi el que per do vostre us ha promès
i, portant a terme el que acaba de professar,
aconsegueixi allò que prometeu
als qui perseveren en el vostre servei.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Mireu, Senyor, aquesta filla vostra N.
que avui es vol dedicar a vós
per la professió de la vida monàstica
sota la Regla de sant Benet;
feu que amb la vida que ha escollit us glorifiqui
i contribueixi al misteri de la redempció.
Per Crist Senyor nostre.⁸²**

O bé:

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries,
i per la intercessió de la benaurada Verge Maria,
Mare de l'Església,
doneu abundantament l'Esperit Sant
a aquesta serventa vostra N.,
que heu cridat a seguir Crist més perfectament:
que allò que avui ha promès amb uns vots temporals
ho pugui confirmar un dia
amb la seva consagració perpètua.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

12. Després d'això totes seuen. La professa s'agenolla als peus de l'Abadessa. Ajudada per la mestra, l'Abadessa posa l'hàbit propi de l'Orde a la germana professa de nou, sense dir res. Mentrestant, si es creu convenient, es canta.⁸²

Bastant mogut Odiló M. Planàs

Ant. He cer-cat *l'a - mor de la me - va à - ni - ma.

Salm 44

Un bon auguri em surt del *cor*,
dedico al rei el meu *po*-ema, (3)
la meua llengua és àgil com una ploma d'*es-cri*-và.

Ets el més bell de tots els *ho*-mes,
exhalen gràcia el teus llavis, com un *per*-fum, (3)
Déu t'ha beneït *per* sempre.

Cenyeix-te l'*es*pasa, *va*-lent,
vesteix-te de festa, cavaller *vic*-to-riós,

196 - Ritual de l'admissió de germanes

per defensar la *ve-ri-tat*,
i la justícia dels *in-di-gents*.

Seran terribles els trets del teu *arc*;
el teu braç gloriós, amb les *flet-xes* agudes,
encertarà l'enemic, es rendiran *els* pobles,
cauran acovardits els enemics *del* rei.

Que el teu tron, o déu, desafii els *se-gles*,
i el teu ceptre reial sigui un *cep-tre* just, (3)
tu que estimes la justícia i no la *mal-dat*.

Preferint-te als teus companys, oh *déu*,
el teu Déu t'ha ungit amb perfums *de festa*; (3)
la pols de mirra i àloe t'impregna el *ves-tit*.

Dels palaus de vori t'alegren les *ar-pes*,
la princesa t'espera en-*jo-iada*, (3)
l'esposa et ve a la dreta, vestida amb or *d'O-fir*.

Escolta, filla, estigues a-*ten-ta*,
oblida el teu poble i la casa del *teu* pare; (3)
el rei està corprès de la teva *be-llesa*.

És el teu Senyor; fes-li home-*nat-ge*.
La ciutat de Tir ve amb els seus *re-gals*, (3)
els pobles més rics busquen el teu *fa-vor*.

Arriba la princesa tota radi-*ant*,
el seu vestit és de bro-*cats* d'or, (3)
guarnida amb brodats és conduï-*da al* rei.

Arriba amb el seguici de donzelles a-*mi-gues*;
conduïdes entre cants *de festa*, (3)
s'acosten al palau *del* rei.

En lloc dels teus pares tin-*dràs* els fills; (2)
els nomenaràs governants per tot el *pa-ís*. (4)

Vull fer perpètua la memòria *del* teu nom. (2)
Que els pobles et lloïn per sem-*pre* més. (4)

O bé un altre cant apropiat.

13. Acabat el cant, on sigui costum, l'Abadessa dóna a la germana professa de nou el llibre de la santa Regla, amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

**Rep, germana, la Regla del nostre pare sant Benet:
que, observant-la fidelment,
arribis a la caritat perfecta.**

La professa respon **Amén** i, havent rebut el llibre, torna al seu lloc i es queda dreta entre les germanes.

14. Finalment l'Abadessa pronuncia un vers o beneeix, dient per exemple:

V. El nostre auxili és el nom del Senyor.

R. Que ha fet el cel i la terra.

O bé:

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

O bé:

**Que el Senyor encamini els nostres cors i tot el nostre ésser
a estimar Déu i sofrir amb constància com Jesucrist.**

R. Amén.

O bé:

**Al rei de tot el món, Déu únic, immortal i invisible,
honor i glòria pels segles dels segles.**

R. Amén.

15. Si la professió temporal, el lloc propi de la qual és el capítol, alguna vegada es fa dintre alguna Hora de l'Ofici diví o bé dintre la Missa, llavors el ritu es disposa com segueix.

A Laudes o Vespres es fa una lectura més llarga de l'Escriptura, triada d'entre les proposades per a la Missa del dia de la professió temporal. Després d'aquesta lectura, o bé a la Missa després de l'evangeli, l'Abadessa s'acosta al seient que li han preparat en un lloc oportú del presbiteri. Llavors la qui ha de professar fa la petició com diu més amunt el n. 8, i està asseguda durant l'al·locució o homilia. Acabada aquesta, la qui ha de professar s'aixeca i es comença el diàleg entre ella i l'Abadessa. Després llegeix la professió, i tot es fa com més amunt, nn. 9-13, però deixant la benedicció per al final de la celebració.

198 - Ritual de l'admissió de germanes

Quan la professió es faci dintre la Missa, correspon al sacerdot celebrant l'homilia i també fer l'oració que diu el n. 11; totes les altres coses corresponen a l'Abadessa.

Sobretot s'ha de vetllar que en els ritus no s'origini cap confusió amb la professió solemne, que descrivim tot seguit, en el Capítol Tercer.

16. Acabada la celebració, tant si la professió s'ha fet d'una manera com de l'altra, es registra la professió en un llibre especial en el qual es fa constar puntualment el dia, el mes i l'any, i el signen primer l'Abadessa, en segon lloc la professa, i després un parell de testimonis.

CAPÍTOL TERCER
RITU DE LA PROFESSIÓ SOLEMNE
I BENEDICCIÓ O CONSAGRACIÓ D'UNA MONJA

17. Per a la celebració de la professió amb la qual una germana es consagra solemnement i per sempre a Déu, és recomanable escollir un diumenge o una solemnitat dedicada al Senyor, a la Verge Maria o als Sants que han sobresortit en la vida monàstica.

18. El ritu de la professió solemne mai no es fa conjuntament amb altres ritus de professió.

19. On tinguin aquest costum, un cop feta de la manera acostumada la petició, a la sala capitular, i després de l'al·locució de l'Abadessa, la qui ha de professar, agenollada al seu davant, promet la que se'n diu professió regular d'obediència, tal com segueix:

La qui ha de professar o bé es prosterna, o s'agenolla o s'inclina profundament. Després es queda dreta davant l'Abadessa, que li pregunta:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

Després d'una exhortació, l'Abadessa la interroga de nou per comprovar les seves disposicions. La qui ha de professar respon que està disposada a complir tot el que li manin, i a continuació s'agenolla davant l'Abadessa i (posant les mans juntes entre les mans d'ella) diu:

**Mare,
prometo a vós i a les vostres successores legítimes
obediència segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.**

L'Abadessa li diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

I tothom respon:

Amén.

Llavors l'Abadessa la besa.

20. La benedicció solemne i benedicció o consagració d'una monja es fa dintre la Missa, perquè es vegi que la professió monàstica té un caràcter públic en l'Església. El sacerdot celebrant és l'Abat Pare Immediat,⁸³ o bé, per delegació seva, el bisbe de la diòcesi.

Tal com demana la naturalesa del ritu, tota l'acció litúrgica s'ha de celebrar amb l'adequada solemnitat, però guardant aquella sobrietat que s'adiu amb la humilitat i simplicitat del nostre Orde.

21. Correspon de dir la Missa ritual "Per al dia de la professió perpètua", per a la qual es fan servir els ornaments de color blanc. Si coincideix amb una solemnitat o un diumenge d'Advent, Quaresma o Pasqua es diu la missa del dia, afegint-hi, si cal, les fórmules pròpies de la pregària eucarística i de la benedicció final.

22. Cal disposar les coses de tal manera que tota l'acció litúrgica pugui ser vista còmodament per tots els fidels. Segons la disposició del lloc, en un indret escaient del presbiteri cal preparar un seient per a l'Abadessa.⁸⁴ El ritu de la professió es fa a la seu, o davant de l'altar, o al replà del presbiteri.

Cal preparar, a més de les coses necessàries per a la concelebració de la Missa i la comunió:

- aquest ritual de la professió
- la cogulla que s'ha de donar a la nova monja
- el vel negre que han de posar a la nova monja.

PETICIÓ

23. Acabada la lectura de l'evangeli, el celebrant i el poble s'asseuen; la qui ha de professar és portada davant l'Abadessa, que està asseguda i amb bàcul, i allí, dreta, fa la petició.

L'Abadessa la interroga, amb aquestes paraules o altres de semblants:

Què demanes?

Ella respon amb aquestes paraules o altres de semblants:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

O bé:

**Havent sentit la crida de l'Esperit Sant
a seguir Crist en la vida monàstica,
he après en la vostra comunitat**

**com de veritat es cerca Déu
tant en la comunió fraterna com en la pregària.
Avui, després d'haver-m'ho pensat llarg temps
i desitjant d'abraçar la vostra vida,
us demano, Mare, humilment,
de poder fer la professió perpètua
a lloança de Déu i al servei de l'Església.**

L' Abadessa afegeix:

**Déu que ha començat en tu aquesta obra bona,
la dugui a bon terme fins al dia de Jesucrist.**

Tothom respon:

Amén.

Llavors la qui ha de professar seu al seu lloc i el sacerdot, en l'homilia, explica oportunament el sentit de les lectures bíbliques, i el do i el valor de la professió religiosa monàstica.

INTERROGATORI

24. Acabada l'homilia, el sacerdot pot encara interrogar amb la fórmula breu la qui professa, tot dient:

**Germana, ¿vols seguir Crist amb el guiatge de l'Evangelí
pel camí estret i difícil que la tradició de l'Orde assenyala,
prometent la teva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla del nostre Pare sant Benet?**

La qui ha de professar respon:

**Sí, Pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.**

O bé també, el sacerdot la pot interrogar amb aquesta fórmula més llarga:

**Germana estimada,
pel baptisme ja vas morir al pecat i fores consagrada al Senyor;
¿vols per la professió perpètua
consagrar-te més estretament a Déu?**

La qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

El sacerdot:

Germana, ¿vols seguir Crist amb el guiatge de l'Evangelí

202 - Ritual de l'admissió de germanes

**pel camí estret i difícil que la tradició de l'Orde assenyala,
prometent la teva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla del nostre Pare sant Benet?**

La qui ha de professar respon:
Sí, ho vull.

El sacerdot:
**¿Vols, amb l'auxili de l'Esperit Sant,
procurar constantment i fermament
aquella caritat envers Déu i els altres
que, en ser perfecta, foragita el temor?**

La qui ha de professar respon:
Sí, ho vull.

En els monestirs íntegrament consagrats a la vida contemplativa el sacerdot afegeix:

**¿Vols dedicar-te totalment a Déu
en la solitud i en el silenci,
en l'oració assídua, en la penitència joiosa,
en el treball humil i en les bones obres?**

La qui ha de professar respon:
**Sí, Pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.**

SÚPLICA DELS FIDELS

25. Llavors el sacerdot invita a pregar, dient:
**Germans, demanem a Déu, el nostre Pare,
donador de tots els béns,
que confirmi en aquesta serventa seva
el propòsit que ell mateix li ha inspirat.**⁸⁵

Dit això, *o bé* tothom prega en silenci *o bé* es reciten les lletanies següents.

26. Si les lletanies són cantades, quan el diaca invita **Agemollem-nos** tothom s'agenolla. Ara bé, en temps pasqual i en diumenge, s'omet la invitació del diaca i la qui ha de professar s'agenolla, però tots els altres es queden drets.

Les cantores comencen les lletanies del ritu de la professió religiosa i

tothom respon. De les peticions que es posen amb la mateixa lletra, n'hi ha prou que se n'esculli només una; l'altra s'omet. També es pot ometre alguna invocació. Al seu lloc corresponent, es poden afegir invocacions d'aquells sants que són especialment venerats en el mateix monestir, així com també de les patrones de la qui ha de professar. Les peticions finals

Melodia gregoriana

Ky-ri-e, e-le-i-son.   Chri-ste, e-le-i-son.

Ky-ri-e, e-le-i-son.

Santa Maria, Mare de Déu.   R/. Pre-gueu per nos-al-tres.

28

Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.
Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)

204 - Ritual de l'admissió de germanes

Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

- a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica de la vostra serventa, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N. i en els altres bisbes els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.
- b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Porteu tots els homes a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.
- c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses la caritat de Crist i l'esperit que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.

O bé Associeu més plenament a l'obra de la redempció
tots els qui professen
els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.

d) Visiteu i animeu els nostres monestirs
i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruiu-nos amb les observances
monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet de la seva filla, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquesta serventa vostra a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquesta serventa vostra, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquesta vostra serventa, germana nostra, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

O bé, amb una altra melodia:

Gregori Estrada

29

Musical notation for the text "Se - nyor, tin- gueu pi- e - tat. Crist, tin - gueu pi- e - tat. Se - nyor, tin- gueu pi- e - tat." The melody is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first two phrases: "Se - nyor, tin- gueu pi- e - tat." and "Crist, tin - gueu pi- e - tat." The second staff contains the third phrase: "Se - nyor, tin- gueu pi- e - tat." The melody is: G4 (quarter), A4-B4 (beamed eighth notes), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter).

206 - Ritual de l'admissió de germanes

Santa Maria, Mare de Déu. **R/.** Pre-gueu per nos-al-tres.

Sant Miquel, pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu, pregueu per nosaltres.

Sant Joan Bap-tis-ta. **R/.** Pre-gueu per nos-al-tres.

Sant Josep, pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau, pregueu per nosaltres.
Sant Joan, pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena, pregueu per nosaltres.

Sant Es-te-ve. **R/.** Pre-gueu per nos-al-tres.

Sant Llorenç, pregueu per nosaltres.
Santa Agnès, pregueu per nosaltres.
Sant Basili, pregueu per nosaltres.
Sant Agustí, pregueu per nosaltres.
Sant Antoni, pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi, pregueu per nosaltres.

Sant Benet, el nos-tre pa-re. **R/.** Pre-gueu per nos-al-tres.

Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve, pregueu per nosaltres.
Sant Bernat, pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec, pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola, pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül, pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco, pregueu per nosaltres.)

Santa Es - co - làs - ti - ca. R/. Pre-gueu per nos-al-tres.

Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.

Tots els sants i santes de Déu. R/. Pre-gueu per nos-al-tres.

Sigueu-nos pro - pi - ci. R/. A-llibereu-nos, Se - nyor.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.

Per la vostra encarna - ci - ó. R/. A-llibereu-nos, Se-nyor.

Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

Nosaltres pe - ca - dors. R/. Us preguem que ens es - col - teu.

a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica de la vostra serventa,	us preguem que ens escolteu.
--	------------------------------

208 - Ritual de l'admissió de germanes

O bé Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N.
i en els altres bisbes
els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.

b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos
en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.

O bé Porteu tots els homes
a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.

c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses
la caritat de Crist i l'esperit
que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.

O bé Associeu més plenament a l'obra de la redempció
tots els qui professen
els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.

d) Visiteu i animeu els nostres monestirs
i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruiu-nos amb les observances
monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet de la seva filla, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquesta serventa vostra a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquesta serventa vostra, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquesta vostra serventa, germana nostra, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

210 - Ritual de l'admissió de germanes

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

- a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica de la vostra serventa, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N. i en els altres bisbes els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.
- b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Porteu tots els homes a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.
- c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses la caritat de Crist i l'esperit que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Associeu més plenament a l'obra de la redempció tots els qui professen els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.
- d) Visiteu i animeu els nostres monestirs i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Instruiu-nos amb les observances monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet de la seva filla, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquesta serventa vostra a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquesta serventa vostra, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquesta vostra serventa, germana nostra, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

O bé, amb una altra melodia:

Vallbona

Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat. Crist, tin -
gueu pi - e - tat. Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat.

Santa Maria, Mare de Déu. R/. Pre - gueu per nos - al - tres.

31

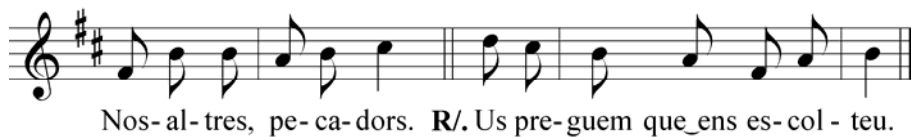
Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.

212 - Ritual de l'admissió de germanes

Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)
Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica de la vostra serventa, us preguem que ens escolteu.

O bé Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N. i en els altres bisbes els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.

b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos
en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.

O bé Porteu tots els homes
a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.

c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses
la caritat de Crist i l'esperit
que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.

O bé Associeu més plenament a l'obra de la redempció
tots els qui professen
els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.

d) Visiteu i animeu els nostres monestirs
i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.

O bé Instruiu-nos amb les observances
monàstiques, us preguem que ens escolteu.

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet de la seva filla, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquesta serventa vostra a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquesta serventa vostra, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquesta vostra serventa, germana nostra, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

32 *O bé, amb una altra melodia:*

Poblet

Se-nyor, tin-gueu pi-e-tat. Crist, tin-gueu pi-e-tat.

Se-nyor, tin-gueu pi-e-tat.

Santa Maria, Ma-re de Déu. R/. Pre-gueu per nos-al-tres.

Sant Miquel,	pregueu per nosaltres.
Àngels sants de Déu,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan Baptista,	pregueu per nosaltres.
Sant Josep,	pregueu per nosaltres.
Sant Pere i sant Pau,	pregueu per nosaltres.
Sant Joan,	pregueu per nosaltres.
Santa Maria Magdalena,	pregueu per nosaltres.
Sant Esteve i sant Llorenç,	pregueu per nosaltres.
Santa Agnès,	pregueu per nosaltres.
Sant Basili,	pregueu per nosaltres.
Sant Agustí,	pregueu per nosaltres.
Sant Antoni,	pregueu per nosaltres.
Sant Pacomi,	pregueu per nosaltres.
Sant Benet, el nostre pare,	pregueu per nosaltres.
Sant Robert, sant Alberic i sant Esteve,	pregueu per nosaltres.
Sant Bernat,	pregueu per nosaltres.
(Sant Francesc i sant Domènec,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Ignasi de Loiola,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Vicenç de Paül,	pregueu per nosaltres.)
(Sant Joan Bosco,	pregueu per nosaltres.)
Santa Escolàstica,	pregueu per nosaltres.
Santa Lutgarda,	pregueu per nosaltres.
Santa Caterina de Sena,	pregueu per nosaltres.
Santa Teresa de Jesús,	pregueu per nosaltres.
Beata Maria Gabriela,	pregueu per nosaltres.
Tots els sants i santes de Déu,	pregueu per nosaltres.

Si - gueu - nos pro - pi - ci. R/. A - lli - be - reu - nos, Se - nyor.

De tot mal,	allibereu-nos, Senyor.
De tot pecat,	allibereu-nos, Senyor.
De la mort eterna,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra encarnació,	allibereu-nos, Senyor.
Per la vostra mort i la vostra resurrecció,	allibereu-nos, Senyor.
Per la infusió de l'Esperit Sant,	allibereu-nos, Senyor.

Nos - al - tres, pe - ca - dors. R/. Us pre - guem que ens es - col - teu.

- a) Feu, Senyor, més fecunda la vida de l'Església per la professió monàstica i l'acció apostòlica de la vostra serventa, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Augmenteu contínuament en el vostre servent el papa N. i en els altres bisbes els dons de l'Esperit Sant, us preguem que ens escolteu.
- b) Encamineu la vida i el treball dels religiosos en bé de la societat humana, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Porteu tots els homes a una vida cristiana més plena, us preguem que ens escolteu.
- c) Conserveu i feu créixer en totes les famílies religioses la caritat de Crist i l'esperit que animà els fundadors, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Associeu més plenament a l'obra de la redempció tots els qui professen els consells evangèlics, us preguem que ens escolteu.
- d) Visiteu i animeu els nostres monestirs i tots els qui hi habiten, us preguem que ens escolteu.
- O bé* Instruïu-nos amb les observances monàstiques, us preguem que ens escolteu.

216 - Ritual de l'admissió de germanes

e) Recompenseu amb els dons celestials els pares
per l'ofrena que us han fet de la seva filla, us preguem que ens escolteu.

f) Configureu cada dia més aquesta serventa vostra a Crist,
el primogènit de tots els germans, us preguem que ens escolteu.

O bé Doneu la virtut de la perseverança
a aquesta serventa vostra, us preguem que ens escolteu.

O bé Beneïu i santifiqueu en aquesta escola del vostre servei
aquesta vostra serventa, germana nostra, us preguem que ens escolteu.

Jesús, Fill del Déu viu, us preguem que ens escolteu.

27. Sia després d'haver pregat en silenci sia després de les lletanies, el sacerdot, dret, diu amb les mans esteses:

**Acolliu, Senyor, les pregàries del vostre poble,
i disposeu amb la vostra gràcia el cor d'aquesta
que vol consagrar-se a vós;
que el foc de l'Esperit Sant
la purifiqui de tota culpa
i la inflami amb l'ardor de la caritat.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

Fora de quan és diumenge o temps pasqual, el diaca diu **Aixequeu-vos** i tothom es posa dret.

PROFESSIÓ

28. El sacerdot s'asseu. La qui professa, dreta a la grada davant l'Abadessa, que té el bàcul, llegeix la fórmula de professió, que abans ha escrit a mà, segons la fórmula de les Constitucions de l'Orde, o de la Congregació, o del Monestir.⁸⁶

Després la qui professa va a l'altar, hi deixa la cèdula de professió i la signa sobre l'altar. El besa i se'n torna al mig. Llavors el sacerdot s'aixeca, i tot-hom fa el mateix.

29. La qui professa, dreta com abans davant la grada, canta tres vegades el verset **Rebeu-me, Senyor**. I demana vènia, amb les mans i els genolls en terra, cada vegada que l'acaba.

La comunitat el repeteix tres vegades, afegint al final de l'última repetició **Glòria al Pare**.

Melodia gregoriana
Adaptació: G.Estrada i O.Planàs

33

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
da-da la me - va_es-pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
da-da la me - va_es-pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -

218 - Ritual de l'admissió de germanes

me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
 da - da la me - va es - pe - ran - ça.
 Glò-ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es-pe-rit
 Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre
 i pels se - gles dels se - gles. A - mén.

BENEDICCIÓ SOLEMNE O CONSAGRACIÓ DE LA PROFESSA

30. Llavors la professa s'agenolla humilment als peus de l'Abadessa i de totes les germanes professes solemnes, dient a cada una:

Pregueu per mi, Mare (Germana).

Elles l'abracen tot responent aquestes paraules o unes de semblants:

Que el Senyor sigui amb tu.

O bé:

Que el Senyor guardi tots els teus passos.

Després se'n torna al mig, davant l'altar, i es prosterna tota estirada. Mentrestant, dretes, els dos cors alternen el cant del salm 50 :

Odiló M. Planàs

34

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu *tant*;
 vós que sou tan bo, esborreu les meves *fal*-tes;

Ritu de la professió solemne - 219

renteu-me ben bé de *les* culpes,
purifiqueu-me *dels* pecats.

Ara reconec les meves *fal*-tes,
tinc sempre present el meu *pe*-cat.
Contra vós, contra vós sol he *pe*-cat,
i he fet el que és dolent als *vos*-tres ulls.

Éreu just quan donàveu la sen-*tèn*-cia,
irrepressible en el vostre vere-*dic*-te.
Vós sabeu que he nascut en *la* culpa,
que la mare m'engendrà *pe*-cador.

Vós estimeu la veritat al fons del *cor*,
dintre de mi m'ensenyau a tenir *seny*.
Aspergiu-me amb hisop, que que-*di* pur;
renteu-me, i seré més blanc *que* la neu.

Deixeu-me sentir els crits de *fes*-ta.
Quin goig aquests ossos que havíeu fet *pols*!
Aparteu la mirada dels meus *pe*-cats,
esborreu les *me*-ves culpes.

Déu meu, creeu en mi un cor ben *pur*,
feu renéixer en mi un esperit *ferm*.
No em llanceu de la vostra *pre*-sència,
ni em prengueu el vostre *es*-*pe*-rit sant.

Torneu-me el goig de la vostra salvaci-*ó*,
que em sostinguí un esperit mag-*nà*-nim.
Ensenyaré els vostres camins als *pe*-*ca*-dors,
i tornaran a vós els qui us han a-*ban*-donat.

No em demaneu compte de la sang que he ves-*sat*,
i aclamaré el vostre per-*dó*,
Déu meu, Déu que em *sal*-veu.
Obriu-me els llavis, Senyor, '
i proclamaré la vos-*tra* lloança.

Les víctimes no us satis-*fan*,
si us oferia un holocaust, no me'l vol-*dri*-eu.

220 - Ritual de l'admissió de germanes

La víctima que ofereixo és un cor pe-*ne*-dit;
un esperit que es penedeix, '
vós, Déu meu, no el *menys*-preeu.

Afavoriu Sió amb la vostra benvo-*len*-ça,
reconstruíu les muralles de Jerusa-*lem*.
Llavors acceptareu els sacrificis, '
l'ofrena sencera dels ho-*lo*-caustos,
llavors oferiran vedells al *vos*-tre altar.

O bé:

35

Compadiu-vos de mi, Déu *meu*, vós que es-*ti*-meu tant;
vós que sou tan *bo*, esborreu les meves *fal*-tes;
renteu-me ben *bé* de les culpes,
purifiqueu-me *dels* pecats.

Ara reco-*nec* les *me*-ves faltes,
tinc sempre pre-*sent* el meu pe-*cat*.
Contra *vós*, contra vós sol *he* pecat,
i he fet el que és dolent als *vos*-tres ulls.

Éreu *just* quan donàveu *la* sentència,
irrepre-*si*-ble en el vostre vere-*dic*-te.
Vós sa-*beu* que he nascut *en* la culpa,
que la mare m'engendrà *pe*-cador.

Vós estimeu la veri-*tat* al *fons* del cor,
dintre de *mi* m'ensenyau a tenir *seny*.
Aspergiu-me amb hi-*sop*, que *que*-di pur;
renteu-me, i seré més blanc *que* la neu.

Deixeu-me sen-*tir* els *crits* de festa.
Quin goig aquests *os*-sos que havíeu fet *pols*!
Aparteu la mi-*ra*-da dels *meus* pecats,
esborreu les *me*-ves culpes.

Déu meu, creeu en *mi* un *cor* ben pur,
 feu renéixer en *mi* un esperit *ferm*.
 No em llan-*ceu* de la vos-*tra* presència,
 ni em prengueu el vostre es-*pe*-rit sant.

Torneu-me el *goig* de la vostra sal-*va*-ció,
 que em sos-*tin*-gui un esperit mag-*nà*-nim.
 Ensenyaré els vostres ca-*mins* als *pe*-cadors,
 i tornaran a vós els qui us han a-*ban*-donat.

No em demaneu *comp*-te de la sang *que he* vessat,
 i aclama-*ré* el vostre per-*dó*,
 Déu *meu*, Déu *que em* salveu.
 Obriu-me els llavis, Senyor, '
 i proclamaré la vos-*tra* lloança.

Les *víc*-times no us *sa*-tisfan,
 si us oferia un holo-*caust*, no me'l vol-*drí*-eu.
 La víctima que ofe-*rei*-xo és un cor *pe*-nedit;
 un esperit que es penedeix, '
 vós, Déu meu, no el *menys*-preeu.

Afavoriu Si-*ó* *amb* la vostra *ben*-volença,
 reconstru-*ïu* les muralles de Jerusa-*lem*.
 Llavors acceptareu els sacrificis, '
 l'ofrena sen-*ce*-ra dels ho-*locaustos*,
 llavors oferiran vedells al vos-*tre* altar.

O canten un altre salm o bé un cant adient a aquest ritu. Per exemple els cants indicats en el n. 33 (p. 227).

Aquest ritu no es fa quan sembla més oportú de donar el bes de pau a la qui acaba de professar, un cop li han posat la cogulla i el vel negre (més avall, n. 33).

31. Un cop acabat el cant, el sacerdot, dret i amb les mans esteses sobre la professa que està estesa a terra, diu una de les pregàries de benedicció següents, en les quals les paraules posades entre parèntesis, si sembla convenient, es poden ometre:

O bé:

**Oh Déu,
per mitjà del vostre Fill, que amb vós coexisteix eternament,
heu creat totes les coses
i pel misteri de la seva encarnació
heu renovat el món que havia caigut en el pecat;
us supliquem que el mateix nostre Senyor, amb la seva gràcia,
miri benigneament aquesta serventa vostra
que professa renunciar a la vida mundana,
perquè, renovada per ell en les seves disposicions,
es despulli de l'home antic i de la seva manera d'obrar,
i es revesteixi de l'home nou que vós, oh Déu,
vau crear a la vostra imatge i semblança.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

**Senyor Jesucrist,
vós sou el camí: si no és a través de vós, ningú no arriba al Pare;
implorem la vostra gran benignitat
perquè guieu aquesta serventa vostra,
ja separada dels desigs mundans,
pel camí de l'observança monàstica.
Vós que heu cridat els pecadors, dient:
“Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats;
jo us faré reposar”,
feu que ella senti tan forta la vostra veu que la invita,
que, deixant la càrrega del pecat
i assaborint la vostra dolçor,
visqui tenint-vos a vós com a aliment;
reconegueu-la com una de les vostres ovelles,
i que ella us reconegui com a bon pastor,
de manera que, tal com diu la paràbola,
fugi dels estranys i us segueixi a vós,
i no faci cas de la veu dels estranys sinó de la vostra, quan dieu:
“Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi”.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

**Oh Esperit Sant,
que us heu revelat als homes com a Déu i com a Senyor,
supliquem la gràcia immensa de la vostra bondat
perquè, així com el buf de l'Esperit va allà on vós voleu,
concediu a aquesta serventa vostra la promptitud de servir-vos;
i, ja que l'ha creada la vostra saviesa,
que la dirigeixi la vostra providència.
Amb la gràcia que vós acostumeu,
que la vostra unció l'alliçoní sobre tot el que ha de saber.
I, per intercessió de sant Benet,
que ens heu donat com a legislador eminent de la vida monàstica,
(i de tots els sants en nom dels quals us ho demana,)
feu que renunciï veritablement
a l'aparença enganyosa d'aquest món.
Vós que sou la remissió de tots els pecats
allibereu-la dels llaços estrets de la impietat,
i feu-la fervorosa i esforçada
en l'observança de la paraula donada en la professió.
Que en les angoixes i tribulacions
li sigui un respir el vostre consol inesgotable.
Que, santament fonamentada en la caritat fraterna
per una veritable humilitat i obediència,
compleixi amb perseverança ferma
el que li heu donat de prometre.
Concediu-nos-ho vós mateix,
que viviu i regneu amb Déu Pare
i amb el seu Fill únic, nostre Senyor Jesucrist,
Déu, pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

O bé:

**Oh Déu, és just que us lloem
perquè sou l'inspirador dels sants propòsits
i doneu la gràcia de perseverar.
Vós, amb un amor inefable heu creat la família humana
pel vostre Verb en l'Esperit Sant.
I tant l'heu estimada,
que l'heu admesa a compartir la vostra divinitat**

**creant-la semblant a vós
i engalanant-la com una esposa amb el joiell de la vida eterna.
I quan ella, seduïda per l'engany diabòlic, us va ser infidel
no us va desentendre del compromís nupcial,
sinó que, pel vostre amor misericordiós i etern,
vau instaurar una antiga aliança amb Noè, el vostre servent.
(Després, de la descendència d'Abraham, l'home de fe,
us escollíreu un poble que seria més nombrós que els estels,
i per mediació de Moisès
vau confirmar les clàusules de la vostra aliança.
En aquell poble que vós estimàveu,
s'hi distingiren al llarg dels segles dones santes,
excel·lents per la pietat i el valor,
il·lustres per la bondat i la fe.)
I quan arribà la plenitud dels temps
vau fer brotar de la soca de Jesè una verge,
sobre la qual vingué l'Esperit Sant
que la cobrí amb el vostre poder
perquè, amb un part immaculat,
infantés el Redemptor del món.
Ell, pobre, humil i obedient,
és causa i model de tota santedat;
Ell fundà l'Església, esposa seva,
i tant l'estimà que per ella acceptà la creu
i així la santificà amb la seva sang.
Vós, Senyor, per un disseny de la vostra providència
heu volgut que moltes filles vostres seguissin les petjades de Crist,
i com a deixebles d'Ell
mereixessin de ser exalçades a la dignitat d'esposes.
(Amb la seva varietat admirable
l'Església s'engalana com una esposa enjoiada,
com una reina revestida de majestat,
com una mare que s'alegra de la seva fillada.)
Us preguem, doncs, oh Pare,
que envieu el foc de l'Esperit sobre aquesta filla vostra,
perquè abranti el propòsit
que ell mateix ha desvetllat en el seu cor.
Que resplendeixi en ella, Senyor,
la llum del baptisme i la innocència de la vida.**

**Que, enfortida amb els vincles de la professió religiosa,
s'uneixi a vós amb un amor fervent.
Que sigui fidel a Crist, el seu únic espòs;
que estimi de tot cor la Mare Església
i també tots els homes amb l'amor que ve de Déu,
despertant-los l'esperança dels béns celestials.
Senyor, Pare sant,
encamineu els passos de la vostra serventa
i protegiu-la en el seu camí;
així, quan arribarà al tribunal del Rei dels reis,
no haurà de témer la sentència del jutge,
sinó que sentirà la veu de l'Espòs,
que la invita dolçament a les noces del cel.
Per Crist Senyor nostre.⁸⁷**

Tothom respon:

Amén.

O bé:

**Senyor Déu, creador del món i pare dels homes,
us lloem i us donem gràcies perquè del llinatge d'Abraham
us escollíreu un poble, que us vau consagrar
i vau agrair amb el vostre nom.
Un poble que vau confortar amb la vostra paraula
i protegir amb el vostre poder
en el seu camí a través del desert;
un poble amb el qual us vau lligar amb una aliança d'amor,
tot i que era pobre i menyspreat;
quan s'apartava del vostre amor
el fèieu retornar misericordiosament al camí del bé;
quan, en canvi, us cercava
el conduíeu amb bondat de pare
a la llibertat de la terra promesa.
Sobretot us beneïm, oh Pare,
perquè, pel vostre Fill i germà nostre, Jesucrist,
heu volgut que arribéssim al coneixement de la veritat.
Ell, nascut de la Verge Maria,
rescatà del pecat el vostre poble amb la seva mort
i, ressuscitant, li va donar l'esperança de la glòria futura.
Assegut a la vostra dreta, envià l'Esperit Sant
perquè cridés molts deixebles a seguir els consells evangèlics,**

**i a consagrar tota la vida
a la glorificació del vostre nom i a la salvació dels homes.
És escaient que avui, a casa vostra,
entonem un càntic nou per la professió d'aquesta germana nostra
que, dòcil a la vostra crida, s'ha consagrat al servei diví.
Concediu el do de l'Esperit Sant
a aquesta filla vostra que per vós ho ha deixat tot.
Que brilli en ella, oh Pare, la imatge del vostre Crist,
de manera que, tothom qui la vegi,
s'adoni que el vostre Fill és sempre present en la seva Església.
Que guardant lliure el seu cor
es faci seves les angoixes dels germans;
que consoli el Crist sofrent
ajudant els afligits;
que vegi com les coses humanes
són regides per la providència divina.
Que amb la donació de la seva vida avanci la vinguda del Regne
i mereixi d'entrar en la comunió dels sants a la pàtria celestial.
Per Crist Senyor nostre.⁸⁸**

Tothom respon:
Amén.

LLIURAMENT DE LA COGULLA I DEL VEL NEGRE

32. Acabada la benedicció, la nova monja s'aixeca i s'acosta a l'Abadessa, la qual, després de treure-li la capa, la vesteix amb la cogulla i li posa el vel negre,⁸⁹ sia sense dir res, sia amb aquestes paraules o altres de semblants:

**Que el Senyor et revesteixi de l'home nou,
just i veritablement sant,
que Déu creà a imatge seva;
i això que nosaltres fem exteriorment,
que ho realitzi interiorment el do de l'Esperit Sant.**

O bé:

**La nostra germana N.
ara és revestida amb la cogulla,
que els nostres sants pares van establir que portessin,
com a signe d'innocència i humilitat,
els qui renunciïn al món.**

**Ja que el Fill de Déu ha volgut revestir-se de la nostra carn mortal,
que li concedeixi a la nostra germana
de ser revestida d'ell mateix, Jesucrist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

33. On sigui costum i ho creguin més oportú (vegeu més amunt, n. 30),
l'Abadessa i les germanes de comunitat ara donen el bes de pau a la qui
acaba de professar. Mentrestant es canta:⁹⁰

Bastant mogut Odiló M. Planàs

Ant. Que n'és d'a-ma-ble el vos-tre tem-ple, *Se-nyor de l'u-ni-vers. Tot jo sos-pi-ro i em de-lei-xo pels a-tris del Se-nyor.

36

Salm 83

Que n'és, d'amable, el vos-tre temple,
Senyor de l'u-ni-vers.
Tot jo sospiro i el de-lei-xo
pels atris del Se-nyor.

Ple de goig, i amb tot *el* cor,
aclamo el Déu que *m'és* vida.

Fins l'ocell hi ha tro-bat casa,
l'oreneta s'hi ha un niu on posar la fi-llada,
prop dels vostres altars, Senyor de l'uni-vers,
rei meu i *Déu* meu.

228 - Ritual de l'admissió de germanes

Feliç el qui viu a ca-sa vostra
lloant-vos ca-da dia.
Feliços els qui s'acullen als vostres *murs*:
emprenen amb amor el ca-mí.

Quan passen per valls *ei-xutes*,
els són com un oasi beneït amb les pluges *pri-me-renques*.
Entren al primer i al segon *mur*,
fins a veure Déu a *Si-ó*.

Senyor de l'univers, escolteu la me-va súplica,
escolteu, Déu de *Ja-cob*.
Déu nostre, mireu amb amor el vostre *Un-git*,
fixeu-vos en el rei que ens *pro-te-geix*.

M'estimo més un dia als vos-*tres* atris
que mil a ca-sa meva;
quedar-me al portal de la casa del meu *Déu*,
més que viure amb els *in-justos*.

Perquè el Senyor, protecció nostra *i es-cut*,
ens dóna la gràcia i *la glòria*;
el Senyor no refusa cap *bé*
al qui viu honra-*da-ment*.

Senyor de l'*u-ni-vers*,
feliç l'home que confi-*a en* vós!

37 *O bé:*

Joiós Núria Torres

Ant. Que n'és d'a - ma - ble *el vos - tre tem - ple, Se -
nyor de l'u-ni - vers.

Salm 83

Que n'és, d'amable, el *vos-tre* temple,
 Senyor de l'*uni-vers*.
 Tot jo sospiro *i em* deleixo
 pels atris del *Se-nyor*.

Ple de goig, i amb *tot* el cor,
 aclamo el Déu *que* m'és vida. (4)

Fins l'ocell hi ha *tro-bat* casa,
 l'oreneta s'hi ha un niu on posar la *fi-lla-da*,
 prop dels vostres *al-tars*,
 Senyor de l'*u-nivers*,
 rei meu i *Déu* meu.

Feliç el qui viu a *ca-sa* vostra
 lloant-vos cada *di-a*.
 Feliços els qui s'acullen als *vos-tres* murs:
 emprenen amb amor el *ca-mí*.

Quan passen per *valls* eixutes,
 els són com un *o-a-si*
 beneït amb les pluges prime-*ren-ques*.
 Entren al primer i al *se-gon* mur,
 fins a veure Déu a *Si-ó*.

Senyor de l'univers, escolteu la *me-va* súplica,
 escolteu, Déu de *Ja-cob*.
 Déu nostre, mireu amb amor el *vos-tre* Ungit,
 fixeu-vos en el rei que ens pro-*te-geix*.

M'estimo més un dia als *vos-tres* atris
 que mil a casa *me-va*;
 quedar-me al portal de la casa *del* meu Déu,
 més que viure amb els *in-justos*.

Perquè el Senyor, protecció nos-*tra* i escut,
 ens dóna la gràcia i la *glò-ria*;

230 - Ritual de l'admissió de germanes

el Senyor no refu-sa cap bé
al qui viu honra-da-ment.

Senyor de l'u-nivers,
feliç l'home que confi-a en vós! (5)

38 O bé:

Senzill Poble

Ant. U - na co - sa he de - ma - nat al Se - nyor
*i la de - sit - jo amb to - ta l'à - ni - ma: po - der
viu - re a la ca - sa del Se - nyor tots els di - es de la
vi - da.

Salm 26

Odiló M. Planàs

El Senyor m'il·lumina i em sal-va,
¿qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegeix la me-va vida,
¿qui em pot esfe-re-ir?

Quan m'envesteixen homes mal-vats
per devorar les meves carns,
són ells, els enemics, els meus ri-vals,
els qui ensopeguen i cauen.

Ni que acampés contra mi tot un e-xèr-cit
 el meu cor no teme-ri-a;
 per més que em declaessin *la* guerra,
 Jo em sentiria con-fi-at.

Una cosa he demanat al Se-nyor,
 i la desitjo amb tota l'à-nima:
 Poder viure a la casa del Se-nyor
 tots els dies de *la* vida,
 per fruir-hi de l'estima del Se-nyor (2)
 i vetllar pel *seu* temple. (3)

Ell m'amaga al seu cos-tat,
 en dies de des-grà-cia;
 m'encobreix dintre el recer de ca-sa seva,
 m'encamina a la roca inac-ces-sible.

Ara, doncs, s'aixeca el meu *cap*
 sobre els enemics que m'en-vol-ten.
 A casa d'ell ofereixo sa-cri-ficis,
 ofereixo aclamaci-ons, (2)
 himnes i càntics en honor del Se-nyor. (4)

Escolteu el meu clam, Se-nyor,
 compadiu-vos de mi, respo-neu-me.
 De part vostra, el cor *em* diu:
 «Busqueu la meva pre-sència».
 Arribar davant vostre és el que *vull*; (2)
 Senyor, no us a-ma-gueu. (3)

No sigueu sever fins a rebutjar el vostre ser-vent,
 vós que sou el meu a-jut.
 No em deixeu aban-do-nat,
 Déu meu, Salva-dor meu.

Si mai m'abandonessin pare i ma-re,
 el Senyor em recolli-ri-a.
 Ensenyeu-me, Senyor, la vos-tra ruta,
 conduïu-me per camins pla-ners.

232 - Ritual de l'admissió de germanes

Penseu que tinc ene-mics,
no em deixeu a mercè *d'ells*
Es presenten falsos tes-ti-monis
urgint la meva *con-demna*.

N'estic cert, fruitaré en la vida e-ter-na
de la bondat que em té el Se-nyor
Espera en el Se-nyor!
Sigues valent! Que el teu cor no defa-llei-xi. (2)
Espera en el Se-nyor! (4)

39

O bé: Mogut Domènec Cols

Ant. Fe - liç *el qui viu a ca - sa
vos - tra, Se - nyor.

Salm 83

Que n'és, d'amable, el vos-tre temple,
Senyor de l'u-ni-vers.
Tot jo sospiro i em *de-leixo*
pels atris *del* Senyor.

Ple de goig, i amb *tot* el cor,
aclamo el Déu *que* m'és vida. (4)

Fins l'ocell hi ha *tro-bat* casa,
l'oreneta s'hi ha un niu on posar la *fi-llada*,

prop dels vostres *al-tars*,
 Senyor de l'univers, rei meu i Déu meu.

Feliç el qui viu a *ca-sa* vostra
 lloant-vos *ca-da* dia.
 Feliços els qui s'acullen als *vos-tres* murs:
 emprenen amb amor *el* camí.

Quan passen per *valls* eixutes,
 els són com un oasi beneït amb les pluges *pri-me*-renques.
 Entren al primer i al *se-gon* mur,
 fins a veure Déu a Sió.

Senyor de l'univers, escolteu la *me*-va súplica,
 escolteu, Déu de *Ja*-cob.
 Déu nostre, mireu amb amor el *vos-tre* *Un*-git,
 fixe-u-vos en el rei que ens *pro*-tegeix.

M'estimo més un dia als *vos-tres* atris
 que mil a *ca-sa* meva;
 quedar-me al portal de la casa del *meu* Déu,
 més que viure amb *els* injustos.

Perquè el Senyor, protecció *nos-tra* i escut,
 ens dóna la gràcia i *la* glòria;
 el Senyor no refusa *cap* bé
 al qui viu *hon-ra*-dament.

Senyor de *l'u*-nivers,
 feliç l'home que *con-fi*-a en vós! (4)

34. En acabat la nova professa és introduïda al seu lloc en el cor i, havent tornat el sacerdot a la seu o bé a l'altar, continua la Missa. Es diu el Símbol segons les rúbriques. La Pregària dels fidels no es fa quan hi ha hagut les lletanies.

En la pregària eucarística es recorda oportunament l'oblació de la professa, segons les fórmules que porta el Missal per a la Missa "Per al dia de la professió perpètua". Després de l'oració Postcomunió, abans del ritu de

234 - Ritual de l'admissió de germanes

comiat, el sacerdot celebrant pot donar la benedicció a la monja que acaba de professar, triant-la entre les que proposa lliurement el Missal per a la mateixa Missa.

35. Després del comiat, abans que el celebrant es retiri, l'Abadessa s'acosta portant el bàcul i pren de sobre l'altar la carta de professió, que duu convenientment fins al cor, on la dóna a la monja secretària perquè la guardi.

Després s'enregistra la professió en un llibre especial on s'anoten escrupolosament el dia, el mes i l'any, i hi signen primer l'Abadessa, segonament la monja que ha professat i en tercer lloc els testimonis. Fan el mateix sota la firma de la carta de professió que la germana ha llegit. Posteriorment l'Abadessa notifica la professió solemne al rector del lloc on la nova professa va rebre el baptisme.

CAPÍTOL QUART RITU D'UNA NOVA ESTABILITAT

36. Quan una monja passa d'un monestir independent a un altre monestir independent del nostre Orde, o bé passa de la família benedictina a nosaltres, observant allò que el dret determina, el ritu es fa tal com segueix.

37. On tinguin aquest costum, primer es fa la petició i la promesa d'obediència a la sala capitular. La monja que ha fet la prova s'acosta al mig i es prosterna, s'agenolla o s'inclina profundament. Després s'està dreta davant l'Abadessa, que li pregunta:

Què demanes?

Respondrà:

La misericòrdia de Déu i la vostra.

Després de dir-li que s'aixequi i d'una admonició, s'agenolla davant l'Abadessa i (posant les mans juntes entre les mans d'aquesta) diu:

**Mare,
prometo a vós i a les vostres successores legítimes
obediència segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.**

L'Abadessa li diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

Tothom respon:

Amén.

Acabat l'Abadessa la besa.

38. És convenient que en aquesta ocasió el Pare Immediat presideixi la Missa. Un cop llegit l'evangeli i feta l'homilia, l'Abadessa s'acosta a l'altar amb el bàcul i, estant tots drets, la monja que ha fet la prova llegeix la cèdula de la nova estabilitat, tal com segueix:

Jo, germana N.N., monja (o bé: conversa) (o bé: de la Congregació N.) de l'Orde Cistercenc (o bé: de l'Estricta Observança), prometo

la meua estabilitat segons la Regla de sant Benet Abat, davant Déu i tots els seus Sants (les relíquies dels quals es troben aquí), en aquest monestir de N.,* del mateix Orde (o bé: de l'Orde...), en presència de Domna N.N., Abadessa (Piora Conventual) de l'esmentat monestir** (i de Dom N.N., Abat de N., Pare Immediat).***

Si la qui ha fet la prova ve de l'Orde monàstic benedictí, diu:

Jo, germana N.N., monja de l'Orde de sant Benet, prometo la meua estabilitat segons la Regla del mateix sant Benet Abat, davant Déu i tots els seus Sants (les relíquies dels quals es troben aquí), en aquest monestir de N.,* (o bé: de la Congregació N.) de l'Orde Cistercenc (o bé: de l'Estricta Observança), en presència de Domna N.N., Abadessa (Piora Conventual) de l'esmentat monestir** (i de Dom N.N., Abat de N., Pare Immediat).***

* Si la nova estabilitat es fa per a un altre monestir, es diu: **per al monestir de N.**

** Si la nova estabilitat la rep una delegada de l'Abadessa (Piora Conventual), es diu: **en presència de Domna N.N., delegada per a això per Domna N.N., Abadessa (Piora Conventual) de l'esmentat monestir.**

*** Si en canvi es fa la nova estabilitat presidint un delegat del Pare Immediat, llavors es diu: **presidint Dom N.N., delegat per a això per Dom N.N., Abat de N. i Pare Immediat.**

Firma la cèdula que ha llegit i la dóna a l'Abadessa.

39. Llavors l'Abadessa i les germanes de comunitat donen el bes de pau a la monja que acaba de prometre l'estabilitat. Mentrestant el cor pot cantar:

Antífona:

On hi_ha ve-ri - ta - ble_a - mor, a -
 On hi_ha ve-ri - ta - ble_a - mor, a -

Ili hi_ha Déu.
 Ili hi_ha Déu.

1. For - mant u - ni - tat, (ens) re - u - neix l'a - mor de
 1. For - mant u - ni - tat, ens re - u - neix l'a - mor de

Crist. E - xul - tem i_en ell a - le - grem -
 Crist. E - xul - tem i_en ell a - le - grem -

238 - Ritual de l'admissió de germanes

nos. *A.* 2. Te-mem i es - ti - mem el Déu vi -

nos. *A.* 2. Te-mem i es - ti - mem el Déu vi -

vent. Lamb cor sin - cer, tam - bé nos - al - tres es - ti -

vent. Lamb cor sin - cer, tam - bé nos - al - tres es - ti -

mem - nos! *A.* 3. Quan, doncs, tots ens a - jun - tem,

mem - nos! *A.* 3. Quan, doncs, tots ens a - jun - tem,

pro - cu - rem no di - vi - dir - nos en l'es - pe -

pro - cu - rem no di - vi - dir - nos en l'es - pe -

rit. A. 4. Que ces-sin les llui-tes ma-lig-nes, que

rit. A. 4. Que ces-sin les llui-tes ma-lig-nes, que

ces-sin les dis-còr-di-es. Que Crist Déu si-gui

ces-sin les dis-còr-di-es. Que Crist Déu si-gui

sem-pre en-tre nos-al-tres! 5. Que

sem-pre en-tre nos-al-tres! 5. Que

jun-ta-ment amb els sants pu-guem veu-re la

jun-ta-ment amb els sants pu-guem veu-re la

240 - Ritual de l'admissió de germanes

vos- tra faç glo- ri - o - sa, Crist, Déu nos - tre. *A.* §

vos- tra faç glo- ri - o - sa, Crist, Déu nos - tre. *A.*

6. Jo- ia im - men - sa, jo - ia pu - ra, pels se- gles

6. Jo- ia im - men - sa, jo - ia pu - ra, pels se- gles

in - fi - nits dels se - gles. A - mén. *A.* §

in - fi - nits dels se - gles. A - mén. *A.*

The musical score consists of three systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is B-flat major. The first system is in 4/4 time and ends with a double bar line and a repeat sign (§). The second system starts with a 2/4 time signature, changes to 3/4, and then back to 2/4. The third system is in 4/4 time and also ends with a double bar line and a repeat sign (§). The lyrics are in Catalan and describe the glory of Christ and the eternal joy of the sisters.

O bé:

Ireneu Segarra

Ant. Que n'és de bo *i_a-gra - da - ble viu - re tots
junts els ger - mans.

Salm 132

1 2 3 4

És com per-fum que un-geix el cap
i s'es-cam-pa per la bar-ba,
s'es-cam-pa per la bar-ba d'Aha-ron
fins al coll dels seus ves-tits.

És com la ro-sa-da de l'Her-mon,
que s'es-cam-pa a les mun-ta-nyes de Si-ó.
És aquest a-plec el que el Se-nyor bene-eix:
li dó-na la vi-da per sem-pre.

O un altre cant apropiat. En acabat la monja se'n torna al seu lloc i el celebrant continua la Missa.

40. Després s'enregistra l'acte de la manera acostumada, i se'n fa un document que han de firmar la Superiora, la professa i els testimonis. D'aquest document se n'enviarà, com més aviat millor, una còpia autenticada al monestir d'on va sortir la monja que ha fet la nova estabilitat.

APÈNDIX

I. RITU DE LLIURE ELECCIÓ EN EL 25È O 50È ANIVERSARI DE LA PROFESSIÓ

1. En l'Orde Cistercenc, en el decurs dels segles, ha anat arrelant el costum de celebrar el jubileu del cinquantè aniversari de la professió monàstica; aquest costum, modernament, s'ha estès al vint-i-cinquè aniversari en alguns monestirs.⁹¹

A més de les oracions pròpies del Missal, hem rebut de la tradició altres costums per a aquesta celebració, els quals transcrivim més avall.

CELEBRACIÓ DE LA MISSA

2. Es pot celebrar la Missa d'aniversari amb les seves parts pròpies⁹² tots els dies, excepte els diumenges, les solemnitats, les festes, i les fèries d'Advent des del dia 17 al 24 de desembre inclusivament, el Dimecres de Cendra, la Quaresma i tota la Setmana Santa.

3. Les antífoes d'introducció i de comunió poden ser les de qualsevol de les tres misses "Per al dia de la professió..."⁹³

4. Es pot cantar l'himne **Glòria a Déu** d'acord amb el que prescriu el n. 31 de l'Ordenament general del Missal.

5. La col·lecta, l'oració sobre les ofrenes i la postcomunió són les pròpies del Missal per a aquesta ocasió.

6. Les lectures es poden prendre o bé de la Missa del dia o bé dels textos que proposa el Leccionari per a la professió religiosa.⁹⁴

7. En la Pregària dels fidels hi pot haver diverses intencions referents a l'aniversari de la professió, d'acord amb el que prescriu el n. 45 de l'Ordenament general del Missal.

8. En la Pregària eucarística es pot emprar el prefaci de la Missa per al dia de la professió religiosa.

EN EL 25è ANIVERSARI DE LA PROFESSIÓ

9. Després de l'evangeli de la missa i de l'homilia, el monjo pot acostar-se al presbiteri, on, estant tothom dret, diu de cara a l'altar:

**Jo, germà N. N.,
vaig prometre fa vint-i-cinc anys
la meva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla de sant Benet abat,
en presència de Dom N. N., llavors Abat (Prior) de N.
Avui confirmo aquesta meva santa professió,
agraït i ple de goig respecte al passat,
totalment i humilment confiat respecte al futur,
comptant amb la misericòrdia de Déu i l'oració dels germans.**

L'Abat diu al monjo jubilar:

Que Déu et concedeixi la perseverança.

Tothom respon:

Amén.

Llavors l'Abat rep el monjo jubilar al bes de pau.

10. Tot seguit l'Abat pot afegir una de les oracions següents:

**Senyor Jesucrist,
que sou el veritable camí que porta cap al Pare,
vós heu concedit misericordiosament
a aquest servent vostre i germà nostre N.
de viure consagrat al servei de la vostra Majestat
durant vint-i-cinc anys, en la vida monàstica.
Demanem a la vostra clemència
que vulgueu beneir-lo
i que li renoveu les disposicions espirituals,
perquè, fermament arrelat i fonamentat en el vostre amor,
i amb la intercessió del nostre pare sant Benet,
corri amb el cor eixamplat pel camí dels vostres manaments,
fins que per fi, sota el vostre guiatge,
arribi al port de la salvació eterna.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.⁹⁵**

O bé:

**Mireu, Senyor,
aquest vostre servent, el nostre germà N.,
que per un designi inescrutable de la vostra providència
heu cridat a viure amb tota perfecció l'Evangeli;
tingueu la bondat de concedir-li
d'arribar, amb una caritat perseverant,
al final d'aquell camí d'amor a vós
que un dia va emprendre amb decisió.
Per Crist Senyor nostre.**⁹⁶

Tothom respon:

Amén.

11. O bé, si sembla més oportú, en la Pregària dels fidels, sense deixar mai del tot les intencions universals, es pot donar més relleu a les peticions amb motiu dels 25 anys de la professió, i acabar-la amb una de les oracions de més amunt, amb les adaptacions necessàries.

12. Per una monja tot es fa de manera semblant, només que, en lloc de l'oració **Mireu Senyor**, del n. 10, es diu la següent:

**Mireu, Senyor,
aquesta vostra serventa, la nostra germana N.,
que per un designi de la vostra providència
heu cridat a seguir més de prop les petjades del vostre Fill;
tingueu la bondat de concedir-li
d'arribar, amb una caritat perseverant,
al final d'aquell camí d'amor a vós
que un dia va emprendre amb decisió.
Per Crist Senyor nostre.**⁹⁷

EN EL 50è ANIVERSARI DE LA PROFESSIÓ, O JUBILEU

13. Mentre, després de l'evangeli, el jubilar s'acosta o bé dos senyors de la comunitat l'acompanyen cap a l'Abat, que està assegut portant (la mitra i) el bàcul, el cor pot cantar una antífona, com ara aquesta:

Ritu en el 25è o 50è aniversari de la professió - 245

Antoni M. Aguado

42

Déu meu, des-ple - gueu a-quell po -
der amb què vau in-ter-ve - nir a fa-vor nos-tre,
des del vos-tre tem - ple de Je-ru-sa - lem.

O bé:

Melodia gregoriana
Adaptació: G. Estrada

43

Con-fir-meu, oh Déu, *ai-xò que heu o -
brat en nos-al - tres des del vos - tre sant tem - ple de
Je-ru-sa-lem, al-le-lu-ia, al-le-lu-ia.

14. L' Abat li pregunta:
Què demanes?

El jubilar li respon:

La misericòrdia de Déu i la gràcia del jubileu.

Acabada l'homilia l'Abat li adreça unes paraules d'exhortació, a les quals el jubilar respondrà amb aquestes paraules o unes de semblants:

Confio en el Senyor.

Llavors l'Abat diu:

Si et mantens ferm fins a la fi, et salvaràs.

15. El jubilar, dret de cara a l'altar, renova la seva professió tot dient:

**Jo, germà N. N.,
vaig prometre fa cinquanta anys**

**la meva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla de sant Benet abat,
en presència de Dom N. N., llavors Abat (Prior) de N.
Avui confirmo aquesta meva santa professió,
agraït i ple de goig respecte al passat,
totalment i humilment confiat respecte al futur,
comptant amb la misericòrdia de Déu i l'oració dels germans.**

L'Abat li diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

Llavors el jubilar pot cantar tres vegades el verset **Rebeu-me, Senyor**. La comunitat el repeteix tres vegades, afegint al final de l'última repetició **Glòria al Pare**.

44

Melodia gregoriana
Adaptació: G.Estrada i O.Planàs

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
da-da la me - va_es-pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
da-da la me - va_es-pe - ran - ça.

Ritu en el 25è o 50è aniversari de la professió - 247

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me-tre, i viu - ré: que no ve-gi de-frau -
da - da la me - va - es - pe - ran - ça.

Glò - ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es - pe - rit
Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre
i pels se - gles dels se - gles. A - mén.

16. L'Abat, deixant el bàcul (i sense mitra), s'aixeca i, amb les mans juntes, invita a pregar, tot dient:

**Preguem el Senyor, germans estimats,
pel seu servent el nostre germà N.,
perquè misericordiosament el condueixi sa i estalvi
fins al port de la salvació promesa.**

Havent pregat tots uns moments en silenci, l'Abat, amb les mans esteses, diu una de les següents pregàries:⁹⁸

**Déu omnipotent i misericordiós,
que heu vinculat admirablement al nombre de cinquanta
els grans esdeveniments de la salvació
i, amb la vinguda de l'Esperit Sant,
atorgàreu als vostres fidels la perfecta remissió dels pecats:**

**concediu l'abundor de la vostra gràcia
a aquest vostre servent, el nostre germà N.,
de qui celebrem l'aniversari jubilar de la seva professió.
Ja que heu volgut que en complís els cinquanta anys,
feu que obtingui el vostre favor
i que, perseverant lloablement
en el sant propòsit de la vida monàstica,
us serveixi sempre amb devoció
i, anant de bé en millor,
assoleixi els cims més alts de la virtut.
Feu, doncs, que després del combat de la vida present
mereixi d'arribar segur,
amb el cor jubilat d'immensa alegria,
a la recompensa i al goig de la felicitat eterna
que vós ens prometeu.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Oh Déu, pacient i misericordiós,
que manàreu als nostres pares en el desert
de celebrar el jubileu quan en fos el temps
i perdonar tots els deutes,
i que enviàreu el vostre Fill a portar la Bona Nova als desvalguts
i a proclamar l'any de gràcia del Senyor,
concediu a aquest vostre servent, el nostre germà N.,
la perseverança en el compliment
dels vostres preceptes i de la Regla
i en les lluites de la vida,
de manera que, amb l'auxili de la vostra gràcia,
mereixi d'aconseguir els goigs de la Jerusalem celestial
i la jubilació perpètua de la glòria.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Oh Déu ple de clemència i font de tot bé,
vós, pel simbolisme particular del nombre cinquanta,
vau donar la vostra llei al poble escollit
al cap de cinquanta dies d'haver-lo alliberat de l'esclavitud.
I també, cinquanta dies després de la resurrecció
del vostre Fill i Senyor nostre, Jesucrist,**

**vau infondre la llei de la gràcia en els cors dels fidels,
amb la vinguda de l'Esperit Sant.
Us preguem que mireu propici
aquest servent vostre, el nostre germà N.,
que durant cinquanta anys ha viscut en el vostre sant servei,
a fi que, complint la vostra llei divina,
mereixi de rebre la gràcia de l'Esperit Sant
i s'hi mantingui fins a la mort.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:
Amén.

17. Seguidament (si no s'estimen més fer-ho abans del ritu de comiat)
l'Abat pot donar al jubilar, que està agenollat, el bastó de la vellesa, tot di-
ent:

**Rep aquest bastó,
figura manifesta de la creu de Crist,⁹⁹
sustentacle de la teva vellesa,
perquè en endavant pugui servir-te
no tant per a conservar les forces del cos
com per a obtenir fortalesa espiritual,
gràcies a Jesucrist el nostre Salvador,
que en l'Evangeli ens ha cridat a anar cap a ell, quan diu:
"Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats;
jo us faré reposar". Ell, que és beneït per sempre.**

El jubilar respon:
Amén.

18. Després, si sembla bé perquè és fàcil de fer, mentre el cor canta una an-
tífona i un salm, l'Abat i tots els qui estan en el cor, drets, donen el bes de

Poblet

Ant. A - cla - ma Déu, *to - ta la ter - ra.

Salm 99

Aclameu el Senyor, arreu *de* la terra,
doneu culte al Senyor amb *cants* de festa,
entreu davant d'ell amb crits *d'a*-legria.

Reconeixeu que el *Se-nyor* és Déu,
que és el nostre creador i *que* som seus,
som el seu poble i el ramat *que ell* pastura.

Entreu als seus portals *e*-naltint-lo,
canteu lloances *als* seus atris,
enaltiu i beneïu *el* seu nom:

«Que n'és, de *bo*, *el* Senyor!
Perdura eternament el *seu* amor,
és fidel per *se-gles* i segles.»

O bé:

46

Ant.

A - cla - ma Déu, *to - ta la ter - ra.

Salm 65

Aclama Déu, *to-ta* la terra.
Canteu la glòria *del* seu nom,
canteu la seva fama *glo*-riosa.

Digueu a Déu: '
«Que en són, d'admirables, les *vos-tres* obres!
En veure-us tan gran i *po*-derós,
fins els enemics busquen el *vos-tre* favor.
Tota la terra es prosterna *da*-vant vostre (1)
i canta la glòria del *vos-tre* nom». (2)

Ritu en el 25è o 50è aniversari de la professió - 251

Veniu a contemplar les *ges-tes* de Déu.
Que n'és, d'admirable, el que *fa amb* els homes!
Convertí la mar en *ter-ra* ferma,
passaren el riu a *peu* eixut. (1)

Ell és la *nos-tra a*-legria,
ell que sempre governa amb el *seu* poder.
Els seus ulls vigilen les *na-cions*;
que es guardin els rebels de *re-voltar-se*. (1)

Pobles, beneïu el *nos-tre* Déu,
feu sentir el vostre crit *de lloança*;
Déu ens *preser-va* la vida
i manté segurs els *nos-tres* peus. (1)

Ens heu *pro-vat*, Déu nostre,
com la plata, ens *depurà-veu* al foc;
heu fet que caiguéssim *al* parany;

el feix que ens *vau* carregar era *in-su-portable*,
cavalcaven *da-munt* nostre,
vam caure dins del foc i *dins* de l'aigua.
Però a la fi ens deixeu *res-pirar*. (1)

Porto víctimes a *ca-sa* vostra,
vinc a complir les *pro-metences*
que havien fet els meus llavis
a l'hora *del* perill.

Us ofereixo aquestes víctimes *es-collides*,
puja davant vostre el fum *dels* moltons,
us sacrifico vedells i cabrits.

Veniu, fidels de Déu, *es-colteu-me*;
us contaré el que ha *fet* per mi.
Mentre jo l'invocava,
ja tenia a flor de llavis l'*acci-ó* de gràcies.

Si el meu cor s'hagués *fiat de ma-les* arts,
no m'hauria escoltat *el* Senyor;

252 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

però ara Déu *m'ha es-coltat*,
ha fet cas de les *me-ves* súpliques. (1)

Beneït *si-gui* Déu:
No ha refusat la *me-va* súplica,
ni m'ha negat el *seu* amor.

47 *O bé:*

Ireneu Segarra

Ant. Que n'és de bo *i_a-gra - da - ble viu - re tots
junts els ger - mans.

Salm 132

És com *per-fum* que un-geix el *cap*
i s'*es-cam*-pa per la *bar*-ba,
s'*es-cam*-pa per la *bar*-ba d'*Aha-ron*
fins al *coll* dels *seus ves-tits*.

És *com* la *ro-sa*-da de l'*Her-mon*,
que s'*es-cam*-pa a les *mun-ta*-nyes de *Si-ó*.
És aquest *a-plec* el que el *Se-nyor* bene-*eix*:
li *dó*-na la *vi*-da per *sem*-pre.

19. L'Abat continua la celebració de la Missa com de costum, amb el **Crec en un sol Déu** o professió de fe si les rúbriques ho prescriuen i amb l'oració universal, o sigui la pregària dels fidels (fora del cas que l'oració que l'Abat fa pel jubilar mantingui la forma de lletania). Durant la presentació de les ofrenes és convenient cantar aquesta antífona:

Senyor, Déu meu,
amb rectitud de cor us he ofert generosament totes les coses
i veig amb alegria el vostre poble reunit.
Déu d'Israel, conserveu aquesta bona voluntat. (Al·leluia).¹⁰⁰

O una altra de semblant, per exemple:

Ireneu Segarra

48

A-nun-ci-a-ré als meus ger-mans el vos-tre
 nom, en-mig de l'Es-glé-si-a us llo-a-ré.

20. Abans del ritu de comiat (si no s'ha fet abans), on sigui costum l'Abat dóna al jubilar el bastó de la vellesa, com diu més amunt el n. 17. I, estant tots drets, si es vol es pot cantar l'himne **Oh Déu, us lloem** o un altre cant apropiat d'acció de gràcies.

Melodia gregoriana
 Adaptació: G. Estrada

49

1. Oh Déu, us llo-em. *Se-nyor, us glo-ri-fi-quem.
 2. Oh Pa-re-e-tern, to-ta la ter-ra us ve-ne-ra.
 3. Tots els àn-gels, els que-ru-bins i els se-ra-fins

254 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

no ces-sen mai d'a-cla-mar-vos: Sant, sant, sant

és el Se-nyor, Déu de l'u-ni-vers. El cel i la ter -

ra són plens de la ma-jes-tat de la vos-tra glò-ri - a.

4. El cor glo - ri - ós dels A - pòs - tols, l'es-tol ve-ne -

ra - ble dels pro - fe - tes, l'e - xè-cit es - cla-tant dels

màr - tirs us do-nen llo - an - ça. 5. Per to -

ta la ter - ra la san - ta Es - glé - si - a us pro-cla -

ma: Pa - re d'im-men-sa ma-jes-tat, Fill

ú-nic ve - ri - ta - ble i a - do - ra - ble, Es-pe-rit Sant,

de-fen- sor. 6. Oh Crist, vós sou el Rei de la glò-ri-a.

7. Vós sou el Fill e - tern del Pa- re. 8. Vós, en fer -

vos ho-me per a-lli-be-rar els ho-mes, no de-fu-gí -

reu d'en-trar en el si de la Ver-ge. 9. Vós, ven-çut

l'a-gu-lló de la mort, o-brí-reu als cre-i-ents el Reg -

ne del cel. 10. Vós se-ieu a la dre - ta de Déu, en la glò -

ri-a del Pa-re. 11. I cre-iem que un di - a re-tor -

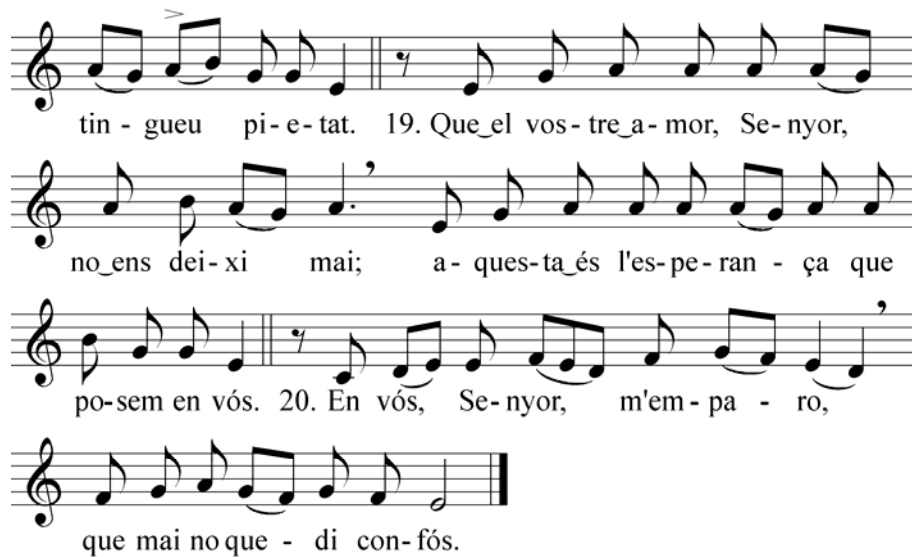
na-reu com a jut-ge. 12. Us de-ma-nem, doncs, que

so-cor-re-gueu els vos - tres ser-vents que heu re-di-mit

256 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

amb la vos-tra sang pre - ci - o - sa. 13. Feu que si -
guem comp-tats en el nom-bre dels vos-tres sants, en
la glò-ri-a e - ter - na. 14. Se-nyor, sal-veu el vos-tre
po - ble i be-ne - ïu la vos - tra he - re - tat.
15. Si-gueu el seu pas - tor, pre-neu - lo sem - pre
als vos - tres bra - ços. 16. Us be - ne - ïm di - a
re - ra di - a i llo-em per sem - pre el vos - tre nom.
17. Se-nyor, dig-neu-vos guar-dar - nos a - vui lliu - res
de pe-cat. 18. Se-nyor, tin-gueu pi-e-tat de nos-al-tres,

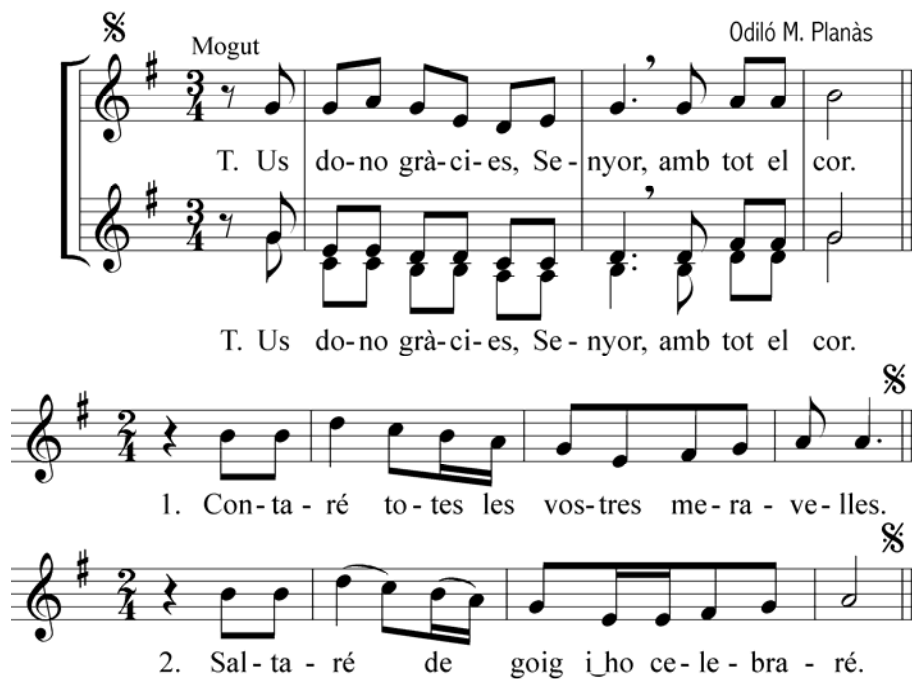

tin - gheu pi - e - tat. 19. Que el vos - tre a - mor, Se - nyor,
no ens dei - xi mai; a - ques - ta és l'es - pe - ran - ça que
po - sem en vós. 20. En vós, Se - nyor, m'em - pa - ro,
que mai no que - di con - fós.

O bé, en gregorià, p. 437

O bé:

Mogut Odiló M. Planàs

T. Us do - no grà - ci - es, Se - nyor, amb tot el cor.
T. Us do - no grà - ci - es, Se - nyor, amb tot el cor.

1. Con - ta - ré to - tes les vos - tres me - ra - ve - lles.
2. Sal - ta - ré de goig i ho ce - le - bra - ré.

258 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

3. Can-ta - ré al vos-tre nom oh Al - tís - sim.

The musical notation is on a single staff in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. It begins with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, a quarter note F#4, a quarter note E4, a quarter note D4, and a quarter note C4. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

I, si els plau de fer-ho, després de la benedicció solemne, el jubilar se'n torna a la sagristia juntament amb l'Abat.

21. Per una monja jubilar tot es fa igual i, a més del bastó que se li dóna o bé en lloc d'això, l'Abadessa li pot posar una corona al cap, tot dient:

Rep el senyal de la corona

que Jesucrist, nostre Senyor, et donarà després d'aquesta vida

com a premi de la fidelitat en el combat, al servei de Déu,

i de totes les teves bones obres.

La jubilar respon:

Amén.

II. RITU D'OBLACIÓ EN LA VIDA REGULAR DE LA COMUNITAT

22. No s'estableix cap ritu per a l'oblació voluntària i lliure d'un cristià en la vida regular d'alguna comunitat de l'Orde Cistercenc; el ritu aquí descrit no és obligatori. En l'ordenament d'un ritu d'aquesta mena, cal evitar tot allò que d'alguna manera pogués disminuir la llibertat de l'oblat en el futur.

23. Després de la deguda prova, el dia fixat, reunits els germans a la sala capitular i havent dit el verset **Que l'ajut de Déu ens acompanyi sempre** o bé un altre, el germà que ha fet la prova es posa al mig i, un cop prosternat, o agenollat, o inclinat, l'Abat li pregunta amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

Què demanes?

Respon:

La misericòrdia de Déu i la vostra.

o amb paraules semblants.

24. Després de la lectura d'un fragment escollit de la Regla i de l'exhortació, l'Abat interroga el germà que ha fet la prova, per comprovar si és lliure en el seu propòsit de fer els camins de Crist seguint el guiatge de l'Evangeli, en la vida regular d'aquest lloc.

Ell hi respon amb aquestes paraules o unes altres de semblants:

Sí, Pare,

amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.

L'Abat l'invita a llegir davant de tots la cèdula de la promesa, escrita per ell mateix, en la qual manifesta la seva pròpia intenció. I el germà així oblat, un cop llegida la cèdula, la firma i la dóna a l'Abat, que el besa.

25. Excepte l'oblat, que s'agenolla al mig, tots es posen drets. L'Abat invita a pregar i, després d'uns moments d'oració en silenci, exposa les intencions peculiars abans de la col·lecta adient; per exemple:

Senyor Jesucrist, Fill del Déu viu, Rei nostre,

que ens veieu congregats en el vostre amor

i donant-vos gràcies d'haver-nos cridat a servir-vos en aquest lloc,

260 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

**sota el mestratge del nostre Pare sant Benet;
supliquem, de la vostra bondat,
que vulgueu vessar el vostre Esperit Sant,
que és Senyor i infon la vida,
sobre el nostre germà N.,
del qual avui, en nom vostre, rebem l'oblació
en la vida regular del nostre monestir.
Us demanem que li concediu, amb l'ajut de la vostra gràcia,
que, sostingut per la caritat fraterna,
us cerqui fidelment amb una felix perseverança,
tant en l'adversitat com en la prosperitat,
i que, segur de l'esperança de la vostra recompensa,
amb el cor eixamplat i en la inefable dolcesa de l'amor,
de dia en dia pugui servir-vos amb goig.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

O bé, tots plegats, diuen el parenostre amb la doxologia.

I, un cop cantat el salm 132 amb l'antífona **Que n'és, de bo i agradable, viure tots junts els germans** (p. 252) o bé un altre cant o himne adient, l'Abat beneeix:

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

O bé:

**Que us beneixi Déu totpoderós,
Pare, Fill † i Esperit Sant.**

Tothom respon:

Amén.

26. Si mai les circumstàncies demanen que el ritu d'oblació es faci dintre la Missa, el nou oblat no posa la cèdula sobre l'altar, com es fa el dia d'una professió, sinó que la dóna a l'Abat. És molt recomanable, tal com diu el n. 49 de l'Ordenament general del Missal, que porti a l'altar les ofrenes per a l'Eucaristia.

NOTES

FONTS PRINCIPALS I LES SEVES SIGLES

Coll. *Collectaneum*, Cistercii post annum 1175 exaratum: MS. DIJON 114, *Bibliothèque Publique Municipale*.

E.O. *Ecclesiastica Officia*. ed. D. CHOISSELET i P. VERNET, segons les edicions dels manuscrits 114 de la Biblioteca Pública de Dijon per Ph. Guignard, *Les monuments primitifs de la Règle cistercienne*, Dijon 1878, i també 31 de la Biblioteca de Laibach per C. NOSCHITZKA en *Analecta S.O.Cist.* 6, 1950, pp. 1-124, i 1711 de la Biblioteca Comunal de Trento per B. GRIESSER en *Analecta S.O.Cist.* 12, 1956, pp. 153-288.

R.P.R. *Ritual de la professió religiosa*.

R.B. *Regla de sant Benet*, ed. S.C. 181-182.

R.C. *Ritual cistercenc*, 1689, ed. Lerins 1892 i Westmalle 1949.

1. *R.B.* 58, 1-16. Així ho feren els monjos cistercencs des del començament; efectivament, al segle XVII, el Breviari i el Ritual Cistercenc descriuen tal petició sigui a l'ingrés, sigui al segon o al vuitè i al dotzè mes.

2. *R.B.* 58, 24-28.

3. Cf. VEILLEUX Armand, O.C.S.O., *La liturgie dans le cénobitisme pachômien au quatrième siècle*, *Studia Anselmiana* 57, Roma 1968, 198-225. Cf. també CASSIEN Jean, *Institutions cénobitiques*, IV, 5-7. 36, ed. S.C. 109, 126-131. 176-179. S. *Dionysii Areopagitæ opera*, *De ecclesiastica ierarchia*, VI, en *P.L.* 122, 1102C i 1103B; íd. en RAFFIN Pierre, *Les rituels orientaux de la profession monastique*, Bellefontaine 1969, 22-24. ANDRIEU Michel, *Le Pontifical romain au Moyen-Age*, tom I, *Le Pontifical romain au XIIIe siècle*, Apèndix VII, 1, p. 295 (= *Ordo Cassinensis*).

4. *Coll.* fH 147 rH, c. 2.

5. *E.O.* 102, 13; *R.C.* VI, I.

6. *R.C.* VI, II, 17.

7. *Costum adquiririt*.

262 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

8. Cf. *R.P.R.* I, 1...5 i II, 1..5.

9. *R.P.R.* I, 4 i II, 4.

10. Verset habitual o benedicció usats des del començament de l'Orde per començar el capítol diari. *Coll.* fH 151 rH, c. 2; *E.O.* 102, 3. 7; *R.C.* VI, I, 1.

11. *R.C.* VI, I, 1.

12. *R.P.R.* I, 7, però en singular, i II, 7.

13. *R.P.R.* I, 8 i II, 8.

14. *R.P.R.* I, 7 i II, 7.

15. Cf. *R.B.* Pròleg 21.

16. Cf. *R.B.* 1, 2.

17. *R.B.* Pròleg 3.

18. *R.C.* VI, I, 1.

19. *R.P.R.* I, 8, en singular, i II, 8.

20. Aquest **Amén** és l'assentiment dels germans.

21. Cf. *R.B.* Pròleg 4 i 41.

22. *R.C.* VI, I, 10, canviades algunes paraules.

23. *R.P.R.* I, 12, en singular.

24. Verset habitual al final del capítol: *E.O.* 70, 86-87.

25. 2 Te 3, 5.

26. 1 Tm 1, 17.

27. A la sala capitular, segons el costum de l'Orde. En unió amb alguna Hora de l'Ofici diví o bé dintre la Missa, segons el *R.P.R.*, amb la intenció, però, que "dintre la Missa" es reservi preferentment per a la professió solemne.

28. Cf. *R.P.R.* I, 25 i II, 28.

29. *R.P.R.* I, 27, en singular, i II, 30.

30. Cf. *R.B.* 58, 17.

31. Cf. *R.P.R.* I, 57.

- 32.** Cf. *R.P.R.* II, 63.
- 33.** La forma tradicional usual del *R.C.* VI, II, 4 s'ha d'adaptar a les diverses circumstàncies actuals, ja sigui conforme al Codi de Dret Canònic ja sigui segons el costum propi de l'Orde, o de la Congregació, o del Monestir.
- 34.** Ús de l'Orde: cf. *Usus conversorum*, MS. DIJON 114, 13, 2, ed. GUIGNARD Ph., *Les monuments primitifs de la Règle cistercienne*, Darantière, Dijon 1878, 285, i *R.C.* VI, VI, 6.
- 35.** *R.C.* VI, VI, 4.
- 36.** *Liber sacramentorum gellonensis*, *C.C.L.* CLIX, 395, Missa monachorum 2583. *R.C.* VI, II, 18. En singular.
- 37.** *R.P.R.* I, 29, canviades les paraules *evangelica ... contendunt per vitam ... contendit*, en singular, i II, 32.
- 38.** *R.P.R.* I, 142. En singular.
- 39.** En ús en la benedicció de la corona: *Coll.* fH 149 rH, c. 1, i *R.C.* VIII, VII, 8.
- 40.** *R.P.R.* I, 31; *Breviarium cisterciense*, Comú d'un màrtir a Vigílies.
- 41.** *R.P.R.* I, 32.
- 42.** *R.P.R.* I, 40 i II, 43.
- 43.** *R.P.R.* I, 41 i II, 44.
- 44.** Cf. *R.B.* 58, 14 i *R.C.* VI, II, 2.
- 45.** Cf. *R.C.* VI, I, 1 i VI, II, 2.
- 46.** *E.O.* 102, 24.
- 47.** Cf. Advertiments previs, nn. 8-10.
- 48.** Cf. *R.P.R.* I, 43.
- 49.** Cf. *R.P.R.* I, 53 i II, 58.
- 50.** *R.C.* VI, II, 6. Però tanmateix el qui ha de professar està dret, a fi que no hi hagi el mateix gest, és a dir la prostració de tot el cos, en la mateixa acció litúrgica amb dues interpretacions diferents (és a dir per a la petició i per a la benedicció o consagració).

264 - Ritual de l'admissió de germans i germanes

51. Cf. *R.P.R.* I, 55 i II 60, i també *R.B.* 58, 7. 16.

52. *R.C.* VI, II, 7.

53. *Cæremoniale Episcoporum*, ed. Vaticana 1984, 756.

54. *R.B.* 4.

55. *R.P.R.* I, 60. En singular.

56. Cf. *Cæremoniale Episcoporum*, 758. En el ritu de professió cistercenc mai no tingueren lloc les lletanies dels sants. Tanmateix hi ha una lletania breu que és seguida per una oració en silenci. Per tant es posen a lliure elecció o bé una oració en silenci o bé el cant de les lletanies, però en ambdós casos amb una invitació i una col·lecta.

57. En les lletanies següents (cf. *R.P.R.* I, 62) s'afegeixen les invocacions i les peticions de costum tal com al Breviari cistercenc; s'hi afegeixen també S. Escolàstica i la B. Maria Gabriela; l'última petició s'amplifica segons *R.B.* Pròleg 45.

58. *R.P.R.* I, 63 i II, 68. En singular.

59. *Cæremoniale Episcoporum*, ed. Vaticana 1984, 760.

60. Cf. *Coll.* fH 149 rH, c. 1 i *R.C.* VI, II, 4, amb les adaptacions jurídicament necessàries.

61. *R.B.* 58, 20; *Coll.* fH 149 rH, c. 1; *E.O.* 102, 26-27; *R.C.* VI, II, 10; *R.P.R.* I, 65.

62. *R.B.* 58, 21-22; *Coll.* fH 149 rH, c. 1; *E.O.* 102, 30; *R.C.* VI, II, 11.

63. *R.B.* 58, 23; *E.O.* 102, 32-36; *R.C.* VI, II, 13 i IV, 5. En *R.B.* i *E.O.* hi ha només l'oració de petició, les fórmules i el bes segons *R.C.*

64. *Cæremoniale Episcoporum*, 762.

65. Invocació de les tres persones de la Santíssima Trinitat: *Coll.* fH 149 rH, c. 1 i 2; *R.C.* VI, II, 15; però, a petició de la S. Congregació per al culte diví, segons el text aprovat per a la Congregació benedictina de Solesmes.

66. Amb la conclusió breu i la resposta **Amén**.

67. *R.P.R.* I, 67. En singular.

68. *R.P.R.* I, 143. En singular.

69. *Coll.* fH 149 rH, c. 2; *E.O.* 102, 43; *R.C.* VI, II, 17.

- 70.** S'afegeix l'última part de l'apologia omesa que hi ha en *Coll.* fH 149 rH, c. 1, i en *R.C.* VI, II, 15.
- 71.** Cf. *Coll.* fH 149 rH, c. 2, i *R.C.* VI, II, 16 per a la benedicció de la cogulla.
- 72.** Cf. *R.P.R.* I, 70.
- 73.** *R.P.R.* I, 73 i 76, també II, 80 i 83.
- 74.** *R.B.* 58, 29.
- 75.** *R. C.* VI, II, 20.
- 76.** *C.I.C.* 535, 2.
- 77.** Cf. *R.C.* VI, VII, 2-3.
- 78.** Cf. *R.C.* VI, VII, 4, amb les adaptacions jurídicament necessàries. També té molta importància la fórmula de professió dels fundadors de Cister: "*Illam vero professionem quam feci in praesentia vestra in molismensi Monasterio eandem professionem et stabilitatem confirmo coram Deo et Sanctis eius, in manu vestra, me servaturum in hoc loco qui vocatur Novum Monasterium, sub oboedientia vestra et successorum vestrorum, vobis regulariter substituendorum*", en J. BOUTON i J-B. VAN DAMME, *Les plus anciens textes de Cîteaux, Achel* (Bèlgica) 1974, 86.
- 79.** Cf. *Libellus diffinitionum (1237-1257)*, Dist. II, 5. *De probatione et professione monachi alterius ordinis*: "*Monachus alterius ordinis in aliquo monasterio ordinis nostri receptus, si benedictus non est, in cella novitiorum sit per annum et eodem ordine quo novitius benedicatur. Si autem benedictus fuerit, statim detur ei cuculla. Completis autem ad minus IVor mensibus, postea ad nutum abbatis in capitulo petitionem faciat de professione facienda in ecclesia, sicut novitius monachus professionem suam legens, super altare offerat, nichil amplius faciens.*" en B. LUCET, *Les codifications cisterciennes de 1237 et 1257*, ed. C.N.R.S., París 1977, 214. Però amb tot, en el present ritual, la cèdula no es posa sobre l'altar, perquè hi ha una sola professió de vida monàstica, encara que es faci canvi d'estabilitat.
- 80.** Cf. *R.C.* VI, VII, 6.
- 81.** *R.P.R.* II, 12. En singular.
- 82.** *R.P.R.* II, 36.

83. R.C. VI, IV.

84. E.O., versió en llatí per a les monges, MS. DIJON 352, *Bibliothèque Publique Municipale*, ed. Ph. GUIGNARD, *Les monuments primitifs de la Règle cistercienne*, Darentière, Dijon 1878, 524, línia 25: "... li abesse qui doit estre au diestre cor del autel ..." = l'abadessa que ha d'estar al costat (corn) dret de l'altar.

85. R.P.R. II, 65. En singular.

86. Segons l'estatut 14 del Capítol general de 1573: *In qua quidem benedictione et vocali professione abbatis benedictentis nomen nomini abbatissæ præponetur*, la forma de la professió d'una monja en el *Rituel François pour les religieuses de l'Ordre de Cisteaux*, París 1715, VI, II, 6, és aquesta: "...in præsentia Domni N. de N. abbatis necnon Domnæ N. Abbatissæ". En el nostre temps, no tan sols es considera millor posar en primer lloc el nom de l'Abadessa que rep la professió i en segon lloc el nom d'aquell en presència del qual la monja fa la professió, sinó que no es veu necessària la menció del sacerdot celebrant.

87. R.P.R. II, 72. En singular.

88. R.P.R. II, 159. En singular.

89. Cf. Ph. GUIGNARD, *o.c.* més amunt, 525, línies 12-19. En aquell temps, de fet la vestició pròpia entre les monges era la imposició del nou vel amb la fórmula **Induat te** ...: "...li priestres beneira le voil ... Donc ostera il voil meeme que li novisce a sur son chief ... et donc li metera le voil noviel sor le chief et dira **Induat te** ...". Cf. també R.C. VI, IV, 7-8.

90. R.P.R. II, 77 b.

91. Cf. R.P.R., *Advertiments previs* 7.

92. *Missal* i R.P.R. *Apèndix*.

93. *Missal*, En el XXV o L aniversari de la professió religiosa.

94. R.P.R. *Advertiments previs* 9-10 i *Renovació dels vots* 83.

95. Cf. *Ordo in 25º anniversario professionis religiosæ*, O.Cist. 1966.

96. R.P.R. I, 85. En singular.

97. Cf. R.P.R. II, 92. En singular.

98. *Cæremoniale Sacri Iubilæi professionis religiosæ secundum usum Cisterciensium* Westmalle (Bèlgica) 1952, 8, 11 i 12. S'han tret molts altres

elements d'aquest mateix cerimonial en el present ritual.

99. Joan CASSIÀ, *Institucions cenobítiques* I, 8, ed. S.C. 109, 48-49.

100. *Graduale*, Comú de la dedicació d'una església.

RITUAL D'EXÈQUIES

ADVERTIMENTS PREVIS

1. L'Església celebra amb confiança el misteri pasqual de Crist en les exèquies dels seus fills, perquè aquells que pel baptisme van formar un sol cos amb Crist mort i ressuscitat, passin amb ell de la mort a la vida, un cop purificada la seva ànima i rebuts al cel amb els sants i escollits, mentre el seu cos espera que es compleixi la nostra esperança feliç de la manifestació de Crist i de la resurrecció dels morts.

Per això l'Església ofereix pels difunts el sacrifici eucarístic de la Pasqua de Crist i fa pregàries i sufragis per ells, en la comunió de tots els membres de Crist, perquè obtinguin per a uns l'auxili espiritual que necessiten i donin als altres el consol de l'esperança.

2. En la celebració de les exèquies dels seus germans, els monjos cistercencs, com tots els cristians, procuraran refermar l'esperança de la vida eterna, sense però ignorar o deixar de banda la mentalitat i la manera de fer dels homes del seu temps i del seu país pel que fa als difunts. Allò que hi trobin de bo, ho acceptaran de grat, però allò que sembli contradir l'Evangeli procuraran transformar-ho, de manera que les exèquies cristianes manifestin la fe pasqual i traspuïn el veritable esperit evangèlic.

3. Defugint certament tota vana ostentació, és convenient honorar els cossos dels fidels difunts, que han estat temple de l'Esperit Sant. Per això val la pena, almenys en els moments principals entre la mort i la sepultura, de refermar la fe en la vida eterna i fer pregàries i sufragis.

Els moments més importants, segons la tradició de la família cistercenca, podem dir que són aquests:

- a) la processó de trasllat del cos del difunt a l'església del monestir;
- b) la vetlla vora el cos del difunt;
- c) el sacrifici eucarístic;
- d) la darrera recomanació i comiat;
- e) la processó cap al cementiri;
- f) l'enterrament;
- g) les pregàries finals.

4. Ocorreguda la mort, observades les lleis de la pròpia nació i arreglat convenientment el cos, aquest, si no ho impedeix algun motiu especial, és portat al lloc de vetllar-lo, l'església del monestir o un altre indret apropiat, i de seguida comença la vetlla.

5. La vetlla vora el cos del germà difunt consisteix en una oració contínua que consta de diferents elements, això és:

- a) la Litúrgia de les Hores, sigui la pròpia d'aquell dia, sigui l'Ofici de difunts si ho permet el dia litúrgic, sigui amb algunes parts escollides;
- b) la recitació dels salms, intercalant-hi lectures i oracions;
- c) la celebració de la missa, tant la de després de tenir notícia de la mort com l'exequial.

Quan l'Ofici de difunts de la Litúrgia de les Hores no es pot fer, en comptes d'aquest Ofici faran, en presència o en absència del cadàver, abans o immediatament després de l'enterrament, una vetlla o una celebració de la Paraula.

6. Després de la missa exequial es fa a l'església el ritu de la darrera recomanació i comiat, al qual pot assistir tota la comunitat cristiana.

Amb aquest ritu no es vol significar una purificació del difunt —la qual més aviat la realitza el sacrifici eucarístic— sinó que es dóna el darrer comiat, amb el qual la comunitat cristiana i monàstica saluda un dels seus membres abans que se n'emportin el cos o sigui sepultat. Tot i que en la mort sempre es produeix alguna separació, els cristians, que com a membres de Crist són una sola cosa en Crist, ni la mateixa mort no els pot mai separar.¹

Així doncs, introdueix i explica aquest ritu la invitació del sacerdot, seguida d'uns moments de silenci, de l'aspersió i encensament, i del cant de comiat. Aquest, de text adient i melodia escaient, no solament és preferible que el cantí tothom, sinó que tothom ha de comprendre que es tracta del punt culminant de tot el ritu.

També l'aspersió, amb què es recorda l'entrada a la vida eterna mitjançant el baptisme, i l'encensament, amb què s'honora el cos del difunt, indubtablement temple de l'Esperit Sant, els podem considerar senyals de comiat.

El ritu de la darrera recomanació i comiat no es pot fer si no és en la mateixa celebració exequial, en presència del cadàver.

7. Al ritu de la darrera recomanació i comiat del difunt, al qual pot assistir tota la comunitat cristiana, segueix la processó cap al cementiri, en la qual

poden prendre part, juntament amb la comunitat monàstica, els familiars del difunt i els hostes que hi hagi.

Aquesta processó simbolitza el pas del mar Roig i la sortida d'Egipte, quan el poble hebreu va emprendre el camí cap a la terra promesa, així com la Pasqua de Crist, que és el seu pas, per la mort, cap al Pare. El mateix cementiri prefigura aquell lloc de repòs, de llum i de pau, el paradís, enmig del qual sobresurt l'arbre de la vida.

8. Després de la benedicció del sepulcre, l'Abat porta a cap la inhumació, com un retorn del difunt a l'argila de què Déu va formar l'home, en l'esperança de la resurrecció, amb les accions d'aspergir, encensar i tirar terra.

9. Després es fan les pregàries finals, com una solemne pregària dels fidels i una súplica en forma de lletania, que s'acaba amb l'oració del sacerdot.

10. Tot i que en aquest Ritual es descriuen les exèquies típiques de la tradició cistercenca, és possible que en alguna nació o regió el Capítol de la Congregació o la Conferència regional, tenint esment de les necessitats particulars, es pronunciï sobre si els costums locals reconeguts per la Conferència Episcopal es poden admetre o s'han de posar en pràctica.

11. En qualsevol celebració pels difunts, tant exequial com també ordinària, es dóna molta importància a les lectures de la Paraula de Déu, que proclamen el misteri pasqual, renoven l'esperança en el Regne de Déu on serem aplegats, ensenyen a tenir pietat amb els difunts i exhorten contínuament amb el testimoni de la vida cristiana.

12. En els Oficis de difunts l'Església, per expressar el dolor i fomentar eficaçment la fe, recorre sobretot a l'oració dels salms. En totes les altres cerimònies, tingui's ben present tant «l'afecte suau i viu de la sagrada Escriptura» com l'esperit litúrgic.²

13. En les seves pregàries la comunitat cristiana professa la seva fe i intercedeix piadosament pels difunts, perquè Déu els concedeixi la seva benaurança. També prega pels parents dels difunts, perquè en el dolor experimentin el consol de la fe.

14. Per bé que l'Església prefereix el costum d'enterrar els morts, tal com

nostre Senyor mateix va voler ser sepultat, si en algun lloc alguna vegada, exigint-ho les circumstàncies, es fa necessària la incineració del cadàver, disposin els ritus exequials d'acord amb allò que estableix la Santa Seu.

Els ritus que es fan al sepulcre, en aquest cas es poden fer en el mateix edifici crematori, essent-hi presents l'Abat i alguns germans.

DEURES I SERVEIS EN RELACIÓ AMB ELS DIFUNTS

15. Tingui present l'Abat (o el sacerdot capellà), quan en la litúrgia exequial encomana a Déu els difunts, que a més té el deure de desvetllar l'esperança dels presents, i fomentar la fe en el misteri pasqual i la resurrecció dels morts, oferint el piadós sentiment de la Mare Església i el consol de la fe de tal manera, que els creients en tinguin reconfort i als qui estan desconsolats no els causi estranyesa. Tingui especialment en consideració aquells que assisteixen a les celebracions litúrgiques i escolten l'Evangeli en ocasió de les exèquies, no catòlics o catòlics que no participen mai, o quasi mai, en l'Eucaristia, o que fins i tot sembla que han abandonat la fe. Per a tots és servidor de l'Evangeli de Crist.

16. En els monestirs de monges, si no hi ha sacerdot,³ pertoca de fer-ho tot a l'Abadessa, excepte la Missa.

ADAPTACIONS A FER

17. Correspon al Capítol de la Congregació o a la Conferència regional determinar les adaptacions necessàries, que han de ser confirmades per la Santa Seu, com per exemple:

- a) Preparar les traduccions dels textos, de manera que veritablement s'ajustin al caràcter de les vàries llengües i cultures, afegint-hi, quan sembli oportú, melodies aptes per al cant.
- b) Sempre que aquest Ritual presenta diverses fórmules de lliure elecció, afegir-n'hi d'altres de semblants (d'acord amb la norma d) que ve a continuació).
- c) Si en algun lloc ho aconsellen motius pastorals, establir que es puguin ometre l'aspersió i l'encensament, o que es puguin substituir per un altre ritu.
- d) En les edicions dels llibres litúrgics a cura del Capítol de la Congregació o de la Conferència regional, ordenar el material com es cregui més convenient per a l'ús pastoral, de manera, però, que no s'ometi res

del que porta aquesta edició típica.

Si semblés oportú afegir-hi rúbriques o textos, cal que es distingeixin de les rúbriques i textos d'aquest Ritual mitjançant algun senyal adient o per la disposició tipogràfica.

18. El ritu que aquí presentem és descrit de manera que es pugui desenrotllar sense complicacions. Amb tot, oferim abundància de textos per quan convingui. Així, per exemple:

- a) Tots els textos, en general, es poden canviar per altres, per adaptar-se millor a les circumstàncies de cada celebració.
- b) Alguns elements es proposen no pas obligatòriament, sinó perquè es puguin fer lliurement si es vol, com per exemple l'oració pels afligits.
- c) Sempre que un salm dels indicats o dels aconsellables per motius litúrgics pugui oferir dificultats pastorals, se'n pot escollir un altre d'adequat. És més, en els mateixos salms, es poden ometre aquells versets que semblin poc apropiats des del punt de vista pastoral.
- d) En les oracions, es poden ometre les línies incloses entre parèntesis.

NOTES

1. Cf. Simeó de Tessalònica, *De ordine sepulturæ*: P.G. 155, 685 B.
2. Concili Vaticà II, Const. de S. Litúrgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 24.
3. *Rituale Romanum, Ordo Exsequiarum*, n. 19.

PRIMERA PART

PER ALS MONESTIRS DE MONJOS

CAPÍTOL PRIMER VETLLA VORA EL DIFUNT

TRASLLAT DEL COS A L'ESGLÉSIA

1. Ocorreguda la mort, l'infermer i els qui l'ajuden preparen el cos del difunt, el qual, vestit amb l'hàbit regular i amb la caputxa posada, és col·locat sobre el fèretre;¹ si era sacerdot, pot portar l'estola al voltant del coll i caient-li sobre el pit, i si era diaca, l'estola de través. I així el porten a la capella de la infermeria o bé a un altre lloc escaient on els germans puguin congregar-se.

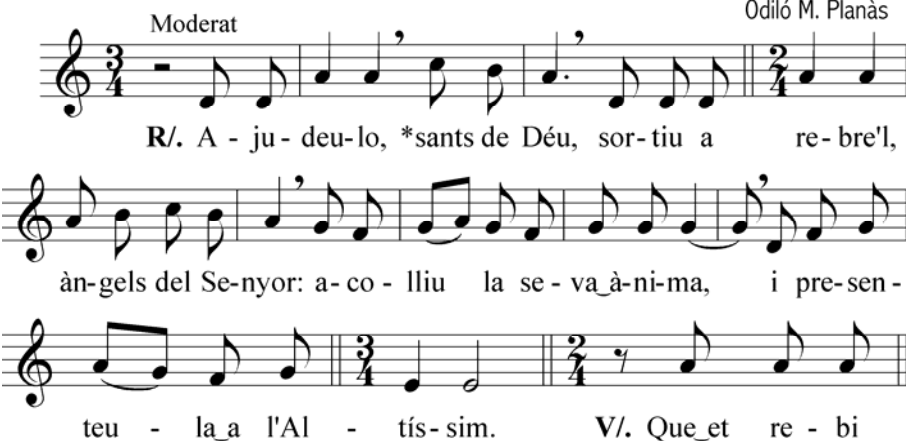
Si no es poden reunir de seguida, hi haurà alguns germans per vetllar el difunt resant salms, intercalant-hi, si es vol, lectures i oracions de les de l'Apèndix.

2. A l'hora convenient, havent tocat com de costum la campana, amb el cos allà present i al voltant d'ell els germans, l'Abat, portant l'estola morada sobre la cogulla, s'està dret prop del difunt, tenint al costat els germans que porten l'aigua beneïta, l'encenser i el llibre.² Un germà, portant el ciri pasqual o la creu, s'està als peus del difunt.

Si abans, en expirar, no s'ha cantat, primer poden cantar el responsori:³

51

Moderat Odiló M. Planàs

R/. A - ju - deu-lo, *sants de Déu, sor-tiu a re-bre'l,
àn-gels del Se-nyor: a-co - lliu la se - va à-ni-ma, i pre-sen-
teu - la a l'Al - tís-sim. V/. Que et re - bi

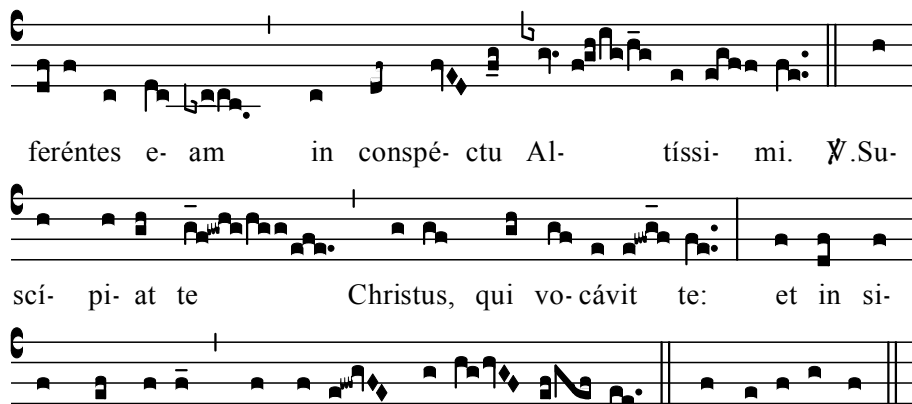
Crist, que t'ha cri - dat i que els àn - gels et por - tin al
 si d'A - bra - ham. R/. A - co - lliu la se -
 va à - ni - ma, i pre - sen - teu - la a l'Al -
 tís - sim. V/. Do - neu - li, Se - nyor, el re - pòs e -
 tern, i que la llum per - pè - tu - a l'il - lu - mi - ni.
 R/. A - co - lliu la se - va à - ni - ma, i pre - sen -
 teu - la a l'Al - tís - sim.

O bé:

R. IV

Subve - ní - te* Sancti De - i, occúr - ri - te án -
 ge - li Dómi - ni:* Susci - pi - éntes ánimam e - ius: Of -

276 - Ritual d'exèquies

feréntes e- am in conspé- ctu Al- tíssi- mi. $\forall$ .Su-
scí- pi- at te Christus, qui vo- cávit te: et in si-
num Abrahæ ánge- li dedú- cant te.* Susci- pi- éntes.

O un altre cant apropiat.

3. Llavors, un cop saludats com cal els germans, si el ciri pasqual no estigués ja encès, l'Abat el pot encendre, tot dient per exemple:

**Crist, que ens ha cridat de les tenebres
a la seva llum admirable,
duguí el nostre germà a aquella ciutat
que no necessita que la il·luminin el sol o la lluna,
perquè la glòria de Déu l'omple de claror
i l'Anyell li fa llum.**

I aspergeix aigua beneïda com si fes una creu sobre el cos, en silenci o bé dient:

**Tots els qui hem estat batejats en Jesucrist
hem estat submergits en la seva mort.
I si nosaltres hem estat plantats vora d'ell
per aquesta mort semblant a la seva,
també hem de ser-ho per la resurrecció.**

A continuació, passant tot al voltant del fèretre, pot no solament aspergir el cos del germà difunt, sinó també encensar-lo.⁴

4. L'Abat invita a pregar i, després d'uns moments de silenci, diu:

**Oh Déu,
només vós podeu ajudar-nos després de la mort;
feu que el vostre servent,**

**lliure ja dels lligams terrenals,
participi per sempre de la vostra redempció.
Per Crist Senyor nostre.⁵**

O bé:

**Acolliu, Senyor, el vostre servent N.,
que heu cridat d'aquest món a vós,
i feu que, alliberat de tots els seus pecats,
tingui el goig del repòs i de la llum eterna,
i ressusciti gloriós
entre els vostres sants i escollits.
Per Crist Senyor nostre.⁶**

O bé alguna altra de les pregàries de més avall, n. 6.

Tothom:

Amén.

5. El cantor entona el salm 129 (p. 394 o 395) o un altre (com el 114 (p. 391 o 392), 115, 120 (p. 393), 121)⁷ amb alguna antífona, o bé el responso-ri:⁸

Moderadament mogut Odiló M. Planàs

R/. A - lli - be - reu - nos, Se - nyor, *del po - der de la
mort. Vós o - brí - reu les por - tes del pa - ís dels
morts i el vi - si - tà - reu i els do - nà - reu la vos - tra
llum, per - què us ve - ies - sin els qui so - fri - en la

278 - Ritual d'exèquies

pe - na de la fos - cor. V/. Do - neu - li, Se -
(-los,)

nyor, el re - pòs e - tern i que la llum per -

pè - tu - a l'il - lu - mi - ni. R/. Do -
(els il-)

neu - li, Se - nyor, el re - pòs en el lloc del per - dó.
(-los,)

O bé:

54

Libe - ra me,* Dó - mine, de vi - is inférni,

qui portas áere - as confre - gí - sti: et vi - si - tá -

sti inférnum, et dedísti e - is lu - men, ut vi -

dé - rent te:* Qui e - rant in pœ - nis tene -

brá- rum *Ps.* Clamántes et di- céntes:

Adve- ní- sti, Redémptor no- ster.* Qui e- rant.

O un altre responsori. S'organitza la processó cap al lloc de la vetlla, sigui l'església o bé un altre indret més oportú. Comença a passar, primerament, el germà que porta el ciri; el segueixen els germans per ordre, els joves al davant i després els més grans, i darrere de tots, després del fèretre, l'Abat amb bàcul, acompanyat dels ajudants.⁹

A l'església posen el cos al mig del cor, de cara a l'orient, o sigui, mirant cap a l'altar. Si ho creuen convenient, es pot seguir el costum més recent de posar el ministre ordenat mirant cap al poble.¹⁰

6. Un cop acabat el cant, i havent deixat el ciri sobre el candeler, a la capçalera del difunt, quan ho indiqui amb algunes paraules l'Abat es farà una lectura breu o una lectura llarga, de les que hi ha a l'Apèndix, o una altra lectura bíblica. Després d'uns moments de silenci, l'Abat invita els presents a pregar.

Primer es pot fer una lletania breu, per exemple:

Rebeu, Senyor, el vostre servent en la vostra felïç companyia.

R/. Senyor, tingueu pietat.

Concediu-li el repòs i el Regne, és a dir, la Jerusalem celestial. R/.

Col·loqueu-lo al costat dels vostres patriarques, Abraham, Isaac i Jacob. R/.

Que tingui part en la primera resurrecció, ressuscitant amb els sants. R/.

Que juntament amb ells recobri el cos el dia de la resurrecció. R/.

Que arribi a la dreta del Pare, amb els que Déu ha beneït. R/.

I que frueixi de la vida eterna, a l'aplec dels justos.¹¹ R/.

A la qual segueix la col·lecta:

Us encomanem, Senyor, el vostre servent,

per amor al qual vau baixar bondadosament a la terra;

ara que, per voler vostre,

**deixa aquesta existència
tan precària i poc segura,
doneu-li la vida i l'alegria del cel,
oh Salvador del món, que viviu i regneu pels segles dels segles.¹²**

O bé, si abans (vegeu el n. 4) no s'ha dit:
**Acolliu, Senyor, el vostre servent N.,
que heu cridat d'aquest món a vós,
i feu que, alliberat de tots els pecats,
tingui el goig del repòs i de la llum eterna,
i ressusciti gloriós
amb els vostres sants i escollits.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:
**Senyor, escolteu les pregàries
dels qui imploren la vostra misericòrdia
pel vostre servent N.,
que heu cridat d'aquest món a vós.
Porteu-lo al lloc de la llum i de la pau,
perquè frueixi de la companyia dels vostres sants.
Per Crist Senyor nostre.¹³**

Que pot anar seguida, o fins i tot precedida, de la següent oració pels afluïts:

**Pare de misericòrdia i Déu de tot consol,
que ens estimeu amb un amor etern
i canvieu la foscor de la mort en l'albada de la vida,
mireu l'afflicció dels vostres servents.
(Sigueu, Senyor, el nostre refugi i la nostra fortalesa,
per tal que, d'aquestes tenebres de dolor i del plor,
ens elevem a la llum i a la pau de la vostra presència.)
I ja que el vostre Fill i Senyor nostre
tot morint destruï la mort
i ressuscitant ens tornà la vida,
concediu-nos de tendir cap a ell de tal manera
que, acabat el curs d'aquesta vida mortal,
puguem reunir-nos un dia amb els germans,
allà on vós eixugareu totes les llàgrimes.
Per Crist Senyor nostre.¹⁴**

O una altra de les indicades a l'Apèndix.

Tothom:

Amén.

7. Llavors l'Abat pot acomiadar la comunitat, dient per exemple:

**Anem-nos-en en pau,
i recordem el nostre germà difunt.**

Acabada així la recomanació, el ciri continuarà encès a la capçalera del difunt, i l'aigua beneïta amb el salpasser es deixa als seus peus.¹⁵

8. Si immediatament després de dipositar el cos del difunt a l'església s'hagués de celebrar alguna hora de l'Ofici diví, i no fos cap dia dels inclosos a la Taula de precedència, llavors, després de la processó amb el seu cant, i omès el vers **Sigueu amb nosaltres, Déu nostre**, de seguida es canta l'himne, i després de la salmòdia es fan la lectura i l'oració, tal com s'indica més amunt en el n. 6.

Però si un cop dipositat el cos a l'església segueix immediatament la missa exequial, el cant de la processó ja fa de cant d'entrada.¹⁶

Si, a causa d'alguna celebració, no sembla escaient que el cos del difunt estigui en el cor, el poden traslladar a un altre indret de l'església o bé a la sala capitular, o a un altre lloc apropiat.

VIGÍLIES O ORACIÓ CONTÍNUA VORA EL COS DEL DIFUNT

9. D'acord amb el costum tradicional, en la mesura que es pugui, els germans pregaran ininterrompudament pel difunt, i no deixaran sol el seu cos.¹⁷ Quan la comunitat no celebra en el cor, aquesta vetlla de pregària contínua es fa sobretot amb la recitació del Salteri, intercalant-hi lectures bíbliques escollides i oracions consagrades per l'ús, que mouen el cor del qui vetlla (dels qui vetllen) a pregar pel germà difunt, o també pregant en silenci.

10. Excepció feta dels diumenges, de les solemnitats, de les festes del Senyor inscrites al Calendari general, de les fèries de Quaresma i de la Setmana Santa, dels dies compresos dintre les octaves de Pasqua i de Nadal, així com de les fèries que van del 17 al 24 de desembre, inclusivament, en lloc de l'Ofici del dia, escau de celebrar l'Ofici de difunts tot sencer, una vegada, pel germà que ha mort; però els altres dies solament en part, abans de

l'enterrament; és a dir, només les Vigílies nocturnes, les Laudes i les Vespres, en les quals llavors es diuen d'aquest ofici: l'antífona de l'invitatori, l'himne, tant la segona lectura, de les obres dels Pares o dels escriptors eclesiàstics, com la lectura breu amb el seu responsori, les antífoes per al Càntic de Zacaries i per al Càntic de Maria, les pregàries i l'oració final.¹⁸

11. Si no se celebra l'Ofici de difunts, sencer o en part, en una hora escament tindran una celebració de la paraula de Déu, presidida per l'Abat, però no immediatament abans de la missa de difunts, per no afeixugar massa el ritu i perquè no sembli que es duplica la litúrgia de la paraula.¹⁹ Aquesta celebració es pot fer unida a les Completes.

Hi pot haver lectures bíbliques i patrístiques que expliquin i estimulin el sentit cristià de la mort, amb cants entremig, sobretot del text dels Salms o de l'Ofici de difunts.

12. Aquesta celebració es pot estructurar tal com segueix: dita la monició introductòria, després de la salmòdia es fa la lectura bíblica, si es vol amb responsori. Després d'uns moments de silenci, es fa la lectura segona, de les obres dels Pares o escriptors eclesiàstics; en lloc d'aquesta lectura l'Abat o un altre sacerdot pot adreçar la paraula als presents. També es pot fer una lectura després de cada salm, de forma que després de l'Antic Testament segueixi el Nou, i al final l'Evangelí. Tota la celebració es pot concloure amb la pregària universal o dels fidels i el parenostre, o amb alguna oració adequada.

13. Quan aquesta celebració es té a l'hora de completes, es pot disposar així:

—Verset introductori **Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.**

—Himne adient, a triar.

—Salmòdia, per a la qual, en lloc dels salms que diu la Regla, se'n poden escollir altres.

—Lectura bíblica llarga, amb responsori després d'uns moments de silenci.

—Una altra lectura bíblica o dels Pares i escriptors eclesiàstics, o bé una al·locució.

—Càntic evangèlic de Simeó **Ara, Senyor.**

—Lletania [**Senyor, tingueu pietat. Crist, tingueu pietat. Senyor, tingueu pietat.**].

—Oració.

—Benedicció.

—Antífona de la Mare de Déu **Salve, Regina.**

MISSA EXEQUIAL

14. La missa exequial es pot celebrar qualsevol dia, llevat de les solemnitats de precepte, el Dijous Sant, el Tríduum pasqual i els diumenges d'Advent, de Quaresma i de Pasqua.²⁰

Després de l'evangeli faci's una breu homilia, excloent-ne qualsevol mena d'elogi fúnebre. Acabada l'homilia es fa la pregària universal. Es recomana que els fidels, sobretot els qui són de la família del difunt, participin per la sagrada comunió en el sacrifici eucarístic que s'ofereix pel finat.²¹

15. La missa de difunts per a després d'haver tingut notícia de la mort es pot celebrar els dies de l'octava de Nadal, els dies en què s'escau una memòria obligatòria, o en una fèria que no sigui la del dimecres de Cendra o les de Setmana Santa.²²

16. Segons és costum, mentre el difunt estigui de cos present, no solament se celebra per ell la missa exequial sinó totes les altres misses, fora que ho impedeixi alguna obligació particular.²³

CAPÍTOL SEGON RITU D'ENTERRAMENT

DARRERA RECOMANACIÓ DINS L'ESGLÉSIA I COMIAT²⁴

17. Així com la comunitat va començar la vetlla vora el cos del germà difunt amb una celebració comunitària, de manera semblant, quan se l'ha d'acompanyar al sepulcre, abans d'emportar-se'l dels llocs on va servir fidelment el Senyor en el monestir, els germans es reuneixen per acabar junts aquesta vetlla solemne.

18. Dita la postcomunió de la missa exequial, o bé, si no se celebra el sacrifici eucarístic, un cop acabada la litúrgia de la paraula,²⁵ l'Abat, revestit d'alba i estola, i amb casulla o capa pluvial, s'acosta amb bàcul (i mitra) al fèretre, acompanyat dels ajudants que porten el llibre, l'aigua beneïta i l'encens, mentre un altre germà sosté el ciri pasqual o la creu a la capçalera del difunt.²⁶

19. Quan abans no s'ha celebrat la missa ni cap hora de l'Ofici diví, l'Abat pot saludar els presents tal com es fa al començament de la missa o bé dient:

**Que Déu, autor de tota esperança,
faci que la vostra fe sigui plena de pau,
perquè la vostra esperança sigui completa,
per la força de l'Esperit Sant;
i que el Senyor sigui sempre amb vosaltres.²⁷**

Tothom:

Amén.

20. L'Abat, deixant el bàcul, introdueix el ritu amb la invitació següent o una de semblant:

**Germans: complim el deure
de donar sepultura cristiana a aquest germà nostre.
Amb humilitat i amb confiança, preguem Déu, Senyor de la vida,
que ressusciti i reuneixi, entre els qui seran de Crist,
el seu servent N., que enterrarem.
Que, a l'hora del judici trobi la seva misericòrdia,**

**per tal que, rescatat de la mort,
alliberat de tot deute, reconciliat amb el Pare
i portat a les espatlles del bon Pastor,
pugui fruit del goig perenne i de la companyia dels sants
en el seguici del Rei etern.²⁸**

I tothom prega uns moments en silenci.

21. A continuació l'Abat aspergeix i encensa el cos del difunt. Mentrestant es canta el responsori.²⁹

Odiló M. Planàs

Pausat

R/. Jo crec *que el meu Re-demp-tor viu

i que el dar-rer di-a res-sus-ci-ta - ré de la ter -

ra. L'ha - vent re-cu-pe - rat el meu cos veu -

ré Déu el meu Sal-va - dor. V/. Sóc jo, jo ma -

teix, que l'he de veu - re i els meus ulls el con-tem-pla -

ran. R/. L'ha - vent re-cu-pe - rat el meu cos veu - ré

286 - Ritual d'exèquies

Déu el meu Sal - va - dor. V/. Do - neu - li, Se -
 (-los)
 nyor, el re-pòs e-tern, i que la llum per - pè-tu-a l'il - lu -
 (els il-)
 mi - ni. R/. Lha - vent...

56

O bé:

R. VIII
Credo* quod Redemptor me- us vi- vit, et in
 novís- simo di- e de terra surrectú- rus sum.* Et
 in carne me- a vidé- bo De- um Salva-
 tó- rem me- um. V/. Quem vi- súrus sum: e-
 go ipse, et non áli- us, et ócu- li me- i con- spectú-
 ri sunt.* Et in carne.

O bé un altre responsori com:

57

Una mica mogut Odiló M. Planàs

R/. Vós, Se - nyor, *que res-sus-ci - tà-reu del se -
 pul-cre el cos ja cor-rom-put de Llàt-zer, do -
 neu-li el re - pòs en el lloc del per - dó. V/. Do -
 (-los)
 neu-li, Se - nyor, el re-pòs e - tern i que la llum per -
 (-los)
 pè-tu-a l'il - lu - mi-ni. R/. Do - neu-li, Se -
 (els il-) (-los)
 nyor, el re - pòs en el lloc del per - dó.

O bé:

58

R.IV

Qui Lá- zarum* re- susci- tá- sti a monumén-

to fœti- dum:* Tu e- is, Dó- mi- ne, dona ré-
qui- em et lo- cum indul- génti- æ. ¶ Qui ventúrus
es iudi- cáre vi- vos et mórtu- os, et sœcu- lum

per i- gnem.* Tu e- is.

O bé Ajudeu-lo, sants de Déu (p. 274 i 275), o Allibereu-nos, Senyor, del poder de la mort (p. 277 i 278), o un altre cant apropiat.

22. Llavors l'Abat diu l'oració:

Oh Déu,
en qui tots els que moren es mantenen en vida,
per vós els nostres cossos no es destrueixen quan moren
sinó que es transformen en millor;
acolliu, per mà dels vostres sants àngels,
el nostre germà N.
al costat dels vostres patriarques,
Abraham, el vostre amic,
Isaac, el vostre escollit,
i Jacob, el vostre estimat,
allà on ja no hi ha dolor, tristesa ni sospirs,
allà on els fidels s'alegren amb una felicitat plena;
i, el darrer dia del gran judici,
feu que amb els vostres sants i escollits
pugui participar de la glòria eterna,
que cap ull no ha vist mai,
ni cap orella no ha sentit,
ni el cor de l'home somiava:

**la que vós teniu preparada per als qui us estimen.
Per Crist Senyor nostre.³⁰**

O bé aquesta altra oració de lliure elecció:

**Pare misericordiós,
us encomanem l'ànima del nostre germà,
amb l'esperança segura
que ressuscitarà amb Crist el darrer dia,
com tots els qui han mort creient en ell.
(Us donem gràcies per tots els beneficis que li heu fet
durant la seva vida mortal,
i també per haver-nos donat així a nosaltres
un senyal de la vostra bondat i de la comunió dels sants en Crist.)
Que les nostres pregàries, Senyor, us arribin al cor.
Obriu al nostre germà les portes del paradís,
i feu que nosaltres, que encara seguim aquí,
ens consolem els uns als altres amb paraules de fe
(fins que tots anem a l'encontre de Crist
i així, amb el nostre germà, puguem estar sempre amb el Senyor).
Per Crist Senyor nostre.³¹**

O bé:

**Us encomanem, Senyor, el vostre servent N.,
per tal que mort per al món,
visqui per a vós.
Que la vostra misericòrdia i la vostra bondat de pare
esborri els pecats que ha comès per la feblesa humana.
Per Crist Senyor nostre.³²**

Tothom:

Amén.

59 Moderat Odiló M. Planàs

*Ant.*³⁴ Que el cor *dels àn - gels t'a -
 cu - lli, i tin - guis amb Llåt - zer, el
 po - bre, un re - pòs e - tern.

O bé:

60 VIII

Chorus ange-lórum* te su- scípi- at et in sinu Abra-
 hæ ibi te cóllocet, ut cum Láza- ro quondam páupe-re
 ætérrnam há- be- as réqui- em.

Salm 113 A

Ireneu Segarra

- +1 Quan els *fills* d'Isra-el sor-ti-ren d'E-gip-te,
 quan se n'a-na-ren del *po-ble* estran-ger,
- +1 la *ter-ra* de Ju-dà fou el *seu* santu-a-ri,
- +1 el pa-ís d'Isra-el la se-va possesi-ó.

El *mar*, en *veu-re*'ls, va *fu-gir*,
i el *Jor-dà* se'n *tor-nà* riu *a-munt*;
les *mun-ta-nyes* *sal-ta-ren* com *a-nyells*,
enjogas-sa-des com *pe-tits* de la *ra-ma-da*.

¿Què *te-ni-es*, *mar*, que vas *fu-gir*,
i tu, *Jor-dà*, per *tor-nar* riu *a-munt*?
¿Per què *sal-tà-veu*, *mun-ta-nyes*, com *a-nyells*,
enjogas-sa-des com *pe-tits* de la *ra-ma-da*?

+1 És *da-vant* del *Se-nyor* que s'*estre-mí* la *ter-ra*,
da-vant del *Déu* de *Ja-cob*,
que *conver-teix* les *ro-ques* en *es-tanys*,
la *pedra du-ra* en *dolls* d'*aigua vi-va*.

O bé:

Moderat

Odiló M. Planàs

61

*Ant.*³⁵ Que els àn-gels *t'a-com - pa-nyin al pa-ra -
dís; que, a la te - va ar - ri - ba - da, et
re - bin els màr-tirs i et fa - cin en-trar a la ciu-tat
san - ta de Je - ru - sa - lem.

O bé:

62

VII

In paradí- sum* dedúcant te ánge-li: in tu- o advén-
tu suscí-pi- ant te mártires, et perdúcant te in civi- tá-
tem sanctam Ie- rúsa- lem.

Salm 113 A

Ireneu Segarra

- +1 Quan els *fills* d'Isra-el sor-ti-ren d'E-gip-te,
quan se n'a-na-ren del *po-ble* estran-ger,
- +1 la *ter-ra* de Ju-dà fou el *seu* santu-a-ri,
- +1 el pa-ís d'Isra-el la *se-va* possessi-ó.

El *mar*, en *veu-re*'ls, va fu-*gir*,
i el Jor-dà se'n tor-nà riu a-*mund*;
les mun-ta-nyes sal-ta-ren com a-nyells,
enjogas-*sa-des* com pe-*tits* de la ra-*ma-da*.

¿Què te-*ni-es*, *mar*, que vas fu-*gir*,
i tu, Jor-dà, per tor-*nar* riu a-*mund*?
¿Per què sal-tà-*veu*, mun-ta-nyes, com a-nyells,
enjogas-*sa-des* com pe-*tits* de la ra-*ma-da*?

- +1 És da-*vant* del Se-nyor que s'estre-*mí* la *ter-ra*,
da-*vant* del Déu de Ja-*cob*,
que con-ver-*teix* les ro-ques en es-*tanys*,
la pedra *du-ra* en *dolls* d'aigua vi-*va*.

En segon lloc:

Odiló M. Planàs

63

Ant.³⁶ O - briu-me les por-tes dels jus-tos; *en-tra -
ré a do-nar grà-ci-es al Se - nyor.

Salm 117

Enal·tiu el Senyor: Que *n'és*, de bo,
perdura eternament el seu *a-mor*.
Enmig del perill vaig *cla-mar al* Senyor,
i em va escoltar, i me'n *va* treure.
Tinc el Senyor a favor, res no em *fa* por, (6)
els homes, ¿què em *po-den* fer? (7)

Més val emparar-se en *el* Senyor, (1)
que posar confiança en *els* homes. (4)
Més val emparar-se en el *Se-nyor*, (6)
que fiar-se dels *po-derosos*. (7)

M'empenyien tan fort que *a-na-va* a caure,
però el Senyor m'ha *sos-tin-gut*.
Del Senyor em ve la força i *el* triomf,
és ell qui m'ha *sal-vat*.
«La dreta del Senyor *fa* proeses,
la dreta del Senyor em *glo-ri-fica*,
la dreta del Senyor *fa* proeses.»

294 - Ritual d'exèquies

No moriré, *viu-ré* encara,
per contar les proeses del *Se-nyor*.
Obriu-me les por-tes dels justos;
entraré a donar gràcies al *Se-nyor*.
Aquest és el portal del *Se-nyor*, (6)
els justos hi po-den entrar. (7)

Enaltiu el Senyor: Que *n'és*, de bo, (1)
perdura eternament el *seu* amor. (7)

En tercer lloc, si cal:

64

Mogut Odiló M. Planàs

Ant.³⁷ En - tra - ré *a la ca - sa de Déu, en -
mig d'un a - plec fes - tiu.

Salm 41

Com la cérvola es *de-leix*
per l'aigua *vi-va*,
també em delei-*xo* jo
per vós, *Déu* meu.

Les llàgrimes són el *meu* pa
de nit i de *di-a*,

i sento dir cada *mo*-ment:

«¿On és el *teu* Déu?»

Esplaio el meu cor a-*pe*-nat
recordant com en altres *temps*
venia amb colles d'*a*-mics
cap a la casa *de* Déu,
enmig d'un aplec *fes*-tiu,
amb crits d'alegria i de llo-*an*-ça.

¿Per què aquesta tristor, àni-*ma* meva?

¿Per què aquest torba-*ment*?

Espera en Déu. Jo el tornaré a llo-*ar*:

Salvador meu i *Déu* meu.

Es poden cantar igualment els mateixos salms (113 A, 117 i 41) amb una única antífona:

Que el cor dels àngels t'aculli (p. 290)

O bé:

Que els àngels t'acompanyin al paradís (p. 291 o 292)

O bé:

Mogut Odiló M. Planàs

Ant.³⁸ Vaig sen-tir u-na veu *que de-ia des del
cel: «Fe - li - ços els qui mo -
ren en el Se - nyor».

296 - Ritual d'exèquies

66 *O bé:* Bastant mogut Odiló M. Planàs

*Ant.*³⁹ Jo sóc *la re-sur-rec-ci - ó i la vi-da,
 diu el Se - nyor; els qui cre-uen en mi, no mo-ri -
 ran mai més.

67 *O bé:* Moderat-valent Odiló M. Planàs

Ant. *f* Jo sóc *la re-sur-rec-ci - ó i la
 vi-da; qui creu en mi, en - ca-ra que mo - ri viu -
 rà; i tot a - quell qui viu i creu en
 mi, no mo-ri - rà e-ter-na - ment.

O bé:

Jordi M. Bou

68

Ant. Jo sóc *la re-sur-rec - ci - ó i la
vi-da. Els qui cre-uen en mi, en - ca-ra que
mo-rin, viu - ran; i tots els qui vi - uen i
cre-uen en mi no mo-ri - ran mai més.

O bé:

69

II
E - go sum* resurrécti- o et vi-ta: qui credit in me,
éti- am si mórtu- us fú- erit, vi- vet: et omnis qui vivit et
credit in me, non mori- étur in æ- ténum.

298 - Ritual d'exèquies

O amb l'única resposta:

70 *Àgil* Odiló M. Planàs

Al - le - lu - ia, *al - le - lu - ia, al - le -
lu - ia.

71 *O bé:* *Moderat* Odiló M. Planàs

Al - le - lu - ia, *al - le - lu -
ia, al - le - lu - ia.

RITU DE DONAR LA SEPULTURA

25. Quan arriben a la tomba, disposen l'aigua beneita i l'encens als peus del sepulcre i la creu o el ciri pasqual a la seva capçalera; els germans es col·loquen a una banda i altra, si el lloc ho permet. L'Abat, acompanyat del germà que porta el Ritual, s'està dret als peus del sepulcre, enmig dels altres ajudants.⁴⁰

26. Un cop ja tothom està al voltant de la tomba, l'Abat s'adreça als presents amb aquestes paraules o altres de semblants:

**Estimats,
amb un record ple d'afecte
fem memòria del nostre germà,
que el Senyor s'ha emportat, lluny dels perills d'aquest món;
per això implorem de la misericòrdia de Déu
que el dugui al lloc del repòs i de la pau
i que li perdoni tots els pecats,
comesos per debilitat humana.⁴¹**

Després l'Abat beneeix el sepulcre, tot dient:

**O Déu!
Vós que creàreu la terra,
i estenguéreu els cels i els sembràreu d'estrelles,
heu alliberat l'home captiu del lligam de la mort
amb el bany baptismal;
vós que heu fet sortir victoriós
del país dels morts nostre Senyor Jesucrist,
per a la salvació dels creients,
i heu decidit que ressuscitessin amb ell els seus membres,
mireu amb bondat, Senyor, aquest sepulcre;
feu que el vostre servent hi repòsi en pau
i que ressusciti gloriósament amb tots els sants
a l'hora del judici.
Per Crist Senyor nostre.⁴²**

O bé:

**Senyor Jesucrist,
vós, havent reposat tres dies al sepulcre,
heu santificat les sepultures de tots els qui creuen en vós,
de tal manera que aquest lloc de repòs
ens augmenta l'esperança de la resurrecció.
Concediu al vostre servent
de dormir en pau en aquesta sepultura
i de reposar-hi,
fins el dia que vós, que sou la resurrecció i la vida,
ressuscitant-lo, l'il·luminareu,
perquè en el cel, a la claror de la vostra mirada,
pugui contemplar la llum eterna.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.⁴³**

O bé:

**Oh Déu, per la vostra misericòrdia
troben repòs els fidels difunts;
digneu-vos beneir aquest sepulcre,
confieu-lo a la guarda del vostre àngel
i allibereu el qui hi serà enterrat
del càstig merescut pels seus pecats,
a fi que, amb els vostres sants, frueixi eternament de vós.
Per Crist Senyor nostre.**⁴⁴

O bé:

**Oh Déu!
L'home, en desobeir el vostre manament,
incoregué en una justa sentència de mort,
però també li prometéreu la vida,
gràcies a la penitència i a la resurrecció;
vós concedíreu al nostre pare Abraham
sepultura a la terra promesa;
vós suggeríreu a Josep d'Arimatea
que, en el sepulcre que preparava per a si mateix,
hi pogués enterrar el cos del Senyor;
us preguem amb cor contrit
que beneïu aquest sepulcre,
preparat per a posar-hi les despulles del vostre servent,
mentre espera en el paradís la resurrecció final.
Per Crist Senyor nostre.**⁴⁵

Tothom:

Amén.

Acabada l'oració, l'Abat aspergeix el túmul amb aigua beneïda, i després l'encensa. En els llocs on algun germà baixa a la fossa per rebre i disposar com cal el cos, l'Abat li pot donar l'encenser perquè aquesta sigui encensada.⁴⁶

27. Mentre posen el cos al sepulcre, es pot cantar el salm 41, si encara no s'ha cantat, amb l'antífona **Entraré a la casa de Déu, enmig d'un aplec festiu.** (p. 294)⁴⁷

O bé:

Cassia M. Just

72

*Ant.*⁴⁸ Els qui sem - bra - ven amb llà - gri - mes als
ulls *cri-den de goig a la se - ga.

Salm 125

Odiló M. Planàs

Quan el Senyor renovà la vida de *Si-ó*
ho creïem *un* somni;
la nostra boca s'omplí d'*ale-gri-a*,
de crits i de *ri-a*-lles.

Els altres pobles es deien: «És *mag-nífic*
el que el Senyor fa a *fa-vor* d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a favor *nos-tre*,
amb quin goig ho cele-*brem!*

Renoveu la nostra vida, *Se-nyor*,
com l'aigua renova l'estepa *del* Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als *ulls*
cri-den de goig a la *se-ga*.

Sortien a sembrar tot *plo-rant*,
emportant-se la *lla-vor*;
i tornaran cantant d'*ale-gri-a*,
duent a coll les seves *gar-bes*.

73

O bé:

Alegre-victoriós

Domènec Cols

Ant.

Salm 125

Quan el Senyor renovà la vida *de* Sió
ho crè-*iem* un somni;
la nostra boca s'omplí *d'a-*legria,
de crits i de *ri-*alles.

Els altres pobles es deien: «*És* magnífic
el que el Senyor fa a *fa-*vor d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a *fa-*vor nostre,
amb quin goig ho *ce-*le-brem!

Renoveu la nostra *vi-da*, Senyor,
com l'aigua renova l'*este-pa* del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgri-*mes* als ulls
cri-den de goig a *la* sega.

Sortien a sembrar *tot* plorant,
emportant-se *la* llavor;
i tornaran cantant *d'a-*legria,
duent a coll les *se-ves* garbes.

O bé:

Antoni M. Aguado

74

Els qui sem - bra - ven amb llà - gri - mes als
ulls *cri - den de goig a la se - ga.

Salm 125

Quan el Senyor renovà la vida *de* Sió
ho crè-*iem* un somni;
la nostra boca s'omplí d'*ale-gri-a*,
de crits i *de* rialles.

Els altres pobles es deien: «*És* magnífic
el que el Senyor fa a *fa-vor* d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a favor *nos-tre*,
amb quin goig ho *ce-lebrem*!

Renoveu la nostra *vi-da*, Senyor,
com l'aigua renova l'*este-pa* del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als *ulls*
cri-den de goig *a* la sega.

Sortien a sembrar *tot* plorant,
emportant-se *la* llavor;
i tornaran cantant d'*ale-gri-a*,
duent a coll les *se-ves* garbes.

75 *O bé:* Una mica mogut Odiló M. Planàs

*Ant.*⁴⁹ És a - quí *on vull que- dar-me per sem-pre, m'a -
gra - da, hi vull re - si - dir.

Salm 131

Alceu-vos, *Se-nyor*,
veniu al lloc on heu de *que-dar-vos*
amb l'arca del vostre *po-der*. (4)

El Senyor s'estima la ciutat de *Si-ó*,
l'ha escollida per fer-hi *es-ta-da*:
«És aquí on vull quedar-me per *sem-pre*,
m'agrada, hi vull *re-si-dir*.

Li beneiré les provisions, i abunda-*ran*,
els seus pobres menjaran fins a saci-*ar-se*.
Vestiré de festa els seus sacer-*dots*,
i els seus fidels esclataran en crits d'*a-le-gria*.

Aquí faré germinar el poder de *Da-vid*,
per al meu Ungit tindrè una llàntia en-*ce-sa*.
Vestiré de confusió els seus ene-*mics*,
però al front d'ell brillarà la meva di-*a-dema*.»

O bé un responsori (p. 274, 277, 285 o 287).

28. Un cop dipositat i arreglat el cos, i ja coberta la cara, l'Abat, amb l'eina que li allarguin, tira al seu damunt una mica de terra; fet això, s'aparta del sepulcre.⁵⁰

Mentre els germans a qui ho hagin encomanat cobreixen de terra el cos, es pot continuar la salmòdia:

Odiló M. Planàs

76

Àgil

Ant.⁵¹ Vós m'heu for - mat de la ter - ra, *m'heu re - ves -
 tit de carn: Se - nyor, Re - demp - tor meu, res - sus - ci -
 teu - me el dar - rer di - a.

Salm 138

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em conei-xeu,
 vós veieu quan m'assec o *quan* m'aixeco,
 descobriu de lluny estant els meus *pro*-pòsits,
 sabeu bé si camino o si reposo,
 us són coneguts tots els *meus* passos.

¿On aniria que el vostre esperit no hi fos *pre-sent*?
 ¿On fugiria que jo no estigués *da-vant* vostre?
 Si pujava dalt del cel, vós *hi* sou,
 si m'ajeia als inferns, us *hi* trobo.

¿Diré, doncs: Que m'amaguin les tenebres,
 i tingui per llum la negra *nit*?
 Però per a vós no són fosques *les* tenebres,
 la nit us és tan clara com *el* dia,
 llum o fosca us són *i-gual*.

Vós heu creat el meu interi-*or*,
 m'heu teixit en les entranyes *de* la mare.
 Us dono gràcies per haver-me fet tan ad-*mi*-rable,
 és meravellosa la *vos*-tra obra.

Us era tot jo ben cone-*gut*,
res de meu no us passa-*va* per alt
quan jo m'anava fent secre-*ta*-ment,
com un brodat, aquí baix a *la* terra.

Els vostres ulls ja veien els meus *ac*-tes,
tots eren inscrits al *vos*-tre llibre;
ja us afiguràveu els *meus* dies
abans que existís el *pri*-mer.

PREGÀRIES FINALS

29. Un cop enterrat el cos, es para la salmòdia i es fa la pregària dels fidels,⁵² seguint més o menys un d'aquests formularis, sigui íntegrament sigui en part.

A

30. L'Abat invita a pregar, tot dient:

**Déu ha volgut cridar d'aquesta vida cap a ell el nostre germà,
per això ara confiem el seu cos a la terra,
per tal que torni allà d'on va sortir.
Encomanem-lo al Senyor,
a fi que el rebi en pau i el ressusciti el darrer dia,
perquè Jesucrist ha ressuscitat com a primícia d'entre els morts
i transformarà el nostre pobre cos,
per fer-lo semblant al seu cos gloriós.⁵³**

Prossegueix el diaca o un ajudant o algun germà, i tothom va responent **Amén.**

Rebeu, Senyor, el vostre servent que torna cap a vós; doneu-li el vestit celestial i renteu-lo en la font santa de la vida eterna,

- **perquè amb els savis frueixi de la saviesa, *R/. Amén.***
- **amb els màrtirs comparteixi la corona, *R/.***
- **amb els patriarques i profetes es trobi anant al davant, *R/.***

- amb els apòstols es deleixi per seguir el Crist, *R/*.
- amb els àngels i els arcàngels contempli sempre la glòria de Déu, *R/*.
- amb les pedres vives i resplendents del paradís sigui feliç, *R/*.
- i conegui els secrets divinals, *R/*.
- amb els querubins i serafins descobreixi la llum esclatant de Déu, *R/*.
- amb els vint-i-quatre ancians escolti aquell càntic excels, *R/*.
- amb els qui han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell blanquegi també el seu, *R/*.
- amb els qui ja han trucat abans, li siguin obertes les portes de la Jerusalem celestial, *R/*.
- amb els qui veuen Déu pugui també veure'l cara a cara, *R/*.
- amb els qui canten davant el tron pugui entonar un càntic nou, *R/*.
- i amb els qui ja la senten, pugui escoltar l'harmonia del cel.⁵⁴
R/.

B

31. L'Abat invita a pregar, tot dient:

Preguem pel nostre germà N. a nostre Senyor Jesucrist que va dir: «Jo sóc la resurrecció i la vida.

Els qui creuen en mi, encara que morin viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més».

Prossegueix el diaca o un ajudant o algun germà, i tothom va responent
Escolteu-nos, Senyor o bé Senyor, tingueu pietat d'un pobre pecador.

Vós que vau plorar en la mort de Llätzer, eixugueu les nostres llàgrimes. *R/*

Vós que vau ressuscitar morts, doneu la vida eterna al nostre germà. *R/*

Vós que prometéreu el paradís al lladre penedit, porteu al cel el nostre germà. *R/*

Vós que el rentàreu amb l'aigua del baptisme i que l'ungíreu amb l'oli sagrat, admeteu-lo entre els sants i escollits. *R/*

Vós que l'alimentàreu amb el sagrat convit del vostre Cos i de la vostra Sang, feu-lo seure a la taula del vostre Regne. *R/*

I a nosaltres, entristits per l'absència del nostre germà, doneu-nos el consol de la fe i l'esperança en la vida eterna.⁵⁵ *R/*

C

32. En lloc d'unes intencions com les precedents es pot cantar una antífona llarga, al final de la qual tothom suplica tres vegades en forma de lletania. L'Abat invita a pregar, tot dient:

**Avui que enterrem les seves despulles,
preguem pel nostre estimat germà,
que el Senyor ja ha alliberat dels paranys d'aquest món,
perquè, quan arribi el dia del judici,
vulgui ressuscitar-lo,
amb els seus sants i escollits,
a la dreta del Pare.⁵⁶**

Llavors es canta l'antífona:⁵⁷

77

Una mica mogut Odiló M. Planàs

Cle - men - tís - sim Se - nyor, *que per
treu - re'ns del nos - tre es - tat mi - se - ra - ble vau so -
frir el su - pli - ci de la mort en mans dels im -
pius, des - lliu - reu el vos - tre ser - vent de l'a -
(els) (-tres) (-vents)
bis - me de l'in - fern i de res - tar pre - so -

ner
(-ners) dels lli - gams de la mort. Es - bor -
reu tots els seus pe - cats, no us en re - cor - deu mai
més. Que els àn - gels (els) el du - guin a la vos - tra
llum, i li (els) o - brin les por - tes del pa - ra - dís, de ma -
ne - ra que, men - tre les se - ves des - pu - lles
són en - ter - ra - des, ell (ells) si - gui in - tro - du -
(-guin in -)
ït a la vi - da e - ter - na.
(-ïts)

78 *O bé:*

III
C lementíssi- me* Dó- mi- ne, qui pro nostra mi-sé-
ri- a ab impi- órum máni-bus mor- tis supplí- ci- um
pertu- listi, líbe- ra ánimam eius de inférni vo- rá- gi-
ne, et de víncu- lis mor- tis mi- será- tor ab- sólve, et
cuncta eius peccá- ta obli- vi- óne perpé- tu- a dele; e-
am ad lu- cem tu- am ánge- li tradant, paradi- síque por-
tam intro- ducant, ut, dum corpúscu- lum púlve- ri trá- di-
tur, ad æterni- tá- tem per- ducant.

Tothom, estant agenollat o inclinat, suplica tres vegades:

Odiló M. Planàs

79

Se - nyor, *tin - gueu pi - e - tat d'un
(d'uns)

po - bre pe - ca - dor.
(-bres) (-dors.)

O bé:

III
D ómi- ne,* mi-sere-re super pecca- tóre.

80

33. Després, o bé tots resen plegats el Parenostre,⁵⁸ o bé l'Abat diu una de les pregàries següents:

**Déu totpoderós,
vós pel vostre Fill Jesucrist, mort en creu,
heu destruït la nostra mort;
pel seu repòs en el sepulcre,
heu santificat els nostres sepulcres;
per la seva resurrecció gloriosa d'entre els morts,
ens heu restaurat la vida
i ens heu fet immortals;
escolteu les nostres pregàries per aquest germà nostre que,
mort i sepultat en Crist,
conserva la benaurada esperança de la resurrecció.
Mentre vivia en aquest món,
el va dirigir, amb el vostre Esperit,
pels camins de la vida monàstica.
Conduïu-lo ara a la vida eterna,
de manera que, ell que a la terra us ha conegut per la fe,
us lloï al cel sense parar.
Per Crist Senyor nostre.⁵⁹**

O bé:

És certament una temeritat, Senyor,
que els homes mortals, que són pols,
s'atreixin, Déu nostre,
a encomanar-vos un altre home mortal, que és també pols.
Però ja que la terra rep el qui ha estat format de la terra,
i el qui és pols s'encamina cap a la pols,
essent així que tots hem de morir,
implorem, oh Pare, la vostra pietat,
perquè aquest servent vostre,
que heu volgut endur-vos a la pàtria del cel,
l'acolliu al costat d'Abraham i dels vostres amics
i l'ompliu de consol.
Feu-li la mercè de fruit del vostre repòs
i experimentar la bonesa del vostre perdó.
I quan, a la fi del món,
tothom vegi la manifestació del Regne de Déu,
ressusciteu-lo transformat en home nou
juntament amb tots els sants,
per venir a rebre la corona dels elegits a la vostra dreta.
Per Crist Senyor nostre.⁶⁰

O bé:

Senyor,
sigueu misericordiós amb el vostre servent difunt:
no li tingueu en compte les faltes,
ja que sempre va desitjar complir la vostra voluntat;
que així com la fe cristiana el va ajuntar a la comunitat dels fidels,
la vostra bondat l'assocï en el cel a l'estol dels àngels.
Per Crist Senyor nostre.⁶¹

O bé:

Abatuts per l'escomesa inesperada de la mort cruel,
i en certa manera destrossats,
amb veu plorosa invoquem la vostra misericòrdia,
Redemptor del món,
perquè acolliu dolç i benèvol el nostre estimat germà
que retorna a vós, font de tota bondat;
i si ha pecat per feblesa humana,
perdoneu-lo, clementíssim Déu nostre,

**sigueu indulgent i no us recordeu de les seves culpes,
i feu que, juntament amb tots els sants,
pugui cantar la vostra lloança.
Per Crist Senyor nostre.⁶²**

O bé:

**Pare misericordiós,
us encomanem l'ànima del nostre germà,
amb l'esperança segura
que ressuscitarà amb Crist el darrer dia,
com tots els qui han mort creient en ell.
(Us donem gràcies per tots els beneficis que li heu fet
durant la seva vida mortal,
i també per haver-nos donat així a nosaltres
un senyal de la vostra bondat i de la comunió dels sants en Crist.)
Que les nostres pregàries, Senyor, us arribin al cor.
Obriu al nostre germà les portes del paradís,
i feu que nosaltres, que encara seguim aquí,
ens consolem els uns als altres amb paraules de fe
(fins que tots anem a l'encontre de Crist
i així, amb el nostre germà, puguem estar sempre amb el Senyor).
Per Crist Senyor nostre.⁶³**

Tothom:

Amén.

34. Llavors l'Abat pot unir a l'oració que s'ha fet pel difunt els altres germans allí enterrats i tots els fidels difunts d'arreu del món, dient:

**Déu compassiu, que doneu el repòs als fidels difunts,
concediu el perdó dels pecats als vostres servents i serventes
i a tots els qui arreu del món han mort en Crist,
perquè, alliberats de les seves faltes,
s'alegrin eternament amb vós.
Per Crist Senyor nostre.⁶⁴**

Tothom:

Amén.

35. A l'acabament de tot el ritu es pot entonar un cant apropiat, segons el costum local,⁶⁵ després del qual l'Abat, si és convenient, beneeix els presents tal com es fa al final de la missa. Tot seguit, com a comiat, diu:

**Anem-nos-en en pau,
i recordem el nostre germà davant el Senyor.**

36. Si a causa del mal temps no es pogués fer la processó fins al cementiri, en el lloc adient interrompran la salmòdia i de seguida faran les pregàries finals, com diuen més amunt els nn. 25-31. Després, a una hora convenient, en companyia d'alguns germans, l'Abat donarà sepultura al cos que abans hauran tingut en un lloc adequat. L'Abat beneeix el sepulcre, l'aspergeix i l'encensa. I ja no fa res més, si no és per devoció o consideració personal.

37. Després enviaran esqueles a tots els monestirs de la Família Cistercenc, amb aquesta fórmula, canviant el que convingui:

El dia 11 d'agost de 1992, va morir en el nostre monestir de Santa Maria de Fontaines, (o bé: de la Congregació N.) de l'Orde Cistercenc (o bé: de l'Estricta Observança), a la diòcesi de Dijon (França), el germà Hilari, (novici, profés temporal, convers, oblat, diaca, sacerdot, jubilar, etc.). Us demanem que tingueu la caritat d'encomanar-lo a Déu en les vostres oracions, especialment en la santa missa, i nosaltres pregarem pels vostres.⁶⁶

CAPÍTOL TERCER COM ES REP EL COS D'ALGUN DIFUNT⁶⁷

38. Quan es mor un foraster a casa nostra, o s'escau que han de portar algun difunt al monestir, la comunitat surt a rebre'l en processó a l'hostatgeria, o a la porta del monestir o de l'església, i tot es fa com diuen més amunt els nn. 2-8.

39. Si s'han d'emportar el difunt, després de la darrera recomanació i comiat (més amunt, nn. 13-18), quan el cos ja ha arribat al lloc on se'l confia als qui se l'enduran, es para de cantar salms i l'Abat o el sacerdot celebrant, després de dir l'oració corresponent, acomiada la comunitat.

SEGONA PART

PER ALS MONESTIRS DE MONGES

CAPÍTOL PRIMER VETLLA VORA LA DIFUNTA

TRASLLAT DEL COS A L'ESGLÉSIA

1. Ocorreguda la mort, la infermera i les qui l'ajuden preparen el cos de la difunta, el qual, vestit amb l'hàbit regular, és col·locat sobre el fèretre; i així el porten a la capella de la infermeria o bé a un altre lloc escaient on les germanes puguin congregar-se.

Si no es poden reunir de seguida, hi haurà algunes germanes per vetllar la difunta resant salms, intercalant-hi, si es vol, lectures i oracions de les de l'Apèndix.

2. A l'hora convenient, havent tocat com de costum la campana, amb el cos allà present i al voltant d'ell les germanes, l'Abadessa, portant la cogulla, s'està dreta prop de la difunta, tenint al costat les germanes que porten l'aigua beneita, l'encenser i el llibre. Una germana, portant el ciri pasqual o la creu, s'està als peus de la difunta.

Si abans, en expirar, no s'ha cantat, primer poden cantar el responsori:

81

Moderat Odiló M. Planàs

R/. A - ju - deu - la, sants de Déu, sor - tiu a re - bre - la,
àn - gels del Se - nyor: a - co - lliu la se - va à - ni - ma, i pre - sen -
teu - la a l'Al - tís - sim. V/. Que et re - bi

Crist, que t'ha cri-dat i que els àn-gels et por-tin al
 si d'A-bra-ham. R/. A-co-lliu la se-
 va à-ni-ma, i pre-sen-teu-la a l'Al-
 tís-sim. V/. Do-neu-li, Se-nyor, el re-pòs e-
 tern, i que la llum per-pè-tu-a la il-lu-mi-ni.
 R/. A-co-lliu la se-va à-ni-ma, i pre-sen-
 teu-la a l'Al-tís-sim.

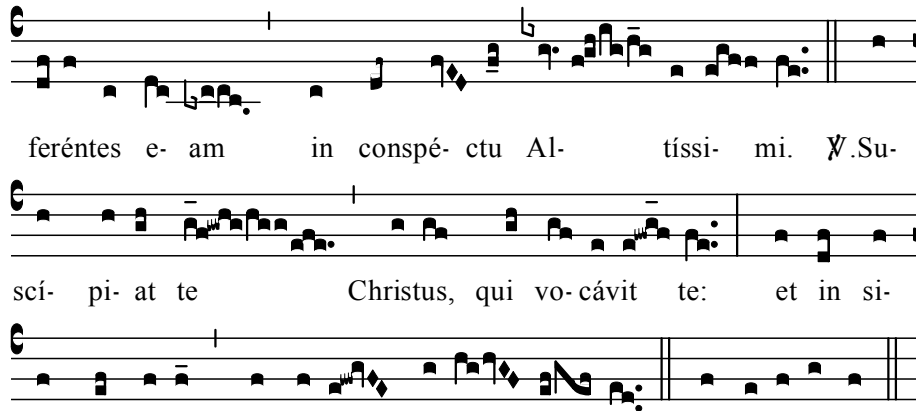
O bé:

R. IV **82**

Subve-ní-te* Sancti De-i, occúr-ri-te án-
 ge-li Dómi-ni:* Susci-pi-éntes ánimam e-ius: Of-

318 - Ritual d'exèquies

feréntes e- am in conspé- ctu Al- tíssi- mi. $\forall$ .Su-
scí- pi- at te Christus, qui vo- cávit te: et in si-
num Abrahæ ánge- li dedú- cant te.* Susci- pi- éntes.

O un altre cant apropiat.

3. Llavors, un cop saludades com cal les germanes, si el ciri pasqual no estigués ja encès, l'Abadessa el pot encendre, tot dient per exemple:

**Crist, que ens ha cridat de les tenebres
a la seva llum admirable,
dugui la nostra germana a aquella ciutat
que no necessita que la il·luminin el sol o la lluna,
perquè la glòria de Déu l'omple de claror
i l'Anyell li fa llum.**

I aspergeix aigua beneïda com si fes una creu sobre el cos, en silenci o bé dient:

**Tots els qui hem estat batejats en Jesucrist
hem estat submergits en la seva mort.
I si nosaltres hem estat plantats vora d'ell
per aquesta mort semblant a la seva,
també hem de ser-ho per la resurrecció.**

A continuació, passant tot al voltant del fèretre, pot no solament aspergir el cos de la germana difunta, sinó també encensar-lo.

4. L'Abadessa invita a pregar i, després d'uns moments de silenci, diu:

**Oh Déu,
només vós podeu ajudar-nos després de la mort;
feu que la vostra serventa,**

**lliure ja dels lligams terrenals,
participi per sempre de la vostra redempció.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Acolliu, Senyor, la vostra serventa N.,
que heu cridat d'aquest món a vós,
i feu que, alliberada de tots els seus pecats,
tingui el goig del repòs i de la llum eterna,
i ressusciti gloriosa
entre els vostres sants i escollits.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé alguna altra de les pregàries de més avall, n. 6.

Tothom:

Amén.

5. La cantora entona el salm 129 (p. 394 o 395) o un altre (com el 114 (p. 391 o 392), 115, 120 (p. 393), 121) amb alguna antífona, o bé el responsori:

Moderadament mogut Odiló M. Planàs

R/. A-lli-be-reu-nos, Se-nyor, *del po-der de la
mort. Vós o-brí-reu les por-tes del pa-ís dels
morts i el vi-si-tà-reu i els do-nà-reu la vos-tra
llum, per-què us ve-ies-sin els qui so-fri-en la

320 - Ritual d'exèquies

pe - na de la fos - cor. V/. Do - neu - li, Se - (-los,) nyor, el re - pòs e - tern i que la llum per - pè - tu - a la il - lu - mi - ni. R/. Do - (les il-) neu - li, Se - nyor, el re - pòs en el lloc del per - dó. (-los,)

O bé:

84

L i - be - ra me,* Dó - mine, de vi - is inférni, qui portas áre - as confre - gí - sti: et vi - si - tá - sti inférnum, et dedísti e - is lu - men, ut vi - dé - rent te:* Qui e - rant in pœ - nis tene -

brá- rum V. Clamántes et di- céntes:

Adve- ní- sti, Redémptor no- ster.* Qui e- rant.

O un altre responsori. S'organitza la processó cap al lloc de la vetlla, sigui l'església o bé un altre indret més oportú. Comença a passar, primerament, la germana que porta el ciri; la segueixen les germanes per ordre, les joves al davant i després les més grans, i darrere de totes, després del fèretre, l'Abadessa amb bàcul, acompanyada de les ajudants.

A l'església posen el cos al mig del cor, de cara a l'orient, o sigui, mirant cap a l'altar.

6. Un cop acabat el cant, i havent deixat el ciri sobre el candeler, a la capçalera de la difunta, quan ho indiqui amb algunes paraules l'Abadessa es farà una lectura breu o una lectura llarga, de les que hi ha a l'Apèndix, o una altra lectura bíblica. Després d'uns moments de silenci, l'Abadessa invita els presents a pregar.

Primer es pot fer una lletania breu, per exemple:

Rebeu, Senyor, la vostra serventa en la vostra felïç companyia.

R/. Senyor, tingueu pietat.

Concediu-li el repòs i el Regne, és a dir, la Jerusalem celestial. R/.

Col·loqueu-la al costat dels vostres patriarques, Abraham, Isaac i Jacob. R/.

Que tingui part en la primera resurrecció, ressuscitant amb els sants. R/.

Que juntament amb ells recobri el cos el dia de la resurrecció. R/.

Que arribi a la dreta del Pare, amb els que Déu ha beneït. R/.

I que frueixi de la vida eterna, a l'aplec dels justos. R/.

A la qual segueix la col·lecta:

Us encomanem, Senyor, la vostra serventa,

per amor a la qual vau baixar bondadosament a la terra;

ara que, per voler vostre,

**deixa aquesta existència
tan precària i poc segura,
doneu-li la vida i l'alegria del cel,
oh Salvador del món, que viviu i regneu pels segles dels segles.**

O bé, si abans (vegeu el n. 4) no s'ha dit:
**Acolliu, Senyor, la vostra serventa N.,
que heu cridat d'aquest món a vós,
i feu que, alliberada de tots els pecats,
tingui el goig del repòs i de la llum eterna,
i ressusciti gloriosa
amb els vostres sants i escollits.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:
**Senyor, escolteu les pregàries
dels qui imploren la vostra misericòrdia
per la vostra serventa N.,
que heu cridat d'aquest món a vós.
Porteu-la al lloc de la llum i de la pau,
perquè frueixi de la companyia dels vostres sants.
Per Crist Senyor nostre.**

Que pot anar seguida, o fins i tot precedida, de la següent oració pels aflagits:

**Pare de misericòrdia i Déu de tot consol,
que ens estimeu amb un amor etern
i canvieu la foscor de la mort en l'albada de la vida,
mireu l'afflicció de les vostres serventes.
(Sigueu, Senyor, el nostre refugi i la nostra fortalesa,
per tal que, d'aquestes tenebres de dolor i del plor
ens elevem a la llum i a la pau de la vostra presència.)
I ja que el vostre Fill i Senyor nostre
tot morint destruï la mort
i ressuscitant ens tornà la vida,
concediu-nos de tendir cap a ell de tal manera
que, acabat el curs d'aquesta vida mortal,
puguem reunir-nos un dia amb els germans,
allà on vós eixugareu totes les llàgrimes.
Per Crist Senyor nostre.**

O una altra de les indicades a l'Apèndix.

Tothom:

Amén.

7. Llavors l'Abadessa pot acomiadar la comunitat, dient per exemple:

**Anem-nos-en en pau,
i recordem la nostra germana difunta.**

Acabada així la recomanació, el ciri continuarà encès a la capçalera de la difunta, i l'aigua beneïta amb el salpasser es deixa als seus peus.

8. Si immediatament després de dipositar el cos de la difunta a l'església s'hagués de celebrar alguna hora de l'Ofici diví, i no fos cap dia dels inclosos a la Taula de precedència, llavors, després de la processó amb el seu cant, i omès el vers **Sigueu amb nosaltres, Déu nostre**, de seguida es canta l'himne, i després de la salmòdia es fan la lectura i l'oració, tal com s'indica més amunt en el n. 6.

Però si un cop dipositat el cos a l'església segueix immediatament la missa exequial, el cant de la processó ja fa de cant d'entrada.

Si, a causa d'alguna celebració, no sembla escaient que el cos de la difunta estigui en el cor, el poden traslladar a un altre indret de l'església o bé a la sala capitular, o a un altre lloc apropiat.

VIGÍLIES O ORACIÓ CONTÍNUA VORA EL COS DE LA DIFUNTA

9. D'acord amb el costum tradicional, en la mesura que es pugui, les germanes pregaran ininterrompudament per la difunta, i no deixaran sol el seu cos. Quan la comunitat no celebra en el cor, aquesta vetlla de pregària contínua es fa sobretot amb la recitació del Salteri, intercalant-hi lectures bíbliques escollides i oracions consagrades per l'ús, que mouen el cor de la qui vetlla (de les qui vetllen) a pregar per la germana difunta, o també pregant en silenci.

10. Excepció feta dels diumenges, de les solemnitats, de les festes del Senyor inscrites al Calendari general, de les fèries de Quaresma i de la Setmana Santa, dels dies compresos dintre les octaves de Pasqua i de Nadal, així com de les fèries que van del 17 al 24 de desembre, inclusivament, en lloc de l'Ofici del dia, escau de celebrar l'Ofici de difunts tot sencer, una vegada, per la germana que ha mort; però els altres dies solament en part, abans

de l'enterrament; és a dir, només les Vigílies nocturnes, les Laudes i les Vespres, en les quals llavors es diuen d'aquest ofici: l'antífona de l'invitatori, l'himne, tant la segona lectura, de les obres dels Pares o dels escriptors eclesiàstics, com la lectura breu amb el seu responsori, les antífo-nes per al Càntic de Zacaries i per al Càntic de Maria, les pregàries i l'oració final.

11. Si no se celebra l'Ofici de difunts, sencer o en part, en una hora escaient tindran una celebració de la paraula de Déu, presidida per l'Abadessa, però no immediatament abans de la missa de difunts, per no afeixugar massa el ritu i perquè no sembli que es duplica la litúrgia de la paraula. Aquesta celebració es pot fer unida a les Completes.

Hi pot haver lectures bíbliques i patrístiques que expliquin i estimulin el sentit cristià de la mort, amb cants entremig, sobretot del text dels Salms o de l'Ofici de difunts.

12. Aquesta celebració es pot estructurar tal com segueix: dita la monició introductòria, després de la salmòdia es fa la lectura bíblica, si es vol amb responsori. Després d'uns moments de silenci, es fa la lectura segona, de les obres dels Pares o escriptors eclesiàstics; en lloc d'aquesta lectura el sacerdot o l'Abadessa pot adreçar la paraula als presents. També es pot fer una lectura després de cada salm, de forma que després de l'Antic Testament segueixi el Nou, i al final l'Evangelí. Tota la celebració es pot concloure amb la pregària universal o dels fidels i el parenostre, o amb alguna oració adequada.

13. Quan aquesta celebració es té a l'hora de completes, es pot disposar així:

—Verset introductori **Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.**

—Himne adient, a triar.

—Salmòdia, per a la qual, en lloc dels salms que diu la Regla, se'n poden escollir altres.

—Lectura bíblica llarga, amb responsori després d'uns moments de silenci.

—Una altra lectura bíblica o dels Pares i escriptors eclesiàstics, o bé una al·locució.

—Càntic evangèlic de Simeó **Ara, Senyor.**

—Lletania [**Senyor, tingueu pietat. Crist, tingueu pietat. Senyor, tingueu pietat.**].

—Oració.

—Benedicció.

—Antífona de la Mare de Déu **Salve, Regina.**

MISSA EXEQUIAL

14. La missa exequial es pot celebrar qualsevol dia, llevat de les solemnitats de precepte, el Dijous Sant, el Tríduum pasqual i els diumenges d'Advent, de Quaresma i de Pasqua.

Després de l'evangeli faci's una breu homilia, excloent-ne qualsevol mena d'elogi fúnebre. Acabada l'homilia es fa la pregària universal. Es recomana que els fidels, sobretot els qui són de la família de la difunta, participin per la sagrada comunió en el sacrifici eucarístic que s'ofereix per la finada.

15. La missa de difunts per a després d'haver tingut notícia de la mort es pot celebrar, no solament els dies en què és permesa la missa exequial, sinó també els dies de l'octava de Nadal, els dies en què s'escau una memòria obligatòria, o en una fèria que no sigui la del dimecres de Cendra o les de Setmana Santa.

16. Segons és costum, mentre la difunta estigui de cos present, no solament se celebra per ella la missa exequial sinó totes les altres misses, fora que ho

CAPÍTOL SEGON RITU D'ENTERRAMENT

DARRERA RECOMANACIÓ DINS L'ESGLÉSIA I COMIAT

17. Així com la comunitat va començar la vetlla vora el cos de la germana difunta amb una celebració comunitària, de manera semblant, quan se l'ha d'acompanyar al sepulcre, abans d'emportar-se'l dels llocs on va servir fidelment el Senyor en el monestir, les germanes es reuneixen per acabar juntes aquesta vetlla solemne.

18. Dita la postcomunió de la missa exequial, o bé, si no se celebra el sacrifici eucarístic, un cop acabada la litúrgia de la paraula, el sacerdot celebrant, revestit d'alba i estola, i amb casulla o capa pluvial, s'acosta al fèretre, acompanyat dels ajudants que porten el llibre, l'aigua beneïta i l'encens, mentre una altra germana sosté el ciri pasqual o la creu a la capçalera de la difunta.

19. Quan abans no s'ha celebrat la missa ni cap hora de l'Ofici diví, el sacerdot pot saludar els presents tal com es fa al començament de la missa o bé dient:

**Que Déu, autor de tota esperança,
faci que la vostra fe sigui plena de pau,
perquè la vostra esperança sigui completa,
per la força de l'Esperit Sant;
i que el Senyor sigui sempre amb vosaltres.**

Tothom:

Amén.

20. El sacerdot introdueix el ritu amb la invitació següent o una de semblant:

**Germans: complim el deure
de donar sepultura cristiana a aquesta germana nostra.
Amb humilitat i amb confiança, preguem Déu, Senyor de la vida,
que ressusciti i reuneixi, entre els qui seran de Crist,
la seva serventa N., que enterrarem.
Que, a l'hora del judici trobi la seva misericòrdia,**

**per tal que, rescatada de la mort,
alliberada de tot deute, reconciliada amb el Pare
i portada a les espatlles del bon Pastor,
pugui fruit del goig perenne i de la companyia dels sants
en el seguici del Rei etern.**

I tothom prega uns moments en silenci.

21. A continuació el sacerdot aspergeix i encensa el cos de la difunta. Mentrestant es canta el responsori:

Odiló M. Planàs

Pausat

R/. Jo crec *que el meu Re-demp-tor viu

i que el dar-rer di-a res-sus-ci-ta - ré de la ter -

ra. Lha - vent re-cu-pe - rat el meu cos veu -

ré Déu el meu Sal-va - dor. V/. Sóc jo, jo ma -

tei-xa, que l'he de veu - re i els meus ulls el con-tem-pla -

ran. R/. Lha - vent re - cu-pe - rat el meu cos veu - ré

Déu el meu Sal - va - dor. V/. Do - neu - li, Se -
 (-los)
 nyor, el re-pòs e-tern, i que la llum per - pè-tu-a la il - lu -
 (les il-)
 mi - ni. R/. I ha - vent...

86

O bé:

R. VIII

Credo* quod Redemptor me- us vi- vit, et in
 novís- simo di- e de terra surrectú- rus sum.* Et
 in carne me- a vidé- bo De- um Salva-
 tó- rem me- um. ¶. Quem vi- súrus sum: e-
 go ipse, et non áli- us, et ócu- li me- i con- spectú-
 ri sunt.* Et in carne.

O bé un altre responsori com:

Odiló M. Planàs

87

Una mica mogut

R/. Vós, Se - nyor, *que res-sus-ci - tà-reu del se -
 pul-cre el cos ja cor-rom-put de Llàt-zer, do -
 neu-li el re - pòs en el lloc del per - dó. V/. Do -
 (-los)
 neu-li, Se - nyor, el re-pòs e - tern i que la llum per -
 (-los)
 pè-tu - a la il - lu - mi-ni. R/. Do - neu-li, Se -
 (les il-) (-los)
 nyor, el re - pòs en el lloc del per - dó.

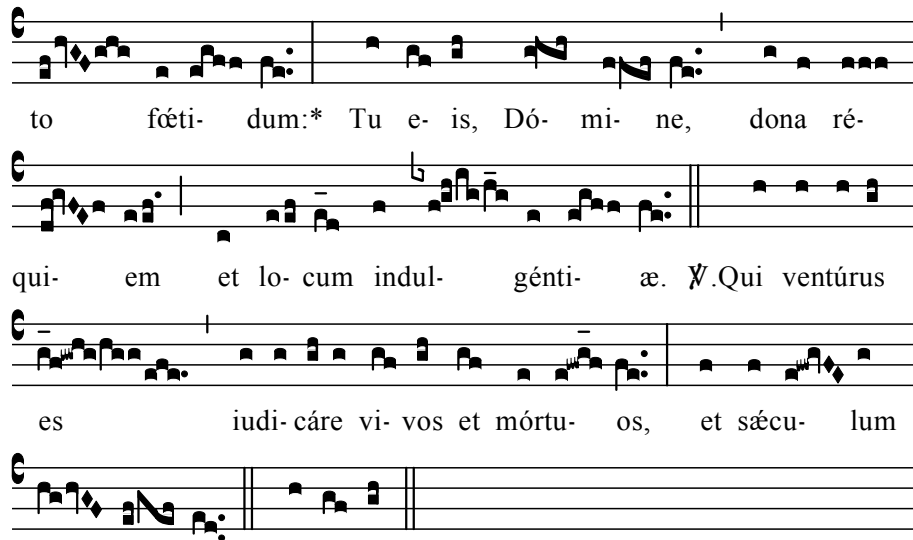
O bé:

88

R.IV

Qui Lá- zarum* re- susci- tá- sti a monumén-

330 - Ritual d'exèquies

to fœti- dum:* Tu e- is, Dó- mi- ne, dona ré-
qui- em et lo- cum indul- génti- æ. ¶ Qui ventúrus
es iudi- cáre vi- vos et mórtu- os, et sœcu- lum

per i- gnem.* Tu e- is.

O bé Ajudeu-la, sants de Déu (p. 316 i 317), o Allibereu-nos, Senyor, del poder de la mort (p. 319 i 320), o un altre cant apropiat.

22. Llavors el sacerdot diu l'oració:

Oh Déu,
en qui tots els qui moren es mantenen en vida,
per vós els nostres cossos no es destrueixen quan moren
sinó que es transformen en millor;
acolliu, per mà dels vostres sants àngels,
la nostra germana N.
al costat dels vostres patriarques,
Abraham, el vostre amic,
Isaac, el vostre escollit,
i Jacob, el vostre estimat,
allà on ja no hi ha dolor, tristesa ni sospirs,
allà on els fidels s'alegren amb una felicitat plena;
i, el darrer dia del gran judici,
feu que amb els vostres sants i escollits
pugui participar de la glòria eterna,
que cap ull no ha vist mai,
ni cap orella no ha sentit,
ni el cor de l'home somiava:

**la que vós teniu preparada per als qui us estimen.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé aquesta altra oració de lliure elecció:

**Pare misericordiós,
us encomanem l'ànima de la nostra germana,
amb l'esperança segura
que ressuscitarà amb Crist el darrer dia,
com tots els qui han mort creient en ell.
(Us donem gràcies per tots els beneficis que li heu fet
durant la seva vida mortal,
i també per haver-nos donat així a nosaltres
un senyal de la vostra bondat i de la comunió dels sants en Crist.)
Que les nostres pregàries, Senyor, us arribin al cor.
Obriu a la nostra germana les portes del paradís,
i feu que nosaltres, que encara seguim aquí,
ens consolem els uns als altres amb paraules de fe
(fins que tots anem a l'encontre de Crist
i així, amb la nostra germana, puguem estar sempre amb el Senyor).
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Us encomanem, Senyor, la vostra serventa N.,
per tal que morta per al món,
visqui per a vós.
Que la vostra misericòrdia i la vostra bondat de pare
esborri els pecats que ha comès per la feblesa humana.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom:

Amén.

PROCESSÓ AL CEMENTIRI

23. Després d'això, al toc de campanes on sigui costum, es fa la processó cap al cementiri. Van primer les qui porten l'aigua beneïta, l'encenser, el ciri pasqual o la creu, i el sacerdot, després les germanes per ordre, començant per les més joves, després el fèretre, i en darrer lloc l'Abadessa amb el bàcul, a la qual poden seguir els familiars de la germana difunta i els hostes, fora que sembli millor l'ordre invers, és a dir, després del ciri pasqual o la creu i el sacerdot, el fèretre, l'Abadessa i les germanes, començant per les ancianes.

332 - Ritual d'exèquies

24. Durant la processó es canten els salms. En primer lloc:

89 Moderat Odiló M. Planàs

Ant. Que el cor *dels àn - gels t'a -
cu - lli, i tin - guis amb Llåt - zer, el
po - bre, un re - pòs e - tern.

O bé:

90 VIII

Chorus ange-lórum* te su- scípi- at et in sinu Abra-
hæ ibi te cóllocet, ut cum Láza- ro quondam páupe-re
ætérrnam há- be- as réqui- em.

Salm 113 A

Ireneu Segarra

- +1 Quan els *fills* d'Isra-el sor-ti-ren d'E-gip-te,
quan se n'a-na-ren del *po-ble* estran-ger,
- +1 la *ter-ra* de Ju-dà fou el *seu* santu-a-ri,
- +1 el pa-ís d'Isra-el la se-va possessi-ó.

El *mar*, en *veu-re*'ls, va *fu-gir*,
i el *Jor-dà* se'n *tor-nà* riu *a-munt*;
les *mun-ta-nyes* *sal-ta-ren* com *a-nyells*,
enjogas-sa-des com *pe-tits* de la *ra-ma-da*.

¿Què *te-ni-es*, *mar*, que vas *fu-gir*,
i tu, *Jor-dà*, per *tor-nar* riu *a-munt*?
¿Per què *sal-tà-veu*, *mun-ta-nyes*, com *a-nyells*,
enjogas-sa-des com *pe-tits* de la *ra-ma-da*?

+1 És *da-vant* del *Se-nyor* que s'*estre-mí* la *ter-ra*,
da-vant del *Déu* de *Ja-cob*,
que *conver-teix* les *ro-ques* en *es-tanys*,
la *pedra du-ra* en *dolls* d'*aigua vi-va*.

O bé:

Moderat Odiló M. Planàs

Ant. Que els àn-gels *t'a-com - pa-nyin al pa-ra -
dís; que, a la te - va ar - ri - ba - da, et
re - bin els màr-tirs i et fa - cin en-trar a la ciu-tat
san - ta de Je - ru - sa - lem.

O bé:

92

VII

I n paradí- sum* dedúcant te ánge-li: in tu- o advén-
tu suscí-pi- ant te mártyres, et perdúcant te in civi- tá-
tem sanctam Ie- rúsa- lem.

Salm 113 A

Ireneu Segarra

- +1 Quan els *fills* d'Isra-el sor-ti-ren d'E-gip-te,
quan se n'a-na-ren del *po-ble* estran-ger,
- +1 la *ter-ra* de Ju-dà fou el *seu* santu-a-ri,
- +1 el pa-ís d'Isra-el la *se-va* possessi-ó.

El *mar*, en *veu-re*'ls, va fu-*gir*,
i el Jor-dà se'n tor-nà riu a-*mund*;
les mun-ta-nyes sal-ta-ren com a-nyells,
enjogas-*sa-des* com pe-*tits* de la ra-*ma-da*.

¿Què te-*ni-es*, *mar*, que vas fu-*gir*,
i tu, Jor-dà, per tor-*nar* riu a-*mund*?
¿Per què sal-tà-*veu*, mun-ta-nyes, com a-nyells,
enjogas-*sa-des* com pe-*tits* de la ra-*ma-da*?

- +1 És da-*vant* del Se-nyor que s'estre-*mí* la *ter-ra*,
da-*vant* del Déu de Ja-*cob*,
que con-ver-*teix* les ro-ques en es-*tanys*,
la pedra *du-ra* en *dolls* d'aigua *vi-va*.

En segon lloc:

Odiló M. Planàs

93

Ant. O - briu-me les por-tes dels jus-tos; *en-tra -
ré a do-nar grà-ci-es al Se - nyor.

Salm 117

Enal·tiu el Senyor: Que *n'és*, de bo,
perdura eternament el seu *a-mor*.
Enmig del perill vaig *cla-mar al* Senyor,
i em va escoltar, i me'n va treure.
Tinc el Senyor a favor, res no em *fa* por, (6)
els homes, ¿què em *po-den* fer? (7)

Més val emparar-se en *el* Senyor, (1)
que posar confiança en *els* homes. (4)
Més val emparar-se en el *Se-nyor*, (6)
que fiar-se dels *po-derosos*. (7)

M'empenyien tan fort que *a-na-va* a caure,
però el Senyor m'ha *sos-tin-gut*.
Del Senyor em ve la força i *el* triomf,
és ell qui m'ha *sal-vat*.
«La dreta del Senyor *fa* proeses,
la dreta del Senyor em *glo-ri-fica*,
la dreta del Senyor *fa* proeses.»

336 - Ritual d'exèquies

No moriré, *viu-ré* encara,
per contar les proeses del *Se-nyor*.
Obriu-me les por-tes dels justos;
entraré a donar gràcies al *Se-nyor*.
Aquest és el portal del *Se-nyor*, (6)
els justos hi po-den entrar. (7)

Enaltiu el Senyor: Que *n'és*, de bo, (1)
perdura eternament el *seu* amor. (7)

En tercer lloc, si cal:

94

Mogut Odiló M. Planàs

Ant. En - tra - ré *a la ca - sa de Déu, en -
mig d'un a - plec fes - tiu.

Salm 41

Com la cérvola es *de-leix*
per l'aigua *vi-va*,
també em delei-*xo* jo
per vós, *Déu* meu.

Les llàgrimes són el *meu* pa
de nit i de *di-a*,

i sento dir cada *mo*-ment:

«¿On és el *teu* Déu?»

Esplaio el meu cor a-*pe*-nat
recordant com en altres *temps*
venia amb colles d'*a*-mics
cap a la casa *de* Déu,
enmig d'un aplec *fes*-tiu,
amb crits d'alegria i de llo-*an*-ça.

¿Per què aquesta tristor, àni-*ma* meva?

¿Per què aquest torba-*ment*?

Espera en Déu. Jo el tornaré a llo-*ar*:

Salvador meu i *Déu* meu.

Es poden cantar igualment els mateixos salms (113 A, 117 i 41) amb una única antífona:

Que el cor dels àngels t'aculli (p. 332)

O bé:

Que els àngels t'acompanyin al paradís (p. 333 i 334)

O bé:

Mogut Odiló M. Planàs

Ant. Vaig sen-tir_u-na veu *que de-ia des del
cel: «Fe - li - ços els qui mo -
ren en el Se - nyor».

338 - Ritual d'exèquies

O bé:

96

Bastant mogut

Odiló M. Planàs

Ant. Jo sóc *la re-sur-rec-ci - ó i la vi-da,

diu el Se - nyor; els qui cre-uen en mi, no mo-ri -

ran mai més.

O bé:

97

Moderat-valent

Odiló M. Planàs

Ant. *f* Jo sóc *la re-sur-rec-ci - ó i la

vi-da; qui creu en mi, en - ca-ra que mo - ri viu -

rà; i tot a - quell qui viu i creu en

mi, no mo-ri - rà e-ter-na - ment.

O bé:

Jordi M. Bou

98

Ant. Jo sóc *la re-sur-rec - ci - ó i la
vi-da. Els qui cre-uen en mi, en - ca-ra que
mo-rin, viu - ran; i tots els qui vi - uen i
cre-uen en mi no mo-ri - ran mai més.

O bé:

99

II
E - go sum* resurrécti- o et vi-ta: qui credit in me,
éti- am si mórtu- us fú- erit, vi- vet: et omnis qui vivit et
credit in me, non mori- étur in æ- ténum.

340 - Ritual d'exèquies

O amb l'única resposta:

100

Àgil

Odiló M. Planàs

Al - le - lu - ia, *al - le - lu - ia, al - le -
lu - ia.

101

O bé:

Moderat

Odiló M. Planàs

Al - le - lu - ia, *al - le - lu -
ia, al - le - lu - ia.

RITU DE DONAR LA SEPULTURA

25. Quan arriben a la tomba disposen l'aigua beneïta i l'encens als peus del sepulcre i la creu o el ciri pasqual a la seva capçalera; les germanes es col·loquen a una banda i altra, si el lloc ho permet. El sacerdot i l'Abadessa s'estan drets als peus del sepulcre, enmig dels altres ajudants.

26. Un cop ja tothom està al voltant de la tomba, el sacerdot o l'Abadessa s'adreça als presents amb aquestes paraules o altres de semblants:

**Estimats,
amb un record ple d'afecte
fem memòria de la nostra germana,
que el Senyor s'ha emportat, lluny dels perills d'aquest món;
per això implorem de la misericòrdia de Déu
que la dugui al lloc del repòs i de la pau
i que li perdoni tots els pecats,
comesos per debilitat humana.**

Després el sacerdot beneeix el sepulcre, tot dient:

**O Déu!
Vós que creàreu la terra,
i estenguéreu els cels i els sembràreu d'estrelles,
heu alliberat l'home captiu del lligam de la mort
amb el bany baptismal;
vós que heu fet sortir victoriós
del país dels morts nostre Senyor Jesucrist,
per a la salvació dels creients,
i heu decidit que ressuscitessin amb ell els seus membres,
mireu amb bondat, Senyor, aquest sepulcre;
feu que la vostra serventa hi repòsi en pau
i que ressusciti gloriósament amb tots els sants
a l'hora del judici.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Senyor Jesucrist,
vós, havent reposat tres dies al sepulcre,
heu santificat les sepultures de tots els qui creuen en vós,
de tal manera que aquest lloc de repòs
ens augmenta l'esperança de la resurrecció.
Concediu a la vostra serventa
de dormir en pau en aquesta sepultura
i de reposar-hi,
fins el dia que vós, que sou la resurrecció i la vida,
ressuscitant-la, la il·luminareu,
perquè en el cel, a la claror de la vostra mirada,
pugui contemplar la llum eterna.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.**

O bé:

**Oh Déu, per la vostra misericòrdia
troben repòs els fidels difunts;
digneu-vos beneir aquest sepulcre,
confieu-lo a la guarda del vostre àngel
i allibereu la qui hi serà enterrada
del càstig merescut pels seus pecats,
a fi que, amb els vostres sants, frueixi eternament de vós.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Oh Déu!
L'home, en desobeir el vostre manament,
incoregué en una justa sentència de mort,
però també li prometéreu la vida,
gràcies a la penitència i a la resurrecció;
vós concedíreu al nostre pare Abraham
sepultura a la terra promesa;
vós suggeríreu a Josep d'Arimatea
que, en el sepulcre que preparava per a si mateix,
hi pogués enterrar el cos del Senyor;
us preguem amb cor contrit
que beneïu aquest sepulcre,
preparat per a posar-hi les despulles de la vostra serventa,
mentre espera en el paradís la resurrecció final.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom:

Amén.

Acabada l'oració, el sacerdot aspergeix el túmul amb aigua beneïda, i després l'encensa. En els llocs on alguna germana baixa a la fossa per rebre i disposar com cal el cos, el sacerdot li pot donar l'encenser perquè aquesta sigui encensada.

27. Mentre posen el cos al sepulcre, es pot cantar el salm 41, si encara no s'ha cantat, amb l'antífona **Entraré a la casa de Déu, enmig d'un aplec festiu.** (p. 336)

O bé:

Cassia M. Just

102

Ant. Els qui sem - bra - ven amb llà - gri - mes als
ulls *cri-den de goig a la se - ga.

Salm 125

Odiló M. Planàs

Quan el Senyor renovà la vida de *Si-ó*
ho creïem *un* somni;
la nostra boca s'omplí d'*ale-gri-a*,
de crits i de *ri-a*-lles.

Els altres pobles es deien: «És *mag-nífic*
el que el Senyor fa a *fa-vor* d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a favor *nos-tre*,
amb quin goig ho cele-*brem!*

Renoveu la nostra vida, *Se-nyor*,
com l'aigua renova l'estepa *del* Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als *ulls*
cri-den de goig a la *se-ga*.

Sortien a sembrar tot *plo-rant*,
emportant-se la *lla-vor*;
i tornaran cantant d'*ale-gri-a*,
duent a coll les seves *gar-bes*.

103

O bé:

Alegre-victoriós

Domènec Cols

Ant.

Salm 125

Quan el Senyor renovà la vida *de* Sió
ho crè-*iem* un somni;
la nostra boca s'omplí *d'a*-legria,
de crits i de *ri*-alles.

Els altres pobles es deien: «*És* magnífic
el que el Senyor fa a *fa*-vor d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a *fa*-vor nostre,
amb quin goig ho *ce-le*-brem!

Renoveu la nostra *vi-da*, Senyor,
com l'aigua renova l'*este-pa* del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgri-*mes* als ulls
cri-den de goig a *la* sega.

Sortien a sembrar *tot* plorant,
emportant-se *la* llavor;
i tornaran cantant *d'a*-legria,
duent a coll les *se-ves* garbes.

O bé:

Antoni M. Aguado

104

Ant. Els qui sem - bra - ven amb llà - gri - mes als
ulls *cri - den de goig a la se - ga.

Salm 125

Quan el Senyor renovà la vida *de* Sió
ho crè-*iem* un somni;
la nostra boca s'omplí d'*ale-gri-a*,
de crits i *de* rialles.

Els altres pobles es deien: «*És* magnífic
el que el Senyor fa a *fa-vor* d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a favor *nos-tre*,
amb quin goig ho *ce-lebrem*!

Renoveu la nostra *vi-da*, Senyor,
com l'aigua renova l'*este-pa* del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als *ulls*
cri-den de goig *a* la sega.

Sortien a sembrar *tot* plorant,
emportant-se *la* llavor;
i tornaran cantant d'*ale-gri-a*,
duent a coll les *se-ves* garbes.

105

O bé:

Una mica mogut

Odiló M. Planàs

Ant. És a - quí *on vull que- dar-me per sem-pre, m'a -

gra - da, hi vull re - si - dir.

Salm 131

Alceu-vos, *Se-nyor*,
veniu al lloc on heu de que-*dar-vos*
amb l'arca del vostre *po-der*. (4)

El Senyor s'estima la ciutat de Si-ó,
l'ha escollida per fer-hi es-*ta-da*:
«És aquí on vull quedar-me per *sem-pre*,
m'agrada, hi vull re-*si-dir*.

Li beneiré les provisions, i abunda-*ran*,
els seus pobres menjaran fins a saci-*ar-se*.
Vestiré de festa els seus sacer-*dots*,
i els seus fidels esclataran en crits d'a-*le-gria*.

Aquí faré germinar el poder de Da-*vid*,
per al meu Ungit tindrà una llàntia en-*ce-sa*.
Vestiré de confusió els seus ene-*mics*,
però al front d'ell brillarà la meva di-*a-dema*.»

O bé un responsori (p. 316, 319, 327 o 329).

28. Un cop dipositat i arreglat el cos, i ja coberta la cara, l'Abadessa, amb l'eina que li allarguin, tira al seu damunt una mica de terra; fet això, s'aparta del sepulcre.

Mentre les germanes a qui ho hagin encomanat cobreixen de terra el cos, es pot continuar la salmòdia:

Àgil Odiló M. Planàs

106

Ant. Vós m'heu for - mat de la ter - ra, *m'heu re - ves -
tit de carn: Se - nyor, Re - demp - tor meu, res - sus - ci -
teu - me el dar - rer di - a.

Salm 138

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em conei-xeu,
vós veieu quan m'assec o *quan* m'aixeco,
descobriu de lluny estant els meus *pro*-pòsits,
sabeu bé si camino o si reposo,
us són coneguts tots els *meus* passos.

¿On aniria que el vostre esperit no hi fos *pre-sent*?
¿On fugiria que jo no estigués *da-vant* vostre?
Si pujava dalt del cel, vós *hi* sou,
si m'ajeia als inferns, us *hi* trobo.

¿Diré, doncs: Que m'amaguin les tenebres,
i tingui per llum la negra *nit*?
Però per a vós no són fosques *les* tenebres,
la nit us és tan clara com *el* dia,
llum o fosca us són *i-gual*.

Vós heu creat el meu interi-*or*,
m'heu teixit en les entranyes *de* la mare.
Us dono gràcies per haver-me fet tan ad-*mi-rable*,
és meravellosa la *vos-tra* obra.

Us era tot jo ben cone-*gut*,
res de meu no us passa-*va* per alt
quan jo m'anava fent secre-*ta*-ment,
com un brodat, aquí baix a *la* terra.

Els vostres ulls ja veien els meus *ac*-tes,
tots eren inscrits al *vos*-tre llibre;
ja us afiguràveu els *meus* dies
abans que existís el *pri*-mer.

PREGÀRIES FINALS

29. Un cop enterrat el cos, es para la salmòdia i es fa la pregària dels fidels, seguint més o menys un d'aquests formularis, sigui íntegrament sigui en part.

A

30. El sacerdot invita a pregar, tot dient:
**Déu ha volgut cridar d'aquesta vida cap a ell la nostra germana,
per això ara confiem el seu cos a la terra,
per tal que torni allà d'on va sortir.
Encomanem-la al Senyor,
a fi que la rebi en pau i la ressusciti el darrer dia,
perquè Jesucrist ha ressuscitat com a primícia d'entre els morts
i transformarà el nostre pobre cos,
per fer-lo semblant al seu cos gloriós.**

Prossegueix el diaca o l'Abadessa o alguna germana, i tothom va responent **Amén.**

Rebeu, Senyor, la vostra serventa que torna cap a vós; doneu-li el vestit celestial i renteu-la en la font santa de la vida eterna,

- **perquè amb els savis frueixi de la saviesa, *R/*. Amén.**
- **amb els màrtirs comparteixi la corona, *R/*.**
- **amb els patriarques i profetes es trobi anant al davant, *R/*.**
- **amb els apòstols es deleixi per seguir el Crist, *R/*.**

- amb els àngels i els arcàngels contempli sempre la glòria de Déu, *R/*.
- amb les pedres vives i resplendents del paradís sigui feliç, *R/*.
- i conegui els secrets divinals, *R/*.
- amb els querubins i serafins descobreixi la llum esclatant de Déu, *R/*.
- amb els vint-i-quatre ancians escolti aquell càntic excels, *R/*.
- amb els qui han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell blanquegi també el seu, *R/*.
- amb els qui ja han trucat abans, li siguin obertes les portes de la Jerusalem celestial, *R/*.
- amb els qui veuen Déu pugui també veure'l cara a cara, *R/*.
- amb els qui canten davant el tron pugui entonar un càntic nou, *R/*.
- i amb els qui ja la senten, pugui escoltar l'harmonia del cel. *R/*.

B

31. El sacerdot invita a pregar, tot dient:

Preguem per la nostra germana N. a nostre Senyor Jesucrist que va dir: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més».

Prossegueix el diaca o l'Abadessa o alguna germana, i tothom va respondent **Escolteu-nos, Senyor o bé Senyor, tingueu pietat d'una pobra pecadora.**

Vós que vau plorar en la mort de Llätzer, eixugueu les nostres llàgrimes. *R/*

Vós que vau ressuscitar morts, doneu la vida eterna a la nostra germana. *R/*

Vós que prometéreu el paradís al lladre penedit, porteu al cel la nostra germana. *R/*

Vós que la rentàreu amb l'aigua del baptisme i que la ungréu amb l'oli sagrat, admeteu-la entre els sants i escollits. *R/*

Vós que l'alimentàreu amb el sagrat convit del vostre Cos i de la vostra Sang, feu-la seure a la taula del vostre Regne. *R/*

I a nosaltres, entristits per l'absència de la nostra germana, doneu-nos el consol de la fe i l'esperança en la vida eterna. *R/*

C

32. En lloc d'unes intencions com les precedents es pot cantar una antífona llarga, al final de la qual tothom suplica tres vegades en forma de lletania. El sacerdot invita a pregar, tot dient:

**Avui que enterrem les seves despulles,
preguem per la nostra estimada germana,
que el Senyor ja ha alliberat dels paranys d'aquest món,
perquè, quan arribi el dia del judici,
vulgui ressuscitar-la,
amb els seus sants i escollits,
a la dreta del Pare.**

Llavors es canta l'antífona:

107

Una mica mogut Odiló M. Planàs

Cle - men - tís - sim Se - nyor, *que per
treu - re'ns del nos - tre es - tat mi - se - ra - ble vau so -
frir el su - pli - ci de la mort en mans dels im -
pius, des - lliu - reu la vos - tra ser - ven - ta de l'a -
(les) (-tres) (-ven - tes)
bis - me de l'in - fern i de res - tar pre - so -

ne - ra dels lli - gams de la mort. Es - bor -
 (-res)

reu tots els seus pe - cats, no us en re - cor - deu mai

més. Que els àn - gels la du - guin a la vos - tra
 (les)

llum, i li o - brin les por - tes del pa - ra - dís, de ma -
 (els)

ne - ra que, men - tre les se - ves des - pu - lles

són en - ter - ra - des, e - lla si - gui in - tro - du -
 (-lles) (-guin in -)

ï - da a la vi - da e - ter - na.
 (-des)

108 *O bé:*

III
C lementíssi- me* Dó- mi- ne, qui pro nostra mi-sé-
 ri- a ab impi- órum máni-bus mor- tis supplí- ci- um
 pertu- listi, líbe- ra ánimam eius de inférni vo- rá- gi-
 ne, et de víncu- lis mor- tis mi- será- tor ab- sólve, et
 cuncta eius peccá- ta obli- vi- óne perpé- tu- a dele; e-
 am ad lu- cem tu- am ánge- li tradant, paradi- síque por-
 tam intro- ducant, ut, dum corpúscu- lum púlve- ri trá- di-
 tur, ad æterni- tá- tem per- ducant.

Tothom, estant agenollat o inclinat, suplica tres vegades:

Odiló M. Planàs

109

Se - nyor, *tin - gueu pi - e - tat d'u - na
(-nes)

po - bra pe - ca - do - ra.
(-bres) (-res.)

O bé:

110

III

D ómi- ne,* mi-sere-re super pecca- tríce.

33. Després, o bé tots resen plegats el Parenostre, o bé el sacerdot diu una de les pregàries següents:

Déu totpoderós,
vós pel vostre Fill Jesucrist, mort en creu,
heu destruït la nostra mort;
pel seu repòs en el sepulcre,
heu santificat els nostres sepulcres;
per la seva resurrecció gloriosa d'entre els morts,
ens heu restaurat la vida
i ens heu fet immortals;
escolteu les nostres pregàries per aquesta germana nostra que,
morta i sepultada en Crist,
conserva la benaurada esperança de la resurrecció.
Mentre vivia en aquest món,
la vau dirigir, amb el vostre Esperit,
pels camins de la vida monàstica.
Conduïu-la ara a la vida eterna,
de manera que, ella que a la terra us ha conegut per la fe,
us lloï al cel sense parar.
Per Crist Senyor nostre.

O bé:

És certament una temeritat, Senyor,
que els homes mortals, que són pols,
s'atreveixin, Déu nostre,
a encomanar-vos un altre home mortal, que és també pols.
Però ja que la terra rep el qui ha estat format de la terra,
i el qui és pols s'encamina cap a la pols,
essent així que tots hem de morir,
implorem, oh Pare, la vostra pietat,
perquè aquesta serventa vostra,
que heu volgut endur-vos a la pàtria del cel,
l'acolliu al costat d'Abraham i dels vostres amics
i l'ompliu de consol.
Feu-li la mercè de fruit del vostre repòs
i experimentar la bonesa del vostre perdó.
I quan, a la fi del món,
tothom vegi la manifestació del Regne de Déu,
ressusciteu-la transformada en home nou
juntament amb tots els sants,
per venir a rebre la corona dels elegits a la vostra dreta.
Per Crist Senyor nostre.

O bé:

Senyor,
sigueu misericordiós amb la vostra serventa difunta:
no li tingueu en compte les faltes,
ja que sempre va desitjar complir la vostra voluntat;
que així com la fe cristiana la va ajuntar a la comunitat dels fidels,
la vostra bondat l'assocïi en el cel a l'estol dels àngels.
Per Crist Senyor nostre.

O bé:

Abatuts per l'escomesa inesperada de la mort cruel,
i en certa manera destrossats,
amb veu plorosa invoquem la vostra misericòrdia,
Redemptor del món,
perquè acolliu dolç i benèvol la nostra estimada germana
que retorna a vós, font de tota bondat;
i si ha pecat per feblesa humana,
perdoneu-la, clementíssim Déu nostre,

**sigueu indulgent i no us recordeu de les seves culpes,
i feu que, juntament amb tots els sants,
pugui cantar la vostra lloança.
Per Crist Senyor nostre.**

O bé:

**Pare misericordiós,
us encomanem l'ànima de la nostra germana,
amb l'esperança segura
que ressuscitarà amb Crist el darrer dia,
com tots els qui han mort creient en ell.
(Us donem gràcies per tots els beneficis que li heu fet
durant la seva vida mortal,
i també per haver-nos donat així a nosaltres
un senyal de la vostra bondat i de la comunió dels sants en Crist.)
Que les nostres pregàries, Senyor, us arribin al cor.
Obriu a la nostra germana les portes del paradís,
i feu que nosaltres, que encara seguim aquí,
ens consolem els uns als altres amb paraules de fe
(fins que tots anem a l'encontre de Crist
i així, amb la nostra germana, puguem estar sempre amb el Senyor).
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom:

Amén.

34. Llavors el sacerdot pot unir a l'oració que s'ha fet per la difunta les altres germanes allí enterrades i tots els fidels difunts d'arreu del món, dient:

**Déu compassiu, que doneu el repòs als fidels difunts,
concediu el perdó dels pecats als vostres servents i serventes
i a tots els qui arreu del món han mort en Crist,
perquè, alliberats de les seves faltes,
s'alegrin eternament amb vós.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom:

Amén.

35. A l'acabament de tot el ritu es pot entonar un cant apropiat, segons el costum local, després del qual el sacerdot, si és convenient, beneeix els presents tal com es fa al final de la missa. Tot seguit, com a comiat, diu:

**Anem-nos-en en pau,
i recordem la nostra germana davant el Senyor.**

36. Si a causa del mal temps no es pogués fer la processó fins al cementiri, en el lloc adient interrompran la salmòdia i de seguida faran les pregàries finals, com diuen més amunt els nn. 25-31. Després, a una hora convenient, en companyia d'algunes germanes, el sacerdot o l'Abadessa donarà sepultura al cos que abans hauran tingut en un lloc adequat. El sacerdot o l'Abadessa beneeix el sepulcre, l'aspergeix i l'encensa. I ja no fa res més, si no és per devoció o consideració personal.

37. Després enviaran esqueles a tots els monestirs de la Família Cistercenca, amb aquesta fórmula, canviant el que convingui:

El dia 11 d'agost de 1992, va morir en el nostre monestir de Santa Maria de Llocdedéu, (o bé: de la Congregació N.) de l'Orde Cistercenc (o bé: de l'Estricta Observança), a la diòcesi de Dijon (França), la germana Humbelina, (novícia, professa temporal, conversa, externa, oblata, jubilar, etc.). Us demanem que tingueu la caritat d'encomanar-la a Déu en les vostres oracions, especialment en la santa missa, i nosaltres pregarem pels vostres.

CAPÍTOL TERCER COM ES REP EL COS D'ALGUN DIFUNT

38. Quan es mor un foraster a casa nostra, o s'escau que han de portar algun difunt al monestir, la comunitat surt a rebre'l en processó a l'hostatgeria, o a la porta del monestir o de l'església, i tot es fa com diuen més amunt els nn. 2-8.

39. Si s'han d'emportar el difunt, després de la darrera recomanació i comiat (més amunt, nn. 13-18), quan el cos ja ha arribat al lloc on se'l confia als qui se l'enduran, es para de cantar salms i el sacerdot o l'Abadessa, després de dir l'oració corresponent, acomiada la comunitat.

APÈNDIX

TEXTOS DIVERSOS PER A LA LITÚRGIA DE LA PARAULA O PER A LA VETLLA VORA EL DIFUNT

I. SALMS I ANTÍFONES

111

Una mica mogut Odiló M. Planàs

Ant. Se-nyor, *feu-me pla - ner el ca -
mí que o-briu da-vant meu.

Salm 5

Escolteu, Senyor, les meves *pa-raules*,
acolliu el meu *an-hel*.
Estigueu atent, de-*fen-seu-me*,
rei meu i *Déu* meu.

És a vós que imploro, *Se-nyor*,
escolteu el meu clam a *trenc* d'alba;
us exposo el meu plet de bon *ma-tí*
i em quedo es-*pe-rant*.

Vós no sou un Déu que es complagui en la *mal-dat*,
no acolliu el dolent a ca-*sa* vostra;
els qui viuen obcecats no re-*sis-teixen*
quan vós els *mi-reu*.

Detesteu els amics de ma-*les arts*,
extermineu els men-*ti-ders*;

l'home fals i sanguinari, *Se-nyor*,
vós l'abo-*mi*-neu.

Però jo, per la vostra gran bondat, entro a ca-*sa* vostra,
i em prosterno ple de reverència davant del san-*tu*-ari.
Guieu-me, Senyor, vós que sou just,'
perquè hi ha qui em *vol* mal;
feu-me planer el camí que obriu da-*vant* meu.

Als seus llavis no hi ha since-*ri*-tat,
guarden al cor *la in*-triga;
sota la seva llengua fa-*la*-guera
hi ha un sepul-*cre* o-bert.

Se n'alegraran els qui es refugien *en* vós,
ho celebraran *per* sempre;
empareu-los, que puguin celebrar-ho
els qui estimen el vos-*tre* nom,
perquè vós, Senyor, beneïu el just,'
el vostre favor el pro-*te*-geix.

Mogut Odiló M. Planàs

Ant. Ve - niu *a sal- var-me la vi - da: en-tre_els
morts no hi_ha qui_us re - cor- di.

Salm 6

No em reprengueu, Senyor, tan dura-*ment*, (1)
no em corregiu amb tant de *ri*-gor. (2)
Compadieu-vos de mi. Vaig per-*dent* força. (3)

Guariu-me. Tot jo em con-su-meixo, (2)
 tot jo estic tras-bal-sat. (3)
 I vós, Senyor, ¿què es-pereu? (4)

Veniu a salvar-me la vi-da,
 allibereu-me per la vostra bon-dat.
 Entre els morts no hi ha qui us re-cordi,
 ¿qui us pot lloar a la ter-ra dels morts?

Estic desfet de tant so-frir,
 cada vespre deixo el llit amarat de llàgrimes.
 Els ulls se'm consumeixen de tris-tesa,
 tant de dolor els fa en-vellir.

Aparteu-vos de mi, gent ma-lè-fica.
 El Senyor accepta el meu plor,
 el Senyor escolta la me-va súplica
 i acull la me-va pregària.

Els enemics, confosos i des-fets, (2)
 tornaran enrera en un instant. (4)

113

Bastant mogut

Odiló M. Planàs

Ant. Si al - gú, *com un lle - ó, em ro-bés la vi - da,

¿qui la res-ca-ta - ri - a, qui la sal-va - ri - a?

Salm 7

Senyor, Déu meu, en vós em refu-gi-o;
 salveu-me dels perseguidors, allibe-reu-me,

que si algú, com un lleó, em robés *la* vida
¿qui la rescataria, qui la sal-va-ria?

Senyor, Déu meu, si he fet això que *di*-uen,
si les meves mans hi tenen *part*,
si he faltat a la paraula d'*a-mis*-tat,
jo que perdono el qui em vol mal sense *mo*-tiu,
que m'agafi l'enemic que em perse-*gueix*, (1)
em trepitgi per terra i em colgui a *la* pols. (4)

Senyor, alceu-vos deci-*dit*,
atureu la fúria dels ene-*mics*,
desvetlleu-vos i sortiu a de-*fen*-sar-me
en el judici que vós heu con-*vo*-cat.

Que s'apleguin les nacions al voltant *vos*-tre, (1)
asseieu-vos ben alt per pre-*si*-dir-les. (3)
El Senyor és el jutge *dels* pobles. (4)

Feu-me justícia, Senyor. Jo no tinc *cul*-pa
i m'he portat honrada-*ment*.
Ja n'hi ha prou de la malícia dels *cul*-pables!
I vós, *Déu* just,
vós que escruteu l'interior dels *ho*-mes, (1)
doneu raó a l'*in*-no-cent. (4)

Déu és l'escut que em prote-*geix*,
el salvador dels rectes de *cor*.
Déu és un jut-*ge* just,
que s'imposa ca-*da* dia.

Si l'injust torna a esmolar l'*es*-pa-sa,
tiba l'arc i l'*a*-pun-ta,
es tornaran contra ell les armes *mor*-tals
i les fletxes enceses que *pre*-para.

Mireu-lo: té a les mans el male-*fí*-ci,
prepara el cop amb malícia, i l'*er*-ra.
Havia cavat una fossa *pro*-funda,

362 - Ritual d'exèquies

i acaba caient-hi ell *ma*-teix;
víctima dels propis in-*tents*, (1)
recau damunt d'ell la seva *ma*-lícia. (4)

Dono gràcies al Senyor perquè és *just*; (1)
canto el nom de l'*Al*-tíssim. (4)

114

Moderat

Odiló M. Planàs

Ant.

Guar-deu-me, Déu meu, *en vós tro-bo re -
fu-gi. Fins el meu cos re-po-sa con-fi - at.

Salm 15

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo re-*fu*-gi. (1)
Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa *fe*-liç.» (6)

Però ells estan pels déus de la regi-ó, (1)
pels sobirans que tenen en gran *es*-tima. (4)
Multipliquen *els* seus ídols, (5)
s'entenen amb al-*tres* déus. (6)

Les meves mans no els duran cap o-*fre*-na,
els meus llavis no diran els seus *noms*.
Senyor, heretat meva i cal-*ze* meu,
vós m'heu triat la posses-*si*-ó;
la part que m'ha tocat és de-*li*-ciosa,
i m'encisa la meva he-*re*-tat.

Beneït sigui el Senyor, que em dóna *seny*. (1)
Fins a les nits m'amonesta el *meu* cor. (3)

Sempre tinc present *el* Senyor; (5)
amb ell a la dreta, mai no *cau*-ré. (6)

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot *jo*, (1)
fins el meu cos reposa confi-*at*: (2)
no abandonareu la meva vida en-*mig* dels morts, (5)
ni deixareu caure a la fossa el qui us *es*-tima. (6)

M'ensenyareu el camí que duu a la *vi*-da: (1)
joia i festa a desdir a la vostra pre-*sèn*-cia; (2)
al costat vostre, delícies *per* sempre. (6)

Odiló M. Planàs

115

Àgil

Ant. El Se - nyor em fa des - can - sar *en
prats de - li - ci - o - sos, al - le - lu - ia.

Salm 22

El Senyor és el meu pastor, no em man-*ca* res,
em fa descansar en prats deli-*ci*-osos;
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em *re*-torna.
Em guia pels camins segurs
per l'amor del *seu* nom.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por *de* res,
perquè us tinc vo-*ra* meu;
la vostra vara de *pas*-tor,
m'asserena i em *con*-forta.

364 - Ritual d'exèquies

Davant meu pareu taula vós *ma-teix*,
i els enemics *ho* veuen;
m'heu ungit el cap amb *per-fums*,
ompliu a vessar la *me-va* copa.

Oh sí! La vostra bondat i el vos-*tre a-mor*
m'acompanyen tota *la* vida,
i viuré anys i *més* anys
a la casa del *Se-nyor*.

116

Bastant mogut

Odiló M. Planàs

Ant.

Se - nyor, *no us re - cor - deu dels pe -
cats que he co - mès de jo - ve.

Salm 24

A vós elevo la meva ànima, *Se-nyor*.
Déu meu, en vós *con-fio*,
que no en tingui un desen-*gany*,
i no se n'alegrin els e-*ne-mics*.

No s'enduran un desengany els qui esperen en *vós*,
sinó els qui us abandonen per fiar-se del *no-res*.
Feu que conegui, Senyor, les vostres *ru-tes*,
que aprengui els vostres *ca-mins*.

Encamineu-me en la vostra veritat, instru-*ïu-me*,
perquè vós sou el Déu que em *sal-veu*;
i cada moment espero en *vós*,
perquè sé que sou bo, *Se-nyor*.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra *pie-tat*
i de l'amor que heu guardat des *de* sempre.
No us recordeu dels pecats que he comès de *jo-ve*,
compadiu-vos de mi, vós que esti-*meu* tant.

El Senyor, bondadós i *rec-te*,
ensenya el bon camí als *pe-ca*-dors.
Encamina els humils per sendes de *jus-tí*-cia,
els ensenya el seu *ca*-mí.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor *fi-del*
per als qui guarden la seva *a-li*-ança.
Per l'amor del vostre nom, *Se-nyor*,
perdoneu la meva culpa, que és *molt* gran.

¿Qui és el qui venera de debò el *Se-nyor*?
Ell li ensenyarà el camí que ha *de* prendre.
Cada nit reposarà *fe-liç*,
els seus descendents posseiran *la* terra.

El Senyor es fa conèixer íntimament als seus *fi*-dels, (2)
els revela la seva *a-li*-ança. (4)

Sempre tinc els ulls posats en el *Se-nyor*,
que allibera els meus peus del *pa*-rany.
Mireu i compadiu-vos de *mi*,
que em trobo sol i *des-val*-gut.

Eixampleu el meu cor *opri-mit*,
traieu-me de la meva *dis*-sort.
Mireu la meva aflicció i les meves *pe*-nes,
i perdoneu-me tots els *pe*-cats.

Mireu si en tinc, d'*ene-mics*,
si en són, de violents, els *seus* odis!
Guardeu la meva vida i deslliu-*reu-me*;
m'he emparat en *vós*; (1)
que no en tingui un *des-en*-gany! (2)
La rectitud i l'honradesa em salva-*guar*-den, (3)
perquè en vós tinc posada l'*es-pe*-rança. (4)

366 - Ritual d'exèquies

Déu meu, allunyeu d'Isra-el (3)
els mals que l'a-fli-geixen. (4)

117

Mogut

Odiló M. Planàs

Ant.

N'es-tic cert, *fru-i-ré en la vi-da e-
ter-na de la bon-dat que em té el Se-nyor.

Salm 26

El Senyor m'il·lumina *i em* salva,
¿qui em pot *fer* por?
El Senyor és el mur que protegeix la *me-va* vida,
¿qui em pot *esfe-re-ir*?

Quan m'envesteixen homes *mal-vats*
per devorar les *me-ves* carns,
són ells, els enemics, els meus *ri-vals*,
els qui ensopeguen *i* cauen.

Ni que acampés contra mi tot un *e-xèrcit*
el meu cor no *te-me-ria*;
per més que em declaraessin *la* guerra,
Jo em sentiria *con-fi-at*.

Una cosa he demanat al *Se-nyor*,
i la desitjo amb *to-ta* l'ànima:
Poder viure a la casa del *Se-nyor*
tots els dies de *la* vida, (1)
per fruit-hi de l'estima del Senyor
i vetllar pel *seu* temple. (4)

Ell m'amaga al seu *cos-tat*,
 en dies de *des-gràcia*;
 m'encobreix dintre el recer de *ca-sa* seva,
 m'encamina a la roca *inac-ces-sible*.

Ara, doncs, s'aixeca el *meu* cap
 sobre els enemics que *m'en-volten*.
 A casa d'ell ofereixo *sa-cri-ficis*,
 ofereixo *aclama-ci-ons*, (1)
 himnes i càntics en honor del *Se-nyor*. (4)

Escolteu el meu clam, *Se-nyor*,
 compadiu-vos de mi, *res-po-neu-me*.
 De part vostra, el cor *em* diu:
 «Busqueu la meva *pre-sència*.» (1)
 Arribar davant vostre és el que vull;
 Senyor, no us *a-ma-gueu*. (4)

No sigueu sever fins a rebutjar el vostre *ser-vent*,
 vós que sou el meu *a-jut*.
 No em deixeu *aban-do-nat*,
 Déu meu, *Salva-dor* meu.

Si mai m'abandonessin *pa-re i mare*,
 el Senyor em *reco-lli-ria*.
 Ensenyeu-me, Senyor, la *vos-tra* ruta,
 conduïu-me per camins *pla-ners*.

Penseu que tinc *e-ne-mics*,
 no em deixeu a *mer-cè* d'ells
 Es presenten falsos *tes-ti-monis*
 urgint la meva *con-demna*.

N'estic cert, fruité en la *vi-da e-terna*
 de la bondat que em té el *Se-nyor*
 Espera en el *Se-nyor*!
 Sigues valent! Que el teu cor no *de-fa-lleixi*. (1)
 Espera en el *Se-nyor*! (4)

118

Una mica mogut Gregori Estrada

Ant. N'es-tic cert, *fru-i - ré en la vi-da e -
 ter-na de la bon-dat que em té el Se - nyor.

Salm 26

The musical notation consists of three staves. The first staff is the antiphona, starting with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. It contains the lyrics 'N'es-tic cert, *fru-i - ré en la vi-da e -'. The second staff continues the antiphona with 'ter-na de la bon-dat que em té el Se - nyor.' The third staff is the beginning of Psalm 26, marked with 'Salm 26' and numbered 1 through 4, showing a sequence of chords and notes.

El Senyor m'illumina i em salva,
 ¿qui em pot fer por?
 El Se-nyor és el mur que prote-geix la me-va vida,
 ¿qui em pot es-ferir?

Quan m'envesteixen homes *mal-vats*
 per devorar les meves *carns*,
 són *ells*, els ene-*mics*, els *meus* rivals,
 els qui enso-*pe*-guen i cauen.

Ni que acampés contra mi tot un *e-xèrcit*
 el meu cor no teme-*ri*-a;
 per *més* que em decla-*res-sin* la guerra,
 Jo em sentiri-*a* confiat.

Una cosa he demanat al *Se-nyor*, (1)
 i la desitjo amb tota l'*à-nima*: (2)
 Poder viure a la *ca-sa* del *Se-nyor*
 tots els dies *de* la vida, (3)
 per fruit-hi de l'estima del Senyor
 i vet-*llar* pel seu temple. (4)

Ell m'amaga al seu *cos-tat*,
 en dies de des-*grà*-cia;
 m'enco-*breix* dintre el re-*cer* de *ca-sa* seva,
 m'encamina a la ro-*ca* *in*-accessible.

Ara, doncs, s'aixeca el *meu* cap (1)
sobre els enemics que m'en-*vol*-ten. (2)
A casa d'ell ofe-*rei*-xo sacri-*fi*-cis,
ofereixo acla-*ma*-cions, (3)
himnes i càntics en ho-*nor* del Senyor. (4)

Escolteu el meu clam, *Se*-nyor, (1)
compadiu-vos de mi, respo-*neu*-me. (2)
De part vostra, el cor em *diu*:
«Bus-*queu* la me-*va* presència.» (3)
Arribar davant vostre és el que vull;
Senyor, *no us* amagueu. (4)

No sigueu sever fins a rebutjar el vostre *ser*-vent,
vós que sou el meu a-*jut*.
No em dei-*xeu* a-bandonat,
Déu meu, *Sal*-vador meu.

Si mai m'abandonessin pa-*re* i mare,
el Senyor em reculli-*ri*-a.
Ense-*nyeu*-me, *Se*-nyor, la vos-*tra* ruta,
conduïu-me per ca-*mins* planers.

Penseu que tinc e-*ne*-mics,
no em deixeu a mercè d'*ells*
Es pre-*sen*-ten fal-*sos* tes-*timonis*
urgint la me-*va* condemna.

N'estic cert, fruité en la vi-*da* e-*terna* (1)
de la bondat que em té el *Se*-nyor. (2)
Espera en el Senyor!
Sigues va-*lent*! Que el teu cor no de-*falleixi*. (3)
Espe-*ra* en el Senyor! (4)

370 - Ritual d'exèquies

119

Moderat Odiló M. Planàs

Ant. A - lli - be - reu - me, Se - nyor,
*vós que sou bo.

Salm 30, 2-6

En vós, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desen-gany.
Allibereu-me, vós que sou bo;
no trigueu, escolteu i alli-be-reu-me,
sigueu el meu castell inexpugnable,
la meva roca sal-va-dora.

Per a mi, sou penyal i plaça for-ta.
Per amor del vostre nom, guieu-me i condu-ïu-me,
traieu-me del llaç que m'han pa-rat,
vós que em de-fen-seu.

Confio el meu alè a les vostres mans, (1)
vós, Déu fidel, m'heu res-ca-tat. (4)

120

Una mica mogut Odiló M. Planàs

Ant. Se - nyor,*dig - neu-vos a a-ju-dar-me, no tar-
deu a de-fen-sar-me.

Tenia posada l'esperança en el *Se-nyor*,
i ell, inclinant-se cap a mi,
ha escoltat el *meu* clam. (4)

M'ha tret fora *del* fang,
del llot on em *mo-ria*,
ha posat els meus peus sobre *la* roca,
i m'hi sento *se-gur*.

Ha inspirat als meus llavis un càn-*tic* nou,
un himne de lloança al nos-*tre* Déu;
tots els qui ho han vist, se *n'ad-miren*,
i confien més en el *Se-nyor*.

Feliç l'home que té posada en el *Se-nyor*
la seva con-*fi-ança*
i no busca l'ajut dels *i-dòlatres*,
que es refien d'esperances en-*ga-nyoses*.

Com heu pensat en *nos-altres*,
Senyor, *Déu* meu!
Quantes meravelles heu fet a fa-*vor* nostre,
Déu incom-*pa-rable*!

Si les volia anunciar públi-*ca-ment*,
no les podria ni *comp-tar*.
Però vós no voleu oblacions ni sa-*cri-ficis*,
i m'heu parlat a cau *d'o-rella*,
no exigiu l'holocaust ni l'expia-*ci-ó*; (2)

per això us dic: «Aquí em *te-niu*:
com està escrit de mi en *el* llibre,
Déu meu, vull fer la vostra vo-*lun-tat*,
guardo la vostra llei al fons *del* cor.

Anuncio amb goig la salva-*ci-ó*
davant el poble en dia de *gran* festa.
No puc deixar d'anun-*ci-ar-la*;
ho sabeu prou, *Se-nyor*.

372 - Ritual d'exèquies

No m'he callat la vostra salvació
dins del *meu* cor;
he fet conèixer el vostre ajut *fi*-del,
la lleialtat del vos-*tre a*-mor,
davant el poble en dia de *gran* festa.

I vós, Senyor, no em re-*fu*-seu
la vostra *bon*-dat;
que el vostre amor *fi*-del
em guar-*di* sempre.

Són tants els mals que *m'en*-volten,
que ni es poden *comp*-tar.
Moltes culpes em cauen *da*-munt,
i mai no me n'havia a-*do*-nat;
són més que els cabells del *meu* cap (1)
i em fallen *les* forces. (4)

Senyor, digneu-vos a a-*ju*-dar-me, (1)
no tardeu a defensar-me, *Se*-nyor. (4)

Que puguin alegrar-se i fer-*vos* festa
els qui us busquen de *de*-bò;
que els qui estimen la vostra obra sal-*va*-dora
puguin dir sempre: «És gran el *Se*-nyor.»

Ara sóc un pobre des-*val*-gut,
però el Senyor pen-*sa en* mi.
Sou vós qui m'ajudeu i em des-*lli*u-reu,
Déu meu, no tri-*gueu* més.

Moderat

Odiló M. Planàs

Ant. He pe - cat *con-tra vós, Se - nyor; sal -
veu - me la vi - da.

Salm 40

Feliç el qui s'interessa pel pobre des-val-gut;
en temps difícils, el Senyor el sal-va-rà,
el guardarà i el farà viure feliç a la terra,
no el deixarà a mercè dels e-nemics.

El Senyor el sostindrà en el *do*-lor,
fins a treure'l del llit on jeia *ma*-lalt.
Jo clamo: «Senyor, compadiu-vos *de* mi.
He pecat contra vós, salveu-*me* la vida.»

Parlen de mi els meus enemics i em vo-len mal: (3)
«Quan es morirà! Que s'esbor-ri *el* seu nom.» (4)

Si algun en ve per visitar-me, *fin*-geix, (1)
ve a buscar males *no*-tícies (3)
per divulgar-les a fora. (4)

Els qui m'odien murmuren en-*tre* ells,
fan sobre meu presagis *do*-lents:
«El seu mal no té *re*-mei;
ja és al llit, i no se *n'*al-çarà.»

Fins l'amic millor en qui jo con-*fi*-ava, (1)
que menjava amb mi, compartint el *meu* pa, (3)
m'ha traït *el* primer. (4)

Però vós, Senyor, compadiu-vos *de* mi, (3)
restabliu-me, i jo fa-*ré* justícia. (4)

374 - Ritual d'exèquies

En això he conegut que m'es-ti-màveu:
que el meu enemic no pot cantar vic-tòria.
Però a mi, em conserveu sen-se culpa
i em mantindreu per sempre da-vant vostre.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Is-ra-el, (3)
des de sempre i per sempre. A-mén, amén. (4)

122

Moderat Poblet

Ant. He pe - cat *con - tra vós, Se - nyor; sal -
veu - me la vi - da.

Salm 40

Feliç el qui s'interessa pel pobre des-val-gut;
en temps difícils, el Senyor el sal-varà,
el guardarà i el farà viure feliç a la terra,
no el deixarà a mercè dels e-ne-mics.

El Senyor el sostindrà en el do-lor,
fins a treure'l del llit on je-ia malalt.
Jo clamo: «Senyor, compadiu-vos de mi.
He pecat contra vós, salveu-me la vida.»

Parlen de mi els meus enemics i em vo-len mal:
«Quan es morirà! Que s'esbor-ri el seu nom.»
Si algun en ve per visitar-me, fin-geix,
ve a buscar males notícies per divulgar-les a fora.

Els qui m'odien murmuren en-*tre* ells,
fan sobre meu presa-*gis* dolents:
«El seu mal no té *re*-mei;
ja és al llit, i no se n'al-*ça*-rà.»

Fins l'amic millor en qui jo con-*fi*-ava,
que menjava amb mi, compartint el meu pa,
m'ha traït *el* primer.
Però vós, Senyor, compadiu-vos *de* mi,
restabliu-me, i jo faré *jus*-tícia.

En això he conegut que m'es-*ti*-màveu:
que el meu enemic no pot can-*tar* victòria.
Però a mi, em conserveu sen-*se* culpa
I em mantindreu per sempre da-*vant* vostre.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Is-*ra*-el, (3)
des de sempre i per sempre. Amén, *a*-mén. (4)

Caminant

Odiló M. Planàs

123

Ant.

Tot jo tinc set de Déu, *del Déu que m'és
vi-da; ¿quan po - dré veu-re Déu ca-ra a ca - ra?

Salm 41

Com la cérvola es *de*-leix
per l'aigua *vi*-va,
també em delei-*xo* jo
per vós, *Déu* meu.

376 - Ritual d'exèquies

Tot jo tinc set *de* Déu,
del Déu que m'és *vi-da*;
¿quan *po-dré* veure
Déu *ca-ra a cara*?

Les llàgrimes són el *meu* pa
de nit i de *di-a*,
i sento dir cada *mo-ment*:
«¿On és el *teu* Déu?»

Esplaio el meu cor *a-pe-nat*
recordant com en altres *temps*
venia amb colles *d'a-mics*
cap a la casa *de* Déu,
enmig d'un aplec *fes-tiu*, (1)
amb crits d'alegria i de *llo-ança*. (4)

¿Per què aquesta tristor, àni-*ma* meva?
¿Per què aquest torba-*ment*?
Espera en Déu. Jo el tornaré a *llo-ar*:
Salvador meu i *Déu* meu.

Quan em sento *acla-pa-rat*,
em recordo de *vós*,
des del país del Jordà i de *l'Her-mon*,
des de la muntanya de *Mis-sar*.

Un cop de mar en cri-*da un* altre,
quan bramula el vostre tempo-*ral*;
tots els rompents de les *o-nades*
han passat per so-*bre* meu.

Que el Senyor confirmi ca-*da* dia
l'amor que em *té*.
I cada nit cantaré la *llo-ança*
del Déu que *m'és* vida.

I dic a Déu, la me-*va* roca:
«¿Per què us oblideu de *mi*?»

¿Per què he d'anar de dol pertot *ar-reu*,
seguit de prop per l'*e-ne-mic*?»

Veient la ferida del *meu* cor,
l'adversari m'escar-*neix*,
i sento dir cada *mo-ment*:
«¿On és el *teu* Déu?»

¿Per què aquesta tristor, àni-*ma* meva?
¿Per què aquest torba-*ment*?
Espera en Déu. Jo el tornaré a *llo-ar*:
Salvador meu i *Déu* meu.

Una mica mogut

Odiló M. Planàs

124

Ant. Quin goig que tin-dran, Se - nyor, *els
os - sos que heu fet pols!

Salm 50

Compadiu-vos de mi, *Déu* meu,
vós que esti-*meu* tant;
vós que sou tan bo, esborreu les me-*ves* faltes;
renteu-me ben bé de les culpes,
purifiqueu-me dels *pe-cats*.

Ara reconec les me-*ves* faltes,
tinc sempre present el meu *pe-cat*.
Contra vós, contra vós sol he *pe-cat*,
i he fet el que és dolent als vos-*tres* ulls.

378 - Ritual d'exèquies

Éreu just quan donàveu la *sen-tència*,
irrepressible en el vostre *ve-re-dicte*.
Vós sabeu que he nascut en *la culpa*,
que la mare m'engendrà *pe-ca-dor*.

Vós estimeu la veritat al fons *del cor*,
dintre de mi m'ensenyau a *te-nir* seny.
Aspergiu-me amb hisop, que *que-di* pur;
renteu-me, i seré més blanc que *la neu*.

Deixeu-me sentir els crits *de festa*.
Quin goig aquests ossos que havíeu *fet* pols!
Aparteu la mirada dels meus *pe-cats*,
esborreu les *me-ves* culpes.

Déu meu, creeu en mi un cor *ben* pur,
feu renéixer en mi un *espe-rit* ferm.
No em llanceu de la vostra *pre-sència*,
ni em prengueu el vostre *espe-rit* sant.

Torneu-me el goig de la vostra *salva-ci-ó*,
que em sostingui un esperit *mag-nànim*.
Ensenyaré els vostres camins als *pe-ca-dors*,
i tornaran a vós els qui us han *aban-do-nat*.

No em demaneu compte de la sang que he *ves-sat*,
i aclamaré el vostre *per-dó*,
Déu meu, Déu que em *sal-veu*.
Obriu-me els llavis, Senyor, '
i proclamaré la vostra *llo-ança*.

Les víctimes no us *sa-tis-fan*,
si us oferia un holocaust, no me'l *vol-dríeu*.
La víctima que ofereixo és un cor *pe-ne-dit*;
un esperit que es penedeix, '
vós, Déu meu, no el *menys-pre-eu*.

Afavoriu Sió amb la vostra *ben-vo-lença*,
reconstruïu les muralles de Jeru-*sa-lem*.

Llavors acceptareu els sacrificis, '
l'ofrena sencera dels ho-*lo*-caustos,
llavors oferiran vedells al vos-*tre al*-tar.

Mogut Odiló M. Planàs

Ant. Em sos - té *la vos-*tra* mà, Se - nyor.

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us *cer-co*.
Tot jo tinc set de *vós*,
per *vós* es desviu el meu *cor*,
com terra eixuta sense una *go-ta* d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santu-*a*-ri
quan us veia gloriós i pode-*rós*.
L'amor que em teniu val més que la *vi-da*;
per això els meus llavis us llo-*a*-ran.

Que tota la vida us pugui bene-*ir*
i alçar les mans lloant el vostre *nom*.
Saciat del bo i mi-*llor*,
us lloaré amb el goig *als* llavis.

Quan des del llit us re-*cor-do*,
passo les nits pensant en *vós*,
perquè *vós* m'heu aju-*dat*,
i sóc feliç sota les vos-*tres* ales.

La meva ànima s'ha enamorat de *vós* (1)
em sosté la vos-*tra* mà. (4)

126

Una mica mogut

Odiló M. Planès

Ant. Se - nyor, *es-col-teu la me - va pre - gà-ri-a; a
vós re - cor-re tot mor - tal.

Salm 64

Sou digne de *llo*-ança,
Déu meu, a *Si*-ó;
sou digne que us complim les *pro*-metences,
vós que escolteu *les* pregàries.

A vós presenten *els* homes
les *se-ves* culpes.
Quan les nostres faltes ens *a*-claparen,
vós ens les *per*-doneu.

Feliços els que vós *es-co*-lli
per entrar a viure als *vos-tres* atris.
Ens saciarem dels béns de *ca*-sa vostra,
dels dons sagrats del *vos-tre* temple.

Déu, salvador nostre, vós ens *res-po*-neu
amb prodigis de *bon*-dat;
sou l'esperança de tots els *con*-tinents
i de les *i-lles* llunyanes;

amb la vostra força planteu les *mun*-tanyes,
cenyit com un *va*-lent;
vós apaivagueu el bramul *de* la mar,
el bramul de *les* onades
i els avalots *dels* pobles.

Els habitants de la terra *s'es-glai*en
 en veure els vostres *pro*-digis;
 les portes de l'aurora i *del* crepuscle
 s'*om-plen* de goig.

Vetlleu per la terra i la *re*-gheu,
 l'enriquiu a *mans* plenes.
 El rierol de Déu *des-bor*-da d'aigua
 preparant *els* sembrats.

Fecundeu *la* terra
 amarant els *seus* solcs,
 aplanant *els* terrossos
 ablanint-*la amb* els xàfecs,
 i beneïu el que hi *ger*-mina.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau *del* cel, (1)
 la fertilitat regalima de la vos-*tra* carrossa. (4)

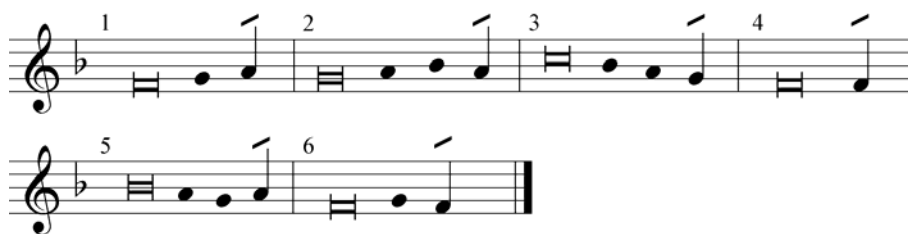
Aclama joiós l'herbei de *l'es*-tepa,
 s'engalanen els *tu*-rons;
 les prades es vesteixen *de* ramats,
 les valls, cober-*tes* de blat,
 aclamen joioses *i* canten.

Mogut Odiló M. Planàs

127

Ant. Fe - liç *el qui viu a ca - sa
 vos - tra, Se - nyor.

Salm 83

Que n'és, d'amable, el vos-*tre* temple,
 Senyor de l'*u*-nivers.
 Tot jo sospiro i em deleixo
 pels atris del Se-nyor.
 Ple de goig, i amb *tot* el cor,
 aclamo el Déu que *m'és* vida.

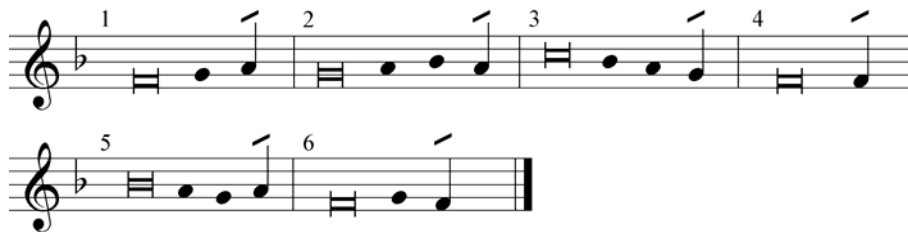
Fins l'ocell hi ha tro-*bat* casa
 l'oreneta *s'hi* fa un niu
 on posar *la* fillada,
 prop dels vostres al-*tars*,
 Senyor de l'*u*-nivers,
 rei meu i *Déu* meu.

Feliç el qui viu a ca-*sa* vostra (1)
 lloant-vos *ca*-da dia. (3)
 Feliços els qui s'acullen als vos-*tres* murs: (5)
 emprenen amb amor el *ca*-mí. (6)

Quan passen per valls *ei*-xutes,
 els són com *un* oasi
 beneït amb les pluges prime-*ren*-ques. (4)
 Entren al primer i al *se*-gon mur, (5)
 fins a veure Déu a *Si*-ó. (6)

Senyor de l'univers, escolteu la me-*va* súplica (1)
 escolteu, Déu *de* Jacob. (3)
 Déu nostre, mireu amb amor el vos-*tre* Ungit, (5)
 Fixeu-vos en el rei que ens pro-*te*-geix. (6)

M'estimo més un dia als vos-*tres* atris (1)
 que mil a *ca*-sa meva; (3)
 quedar-me al portal de la casa *del* meu Déu, (5)
 més que viure amb els *in*-justos. (6)

Perquè el Senyor, protecció nostra *i es-cut*,
 ens dóna la gràci-*a* i la glòria;
 el Senyor no refu-*sa* cap bé
 al qui viu honrada-*ment*.
 Senyor de *l'u-nivers*,
 feliç l'home que confi-*a en* vós!

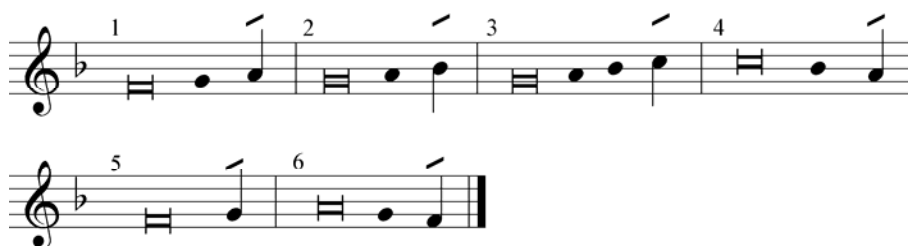
Odiló M. Planàs

128

Àgil

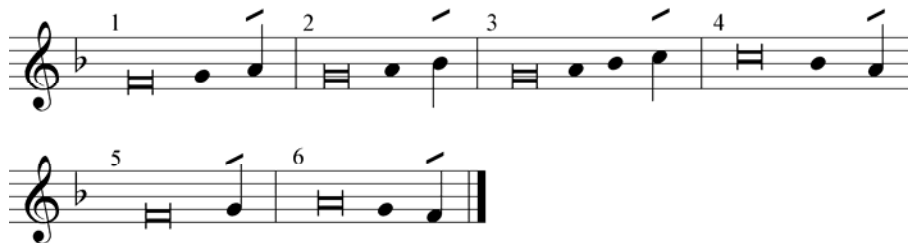
Ant. Heu a - fa - vo - rit, Se - nyor, *el vos - tre pa -
 ís; heu per - do - nat les cul - pes del vos - tre
 po - ble.

Salm 84

Heu a favorit, Senyor, el vostre *pa-ís*,
 i renovat el vos-*tre* poble;
 heu perdonat als de Jacob to-*tes* les culpes,

384 - Ritual d'exèquies

heu estès un vel sobre els seus *pe*-cats,
el vostre enuig s'ha apaiva-*gat*
us heu desdit del vostre *ri*-gor.

Déu salvador nostre, re-*no*-veu-nos; (1)
assereneu-vos i no us *e*-nutgeu. (3)
¿Sereu sempre tan sever amb *nos*-altres, (4)
i a cada generació mantindreu el *ri*-gor? (6)

¿És que no ens retornareu *la* vida (1)
perquè el vostre poble trobi en vós l'*a-le*-gria (2)
Senyor, feu-nos veure el vos-*tre a*-mor, (4)
i doneu-nos la vostra salva-*ci*-ó. (6)

Jo escolto què diu el *Se*-nyor, (1)
Déu anuncia la pau *al* seu poble (3)
i als qui l'*es*-timen: (4)
«Que no tornin a ser tan in-*sen*-sats.» (6)

El Senyor és a prop per salvar els seus *fi*-dels, (1)
i la seva glòria habitarà al nostre *pa*-ís. (2)
La fidelitat i l'amor es tro-*ba*-ran, (4)
s'abraçaran la bondat i *la* pau; (6)

la fidelitat germinarà de *la* terra, (1)
i la bondat mirarà *des* del cel. (3)
El Senyor donarà *la* pluja, (4)
i la nostra terra donarà el *seu* fruit. (6)

La bondat anirà al seu *da*-vant, (4)
i la pau li seguirà les *pet*-jades. (6)

Ant.

Heu a - fa - vo - rit, *Se - nyor_el vos - tre pa - ís;
heu per - do - nat les cul - pes del vos - tre po - ble.

Salm 84

Heu afavorit, Senyor, el vostre país, '
i renovat el vos-*tre* poble;
heu perdonat als de Jacob totes les culpes, '
heu estès un vel sobre els seus pe-*cats*,
el vostre enuig s'ha a-*pai*-vagat
us heu desdit del vostre *ri*-gor.

Déu salvador nostre, re-*no*-veu-nos;
assereneu-vos i no us enut-*geu*.
¿Sereu sempre tan sever *amb* nosaltres,
i a cada generació mantindreu el *ri*-gor?

¿És que no ens retornareu *la* vida
perquè el vostre poble trobi en vós l'*ale*-*gri*-a
Senyor, feu-nos veure el vos-*tre* amor,
i doneu-nos la vostra salva-*ci*-ó.

Jo escolto què diu el *Se*-nyor,
Déu anuncia la pau al seu *po*-ble
i als *qui* l'estimen:
«Que no tornin a ser tan in-*sen*-sats.»

El Senyor és a prop per salvar els seus *fi*-dels,
i la seva glòria habitarà al nostre pa-*ís*.
La fidelitat i l'amor es *tro*-baran,
s'abraçaran la bondat i *la* pau;

386 - Ritual d'exèquies

la fidelitat germinarà de *la* terra,
i la bondat mirarà des del *cel*.
El Senyor dona-*rà* la pluja,
i la nostra terra donarà el *seu* fruit.

La bondat anirà al seu *da-vant*, (1)
i la pau li seguirà les *pet-jades*. (4)

130

Moderat

Odiló M. Planàs

Ant.

Es-col - teu, Se - nyor, *es-col - teu i res-po-

neu - me.

Salm 85

Escolteu, Senyor, escolteu i respo-*neu-me*,
que sóc un pobre *des-valgut*.
Guardeu la meva vida, que sóc un *fi-del* vostre.
Salveu el vostre servent que en *vós* confia.

Sou el meu Déu, compadiu-me, *Se-nyor*,
que tot el dia *cla-mo* a *vós*.
Doneu aquest goig al vostre *ser-vent*;
a *vós* elevo *la* meva ànima.

Vós, Senyor, sou indulgent i *bo*,
ric en l'amor per a tothom *qui us* invoca.
Senyor, escolteu la meva *pre-gària*,
escolteu la *me-va* súplica.

Us invoco en hores de *pe-rill*,
i sé que *m'es-colteu*.
Entre els déus no hi ha ningú *com* vós,
no hi ha gestes comparables *a* les vostres.

Tots els pobles que heu cre-*at*
vindran a fer-vos *ho*-menatge
i glori-ficaran el *vos*-tre nom. (4)

Diran: «Sou gran, *Se-nyor*,
són prodigioses les *vos*-tres obres,
vós sou *l'ú*-nic Déu.» (4)

Ensenyeu-me la vostra ruta, *Se-nyor*,
que m'encamini en la vostra *ve*-ritat;
que el meu cor, tot *sen*-cer,
veneri el *vos*-tre nom.

Us lloaré amb tota l'ànima, Déu *meu*,
glori-ficaré per sempre el *vos*-tre nom:
«Quin amor tan gran em *te*-niu:
m'heu salvat de la *ter*-ra dels morts.»

Déu meu, s'han alçat contra mi uns arro-*gants*,
uns insolents que no fan *cas* de vós
volen la *me*-va mort. (4)

Vós, Senyor, Déu compassiu i be-*nig*-ne,
lent per al càstig, fidel *en* l'amor,
mireu-me, apiadeu-*vos* de mi. (4)

Doneu el triomf al vostre servent,
la victòria al vostre fill d'*es*-*cla*-va.
Feu-me aquest gest, penyora *de* favor,
i els qui m'odien veuran, aver-*go*-nyits,
que tinc en vós, Senyor, con-*sol* i ajuda.

131

Moderat Odiló M. Planàs

Ant. Vós, Se-nyor, *sou in-dul-gent i bo, ric en l'a-
mor per a tot-hom qui us in-vo-ca.

Salm 85

Escolteu, Senyor, escolteu i res-po-neu-me,
que sóc un pobre des-val-gut.
Guardeu la meva vida, que sóc un fi-del vostre.
Salveu el vostre servent que en vós con-fia.

Sou el meu Déu, compadiu-me, Se-nyor,
que tot el dia cla-mo a vós.
Doneu aquest goig al vostre ser-vent;
a vós elevo la me-va ànima.

Vós, Senyor, sou indulgent i bo,
ric en l'amor per a tothom qui us in-voca.
Senyor, escolteu la meva pre-gària,
escolteu la me-va súplica.

Us invoco en hores de pe-rill,
i sé que m'es-col-teu.
Entre els déus no hi ha ningú com vós,
no hi ha gestes comparables a les vostres.

Tots els pobles que heu cre-at
vindran a fer-vos ho-me-natge
i glorificaran el vos-tre nom. (4)

Diran: «Sou gran, Se-nyor,
són prodigioses les vos-tres obres,
vós sou l'ú-nic Déu.» (4)

Ensenyeu-me la vostra ruta, *Se-nyor*,
que m'encamini en la vostra *ve-ri-tat*;
que el meu cor, tot *sen-cer*,
veneri el vos-*tre* nom.

Us lloaré amb tota l'ànima, *Déu* meu,
glorificaré per sempre el vos-*tre* nom:
«Quin amor tan gran em *te-niu*:
m'heu salvat de la terra *dels* morts.»

Déu meu, s'han alçat contra mi uns *ar-ro-gants*,
uns insolents que no fan cas *de* vós
volen la *me-va* mort. (4)

Vós, Senyor, Déu compassiu i *be-nigne*,
lent per al càstig, fidel en *l'a-mor*,
mireu-me, apiadeu-vos *de* mi. (4)

Doneu el triomf al vostre servent,
la victòria al vostre fill *d'es-clava*.
Feu-me aquest gest, penyora de *fa-vor*,
i els qui m'odien veuran, *aver-go-nyits*,
que tinc en vós, Senyor, consol *i a-juda*.

Una mica mogut

Odiló M. Planàs

132

Ant. Sa-ci-a-ré *el seu de-sig de llar-ga vi-da
fru-i-rà de la me-va sal-va-ci-ó.

Salm 90

Tu que vius a recer de l'Al-tís-sim
i passes la nit a l'ombra del Totpo-de-rós,
digues al Senyor: «Sou la muralla on m'em-pa-ro,
el meu Déu, en *qui* confio.»

Ell et guardarà del parany de l'ocellaire
i del flagell de la *pes*-ta;
t'abrigarà amb les *se-ves* plomes,
trobaràs refugi sota les seves *a*-les;
et cobrirà fidelment com *un* escut.

No et farà por la basarda de la *nit*
ni la fletxa que vola *de* dia,
ni la pesta que s'esmuny a la *fos*-ca,
o l'epidèmia que a migdi-*a* fa estralls.

Ni que en caiguin vora teu un *mi-ler*
o deu mil al teu costat *ma*-teix,
a tu res no et toca-*rà*.
Només *o-brint* els ulls,
veuràs com acaben els *in-jus*-tos. (1)
Quan deies: «M'emparo en el *Se*-nyor», (2)
feies de l'Altíssim el teu re-*fu*-gi. (3)

No et passarà res de *mal*,
ni s'acostarà a casa teva cap *des*-gràcia,
perquè ha donat ordre als seus *àn*-gels
de guardar-te en *els* camins;

et duran a les palmes de les *mans*,
perquè els teus peus
no ensopeguin amb *les* pedres,
trepitjaràs lleopards i escur-*çons*,
passaràs sobre lleons *i* serpents.

«Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el sal-*va*-ré, (2)
el protegiré perquè coneix el meu *nom*. (3)
Sempre que m'invocui, l'es-*col*-taré, (4)

estaré vora d'ell en els pe-rills,
el salvaré, i l'ompliré *de* glòria;
saciaré el seu desig de llarga vi-da,
i fruità de la meva sal-va-ció.»

Bastant mogut

Odiló M. Planàs

133

Ant. Con-ti-nu-a - ré *ca-mi-nant en-tre els qui vi-uen,
a la pre - sèn-ci-a del Se - nyor.

Salm 114

Estimo de tot cor el Se-nyor:
el Senyor ha escoltat la me-va súplica,
ha escoltat el *meu* clam
així que l'in-vo-cava.

M'envoltaven els llaços de la *mort*,
tenia davant meu els seus *pa-ranys*,
i dintre meu l'angoixa i el ne-*guit*. (1)
Vaig invocar el nom del Se-nyor: (3)
«Ah, Senyor, salveu-me *la* vida.» (4)

El Senyor és just i be-*nig-ne*,
el nostre Déu sap com-*pa-dir*.
El Senyor salvaguarda els *sen-zills*,
jo era feble i m'ha *sal-vat*.

Recobra la serenor, ànima *me-va*,
mira el que t'ha fet el Se-nyor.

392 - Ritual d'exèquies

Ha alliberat de la mort la meva *vi-da*, (1)
els meus ulls, de negar-se en *el* plor, (3)
els meus peus, de donar un pas *en* fals. (4)

Continuaré caminant entre els qui *vi-uen*, (1)
a la presència del *Se-nyor*. (4)

134

Recitat

Gregori Estrada

mf Con-ti-nu-a - ré *ca-mi-nant en-tre els qui vi-uen,
a la pre - sèn-ci - a del Se - nyor.

Salm 114

Estimo de tot cor el *Se-nyor*:
el Senyor ha escoltat la *me-va* súplica,
ha escol-tat el meu *clam*
ai-xí que l'invo-ca-va.

M'envoltaven els llaços de *la* mort,
tenia davant meu els *seus* paranys,
i dintre *meu* l'angoixa i el ne-*guít*.
Vaig invocar el nom del *Se-nyor*: '
«Ah, Senyor, salveu-me la *vi-da*.»

El Senyor és just i *be-nigne*,
el nostre Déu sap *com-padir*.
El *Se-nyor* salvaguarda els sen-*zills*,
jo era *fe-ble* i m'ha sal-*vat*.

Recobra la serenor, àni-*ma* meva,
mira el que t'ha fet *el* Senyor.
Ha alliberat de la *mort* la meva *vi-da*,
els meus ulls, de negar-se en el plor,
els meus *peus*, de donar un pas en *fals*.

Continuaré cami-*nant* entre els qui *vi-uen*, (3)
a la pre-*sèn*-cia del Se-*nyor*. (4)

No massa mogut

Gregori Estrada

135

Salm 120

Odiló M. Planàs

Alço els ulls a les *mun*-tanyes:
¿d'on em vin-*drà* l'ajuda?
L'ajuda em vindrà *del* Senyor,
del Senyor que ha fet cel i terra.

Que no deixi relliscar el *teu* peu,
ni s'ador-*mi el* qui et guarda.
El guardià d'Israel mai *no* s'adorm,
sempre *vi*-gila.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor *t'em*-para
al teu cos-*tat* mateix.
De dia el sol no et *fa*-rà mal,
ni la lluna *de* nit.

394 - Ritual d'exèquies

El Senyor et guarda de tota *des-gràcia*,
et guar-*da* la vida.
El Senyor guarda tots *els* teus passos
ara i per tots *els* segles.

136

Poblet

Ant. Si tin - gués - siu en comp - te les
cul - pes, Se - nyor, qui es po - dri - a sos - te - nir?

Salm 129

Des de l'abisme us crido, *Se-nyor*.
Escolteu el *meu* clam.
Estigueu atent, *es-col-teu*
aquest clam *que us* suplica.

Si tinguéssiu en compte *les* culpes,
¿qui es podria sos-*te-nir*?
Però és molt vostre per-*do-nar*,
i això ens in-*fon* respecte.

Confio en la paraula del *Se-nyor*,
la meva ànima hi *con-fia*.
Espera el Senyor la *me-va* ànima,
més que els sentinelles *el* matí.

Que esperin el matí els sen-*ti-nelles*!
Israel espera el *Se-nyor*,

perquè són del Senyor l'amor *fi-del*
i la redempció *ge-nerosa*.

És ell qui redimeix *Is-ra-el* (3)
de totes les *se-ves* culpes. (4)

Ireneu Segarra

137

Salm 129

Des de l'abisme us crido, *Se-nyor*.
Escolteu el meu *clam*.
Estigueu atent, escol-*teu*
aquest clam que us *su-plica*.

Si tinguéssiu en compte les *cul-pes*,
¿qui es podria soste-*nir*?
Però és molt vostre perdo-*nar*,
i això ens infon *res-pecte*.

Confio en la paraula del *Se-nyor*,
la meva ànima hi con-*fi-a*.
Espera el Senyor la me-*va* à-nima,
més que els sentinelles el *ma-tí*.

Que esperin el matí els senti-*ne-lles*!
Israel espera el *Se-nyor*,

396 - Ritual d'exèquies

perquè són del Senyor l'amor *fi-del*
i la redempció *ge-ne-rosa*.

És ell qui redimeix *Isra-el* (3)
de totes les *se-ves* culpes. (4)

138

Àgil Odiló M. Planàs

Ant. A - ca - beu *la vos-tra_o-bra, Se-nyor.

Salm 137

Us enalteixo amb tot el cor, *Se-nyor*,
us vull cantar a la presènci-a dels àngels.
Em prosterno davant del santuari
i enalteixo el vostre *nom*,
perquè estimeu i sou *fi-del*.

Les vostres promeses *so-bre*-passen
el que havíem *sen-tit* de vós.
Sempre que us invocava, m'heu escol-*tat*,
heu enfortit la *me-va* ànima.

En sentir el que vós heu *pro-mès*,
tots els reis de la terra us *llo-aran*
i celebraran que vós obreu *ai-xí*: (4)

«Que n'és, de gran, la glòria del *Se-nyor*:
el Senyor és excels, però es *mi-ra els* humils,
mentre que els altius, els esguarda *de lluny*.» (4)

Si passo entre perills, em guardeu *la* vida,
detureu amb la mà *l'e-nemic*,
la vostra *dre-ta em* salva. (4)

Que el Senyor continui afa-vo-rint-me.
El vostre amor per-du-ra sempre.
Acabeu la vostra obra, *Se-nyor*. (4)

Tranquil

Odiló M. Planàs

139

Ant. No m'a-ma-gueu *la vos - tra mi - ra - da;
con - fi - o en vós.

Salm 142

Senyor, escolteu la meva *pre-gària*,
escolteu la meva *sú-plica*,
responeu-me, vós que sou bo i *fi-del*. (1)
No vulgueu judicar el vostre ser-vent: (3)
no podríeu absoldre ningú dels qui han *vis-cut*. (4)

L'enemic que em perseguia per *ma-tar-me*
m'ha trepitjat per *ter-ra*
m'ha confinat al país de les *te-ne-bres*,
igual que els morts de temps immemo-*ri-al*.

El meu esperit se sent *ren-dit*,
està consternat el meu *cor*.
Tot evocant el record dels temps *an-tics*, (1)
meditant les vostres pro-*e-ses*, (3)
considerant les obres de les vostres *mans*, (2)
estenc a vós els braços i us *mi-ro*, (3)
em sento tot jo com una terra es-*go-tada*. (4)

398 - Ritual d'exèquies

De pressa, Senyor, res-*po*-neu-me,
que ja em falta l'*a-lè*;
no m'amagueu la vostra mi-*ra*-da,
que m'enfonsaria a la terra *dels* morts.

Que pugui escoltar el vostre amor a punta *de* dia;
confio en *vós*.
Feu-me conèixer el camí que he de se-*guir*,
a *vós* elevo la *me*-va ànima.

Allibereu-me de l'enemic, *Se*-nyor,
en *vós* trobo re-*fu*-gi.
Ensenyeu-me a fer la vostra vo-*lun*-tat, (1)
vós sou el meu *Déu*. (3)
Que el vostre esperit em condueixi
per ter-*ra* plana. (4)

Senyor, pel vostre nom, guardeu-me *la* vida, (1)
vós que sou bo, traieu-me del *pe*-rill. (4)

O bé en T.P.:

140

Una mica mogut

Odiló M. Planàs

Ant.

Se - nyor, *pel vos-tre nom, feu que jo

vis - qui, al - le - lu - ia.

Salm 142

Senyor, escolteu la meva *pre*-gària,
escolteu la *me*-va súplica,
responeu-me, *vós* que sou bo i *fi*-del. (1)

No vulgheu judicar el vostre *ser-vent*: (3)
no podríeu absoldre ningú dels qui han *vis-cut*. (4)

L'enemic que em perseguia per *ma-tar-me*
m'ha trepitjat *per* terra
m'ha confinat al país de les *te-nebres*,
igual que els morts de temps immemo-*ri-al*.

El meu esperit se sent *ren-dit*,
està consternat el *meu* cor.
Tot evocant el record dels temps *an-tics*, (1)
meditant les vostres *pro-eses*, (3)
considerant les obres de les *vos-tres* mans, (2)
estenc a vós els braços *i us* miro, (3)
em sento tot jo com una terra *es-go-tada*. (4)

De pressa, Senyor, *res-po-neu-me*,
que ja em falta *l'a-lè*;
no m'amagueu la vostra *mi-rada*,
que m'enfonsaria a la terra *dels* morts.

Que pugui escoltar el vostre amor a punta *de* dia;
confi-*o en* vós.
Feu-me conèixer el camí que he de *se-guir*,
a vós elevo la *me-va* ànima.

Allibereu-me de l'enemic, *Se-nyor*,
en vós trobo *re-fugi*.
Ensenyeu-me a fer la vostra *vo-lun-tat*, (1)
vós sou el *meu* Déu. (3)
Que el vostre esperit em condueixi
per *ter-ra* plana. (4)

Senyor, pel vostre nom, gardeu-me *la* vida, (1)
vos que sou bo, traieu-me del *pe-rill*. (4)

400 - Ritual d'exèquies

141

Odiló M. Planàs

Àgil

Ant. Que llo-ï el Se-nyor *tot el que res -
pi - ra.

Salm 150

Lloeu Déu al seu santu-a-ri,
lloeu-lo al baluard del firma-ment,
lloeu-lo per les se-ves gestes,
lloeu-lo per la seva gran-desà.

Lloeu-lo al so dels *corns*,
lloeu-lo amb arpes i *li-res*,
lloeu-lo amb tambors i danses,
lloeu-lo al so de flautes i corda.

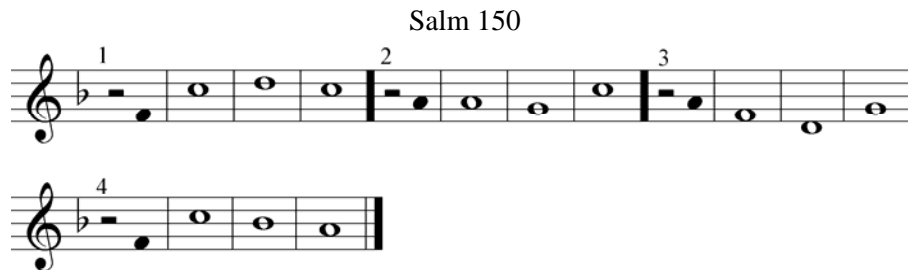
Lloeu-lo amb címbals so-nors,
lloeu-lo amb címbals triom-fants.
Que lloï el Senyor tot el que *res-pira*. (4)

142

Ireneu Segarra

Ant. Que llo - ï el Se - nyor *tot el que res -
pi - ra.

Lloeu Déu al *seu* santu-*a*-ri,
llo-*eu*-lo al balu-*ard* del firma-*ment*,
llo-*eu*-lo per les *se*-ves ges-*tes*,
llo-*eu*-lo per la *se*-va gran-*de*-sa.

Llo-*eu*-lo al so dels *corns*,
llo-*eu*-lo amb *ar*-pes i *li*-res,
llo-*eu*-lo amb tam-*bors* i *dan*-ses,
llo-*eu*-lo al so de *flau*-tes i *cor*-da.

Llo-*eu*-lo amb *cím*-bals so-*nors*,
llo-*eu*-lo amb *cím*-bals triom-*fants*. (3)
Que llo-*i* el Se-*nyor* tot el que res-*pi*-ra. (4)

II. LECTURES BÍBLIQUES

Com al Ritual de les exèquies romà, p. 145-200.

III. LECTURES PATRÍSTIQUES O D'ESCRITORS ECLESIASTICS

Com a l'Ofici de difunts de la Litúrgia de les Hores romana.

IV. FORMULARIS DE LA PREGÀRIA DELS FIDELS

A més dels formularis que conté aquest Ritual de les exèquies, es poden utilitzar els del Ritual romà, p. 62, 38, 257.

V. ORACIONS CONCLUSIVES

Com al Ritual de les exèquies romà, nn. 197, 293-298, 304-308 i 329.

A més d'aquestes oracions es poden fer servir totes les que s'indiquen per a les Misses de difunts.

VI. CANTS DE LA MISSA DE DIFUNTS

CANTS D'ENTRADA

143

VI

R équi- em *æ- tér- nam do- na e- is Dómi-
 ne: et lux perpé- tu- a lú- ce- at e- is. *Ps.* Te
 de- cet hymnus, De- us, in Si- on; et tibi reddé- tur votum in
 Ierúsa- lem. *Ant.* Réquiem

144

Tranquil

Odiló M. Planàs

Do - neu - li, Se - nyor, el re - pòs e -
 (-los.)
 tern. Que la llum e - ter- na bri- lli da- munt d'ell.
 (d'ells.)
 (d'e-lla.)
 (d'e-lles.)

Salmes 50 o 64

Àgil Odiló M. Planàs **144**

Déu ei-xu-ga - rà to-tes les llà-gri-mes dels seus
ulls i no_e-xis-ti-ran més la mort, ni
dol, ni crits, ni pe - nes. Les co - ses d'a -
bans han pas - sat.

Salmes 114 i 115

Àgil Odiló M. Planàs **145**

Ve - niu, be - ne - ïts del meu
Pa - re, diu el Se - nyor, pre - neu pos - ses - si -

404 - Ritual d'exèquies

ó del Reg-ne que ell us te - ni - a pre - pa - rat
des de la cre - a - ci - ó del món.

Salm 15

146

Molt àgil Odiló M. Planàs
Qui - na fe - li - ci - tat tan gran, Se - nyor,
re - ser - veu als vos - tres fi - dels.

Salm 30

SALMS RESPONSORIALS

147

Salm 22, 1-3.4.5.6 (R.: 1) Gregori Estrada
Una mica mogut
El Se - nyor és el meu pas - tor, no em man - ca res.

Salm 24,6-7bc.17-18.20-21 (R.: 1)

Albert Taulé

148

A vós e - le - vo la me - va à - ni - ma, Se - nyor.

O bé amb el mateix salm (R.: cf. 2):

Ireneu Segarra

149

En vós con - fi - o, que no que - di con - fós.

Salm 26,1.4.7.8b.9a.13-14 (R.: 13):

Una mica mogut

Gregori Estrada

150

N'es - tic cert, fru - i - ré en la vi - da e -
ter - na de la bon - dat que em té el Se - nyor.

151 O be amb el mateix salm (R.: 1a) Odiló M. Planàs

Moderat

El Se - nyor m'il - lu - mi - na i em sal - va.

152 Salm 41,2.3.5bcd; 42,3.4.5 (R.: 41,3) Odiló M. Planàs

Caminant

Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és
vi - da; ¿quan po - dré veu - re Déu ca - ra a ca - ra?

153 Salm 62,2.3-4.5-6.8-9 (R.: 2b) Gregori Estrada

Moderat

Tot jo tinc set de vós, Se - nyor, Déu meu.

Salm 102,8.10.13-14.15-16.17-18 (R.: 8a)

Odiló M. Planàs

154

Pausat

El Se-nyor és com-pas-siu i be-nig-ne.

O bé amb el mateix salm (R.: 36,39a):

Poblet

155

És el Se-nyor qui sal-va els jus-tos.

Salm 114,5.6; 115,10-11.15-16ac (R.: 114,9)

Gregori Estrada

156

Recitat

mf Con-ti-nu-a-ré ca-mi-nant en-tre els qui vi-uen,
a la pre-sèn-ci-a del Se-nyor.

408 - Ritual d'exèquies

Salm 121,1-2.4-5.6-7.8-9 (R.: 1)

Ireneu Segarra

157

Qui-na a-le - gri - a quan em van dir: «A -
nem a la ca-sa del Se - nyor».

O bé amb el mateix salm (R.: cf. 1):

158

A - nem amb a - le - gri - a a la
ca - sa del Se - nyor.

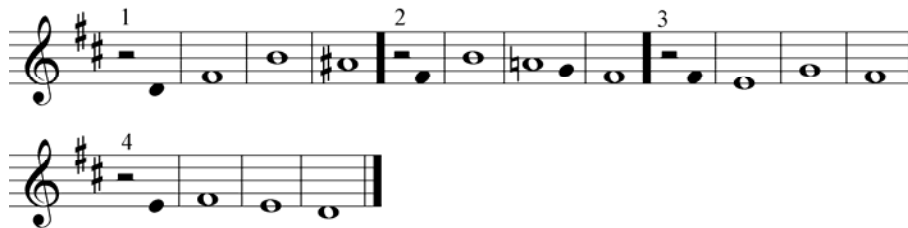
159

Salm 129,1-2.3-4.5-6a.6b-7. (R.: cf. 1)

Ireneu Segarra

Des de l'a - bis-me cla-mo a vós, Se - nyor.

O bé amb el mateix salm (R.: 3a):

Ireneu Segarra

160

Se - nyor, *si tin - gués-siu en comp - te les
cul - pes. ¿Qui es po - dri - a sos - te - nir?

Salm 142,1-2.5-6.7ab.8ab.10 (R.: 1a)

Moderat

Odiló M. Planàs

161

Se - nyor, es-col-teu la me - va pre - gà - ri - a.

AL·LELUIES

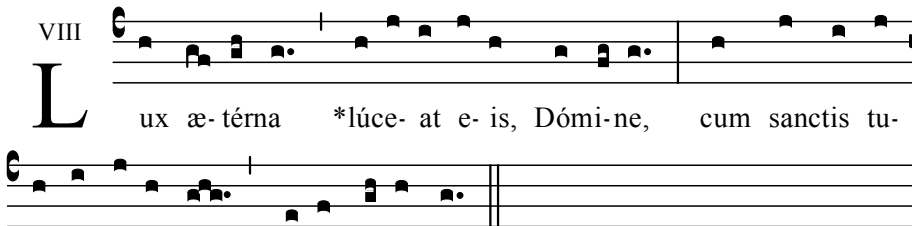
162 ^{VIII}
A
 I- le- lú- ia.

163 ^{Àgil} Odiló M. Planàs

 Al-le - lu - ia, al - le - lu - ia, al - le -
 lu - ia.

164 ^{Moderat} Odiló M. Planàs

 Al - le - lu - ia, al - le - lu -
 ia, al - le - lu - ia.

165 ^{Àgil} Odiló M. Planàs

 Al - le - lu - ia, al - le - lu - ia,
 a - le - lu - ia.

CANTS DE COMUNIÓ

VIII **L** **166**

ux æ-térna *lúce- at e- is, Dómi-ne, cum sanctis tu-

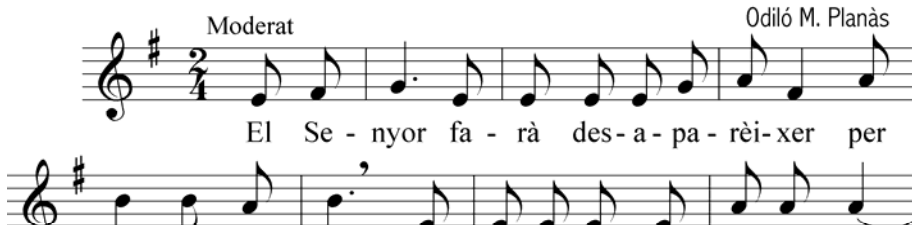
is in ætérnum, qui- a pi- us es.

Àgil **167** Odiló M. Planàs

Déu ha-en-vi-at al món el seu Fill ú-nic

per-què vis-quem grà-ci-es a ell.

 Salm 102

Moderat **168** Odiló M. Planàs

El Se - nyor fa - rà des - a - pa - rèi-xer per

sem - pre la mort, i ei - xu - ga - rà les llà - gri - mes

a tot - hom.

 Salm 29

412 - Ritual d'exèquies

169

Pausadament mogut Odiló M. Planàs

Fe - li - ços els qui plo - ren; vin - drà el

di - a que se - ran con - so - lats. Fe - li - ços els qui

te - nen fam i set de ser jus - tos; vin - drà el

di - a que se - ran sa - ci - ats.

1 2 3 4

Salm 72

170

Moderat Gregori Estrada

Fe - li - ços els com - pas - sius;

Déu els com - pa - di - rà. Fe - li - ços els nets de

cor: són ells els qui veu - ran Déu.

1 2 3 4

Salm 33

171

Animat

Que la llum e - ter - na els il - lu -
mi - ni, Se - nyor; i tin - guin sem - pre la com - pa -
ny - a dels vos - tres sants, per - què vós sou bo.

O bé:

Amb esperança joiosa Odiló M. Planàs

Que la llum e - ter - na bri - lli da - munt
d'ell, Se - nyor, amb els vos - tres sants per
sem - pre més, per - què vós sou bon - da - dós.

172

Amb els salms 113 A i 113 B

O bé amb els salms 62 o 12:

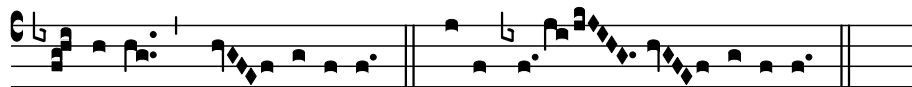
CANTS DE L'ORDINARI DE LA MISSA

173

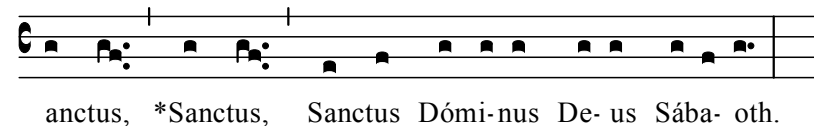
6.

K

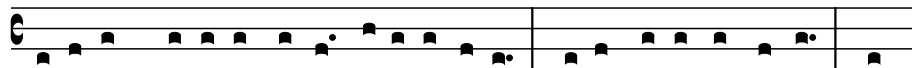
ý- ri- e *e- lé- i-son. Chri- ste e- lé- i-son.

Ký- ri- e e- lé- i-son. Kýri- e *e- lé- i-son.

S

anctus, *Sanctus, Sanctus Dómi-nus De- us Sába- oth.

Pleni sunt cæli et terra glóri- a tu- a. Hosánna in excélsis. Be-

nedíctus qui venit in nómi-ne Dómi-ni. Hosánna in excélsis.

A

gnus De- i, *qui tollis pecá- ta mundi: mi- seré- re no-

bis. Agnus De- i, *qui tollis pecá- ta mundi: mi- seré- re no- bis.

Agnus De- i *qui tollis pecá- ta mundi: dona nobis pa- cem

Llibre vermell de Montserrat (s. XIV)
 Adaptació: O. Martorell

PETIT COR: Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat.

TOTS: Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat.

PETIT COR: Crist, tin - gueu pi - e - tat. TOTS: Crist, tin -

gueu pi - e - tat. PETIT COR: Se - nyor, tin -

gueu pi - e - tat. TOTS: Se - nyor, tin -

gueu pi - e - tat.

O bé:

A - C

Odiló M. Planàs

B

Se - nyor, tin - gueu pi - e - tat. Crist, tin -

gueu pi - e - tat.

416 - Ritual d'exèquies

Solemne Odiló M. Planàs

Sant, sant sant és el Se - nyor, Déu de l'u - ni -
vers! El cel i la ter - ra són plens de la vos - tra
glò - ri - a. Ho - san - na a dalt del cel! Be - ne - ït el qui
ve en nom del Se - nyor. Ho - san - na a dalt del cel!

Implorant confiadament Odiló M. Planàs

Cantors

A - nyell de Déu, que lle - veu el pe -
cat del món, tin - gueu pi - e - tat de nos - al - tres.
A - nyell de Déu, que lle - veu el pe - cat del
món, do - neu - nos la pau.

Antoni Cagigós

Se - nyor, tin-gueu pi - e - tat. Crist,
tin-gueu pi - e - tat. Se - nyor, tin-gueu pi - e - tat.

A poc a poc, amb expressió

Antoni Cagigós

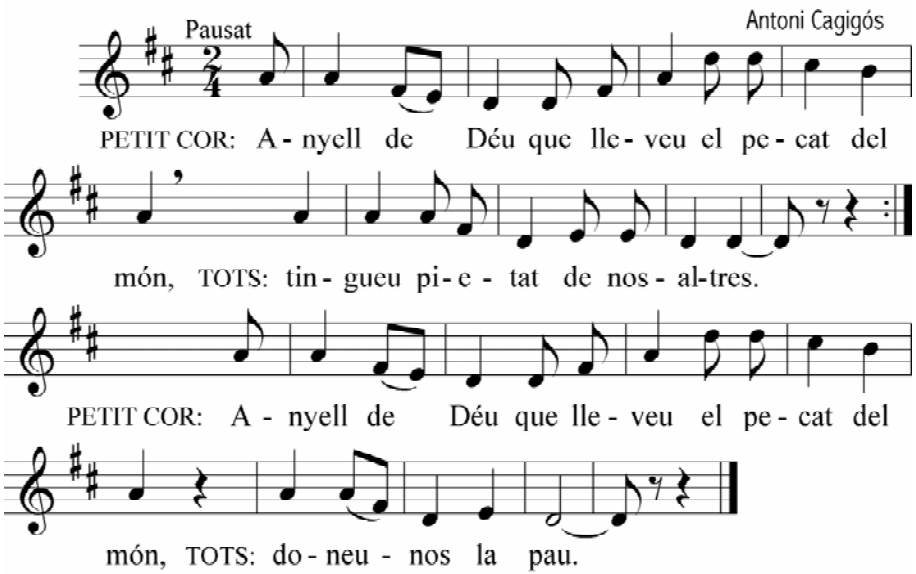

Sant, sant, sant, sant, *sant és el Se -
nyor, Déu de l'u-ni - vers. El cel i la
ter - ra són plens de la vos-tra glò-ri - a. Ho - san -
na, ho - san - na a dalt del cel! Be - ne - ït el qui
ve en el nom del Se - nyor. Ho - san -
na, ho - san - na a dalt del cel!

418 - Ritual d'exèquies

Antoni Cagigós

Pausat

PETIT COR: A - nyell de Déu que lle - veu el pe - cat del
món, TOTS: tin - gueu pi - e - tat de nos - al - tres.

PETIT COR: A - nyell de Déu que lle - veu el pe - cat del
món, TOTS: do - neu - nos la pau.

DEURES O SUFRAGIS PELS DIFUNTS

EN L'ORDE CISTERCENC
D'ACORD AMB LES DECISIONS DEL CAPÍTOL GENERAL DE L'ANY 1995

El Capítol General estableix sobre els sufragis pels nostres difunts solament normes generals, però correspondrà a cada una de les Congregacions d'establir normes especials (o aplicar les normes generals a les circumstàncies particulars).

INTRODUCCIÓ TEOLÒGICA

En la vida cristiana sempre ha tingut una gran importància la pietat i el culte envers els difunts, des dels primers temps de l'Església i del nostre Orde. En la commemoració dels difunts s'expressa la comunió dels sants, per la qual, units entre si tots els membres de Crist, a uns se'ls demana una obra espiritual, i als altres se'ls ofereix el consol que esperen. En el culte dels difunts, nosaltres els cristians procurem certament confirmar l'esperança de la vida eterna i expressar manifestament l'índole pasqual de la mort cristiana. Per això l'Església ofereix pels difunts el sacrifici eucarístic de la Pasqua de Crist, i fa pregàries i sufragis per ells, perquè aquells que pel baptisme van formar un sol cos amb el Crist mort i ressuscitat, passin amb ell de la mort a la vida, un cop purificada la seva ànima i rebuts al cel amb els sants i escollits, mentre el seu cos espera que es compleixi la nostra esperança feliç de la manifestació de Crist i de la resurrecció dels morts.

1. LES COMMEMORACIONS (ANIVERSARIS SOLEMNES) DE DIFUNTS

A més de la Commemoració de tots els fidels difunts del dia 2 de novembre, el nostre Orde celebra cada any dues Commemoracions de difunts:

- a) el dia 18 de setembre, la Commemoració de tots els difunts de l'entera Família Cistercenca morts d'un any ençà, que cal celebrar com un ofici solemne.
- b) el dia 14 de novembre, la Commemoració de tots els difunts que serviren Déu sota la Regla del Nostre Pare sant Benet, que cal celebrar com un ofici festiu.

En aquestes commemoracions totes les misses s'apliquen pels difunts,

420 - Ritual d'exèquies

fora que el Superior (la Superiora) ho estableixi altrament.

2. LA COMMEMORACIÓ MENSUAL (OFICI DE MES)

Un cop al mes, el dia que indica el Directori de l'Ofici Diví de l'Orde, faci's la Commemoració de tots els difunts, com un «ofici votiu».

Almenys la missa conventual s'ha d'aplicar pels difunts.

3. LA COMMEMORACIÓ DIÀRIA DE DIFUNTS

A més dels sufragis diaris que hi ha en la celebració de la Sagrada Eucaristia així com en la Litúrgia de les Hores i en els usos locals, que es digui en els monestirs on sigui costum, després de la lectura diària del necrologi, el salm «Des de l'abisme» i una oració convenient.

4. ELS SUFRAGIS EN LA MORT D'ALGUN GERMÀ O ALGUNA GERMANA DE LA COMUNITAT

A més d'allò que el Ritual Cistercenc proposa en la mort d'algun germà o d'alguna germana, en el nostre Orde observi's el següent:

- a) Per un germà o una germana difunt/a, a més de la missa exequial, se celebrarà o concelebrarà tres vegades la missa conventual, per exemple el dia tercer, setè i trentè després de l'òbit, segons les rúbriques. Si algun dels monjos sacerdots no pot assistir a la missa conventual o no pot aplicar la missa conventual pel difunt, que procedeixi segons el que disposarà el Superior.
- b) On sigui costum, es poden celebrar 30 misses (les «gregorianes») pel germà o la germana difunt/a.
- c) Es recomana vivament que durant 30 dies el nom del germà o de la germana difunt/a es digui en la pregària universal de la missa, o en la pregària eucarística, o en les pregàries (lletanies) de Vespres.
- d) D'acord amb la tradició antiga i cistercenca, ofereixin alguna obra de caritat o almoïna pel germà o la germana difunt/a. El Superior (la Superiora) pot establir que es faci algun altre sufragi (per exemple, oracions particulars).
- e) S'enviaran esqueles als altres monestirs de l'Orde i a tota la Família Cistercenca, les quals es donaran a conèixer a tothom en cada comunitat, de la manera que el Superior (la Superiora) hagi disposat.

5. ELS SUFRAGIS PER ALTRES DIFUNTS

- a) Un cop rebuda la notícia de la mort dels germans o de les germanes del nostre Orde i de tota la Família Cistercenca, així com dels nostres familiars —pares, mares, germans, germanes i esposes i fills—, en cada comunitat, a més de la commemoració mensual, que tots facin pel difunt (per la difunta) l'obra de pietat que cadascú cregui més oportuna, o la que el Superior (la Superiora) determini.
- b) Es pot inserir el nom del difunt (de la difunta) en la pregària universal de la missa (o en la pregària eucarística) i en les pregàries (lletanies) de Vespres.
- c) Un cop rebuda la notícia de la mort del Summe Pontífex, del Bisbe diocesà, de l'Abat General, de l'Abat President de la Congregació (o de l'Abadessa Presidenta de la Federació) i del Pare Immediat, celebraran per ell/a la missa conventual.

NOTES

FONTS PRINCIPALS I LES SEVES SIGLES

- GeV.* Sacramentari Gelasià, ed. L.C. MOHLBERG, *Liber sacramentorum romanæ æcclesiæ ordinis anni circuli*, Roma, 1968.
- Gre.* Sacramentari Gregorià, ed. J. DESHUSSES, *Le sacramentaire grégorien, ses principales formes d'après les plus anciens manuscrits*, Friburg, 1971-1982.
- Coll.* *Collectaneum*, Cistercii post annum 1175 exaratum: MS. DIJON 114, *Bibliothèque Publique Municipale*.
- E.O.* *Ecclesiastica Officia*, ed. D. CHOISSELET i P. VERNET.
- R.E.* *Ritual d'exèquies*, 1969.
- R.C.* *Ritual cistercenc*, 1689.

Nota prèvia:

Sobre les exèquies en els cistercencs, cf. Fr. Bernardinus SMAL, O.C.S.O., monjo de Koningshoeven (Holanda), *Les cérémonies obséquiales dans la liturgie de Cîteaux*, Compte-rendu de la Commission de Liturgie O.C.S.O., février 1962, Apèndix II.

1. *E.O.* 94, 18; *R.C.* V, VII, 4-5.
2. *E.O.* 94, 4; *R.C.* V, VII, 1; *R.E.* 32.
3. *E.O.* 94, 15; *R.C.* V, VII, 2.
4. *E.O.* 94, 21; *R.C.* V, VII, 6.
5. Sacramentari de Verona, ed. L.C. MOHLBERG, 1147; *Coll.* fH 149 vH, c. 3; *R.C.* V, VII, 6.
6. *Gre.* 1400; *Coll.* fH 149 vH, c. 2; *R.C.* V, VII, 4 e; *R.E.* 30.
7. *R.E.* 33 i 35.
8. En lloc del responsori **Allibereu-me, Senyor, de la mort eterna** com en *Coll.* fH 149 vH, c. 3 i *R.C.* V, VII, 7.

9. *E.O.* 94, 26-28; *R.C.* V, VII, 7.
10. *R.C.* V, VII, 8; *R.E.* 38.
11. *GeV.* 1612; *Coll.* fH 150 rH, c. 3; *R.C.* V, IX, 14 f.
12. *Gre.* 4065; *GeV* 1626 (vegeu també A. CHAVASSE, *Le sacramentaire gélasien*, Desclée 1958, 61); *Coll.* fH 149 vH, c 3; *R.C.* V, VII, 9, text que ja es troba en el Sacramentari d'Autun, *C.C.L.* 159B, 1936.
13. *GeV.* 1686; *R.E.* 33.
14. *R.E.* 34.
15. *E.O.* 94, 35-37; *R.C.* V, VII, 10.
16. *R.E.* 37.
17. *E.O.* 94, 45-56 i 95 i també 96; *R.C.* V, VIII.
18. *Cæremoniale Episcoporum* 1160; *I.G.L.H.* 245; *Documentorum explanatio*, en *Notitiæ* 16, 1980, 474.
19. *R.E.* 27-29.
20. *I.G.M.R.* 336.
21. *I.G.M.R.* 338; *R.E.* 41-44.
22. *I.G.M.R.* 337.
23. *E.O.* 97; *R.C.* V, VIII, 5-8.
24. Encara que el *R.E.* 46 porti el títol *Darrera recomanació i comiat*, amb tot, com que segons la tradició cistercenca hi ha més ritus i pregàries al cementiri, en els quals participen la comunitat, els parents i els hostes, aquí preferim posar: *Darrera recomanació dins l'església i comiat*.
25. *R.C.* V, IX, 1; *R.E.* 46.
26. *Coll.* fH 149 vH, c. 3; *E.O.* 98, 1-5; *R.C.* V, IX, 1-2.
27. Missal romà per a les regions de llengua francesa, dia 2 de novembre; cf. *Rm* 15, 13.
28. *Gre.* 1413 i 4062; *GeV.* 1623; *Coll.* fH 150 rH, c. 3; *R.C.* V, IX, 14 d; *R.E.* 46.
29. Aquest responsori es prefereix pel seu contigut, com en *R.E. monàstic*

424 - Ritual d'exèquies

61; d'altra banda, el responsori **Ajudeu-lo, sants de Déu** ja és cantat a la recomanació de l'ànima. Els responsoris **Ajudeu-lo, sants de Déu** i **Allibereu-nos, Senyor, del poder de la mort** com en *Coll.* fH 150 rH, c. 1 i *R.C.* V, IX, 4-8.

30. *Gre.* 4067; *Coll.* fH 150 rH, c. 1 i *R.C.* V, IX 6 on comença **Deus cui omnia vivunt**; *R.E.* 174.

31. *R.E.* 48.

32. *Coll.* fH 149 vH, c. 2; *R.C.* V, VII, 3; *R.E.* 192.

33. *E.O.* 98, 1-12; *R.C.* V, IX, 10.

34. *Coll.* fH 150 rH, c. 1; *E.O.* 98, 8; *R.C.* V, IX, 9 i 15.

35. *R.E.* 50.

36. Salm, vegeu nota 34; antífona *R.E.* 155.

37. Salm, vegeu nota 34; antífona *R.E.* 147.

38. *R.E.* 35.

39. *R.E.* 166.

40. *R.C.* V, IX, 11.

41. *Gre.* 1398 i 4047; *GeV.* 1607; *Coll.* fH 150 rH, c. 2; *R.C.* V, IX, 12 a.

42. M. ANDRIEU, *Le Pontifical romain au Moyen-Age*, tom 2, *Le Pontifical de la curie romaine au XIIIe siècle* 509; *Coll.* fH 150 rH, c. 2; *R.C.* V, IX, 12 d; *R.E.* 194.

43. *R.E.* 53.

44. *R.E.* 193.

45. *R.E.* 195.

46. *Coll.* fH 150 rH, c. 2; *E.O.* 98, 19-21; *R.C.* V, IX, 13; *R.E.* 53.

47. Vegeu les notes 36 i 39.

48. Salm: *R.E.* 161.

49. Salm, vegeu nota 34; *R.E.* 164. Aquest salm amb la seva antífona, com els salms precedents (llevat del 125), pertany al ritual d'exèquies dels francs.

50. *Coll.* fH 150 rH, c. 2; *E.O.* 98, 22-23; *R.C. V*, IX, 13.
51. Salm, vegeu nota 36; l'antífona, així com el seu salm i la resta de salms i antífores, pertany al ritual d'exèquies dels francs; *R.E.* 52.
52. *R.E.* 56.
53. *R.E.* 72.
54. *GeV.* 1611; *Coll.* fH 160 rH, c. 3; *R.C. V*, IX, 14 e.
55. *R.E.* 56.
56. *GeV.* 1620; *Coll.* fH 150 rH, c. 3; *R.C. V*, IX, 14 b.
57. *E.O.* 98, 8; *R.C. V*, IX, 15, canviades les paraules **dels servents del Tàrtar** per **dels lligams de la mort**, com al Ritual O.P.
58. *R.E.* 56.
59. *R.E.* 199.
60. *Liber Ordinum*, ed. FEROTIN 125; *Coll.* fH 150 rH, c. 2; *R.C. V*, IX, 14; però corregida.
61. *Gre.* 1402; *Coll.* fH 150 rH, c. 1; *R.C. V*, IX, 7; *R.E.* 56.
62. *GeV.* 1608; *Coll.* fH 149 vH, c. 2; *R.C. V*, VII, 4 b.
63. *R.E.* 48.
64. *Gre.* 1444; *Coll.* fH 150 vH, c. 1; *R.C. V*, IX, 16. Però d'acord amb el Missal romà, per més d'un difunt.
65. *R.E.* 57.
66. Cf. *R.C. V*, X, 1.
67. *R.C. V*, XII.

RITUAL DE L'ELECCIÓ, CONFIRMACIÓ I BENEDICCIÓ D'UN ABAT O D'UNA ABADESSA

en l'Orde Cistercenc

**Aprovat pel Sínode de l'Orde de 1994
i confirmat pel Capítol General de 1995**

1. En el nomenament d'un abat es fan tres coses: l'elecció, la confirmació (si cal fer-la) i la instal·lació. Tot el que aquí diem del nomenament d'un abat també val per a una abadessa, llevat d'aquelles coses que es determinen en el seu lloc.

ELECCIÓ

CAPÍTOL PREPARATORI (on sigui costum)

2. Abans de l'elecció pròpiament dita d'un abat es pot fer un Capítol preparatori. A l'hora convenient, posem per cas abans o després de Vespres de la vigília, el President de l'elecció convoca els electors i, havent-se llegit els capítols 2n i 64 (v. 1a, 2, 7-22) de la santa Regla, així com els articles de les Constitucions que tracten de l'elecció de l'abat, els adreça una breu exhortació.

3. A continuació són designats escrutadors els dos últims professors solemnes, si no és que el Capítol prefereix elegir-los.

4. Per investigar l'opinió dels electors, a parer del President o bé si la majoria d'ells ho demanen, en aquest Capítol preparatori poden fer el que s'anomena la "preelecció", però sense cap efecte jurídic. Aquesta preelecció es fa pràcticament com diem més avall per a l'elecció (nn. 12 i següents).

MISSA CONVENTUAL DE L'ESPERIT SANT

5. El dia de l'elecció d'un abat la missa conventual és la votiva de l'Esperit

Sant, d'acord amb l'Ordenament general del Missal. En aquesta missa hi han d'assistir o de concelebrar tots els electors.

CAPÍTOL DE L'ELECCIÓ

6. A l'hora assenyalada, tocada la campana, tots els qui prenen part en l'elecció es reuneixen a la sala capitular o en un altre lloc adient.

7. Llavors, estant tots agenollats, es canta l'himne **Veni, Creator Spiritus**. L'entona el President, i la comunitat el canta sencer, començant-ne el cantor cada una de les estrofes.

176 H.VIII

Veni, cré- ator Spí-ri- tus,* mentes tu- órum ví-si- ta, im-
 ple su- pérna gráti- a, quæ tu cré- asti, péctora. Qui díce- ris
 Pa- rácli- tus, donum De- i al- tíssimi, fons vivus, ignis, cári-
 tas et spi- ri- tális únci- o. Tu septi- fórmis múne- re, dex-
 træ De- i tu dígi- tus, tu ri- te promíssum Patris sermóne dí-
 tans gúttura. Accénde lumen sénsi- bus, infúnde amórem

córdi-bus, infirma nostri córporis, virtú-te firmans pérpe-ti.
Hostem re-péllas lóngi- us pacémque dones próti-nus; ductóre
sic te prævi- o vi-témus omne nóxi- um. Per te sci- ámus
da Patrem noscámus atque Fí- li- um, te utri- úsque Spí-ri- tum
credámus omni témpore. Amen.

Al final de l'himne el President, havent-se aixecat, canta:

V. Quan envieu el vostre alè, reneix la creació.

R. I renoveu la vida sobre la terra.

Preguem (fa una mica de pausa)

**Oh Déu, vos heu instruït els cors dels fidels
amb la llum de l'Esperit Sant.**

Concediu-nos de comprendre la saviesa

segons el mateix Esperit

i de fruit sempre del seu consol.

Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

Si l'hora de tèrcia precedeix l'elecció, s'hi canta l'himne *Veni, Creator Spiritus* i s'omet aquí.

8. Després de llegir els capítols 2n i 64 (v. 1a, 2, 7-22) de la santa Regla, així com els articles de les Constitucions que tracten de l'elecció de l'abat —si no hi ha hagut Capítol preparatori—, el President de l'elecció fa un breu comentari i adverteix als electors que en aquest afer de l'elecció tinguin davant els ulls solament Déu i el bé de la comunitat.

Si no s'ha fet Capítol preparatori, tot seguit són designats escrutadors els dos últims professors solemnes, si no és que el Capítol prefereix elegir-los.

A l'aula de l'elecció surt el secretari (o notari), i explica acuradament tot el que s'ha de fer per a l'elecció. On sigui costum, també es poden cridar dos testimonis.

Després el President, o el secretari, dóna instruccions exactíssimes sobre la manera de procedir en l'elecció i sobre tot el que en prescriuen el Codi de Dret Canònic i les Constitucions. I si un germà encara té algun dubte sobre la normativa de l'elecció, aleshores pot demanar que l'hi solucionin.

9. Després el cantor, o el secretari, passa llista de tots els electors per ordre. Quan senten el seu nom, cadascun d'ells s'aixeca i diu: **Sóc aquí.** Si algun dels electors no hi és, el prior o algú altre n'indica la raó al President.

Si les Constitucions pròpies permeten de votar per procurador, llavors el qui ha estat delegat per a votar en comptes d'un elector absent ha de presentar al President la lletra de delegació.

10. Després, on sigui costum, es poden prestar els juraments.

Primer pot prestar jurament el President de l'elecció, si li plau; posant les mans sobre el llibre obert dels Evangelis, diu:

En primer lloc jo, germà N., President d'aquesta elecció, poso per testimoni Déu, fonament de tota fidelitat, que em comportaré verídicament i de bona fe segons les lleis de l'Església i de l'Orde, sense accepció de persones, en tot aquest afer de l'elecció.

Que Déu m'hi ajudi, i aquests sants Evangelis (que toco amb les meves mans).

Llavors els dos *escrutadors*, acostant-se al President, poden prestar aquest jurament:

**Jo, germà N. (cada un diu el seu nom),
poso per testimoni Déu, fonament de la fidelitat i de la veritat,
que em comportaré verídicament, sense frau ni engany i de bona fe,
en el curs d'aquesta elecció,
i que no revelaré res del que s'hi faci o digui**

**a ningú més que a qui correspongui de dret.
Que Déu m'hi ajudi, i aquests sants Evangelis
(que toco amb les meves mans).**

11. Tots els electors al mateix temps, drets en els seus llocs, poden fer el jurament amb aquesta fórmula:

**Jo, germà N.,
juro i prometo a Déu omnipotent
que elegiré el qui cregui que ha de ser més convenient
per a la nostra església o comunitat
tant en les coses espirituals com en les temporals.**

Finalment cadascun dels electors, segons l'ordre de precedència, s'atansa al President i, tocant amb les dues mans el text de l'Evangelí, diu:

Que Déu m'hi ajudi, i aquests sants Evangelis (que toco amb les meves mans).

12. Llavors el cantor, amb el seu ajudant, distribueix les llistes o paperetes per a l'elecció (i els sobres), però havent-ne tret o cancel·lat el nom de l'elector a qui dona la llista o paperetes. Aquestes llistes es poden preparar de manera que, constant-hi els noms de tots els electors, el nom d'aquell a qui cada elector vulgui donar el vot, es pugui tallar o bé es pugui marcar en un quadret o amb algun altre senyal. A més, les llistes tindran un espai on es pugui escriure el nom d'algú que no sigui elector.

13. L'escrutini es pot fer de dues maneres:

Primera manera

Cadascun dels electors, prenent el full [on ja no consta el seu nom], talla o marca el nom d'aquell a qui vol donar el vot (i el fica en un sobre). Si algú vol donar el vot a algun monjo d'un altre monestir del nostre Orde, n'escriu el nom a la part del full destinada a això. Llavors els escrutadors recullen en una capsula o urna els fulls (sobres) amb els vots, i ho porten a la mesa del President.

Segona manera

Quan ho digui el President, els escrutadors, amb la seva papereta, s'acosten a la mesa electoral, voten en secret, i porten i dipositen el vot a l'urna que hi ha sobre la taula; després s'asseuen davant aquesta taula. Els altres electors fan igual i, un cop dipositat el vot, se'n van de l'aula de l'elecció.

14. El malalt que no hi pot ser present, mentre sigui a la casa on es fa l'elecció, els escrutadors el van a trobar perquè també ell pugui votar.

15. Recollits tots els vots, el primer escrutador els remena amb la mà, els treu de l'urna i els compta, per comprovar si corresponen al nombre dels electors. Si n'hi hagués ni que fos un sol de més, el President declara nul·la l'elecció i, un cop destruïdes les paperetes, es torna a fer.

16. Si el nombre de vots quadra, el primer escrutador desplega els fulls, els ensenya al segon escrutador i llegeix en veu alta el nom d'aquell que ha estat votat; després deixa les paperetes a l'urna. El segon escrutador i el secretari prenen nota dels vots que ha tingut cadascun dels votats. Els vots es compten d'acord amb la normativa de les Constitucions.

17. Un cop fet l'escrutini dels vots, i tornats a cridar els electors a l'aula, si és que n'havien sortit (vegeu més amunt, n. 13, segona manera), el primer escrutador llegeix el resultat de l'elecció.

**Votants: xx; vots emesos: xx; vots vàlids: xx; vots nuls: xx;
vots obtinguts: xx;
per tant (no) hi ha hagut elecció (o postulació).**

Si hi ha hagut elecció (o postulació) afegeix:

Així doncs, ha estat elegit (postulat) N.

Però si hagués resultat elegit el mateix primer escrutador, tot això que acabem de dir ho ha de dir i fer el segon escrutador.

Obtingut el nombre de sufragis requerit per les Constitucions de la Congregació respectiva o del Monestir respectiu, es proclama l'elegit o postulat; si no s'hi arriba, després d'un breu interval es procedeix a una nova elecció d'acord amb la normativa de les Constitucions esmentades.

18. Així que s'obté l'elecció o postulació, el President de l'elecció s'aixeca i declara:

**Declaro que el Pare N.
ha estat verdaderament i canònicament elegit (postulat)
com a Abat legítim d'aquest Monestir de Santa Maria de N.**

19. Si l'elegit o postulat és present al Capítol, el President el crida i, quan el té dret al davant, amb poques paraules li demana si vol acceptar l'elecció (o postulació). L'elegit (o postulat), també amb poques paraules, expressarà clarament el seu consentiment.

Si l'elegit (o postulat) no hi és present, li notificaran l'elecció com més aviat millor, i de moment clouran la sessió.

20. Però si l'elegit (o postulat) s'hi nega absolutament per una causa raonable, no se l'ha d'obligar, sinó que cal procedir segons el que estableixen les Constitucions.

21. Si cal ajornar la confirmació i la instal·lació de l'elegit, així que el secretari ha redactat i llegit públicament l'acta de l'elecció, la signen almenys el President de l'elecció, els escrutadors, l'elegit, els testimonis (si n'hi ha) i el mateix secretari, i també, on sigui costum, tots els electors. I, havent dit el verset **El nostre auxili**, es retiren.

CONFIRMACIÓ I INSTAL·LACIÓ D'UN ABAT

22. Allí on el President de l'elecció té ple dret de confirmar l'elegit o l'autoritat competent l'ha delegat per a fer-ho, i l'elegit, present a l'aula de l'elecció, accepta l'elecció donant-hi el seu consentiment, tal com diu el n. 19, un cop cridats els professors temporals i els novicis, el President de l'elecció diu, adaptant el que calgui:

**Jo, germà N.,
en virtut de la meva autoritat (ordinària),
et confirmo com a veritable Abat d'aquest Monestir
de Santa Maria de N.
i te'l confio en el nom del Pare
† i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.**

23. Llavors el nou Abat fa la professió de fe, segons la fórmula prescrita per la Santa Seu [l'Abadessa almenys professa el Símbol de la fe (**Crec en un sol Déu**)]:

**Jo, N., crec i professo amb fe incommovible
totes i cadascuna de les coses que constitueixen el Símbol de la fe,
això és:
Crec en un sol Déu,
Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill Unigènit de Déu,**

nascut del Pare abans de tots els segles.

Déu nat de Déu,

Llum resplendor de la Llum,

Déu veritable nascut del Déu veritable,

engendrat, no pas creat,

de la mateixa naturalesa del Pare:

per ell tota cosa fou creada.

El qual per nosaltres els homes

i per la nostra salvació,

davallà del cel.

I, per obra de l'Esperit Sant,

s'encarnà de la Verge Maria,

i es féu home.

Crucificat després per nosaltres

sota el poder de Ponç Pilat;

patí i fou sepultat,

i ressuscità el tercer dia,

com deien ja les Escriptures,

i se'n pujà al cel,

on seu a la dreta del Pare.

I tornarà gloriós,

a judicar els vius i els morts,

i el seu regnat no tindrà fi.

Crec en l'Esperit Sant

que és Senyor i infon la vida,

que procedeix del Pare i del Fill.

I juntament amb el Pare i el Fill

és adorat i glorificat;

que parlà per boca dels profetes.

I en una sola Església,

santa, catòlica i apostòlica.

Professo que hi ha un sol baptisme

per perdonar el pecat.

I espero la resurrecció dels morts,

i la vida de la glòria. Amén.

Crec, també, amb fe incommovible

tot el que conté la paraula de Déu escrita i la tradició

i que l'Església, sigui amb una definició solemne

o bé amb el Magisteri ordinari universal,

**proposa de creure com a revelat per Déu.
Accepto, també, de bon grat i sostinc fermament
totes i cadascuna de les coses
que l'Església proposa de manera definitiva
sobre la doctrina de la fe i els costums.**

**A més, amb obediència religiosa de la voluntat i del pensament,
m'adhereixo a les ensenyances que enuncien
ja sigui el Romà Pontífex
ja sigui el Col·legi episcopal,
en l'exercici del Magisteri autèntic,
encara que no pretenguin proclamar-les
d'una manera definitiva.**

24. Després l'elegit llegeix davant el President el jurament de fidelitat
[l'Abadessa en llegeix almenys la segona part: **A més, prometo...**]:

**Jo N.,
en acceptar el càrrec d'Abat d'aquest Monestir,
prometo conservar sempre la comunió amb l'Església catòlica,
sigui amb les meves paraules
sigui amb la meva manera de fer.
Compliré amb gran diligència i fidelitat
les responsabilitats que tinc envers l'Església,
tant la universal com la particular,
en la qual he estat cridat a exercir el meu servei,
d'acord amb les disposicions del dret.
En l'acompliment del meu ofici,
que m'ha estat confiat en nom de l'Església,
guardaré íntegre el dipòsit de la fe,
el transmetré i ensenyaré fidelment,
i evitaré qualsevol doctrina que hi estigui en contradicció.
Fomentaré la disciplina comuna de tota l'Església
i urgiré l'observança de totes les lleis eclesiàstiques,
sobretot les del Codi de Dret canònic.
Seguiré amb obediència cristiana allò que els sagrats Pastors,
com a autèntics doctors i mestres de la fe
o com a governants de l'Església estableixen,
i procuraré de bon grat, juntament amb els bisbes diocesans,
que l'activitat apostòlica,
que cal exercir en nom de l'Església i amb el seu mandat,**

**salvant la naturalesa i el fi del meu Institut,
es porti a cap dins la mateixa comunió eclesial.**

**A més, prometo de bona fe
que, segons les meves forces, vull ser de profit als germans
i, així mateix, que els estimaré avançant-me a honorar-los
i que els instruiré en la llei divina;
que guardaré fidelitat a la Santa Seu Romana,
a l'Orde Cistercenc
i a la Congregació Cistercenca de la Corona d'Aragó;
que no vendré, ni donaré, ni hipotecaré o alienaré de cap manera
els béns que són del meu Monestir,
sinó tal com diuen el Dret Canònic i les Constitucions.**

I, tocant amb les mans esteses el text dels Evangelis, afegeix:

Que Déu m'hi ajudi i aquests sants Evangelis, que toco amb les meves mans.

25. Després el President dóna a l'elegit les claus (i el segell) del Monestir, tot dient:

**Et confio plenament el govern d'aquest Monestir
de Santa Maria de N.,
com a veritable Abat seu,
en el nom del Pare † i del Fill i de l'Esperit Sant.**

Tothom respon:

Amén.

Si n'hi ha costum, li dóna la creu pastoral, sense dir res o bé amb aquestes paraules:

**Rep aquesta creu
en memòria d'aquell que ara creiem que representes en el monestir.**

26. Llavors el qui ha estat elegit, assegut en el lloc propi de l'Abat, acull cada un dels germans per a la promesa d'obediència. Cadascun, agenollat, posant les mans juntes en les mans d'ell, diu:

**Pare, us prometo obediència
segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.**

(En lloc de fins a la mort, els professos temporals diuen: d'acord amb les Constitucions.)

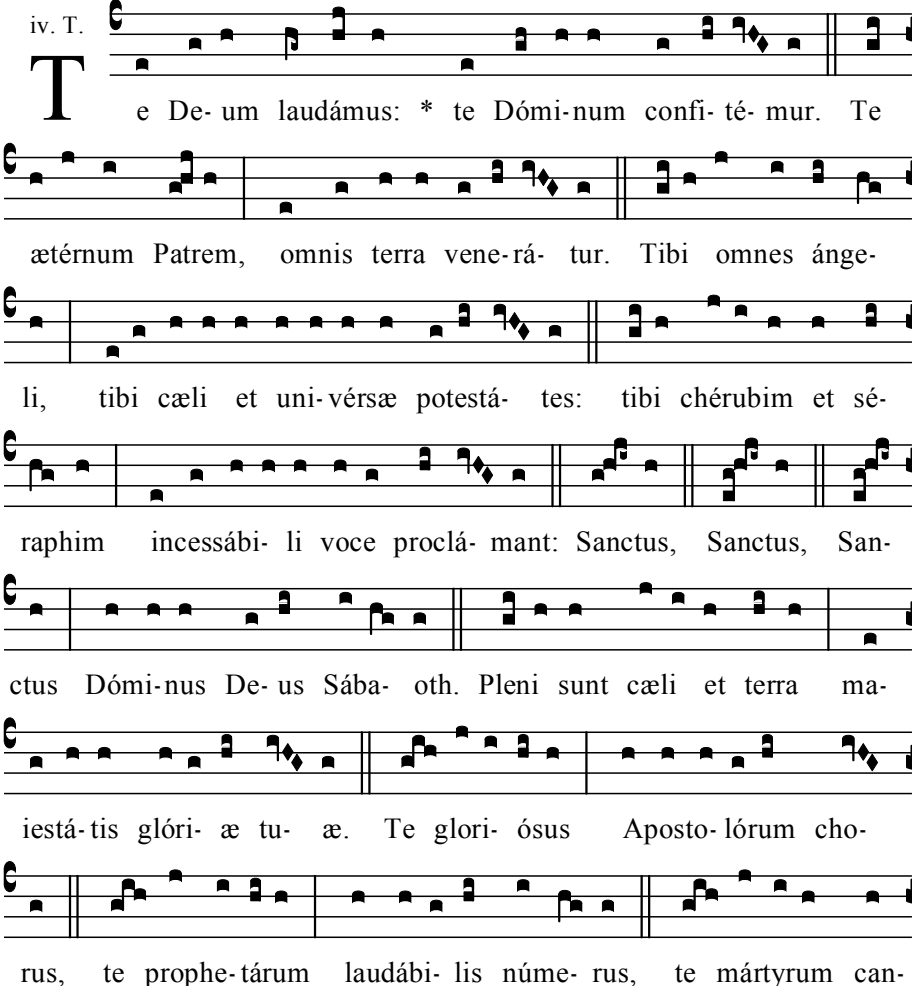
I l'Abat abraça i besa cadascun, responent amb aquestes paraules o unes de semblants:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

(*En lloc de la vida eterna, als professors temporals els diu: la perseverança.*)

Després pot abraçar els novicis, i parlar a tots.

27. Després tots van en processó a l'església cantant l'himne **Te Deum laudamus** o un altre cant apropiat.

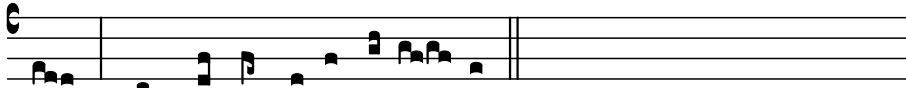
iv. T. 177

Te De-um laudámus: * te Dómi-num confi-té-mur. Te
æternum Patrem, omnis terra vene-rá-tur. Tibi omnes ánge-
li, tibi cæli et uni-vérsæ potestá-tes: tibi chérubim et sé-
raphim incessábi-li voce proclá-mant: Sanctus, Sanctus, San-
ctus Dómi-nus De-us Sába-oth. Pleni sunt cæli et terra ma-
iestá-tis glóri-æ tu-æ. Te glori-ósus Aposto-lórum cho-
rus, te prophe-tárum laudábi-lis núme-rus, te mártýrum can-

438 - Ritual de l'elecció

didá-tus laudat exérci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta
 confi-tétur Ecclési-a, Pa-trem imménsæ maiestá-tis; ve-
 nerándum tu-um verum et úni-cum Fí-li-um Sanctum quo-
 que Parácli-tum Spí-ri-tum. Tu rex gló-ri-æ, Christe. Tu
 Patris sempí-térnus es Fí-li-us. Tu, ad libe-rándum susceptú-
 rus hómi-nem, non horru-ísti Vírgi-nis úte-rum. Tu, devícto
 mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credénti-bus regna cælórum. Tu
 ad déxte-ram De-i sedes, in gló-ri-a Patris. Iudex créde-
 ris esse ventúrus. Te ergo, quæsumus, tu-is fámu-lis súbve-

ni, quos preti- óso sángui- ne redemísti. Æténa fac cum san-
 ctis tu- is in glóri- a nume- rá- ri. Salvum fac pópu- lum tu-
 um, Dómi- ne, et bénedic here- di- táti tu- æ. Et re- ge e-
 os, et extólle illos usque in ætér- num. Per síngu- los di- es
 bene- dícimus te; et laudámus nomen tu- um in sæcu- lum, et
 in sæcu- lum sæcu- li. Digná- re, Dómi- ne, di- e i- sto sine
 peccá- to nos custodí- re. Mi- seré- re nostri, Dómi- ne, mi- se- ré-
 re nostri. Fi- at mi- seri- córdi- a tu- a, Dómi- ne, super nos,
 quemádmódu- m sperá- vimus in te. In te, Dómi- ne, sperá-

vi: non confúndar in ætér- num.

O bé, p. 253.

Posats tots per ordre en el cor, el President, amb el bàcul si és abat, passant pel mig del cor, acompanya el qui ha estat elegit a l'estal·la de l'abat, i l'hi instal·la; ell, però, es queda dret al seu costat fins al final de l'himne.

28. Acabat de cantar l'himne, el President, amb el bàcul pastoral a la mà, de cara a l'elegit, diu:

V. Déu meu, desplegueu aquell poder.

R. Amb què vau intervenir a favor nostre.

Preguem (fa una mica de pausa)

Déu omnipotent i etern,

l'únic que fa grans meravelles,

vesseu sobre el vostre servent N.

i sobre la comunitat que li ha estat confiada

l'alè de la vostra gràcia salvadora;

i, perquè us complagui de veritat,

esteneu damunt d'ell la rosada de la vostra benedicció.

Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

29. A continuació o quan puguin signen l'acta de l'elecció, com més amunt, n. 21.

30. Si cal diferir la confirmació i instal·lació del qui ha estat elegit, arribat el dia de la confirmació, a l'hora establerta, els germans es reuniran a la sala capitular o en un altre lloc apropiat, on hi serà present el President de l'elecció o bé el Delegat de l'autoritat competent. Havent-se llegit, almenys, una part del capítol segon de la Santa Regla, el President (o bé el Delegat) parla a la comunitat i a l'Abat elegit; i després de llegir l'acta de confirmació, declara confirmat el qui ha estat elegit (com més amunt, n.

22).

31. Després es fa tot el que es diu més amunt, als nn. 23-28. I, havent dit l'oració a l'església, tots es retiren.

VARIACIONS AL RITUAL DE BENEDICCIÓ D'UN ABAT O D'UNA ABADESSA

En els nostres monestirs ara cal seguir el "Ritual de benedicció d'un abat o d'una abadessa" editat per la Congregació per al culte diví i la disciplina dels sacraments (edició típica 1970), però amb les següents variants:

1. En el n. 20 de la benedicció d'un abat, en l'examen, cal afegir al final una pregunta del prelat sobre la fidelitat envers l'Orde, que fa així:

a) En els monestirs on la llei de la filiació és vigent:

Prelat:

¿Vols guardar fidelitat i obediència segons les Constitucions a l'Orde Cistercenc i al seu Capítol General, i a la teva abadia-mare de Santa Maria de N., al seu Abat i als seus successors?

Elegit:

Sí, ho vull.

b) En els monestirs on la llei de la filiació no és vigent:

Prelat:

¿Vols guardar fidelitat i obediència segons les Constitucions a l'Orde Cistercenc i al seu Capítol General, i a la Congregació Cistercenc de la Corona d'Aragó i al seu President?

Elegit:

Sí, ho vull.

2. En el n. 15 de la benedicció d'una abadessa, en lloc de la pregunta **¿Vols obeir el teu Ordinari...?** es fa la següent:

a) En els monestirs que tenen Pare Immediat:

Prelat:

¿Vols guardar fidelitat i obediència segons les Constitucions a l'Orde Cistercenc i al seu Capítol General,

442 - Ritual de l'elecció d'un abat o d'una abadessa

i al teu Pare Immediat?

Elegida:

Sí, ho vull.

b) En els monestirs que no tenen Pare Immediat:

Prelat:

**¿Vols guardar fidelitat i obediència segons les Constitucions
a l'Orde Cistercenc i al seu Capítol General,
i al teu Ordinari?**

Elegida:

Sí, ho vull.

3. En el n. 20 de la benedicció d'una abadessa, després del lliurament de l'anell s'afegeix:

El Prelat, finalment, dóna el bàcul pastoral a l'abadessa, tot dient:

**Rep el bàcul pastoral,
i tingues sol·licitud de les germanes que et són encomanades,
de les quals hauràs de donar compte.**

APÈNDIX

COM REBRE L'ABAT GENERAL, EL BISBE O EL PARE IMMEDIAT

Segons costum de l'Orde, quan el Bisbe de la diòcesi, l'Abat General o el Pare Immediat, etc., vénen *per primera vegada* al monestir, se'ls rep solemnement (cf. *Rituale cisterciense*, llibre VI, capítol IX).

(En la reunió de la Comissió litúrgica de l'Orde Cistercenc, celebrada a Roma, a la Casa Generalícia, del dia 2 al 4 de juny de 1987, l'Abat General demana que s'evitin dos extrems: o una rebuda massa solemne, o cap mena de rebuda. També insisteix que, abans de la rebuda eclesiàstica o litúrgica, el qui ve de fora sigui primer acollit humanament a l'hostatgeria del monestir. Desitja, així mateix, que hi hagi més pregària que no pas discursos.)

Estructura típica d'aquest ritu:

ESQUEMA I (Solemne)

- a)** L'Abat General és rebut convenientment per l'Abat i la comunitat, revestits amb la cogulla, i si s'escau pels fidels, mentre toquen les campanes on tinguin costum de fer-ho, *a la porta del monestir o de l'església*. La comunitat hi va en processó amb la creu processional, els ciris i l'aigua beneïta.
- b)** A la porta del monestir o de l'església l'Abat del lloc *saluda* l'Abat General. Després pot donar-li a besar el santcrist i oferir-li el salpasser, amb el qual l'Abat General s'aspergeix a si mateix i aspergeix els presents (cf. el nou *Cæremoniale episcoporum*, p. 279, n. 1180; p. 268, n. 1142).
- c)** L'Abat General *és acompanyat a l'església* amb cants de festa, precedit per la comunitat (i els fidels).
- d)** L'Abat General, després de *pregar breument* en silenci *davant el Santíssim*, puja al presbiteri, on l'Abat del lloc, dret davant l'altar, invita la comunitat (i els fidels) a pregar per l'Abat General, i, després d'haver pregat breument en silenci, diu la col·lecta (cf. nou *Cæremoniale episcoporum*, p. 279, n. 1180):

Quan es rep l'Abat General

Preguem.

**Déu omnipotent i etern, l'únic que feu grans meravelles,
manifesteu sobre el vostre fill N.
i sobre les Congregacions que li han estat confiades
l'Esperit de la vostra gràcia salvadora;
i, perquè us complagui de veritat,
esteneu damunt d'ell, com una rosada permanent,
la vostra benedicció.
Per Crist, Senyor nostre.**

R/. Amén.

Quan es rep el bisbe

Preguem.

**Oh Déu,
pastor etern dels fidels,
que guieu providentment la vostra Església
i la governeu amb amor;
concediu al vostre servent N.,
posat per vós al capdavant del vostre poble,
que presideixi en nom de Crist
el ramat del qual és pastor
i que sigui mestre fidel de la fe,
sacerdot del culte sagrat
i prudent ordenador de la comunitat.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

O bé:

Preguem.

**Oh Déu,
pastor i guia de tots els fidels,
mireu propici el vostre servent N.,
que heu posat com a pastor de l'església de N.
Feu que, per la paraula i per l'exemple,
de tal manera sigui profitós al vostre ramat
que, juntament amb les ovelles a ell confiades,
arribi a la vida eterna.**

Per Crist Senyor nostre.

R/. Amén.

Llavors, també, mentre toquen les campanes, es pot cantar l'himne *Te Deum* (p. 253 o 437).

e) L'Abat General dirigeix la paraula a la comunitat (i als fidels).

f) L'Abat General dóna la *benedicció solemne* a la comunitat (i als fidels).

V/. El Senyor sigui amb vosaltres.

R/. I amb el vostre esperit.

V/. Sigui beneït el nom del Senyor.

R/. Ara i per tots els segles.

Que us beneixi Déu totpoderós,

*fent tres vegades el senyal de la creu sobre la comunitat (i el fidels),
afegeix:*

Pare, Fill i Esperit Sant.

g) Comiat.

V/. Germans, aneu-vos-en en pau.

R/. Donem gràcies a Déu.

Aquest ritu es pot adaptar a les tradicions i les exigències pròpies de cada lloc.

Després de l'entrada solemne a l'església, es pot fer una celebració de l'Eucaristia, de l'Ofici diví o de la Paraula de Déu.

ESQUEMA II (Simple)

Aquest ritu té lloc a la sala capitular o en un altre lloc apropiat.

- a)** Ritu inicial: Invocació de l'Esperit Sant, que pot ser l'himne *Veni Creator* (p. 428) o un verset introductori (per exemple: *El nostre auxili és el nom del Senyor.*).
- b)** L'Abat del lloc *saluda* l'Abat General.
- c)** *Lectura* de la Sagrada Escripura, de la Regla o de la Carta de caritat.
- d)** L'Abat General *parla* a la comunitat.
- e)** Oració conclusiva (com més amunt), dita per l'Abat del monestir, amb *benedicció solemne* de l'Abat General (com més amunt).

LA VISITA REGULAR

Estructura típica d'aquest ritu:

I. COMENÇAMENT DE LA VISITA A LA SALA CAPITULAR

a) Invocació a l'Esperit Sant, que pot ser l'himne *Veni Creator* (p. 428) amb l'oració següent:

Preguem.

Oh Déu,

vós heu instruït els cors dels fidels

amb la llum de l'Esperit Sant.

Concediu-nos

de comprendre la saviesa segons el mateix Esperit

i de fruir sempre del seu consol.

Per Crist Senyor nostre.

R/. Amén.

b) L'Abat del lloc saluda el Visitador.

c) Lectura de la *Declaració del Capítol general de l'Orde Cistercenc sobre els principals elements de la vida cistercenca actual* (any 1969): *La visita regular* (Tercera part, c. 4), i de les Constitucions de la pròpia Congregació pel que fa a la visita regular. On és costum, també es pot llegir la carta de la visita precedent.

d) Al·locució del Visitador, en la qual exposa la història i el sentit de la visita regular així com tot allò que cregui més convenient. La font d'inspiració per a aquesta al·locució, a més dels textos citats, també pot ser l'antiquíssim estatut dels Capítols generals de l'Orde Cistercenc *Forma de fer la visita*.

e) Oració conclusiva.

Preguem.

Senyor,

preveniú els nostres actes amb la vostra inspiració

450 - Apèndix

**i continueu-los amb la vostra ajuda,
a fi que totes les nostres obres tinguin en vós el seu principi
i per vós arribin a la seva fi.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

El dia de la visita regular se celebra la missa conventual *De l'Esperit Sant*, d'acord amb les normes de l'Ordenament general del Missal.

El Visitador, també, pot ser rebut per l'Abat i la comunitat a la porta del monestir o de l'església i acompanyat a l'església, o a la sala capitular, sobretot quan és la primera vegada que ve al monestir.

II. CONCLUSIÓ DE LA VISITA A LA SALA CAPITULAR

- a)** Ritu inicial, que pot ser el verset *Que l'ajut de Déu ens acompanyi sempre.*
- b)** Lectura de la carta de visita.
- c)** El Visitador explica aquesta carta a la comunitat.
- d)** L'Abat del lloc dóna les gràcies al Visitador.
- e)** Oració conclusiva i benedicció solemne donada pel Visitador.

L'oració pot ser aquesta, per exemple:

**Preguem.
Senyor,
preveni els nostres actes amb la vostra inspiració
i continueu-los amb la vostra ajuda,
a fi que totes les nostres obres
tinguin en vós el seu principi
i per vós, arribin a la seva fi.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

V/. El Senyor sigui amb vosaltres.
R/. I amb el vostre esperit.

V/. Sigui beneït el nom del Senyor.
R/. Ara i per tots els segles.

Que us beneixi Déu totpoderós,
*fent tres vegades el senyal de la creu sobre la comunitat (i el fidels),
afegeix:*

Pare, Fill i Esperit Sant.

V/. Germans, aneu-vos-en en pau.
R/. Donem gràcies a Déu.

RITU D'OBLACIÓ D'UN SEGLAR

1. Petició

Abat:

Què demaneu (demanes)?

Resposta:

**La misericòrdia de Déu,
i la vostra fraternal comunió
com a oblat i familiar del vostre monestir.**

Abat:

Donem gràcies a Déu.

2. Lectura de la Regla del nostre pare sant Benet

3. Al·locució de l'Abat

4. Pregunta (feta a cada candidat individualment)

Abat:

**Voleu (vols) emprendre la conversió de costums
segons l'esperit de la Regla del nostre pare sant Benet
i l'Estatut dels oblats seglars d'aquest monestir?**

Resposta:

Sí, ho vull, amb l'ajuda de Déu.

Abat:

Que Déu sigui el vostre (el teu) auxili.

Tothom respon:

Amén.

5. Lectura de la fórmula de l'oblació

Per exemple aquesta:

**En el nom de nostre Senyor Jesucrist. Amén.
Jo, N. N., m'ofereixo a Déu omnipotent,
a la benaurada Verge Maria**

**i al nostre Pare Sant Benet
per al Monestir de N.,
i prometo davant de Déu i tots els sants
la conversió de costums
segons l'esperit de la Regla del nostre pare sant Benet
i l'Estatut dels oblats seglars d'aquest monestir.**

Un cop llegida, el candidat la presenta a l'Abat.

6. «Rebeu-me»

L'oblat, o els oblats, de genolls:

**Rebeu-me, Senyor, com vau prometre, i viuré;
que no vegi defraudada la meva esperança.**

La comunitat ho repeteix, tot afegint-hi (inclinant-se a la primera part):

**Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.**

7. Pregàries sobre l'oblat agenollat

V/. Senyor, salveu el vostre servent (la vostra serventa).

R/. Que en vós confia.

V/. Siguen vós el seu refugi.

R/. I una torre enfront de l'enemic.

V/. Que l'enemic no l'agafi de sorpresa.

R/. Ni li facin mal els injustos.

V/. Ajudeu-lo(la) des del santuari.

R/. I sosteniu-lo(la) des de Sió.

V/. Senyor, escolteu la meva pregària.

R/. I que el meu clam arribi a vós.

V/. El Senyor sigui amb vosaltres.

R/. I amb el vostre esperit.

Preguem.

**Oh Déu, que heu donat al vostre confessor sant Benet
l'esperit de tots els justos,
concediu al vostre servent (a la vostra serventa) N.N.
que, ple(na) del mateix esperit,**

**compleixi fidelment les promeses
que, per la vostra gràcia, acaba de fer.
Per Crist Senyor nostre.**

R/. Amén.

8. Admissió

L'oblat s'aixeca. L'Abat li diu:

**Jo, fra N.N., Abat,
i la comunitat d'aquest monestir de Santa Maria de N.,
de l'Orde Cistercenc,
pels mèrits de la benaurada Verge Maria,
de sant Benet,
dels nostres sants pares fundadors Robert, Alberic i Esteve,
de sant Bernat i de tots els sants,
us rebo, N.N., en la nostra fraternal comunió
com a oblat i com a familiar,
i us concedeixo que tingueu part,
mentre visqueu i també després de mort,
en totes les bones obres que, amb l'ajut de l'Esperit Sant,
es fan en el nostre monestir.
En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant.**

Tothom respon:

Amén.

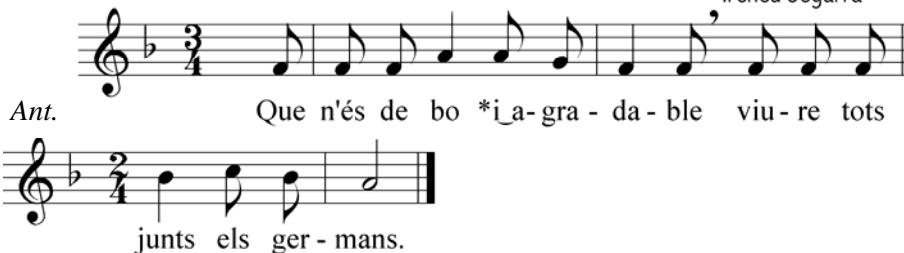
L'Abat dóna a l'oblat el bes de pau i li fa a mans la carta d'admissió, que porta escrita la fórmula de més amunt.

9. Ritu de conclusió i benedicció

L'Abat entona l'antífona següent:

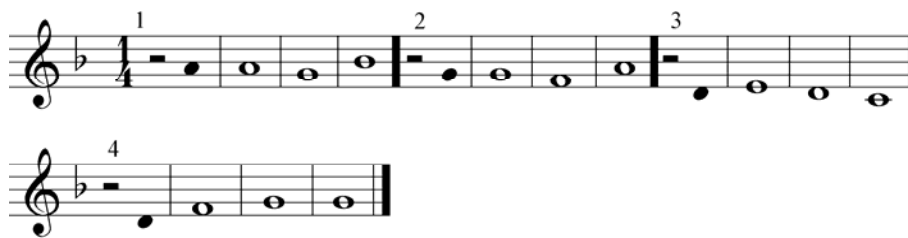
178

Ireneu Segarra

Ant. Que n'és de bo *i_a-gra - da - ble viu - re tots
junts els ger - mans.

Salm 132

És com per-*fum* que un-*geix* el *cap*
i s'*es-cam-pa* per la *bar-ba*,
s'*es-cam-pa* per la *bar-ba* d'Aha-*ron*
fins al *coll* dels *seus ves-tits*.

És com la ro-*sa-da* de l'Her-*mon*,
que s'*es-cam-pa* a les mun-*ta-nyes* de Si-*ó*.
És aquest a-*plec* el que el Se-*nyor* bene-*eix*:
li *dó-na* la *vi-da* per *sem-pre*.

Es repeteix l'antífona.

Preguem.

**Vós, oh Déu, heu infós els dons de la caritat
en els cors dels vostres fidels
per la gràcia de l'Esperit Sant.
Concediu al vostre servent (a la vostra serventa) N.,
familiar del nostre monestir, la salut de l'ànima i del cos,
ja que implorem per a ell (ella) la vostra bondat.
Que us estimi amb totes les seves forces
i que, amb un amor sense límits,
compleixi la vostra voluntat.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

Per acabar, l'Abat diu:

**Que la pau i la benedicció de Déu omnipotent,
Pare, Fill † i Esperit Sant,
davalli sobre vós (tu) i us (t')acompanyi sempre.**

Tothom respon:

Amén.

RITU D'INICI I DE CONCLUSIÓ DEL CAPÍTOL

Segons el Reglament sobre la manera de celebrar el Capítol de la Congregació Cistercenca de la Corona d'Aragó

INICI DEL CAPÍTOL

Reunits tots els membres a la sala del Capítol, i estant drets, el President entona l'himne **Veni, Creator Spiritus** (p. 428), que tots prossegueixen, i al final es diu el verset i l'oració corresponents.

V/. Quan envieu el vostre alè, reneix la creació.

R/. I renoveu la vida sobre la terra.

Preguem (fa una mica de pausa)

Oh Déu, vós heu instruït els cors dels fidels

amb la llum de l'Esperit Sant.

Concediu-nos de comprendre la saviesa

segons el mateix Esperit

i de fruit sempre del seu consol.

Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

CONCLUSIÓ DEL CAPÍTOL

Acabats els treballs, el President, amb una breu al·locució, declara tancat el Capítol, i diu els versets:

V/. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

R/. Qui fecit cælum et terram.

V/. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.

R/. Amen.

A continuació es canta, a l'església o a la mateixa sala, el **Te Deum** (p. 253 o 437), que entona l'Abat President, i al final s'hi afegeix el verset i l'oració d'acció de gràcies.

V/. Senyor, escolteu la meva pregària.

R/. I que el meu clam arribi a vós.

Preguem.

**Oh Déu, origen de tots els béns,
de qui prové tot el que tenim i som;
ensenyau-nos a reconèixer
els beneficis del vostre amor immens
i a estimar-vos sincerament amb tota l'ànima.
Per Crist Senyor nostre.**

R. Amén.

COMMEMORACIÓ DIÀRIA DELS DIFUNTS

Invitador:

**Preguem pels nostres difunts:
germans de l'Orde, familiars i amics,
i per tots els qui s'han adormit en el Senyor.
[Avui fem especial memòria dels nostres germans N.N.]**

Abat:

Que reposin en pau.

Tots:

Amén.

Salm 129
Clam de perdó

Invitador (i cors alternats):

Des de l'abisme us crido, Senyor.*
Escolteu el meu clam.

Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
¿qui es podria sostenir?

Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte.

Confio en la paraula del Senyor,
la meva ànima hi confia.

Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí.

Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,

perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

TAULA DE MATÈRIES

PRESENTACIÓ	5
PRIMERA PART: Calendari.....	7
Calendari general	9
Elenc d'altres sants	21
SEGONA PART: Ofici diví o Litúrgia de les Hores	23
Ordenament general O.Cist.	25
Principis teològics	25
Normes generals per a la celebració	26
Pauta de l'ordinari	27
Esquemes de la distribució dels salms.....	30
Apèndix: Celebració unida de les Hores de l'Ofici amb la missa	31
TERCERA PART: Missal i Leccionari de la missa	35
Per a afegir al Missal	37
Propi dels sants	38
QUARTA PART: Ritual.....	43
Variacions al Ritual de la reconciliació o penitència del ritu romà	46
Ritual de la unció i cura pastoral dels malalts	47
Advertiments previs.....	47
La visita i la comunió dels malalts	48
Unció d'un malalt	60
El viàtic.....	78
Ordre que se segueix quan s'administren els sagraments a un malalt en perill de mort.....	91
La confirmació en perill de mort	104
Pregària per encomanar a Déu els moribunds	105
Ritual de l'admissió de germans i germanes	113
Advertiments previs.....	113

462 - Taula de matèries

Ritual de l'admissió de germans.....	117
Ritu de rebre un novici	117
Ritu de la professió temporal.....	130
Ritu de la professió solemne i benedicció o consagració d'un monjo	139
Ritu d'una nova estabilitat.....	172
Ritual de l'admissió de germanes	179
Ritu de rebre una novícia.....	179
Ritu de la professió temporal.....	192
Ritu de la professió solemne i benedicció o consagració d'una monja.....	199
Ritu d'una nova estabilitat.....	235
Apèndix	242
Ritu de lliure elecció en el 25è o 50è aniversari de la professió.....	242
Ritu d'oblació en la vida regular de la comunitat.....	259
Notes.....	261
Ritual de les exèquies	269
Advertiments previs.....	269
Per als monestirs de monjos	274
Vetlla vora el difunt.....	274
Ritu d'enterrament.....	284
Com es rep el cos d'algun difunt.....	315
Per als monestirs de monges.....	316
Vetlla vora la difunta.....	316
Ritu d'enterrament.....	326
Com es rep el cos d'algun difunt.....	357
Apèndix	358
Textos diversos per a la litúrgia de la Paraula o per a la vetlla vora el difunt.....	358
Cants de la missa de difunts	402
Deures o sufragis pels difunts	419
Notes.....	422
Ritual de l'elecció, confirmació i benedicció d'un abat o d'una abadessa	427
Elecció	427
Confirmació i instal·lació d'un abat	433
Variacions al ritual de la benedicció d'un abat o d'una abadessa ..	441

APÈNDIX.....	443
Com rebre l' Abat General, el Bisbe o el Pare Immediat	445
La visita regular	449
Ritu d'oblació d'un seglar	452
Ritu d'inici i conclusió del Capítol.....	456
Commemoració diària dels difunts	458
TAULA DE MATÈRIES.....	461

Aquest *Ritual Cistercenc* ha estat
imprès a Barcelona el dia 31
de maig, Festa de la Visi-
tació de la Mare de
Déu, de l'any
jubilar
2000